

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกร่าง จังหวัดพิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทบทวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ประกาศเทศบาลตำบลห้วยแก้ว
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทบพวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ด้วยเทศบาลตำบลห้วยแก้ว ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทบพวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับปัจจุบัน โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารท้องถิ่นแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในหมวดที่ ๕ ข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึงฉบับปัจจุบัน จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทบพวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ต่อไป

ทั้งนี้ เทศบาลตำบลห้วยแก้วได้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทบพวนครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ให้ประชาชนรับทราบโดยทั่วกัน บนเว็บไซต์ของเทศบาลตำบลห้วยแก้ว www.huaykaewe.go.th

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายประเทือง นุชบ้านป่า)
นายกเทศมนตรีตำบลห้วยแก้ว

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการบริหารงานและการแก้ไขปัญหา ตลอดจนสนองต่อความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้วโดยมีการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลห้วยแก้ว มีการดำเนินการเป็นรูปแบบแผนงาน โครงการ ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อแก้ไขปัญหา และสนองต่อความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลห้วยแก้วไว้

๖ ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทบพน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ของเทศบาลตำบลห้วยแก้ว เป็นเครื่องมือช่วยให้ เทศบาลตำบลห้วยแก้ว สามารถดำเนินการพัฒนาเทศบาลตำบลห้วยแก้วให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่สนับสนุนเป็นข้อมูล ข้อเสนอแนะ และข้อคิดเห็น สำหรับเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทบพน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ จะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ช่วยให้การดำเนินงาน ของหน่วยงานในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว ตลอดจนการบริหารงาน และการติดตาม ประเมินผลของผู้บริหาร เทศบาลตำบลห้วยแก้วสะดวกมากขึ้น ส่งผลให้คุณภาพชีวิตของประชาชน เศรษฐกิจ และสังคมของเทศบาลตำบลห้วยแก้วดีขึ้นต่อไป

งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สำนักปลัดเทศบาล
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ด้านกายภาพ	๑
ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
ประชากร	๓
สภาพทางสังคม	๔
ระบบบริการพื้นฐาน	๕
ระบบเศรษฐกิจ	๖
ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๙
ทรัพยากรธรรมชาติ	๙

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหาดำเนินการยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี	๑๑
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๙
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	๑๐๒
แผนพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๑๓๒
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง/แผนพัฒนาจังหวัด	๑๓๙
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก	๑๕๑
ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลห้วยแก้ว (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๑๕๓

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๑๕๙
บัญชีโครงการพัฒนา	
แบบ ผ.๐๑ บัญชีโครงการพัฒนา	๑๗๐
แบบ ผ.๐๒ รายละเอียดโครงการพัฒนา	๑๗๒
แบบ ผ.๐๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	๒๒๓
แบบ ผ.๐๒/๒ บัญชีสรุปโครงการที่เกินศักยภาพ	๓๑๖
แบบ ผ.๐๒/๒ รายละเอียดโครงการที่เกินศักยภาพ	๓๑๗
แบบ ผ.๐๓ บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ	๓๔๙

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น	๓๕๖
การติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น	๓๖๑
แนวทางการดำเนินการอื่น ๆ สำหรับการติดตามและประเมินผล	๓๖๘

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

(1) ด้านกายภาพ

1.1) ที่ตั้งของชุมชน

ตำบลบางกระทุ่ม เขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยแก้ว ตั้งอยู่ที่ทางทิศใต้ของจังหวัดพิษณุโลก ห่างจากจังหวัดพิษณุโลก 41 กิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบมีประมาณ 2 ใน 3 ส่วนพื้นที่ราบลุ่ม มีประมาณ 1 ใน 3 ส่วน มีพื้นที่ทั้งหมด 25,425 ไร่ พื้นที่รับผิดชอบ 40.45 ตารางกิโลเมตร

อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลวังน้ำคู้

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลสนามคลี ตำบลไผ่ล้อม

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลท่าตาล ตำบลนครป่าหมาก และตำบลไผ่ล้อม

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ ตำบลบ้านไร่ และตำบลโคกสลุด

แผนที่แสดงขอบเขต เทศบาลตำบลห้วยแก้ว

1.2) ลักษณะภูมิประเทศ

ตำบลบางกระท่อม มีสภาพความลาดเอียงจากทางด้านทิศเหนือลงไปทิศใต้ มีเปอร์เซ็นต์ความลาดเอียงน้อยกว่าร้อยละ 1 มีพื้นที่ราบร้อยละ 60 คิดเป็นพื้นที่ 15,225 ไร่ พื้นที่ราบลุ่มร้อยละ 25 คิดเป็นพื้นที่ 6,356 ไร่ และพื้นที่ดอนประมาณร้อยละ 15 คิดเป็นพื้นที่ 3,814 ไร่ มีระดับน้ำใต้ดินในฤดูฝนประมาณ 2 – 3 เมตร ในฤดูแล้งประมาณ 10 – 18 เมตร

1.3) ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศจัดอยู่ในแบบมรสุมเขตร้อน โดยทั่วไปอากาศค่อนข้างร้อนในฤดูร้อนจัดและเย็นสบายในฤดูหนาว ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ฤดู ได้แก่

ฤดูร้อน	อยู่ในช่วงเดือนมีนาคม ถึง เดือนมิถุนายน
ฤดูฝน	อยู่ในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึง เดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	อยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน ถึง เดือนกุมภาพันธ์

1.4) ลักษณะของดิน

สภาพดินตำบลบางกระท่อมมีหน่วยดินทั้งหมด 6 หน่วยดินคือ

1. หน่วยดินชุดที่ 7 และ 15 มีพื้นที่ประมาณ 12,170 ไร่ คิดเป็น 47.8% ของพื้นที่ทั้งหมดอยู่บริเวณ หมู่ที่ 1,7 และหมู่ที่ 9 ลักษณะดินเป็นดินร่วนเหนียว การระบายน้ำค่อนข้างช้าหน้าดินลึกดินมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางไม่มีปัญหาเรื่องน้ำท่วม ปัจจุบันใช้ทำนาให้ผลผลิตดีและค่อนข้างสูงพอสมควร

2. หน่วยดินชุดที่ 3 และ 4 มีพื้นที่ประมาณ 7,627 ไร่ คิดเป็น 30% ของพื้นที่ทั้งหมดอยู่บริเวณหมู่ที่ 1-9 มากที่สุด คือหมู่ที่ 1,2,5,7,9 ลักษณะดินเป็นดินเหนียวเป็นดินลึกการระบายน้ำค่อนข้างช้าเป็นที่ราบลุ่มปัจจุบันใช้ทำนาแต่มีปัญหา น้ำท่วมในฤดูฝน

3. หน่วยดินชุดที่ 33B, 33b มีพื้นที่ประมาณ 5,600 ไร่ คิดเป็น 22% ของพื้นที่ทั้งหมดอยู่บริเวณหมู่ที่ 2, 3, 4,5,6,7 ลักษณะดินเป็นดินร่วนปนทรายแบ่งลักษณะพื้นที่ราบเรียบถึงเป็นลูกคลื่นมีการระบายน้ำดีถึงปานกลางมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางปัจจุบันใช้ปลูกพืชไร่ ไม้ผลและเป็นที่อยู่อาศัยไม่มีปัญหาในการใช้ประโยชน์นอกจากใช้ทำนาจะทำให้เกิดปัญหาขาดแคลนน้ำ

(2) ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1) เขตการปกครอง

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว มีเขตการปกครอง 2 เขต 1 ตำบล คือตำบลบางกระทุ่ม แบ่งออกเป็น 9 หมู่บ้าน (จำแนกตามเขต)

ตำบลบางกระทุ่ม	
เขต 1	เขต 2
หมู่ที่ 1 บ้านแม่เตียบ	หมู่ที่ 4 บ้านบางกระทุ่ม
หมู่ที่ 2 บ้านคลองกระล่อน	หมู่ที่ 5 บ้านบางกระทุ่ม
หมู่ที่ 3 บ้านเกาะคู	หมู่ที่ 6 บ้านบางกระทุ่มใน
หมู่ที่ 8 บ้านหัวหนอง	หมู่ที่ 7 บ้านบึงเวียน
	หมู่ที่ 9 บ้านใหม่บางกระทุ่ม

2.2) การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว ได้กำหนดเขตการเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว ออกเป็น 2 เขต การเลือกตั้ง โดยมีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ดังนี้

ตารางแสดงข้อมูลผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว

ประเภท	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
ผู้มีสิทธิเลือกตั้งปี 2565	1,891	2,086	3,977

(3.)ประชากร

3.1) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรตามฐานทะเบียนบ้าน ณ เดือน มกราคม 2566 จำนวนทั้งสิ้น 4,950 คนประกอบด้วยชาย 2,393 คน หญิง 2,557 คน จำนวนครัวทั้งหมด 1,826 ครัวเรือน

ตารางแสดงสถิติจำนวนประชากร ปี พ.ศ. 2562-2566

ปี พ.ศ.	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)	จำนวนบ้าน (หลังคาเรือน)
2562	2,615	2,717	5,332	1,748
2563	2,458	2,549	5,007	1,779
2564	2,446	2,552	4,998	1,792
2565	2,431	2,569	5,000	1,824
2566	2,393	2,557	4,950	1,826

ที่มา : งานทะเบียนราษฎร์ อำเภอบางกระทุ่ม ข้อมูล ณ เดือน มกราคม 2566

3.2) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ตารางแสดงข้อมูลประชากร สัญชาติไทย จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	ปี 2563			ปี 2564			ปี 2565			ปี 2566		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
0 - 10 ปี	262	243	505	282	241	523	236	242	478	237	243	480
11 - 20 ปี	314	246	560	294	254	548	318	259	577	317	259	576
21 - 40 ปี	656	655	1311	671	650	1,321	635	612	1,247	631	611	1242
41 - 59 ปี	755	780	1535	817	839	1,656	730	797	1,527	728	794	1522
60 ปีขึ้นไป	471	625	1096	551	733	1,284	512	659	1,171	514	665	1179
รวม	2,458	2,549	5,007	2,615	2,717	5,332	2,431	2,569	5,000	2,427	2,572	4,999

ที่มา : งานทะเบียนราษฎร อำเภอบางกระทุ่ม ข้อมูล ณ เดือน มกราคม 2566

(4) สภาพทางสังคม

4.1) การศึกษา

การศึกษา ในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว สถานศึกษาภายใต้สังกัดต่างๆ ดังนี้

- 1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 2 แห่ง คือ
 1. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลห้วยแก้ว 1
 2. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลห้วยแก้ว 2
- 2) โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 1 แห่ง คือ โรงเรียนวัดบางกระทุ่ม
- 3) โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง คือ โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม

ตารางแสดงจำนวนนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา แยกรายโรงเรียน

ชื่อสถานศึกษา	จำนวนนักเรียน			จำนวนครู
	ชาย	หญิง	รวม	
โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม	477	493	970	51
โรงเรียนวัดบางกระทุ่ม	66	68	7	7
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลห้วยแก้ว 1	20	24	44	4
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลห้วยแก้ว 2	30	37	67	4

ที่มา : ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา

4.2) สาธารณสุข

โรงพยาบาลชุมชนที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ โรงพยาบาลบางกระทุ่ม ตั้งอยู่หมู่ที่ 11 ตำบลไผ่ล้อม

4.3) อาชญากรรม

พื้นที่เขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น และเพื่อความปลอดภัยในทรัพย์สินประชาชน เทศบาลตำบลห้วยแก้วได้ติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้งสัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4.4) ยาเสพติด

ปัญหาเสพติดในพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยแก้ว ยังไม่พบผู้ติดยาเสพติดและยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ

4.5) การสังคมสงเคราะห์

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว มีชมรมผู้สูงอายุที่อยู่ในความดูแลของเทศบาลตำบลห้วยแก้ว ๑ ชมรม คือ ชมรมผู้สูงอายุเทศบาลตำบลห้วยแก้ว ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

๑. ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. โครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ

(5.)ระบบบริการพื้นฐาน

5.1) การคมนาคมขนส่ง

พื้นที่เขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว มีถนนลาดยางและถนนลูกรังติดต่อระหว่างหมู่บ้านและตำบลใกล้เคียงดังนี้

1. เส้นทางรถไฟจากสถานีบางกระทุ่มหมู่ที่ 5 ไปสถานีบ้านแม่เทียบหมู่ที่ 1 ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตรมีรถไฟวิ่งรับส่ง วันละ 6 เที่ยวและนอกจากนี้สถานีรถไฟบางกระทุ่มยังสามารถที่จะเดินทางทั้งเที่ยวขึ้นไปยังจังหวัดเชียงใหม่หรือเที่ยวล่องไปกรุงเทพฯได้ด้วย
2. ถนนจากบ้านบางกระทุ่ม หมู่ที่ 4 ไปยังหมู่ที่ 1 บ้านแม่เทียบ หมู่ที่ 8 บ้านหัวหนอง เป็นถนนลาดยางประมาณ 6 กิโลเมตรถนนคอนกรีตและลูกรังประมาณ 8 กิโลเมตร
3. ถนนจากบ้านแม่เทียบหมู่ที่ 1 ผ่านหมู่ที่ 2 บ้านคลองกระล่อนไปหมู่ที่ 4 เป็นถนนลาดยางประมาณ 4 กิโลเมตร และถนนลูกรังประมาณ 4 กิโลเมตร
4. ถนนลาดยางเลียบเมืองและถนนลาดยางในหมู่บ้านหมู่ที่ 3, 4, 5 และ 6 รวมประมาณ 10 กิโลเมตร

จำนวนถนนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว ประกอบด้วย

ถนนลูกรัง	จำนวน 42 สาย	ยาว 35,555 กิโลเมตร
ถนนคอนกรีต	จำนวน 62 สาย	ยาว 41,746 กิโลเมตร
ถนนลาดยาง	จำนวน 5 สาย	ยาว 7,587 กิโลเมตร

5.2) การไฟฟ้า

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว มีไฟฟ้าใช้ร้อยละ 98.2 ของครัวเรือนทั้งหมดควบคุมโดยสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอบางกระทุ่ม และตามทางแยกต่างๆ หรือในเขตชุมชนจะมีไฟรายทางส่องสว่างในเวลาากลางคืน

5.3) การประปา

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว มีประปาหมู่บ้านโดยสาธารณสุขอำเภอจำนวน 7 แห่งและประปาของการประปาส่วนภูมิภาคบางกระทุ่ม 1 แห่ง จำนวนครัวเรือนใช้น้ำประปา 572 ครัวเรือน ยกเว้นราษฎรที่ปลูกบ้านแยกส่วนออกมาจากหมู่บ้านมาปลูกบ้านตามพื้นที่การเกษตรจำนวน 27 ครัวเรือนจากครัวเรือนทั้งหมด 976 ครัวเรือน หรือประมาณร้อยละ 58.60 ของครัวเรือนที่ยังไม่มีน้ำประปาใช้

5.4) โทรศัพท์

ไม่มีตู้โทรศัพท์สาธารณะในทุกหมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ทุกครัวเรือน

5.5) ระบบโลจิสติกส์ (Logistics) หรือการขนส่ง

ระบบขนส่งในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้วมีทั้งหมด 4 แห่ง ดังนี้

- 1.ขนส่งไปรษณีย์บางกระทุ่ม ตั้งอยู่ ตำบลบางกระทุ่ม
- 2.ขนส่ง แฟลช เอ็กซ์เพรส (Flash Express) ตั้งอยู่ หมู่ 4 ตำบลบางกระทุ่ม
- 3.ขนส่ง เบสท์ เอ็กซ์เพรส (Best Express) ตั้งอยู่ หมู่ 4 ตำบลบางกระทุ่ม
- 4.ขนส่งปอลอ เอ็กซ์เพรส ตั้งอยู่ หมู่ 7 ตำบลบางกระทุ่ม

(6.)ระบบเศรษฐกิจ

6.1) การเกษตร

การประกอบอาชีพประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม คิดเป็น ๘๐ %ของจำนวนประชากร ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ การทำนา การทำไร่ การทำสวนผลไม้ ซึ่งเป็นรายได้หลักของประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว

6.2)การท่องเที่ยว

ในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้วได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในตำบล เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรในพื้นที่ และการจัดงานวันของดีเมืองกล้วยตากอำเภอบางกระทุ่ม เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและส่งเสริมอาชีพของเกษตรกร

6.3) อุตสาหกรรม

การประกอบอุตสาหกรรมในท้องถิ่น

เจ้าของกิจการเป็นผู้ประกอบการจากภายในท้องถิ่น

1. **ห้างหุ้นส่วนจำกัด จิราพรฟู้ด 20/5 หมู่ 3** ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม (“บริษัท”) ก่อตั้งโดย คุณจิราพร พงศ์จิกรพันธ์ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2532 ด้วยรูปแบบการดำเนินธุรกิจแบบครัวเรือนขนาดเล็ก โดยอาศัย วิถีภูมิปัญญาดั้งเดิมของชุมชนตำบลบางกระทุ่ม ที่เป็นที่รู้จัก และมีชื่อเสียงในด้านการแปรรูป “กล้วยน้ำว้า” มาเป็น “กล้วยตาก” ด้วยความใส่ใจในเรื่องของคุณภาพของสินค้ามาเป็นอันดับแรก ทำให้ธุรกิจมีการขยายตัวและเติบโตเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โรงเรือนอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์ (พาราโบลาโดม) รวมทั้งสิ้น จำนวน 10 โดมโดย 1 โดม สามารถรองรับกำลังการผลิตได้กว่า 2.5 ตัน/ครั้ง จากการซื้อกล้วยจากผู้ผลิตในชุมชนมาแบ่งบรรจุและจำหน่ายเป็นสินค้าของฝากพื้นบ้านบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

เจ้าของกิจการเป็นผู้ประกอบการจากภายนอกพื้นที่ที่เข้ามาลงทุน

2. **บริษัท สยามอิมพลิเม้น จำกัด** ก่อตั้งในปี พ.ศ.2548 ตั้งอยู่เลขที่ 49 ม.3 ต.บางกระทุ่ม อ.บางกระทุ่ม จ.พิษณุโลก 65110 ดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายอุปกรณ์ทางเกษตรสำหรับต่อพ่วงท้ายรถแทรกเตอร์ ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในงานเกษตรสำหรับเตรียมดินเพาะปลูก, การกำจัดวัชพืช และการบำรุงดิน ไม่ว่าจะเป็นงานนา, อ้อย, ปาล์มน้ำมัน, ยางพารา, มันสำปะหลัง, ข้าวโพด, ปลูกผัก ซึ่งเป็นสินค้าที่มีคุณภาพอีกทั้งยังช่วยให้เกษตรกรลดขั้นตอนการทำงาน ประหยัดเวลา อุปกรณ์มีความทนทานอายุในการใช้งานที่ยาวนานค่าใช้จ่ายการบำรุงรักษาต่ำ และลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน

โครงการพระราชดำริ (จำแนกตามพื้นที่ในภูมิภาค)

โครงการพัฒนาที่ดินมูลนิธิชัยพัฒนาบ้านเกาะคู 199 หมู่ 3 ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก 65110 โทรศัพท์ : 055-001-132 ในปี พ.ศ.2536 นายประภาส สิงห์ลักษณ์ และครอบครัว ได้น้อมเกล้าฯ ถวายที่ดิน จำนวน 15 ไร่ 88 ตารางวา พร้อมสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้ดำเนินงานให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีอาชีพผลิตกล้วยตากในพื้นที่อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งมูลนิธิชัยพัฒนาได้รับโอนกรรมสิทธิ์ ที่ดินดังกล่าว เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2536 และดำเนินการตามความประสงค์ของผู้น้อมเกล้าฯ

วัตถุประสงค์โครงการ / เป้าหมาย

- 1.ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตกล้วยตากโดยใช้พลังงานแสงอาทิตย์ (พาราโบลาโดม)
- 2.ส่งเสริมการผลิตกล้วยตากที่ถูกต้องลักษณะกล้วยน้ำว้ามะลิอ่องที่นำมาแปรรูปเป็นกล้วยตากยังคงอยู่คู่กับวิถีชีวิตของเกษตรกรสืบต่อไป
- 3.ขยายพันธุ์กล้วยโดยวิธีการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อในห้องปฏิบัติการและวิธีการผ่าหน่อ รวมทั้งผลิตหน่อพันธุ์ดีให้กับเกษตรกรและผู้สนใจ

6.4) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

* ร้านตัดผม	4	แห่ง	* ทำข้าว	2	แห่ง
* ร้านโชห่วย	35	แห่ง	* บ้านเช่า	4	แห่ง
* บริการคาร์แคร์	3	แห่ง	* ร้านขายปุ๋ยยา	5	แห่ง
* โคมกล้วยตาก	32	แห่ง	* ร้านเสริมสวย	3	แห่ง

กลุ่มอาชีพ

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนประชากรจำแนกตามประเภทอาชีพ

ประเภทอาชีพ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
กำลังศึกษา	288	9.77	241	8.17	529	17.94
ไม่มีอาชีพ	32	1.09	68	2.30	100	3.39
เกษตร-ทำนา	313	10.61	258	8.75	571	19.36
เกษตร-ทำไร่	9	0.31	6	0.20	15	0.51
เกษตร-ทำสวน	5	0.17	21	0.71	26	0.88
เกษตร-ประมง	1	0.03	0	0.00	1	0.03
เกษตร-ปศุสัตว์	18	0.61	11	0.37	29	0.98
พนักงาน-รับราชการ	31	1.05	49	1.66	80	2.71
พนักงาน-รัฐวิสาหกิจ	10	0.34	3	0.10	13	0.44
พนักงานบริษัท	27	0.92	34	1.15	61	2.07
รับจ้างทั่วไป	458	15.53	545	18.48	1,003	34.01
ค้าขาย	91	3.09	214	7.26	305	10.34
ธุรกิจส่วนตัว	24	0.81	24	0.81	48	1.63
อาชีพอื่นๆ	67	2.27	101	3.42	168	5.70
รวม	1,374	46.59	1,575	53.41	2,949	100.00

แรงงาน

ตารางแสดงข้อมูลจำนวนประชากรจำแนกช่วงอายุตามวัยแรงงาน

ช่วงอายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
เด็ก (0 – 14 ปี)	358	7.16	339	8.78	697	13.94
วัยแรงงาน (15ปี – 59ปี)	1,555	31.10	1,568	31.36	3,123	62.47
ผู้สูงอายุ (มากกว่า 60 ปีเต็ม)	514	10.28	665	13.30	1,179	23.59
รวม	2,427	48.54	2,572	53.44	4,999	100.00

(ที่มา : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน จปฐ ปี 2566)

(7.) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1) ประเพณีและงานประจำปี

ขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรมต่าง ๆ เหมือนคนไทยภาคกลาง โดยการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นงานบวชงานแต่งงาน ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ จะมีพิธีทางศาสนาพุทธเข้ามาเกี่ยวข้องกับภาษาพูด จะใช้ภาษาไทย ภาคกลาง ศาสนาประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ โดยมีวัดกระจายตามหมู่บ้านต่างๆ จำนวน 3 วัด คือ วัดห้วยแก้ว (เขตเทศบาลตำบลบางกระทู้) วัดบ้านแม่เหียบ วัดบางกระทู้ ซึ่งจะเป็นสถานที่ที่ประชาชน ร่วมกิจกรรมตามวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ ประเพณีที่ถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจะเป็นพิธีการทางศาสนา การเฉลิมฉลอง และงานบุญต่าง ๆ เช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันลอยกระทง เป็นต้น

(8.)ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1)แหล่งน้ำ

ปริมาณน้ำในรอบปีปริมาณน้ำฝน ตำบลบางกระทู้มีแหล่งน้ำที่สำคัญดังนี้

1. คลองแม่เหียบ คลองห้วยแก้ว คลองบางกระทู้ คลองบึงเวียน เป็นคลองที่ไหลมาจากอำเภอเมืองผ่านหมู่ที่ 1 บ้านแม่เหียบเรียกคลองแม่เหียบ ไหลเข้าสู่หมู่ที่ 5 และ 6 เรียกคลองบางกระทู้แล้วแยกเป็นสองสายมายังหมู่ที่ 5,4,3 และ 2 เข้าสู่ตำบลนครป่าหมากเรียกคลองห้วยแก้วส่วนอีกสายหนึ่งผ่านหมู่ที่ 6 หมู่ที่ 9 หมู่ที่ 7 และเข้าสู่ตำบลไผ่ล้อมเรียกคลองบึงเวียน คลองเหล่านี้เมื่อรวมกันแล้วมีความยาวประมาณ 16 กิโลเมตร กว้างเฉลี่ยประมาณ 30 เมตรมีน้ำไม่ทั้งปีเนื่องจากการทำนาปรังกันมากช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคมทุกปีน้ำจะแห้งหมดแต่ถ้าชุมชนมีข้อตกลงร่วมกันว่าถ้าน้ำแห้งไปถึงระดับหนึ่งจะหยุดสูบเพื่อการเกษตรได้ประมาณ 15,000 ไร่
2. หนองบัวอยู่ในหมู่ที่ 4 มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 80 ไร่ปัจจุบันขุดลอกคันเป็นถนนล้อมรอบแล้วเป็นที่เพาะขยายพันธุ์ปลาและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
3. บึงเวียนอยู่ในหมู่ที่ 7 มีพื้นที่จำนวนประมาณ 60 ไร่ ปัจจุบันขุดลอกแล้วแต่ยังไม่หมดเป็นที่เพาะพันธุ์ปลาและเลี้ยงสัตว์

4. หนองตงอยู่ในหมู่ที่ 1 มีพื้นที่ประมาณ 6 ไร่ขุดลอกแล้วเป็นที่เพาะพันธุ์ปลาและเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ

5. บ่อบาดาลระดับดิน (บ่อดอก) มีจำนวน 366 บ่อ กระจายอยู่ทุกหมู่บ้านลักษณะบ่อมีความลึกประมาณ 24 เมตรเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 – 4๐ นิ้ว ใช้น้ำในการเพาะปลูกได้ 20 ไร่/บ่อ รวมเป็นพื้นที่การเกษตร 13,380 ไร่ บ่อในแต่ละหมู่บ้าน มีดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนบ่อบาดาล (บ่อ)
1	บ้านแม่เทียบ	100
2	บ้านคลองกระล่อน	52
3	บ้านเกาะคู	41
4	บ้านบางกระทุ่ม	6
5	บ้านบางกระทุ่ม	28
6	บ้านบางกระทุ่มใน	24
7	บ้านบึงเวียน	36
8	บ้านหัวหนอง	40
9	บ้านใหม่บางกระทุ่ม	39
รวม		366

8.2) ป่าไม้

ตำบลบางกระทุ่ม พื้นที่สาธารณประโยชน์ส่วนใหญ่เป็นหนองบึง ไม่มีพื้นที่ป่าสาธารณประโยชน์ แต่ในพื้นที่สาธารณประโยชน์ต่างๆ เช่น วัด โรงเรียน ถนน หรือถนนรอบบึง มีต้นไม้เพื่อร่มเงา หรือการพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนการปลูกต้นไม้สักหรือยูคาของราษฎรนั้น มีการปลูกประมาณ 50-60 ไร่ โดยบางรายสามารถยึดเป็นอาชีพได้

8.3) ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

ในพื้นที่ของเทศบาลส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรเพียงพอ

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑. แผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ด้านความมั่นคง

เป้าหมาย ๒๐ ปี

- เป้าหมายที่ ๑ ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
- เป้าหมายที่ ๒ บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
- เป้าหมายที่ ๓ กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
- เป้าหมายที่ ๔ ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ ๕ การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ

- ๑.๑ การพัฒนาและเสริมสร้างคนในทุกภาคส่วนให้มีความเข้มแข็ง มีความพร้อมตระหนักในเรื่องความมั่นคง และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา
- ๑.๒ การพัฒนาและเสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
- ๑.๓ การพัฒนาและเสริมสร้างการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีเสถียรภาพและมีธรรมาภิบาล เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
- ๑.๔ การพัฒนาและเสริมสร้างกลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

- ๒.๑ การแก้ไขปัญหาความมั่นคงในปัจจุบัน
- ๒.๒ การติดตาม ฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่
- ๒.๓ การสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๒.๔ การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ

๓.๑ การพัฒนาระบบงานข่าวกรองแห่งชาติแบบบูรณาการอย่างมี

๓.๒ การพัฒนาและพัฒนากำลังอำนาจแห่งชาติ กองทัพและหน่วยงานความมั่นคง รวมทั้งภาครัฐและภาคประชาชน ให้พร้อมป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ และเผชิญภัยคุกคามได้ทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ

๓.๓ การพัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๔.๑ การเสริมสร้างและรักษาดุลยภาพสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ

๔.๒ การเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค

๔.๓ การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๕.๑ การพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไข ปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็น

๕.๒ การบริหารจัดการความมั่นคงให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศในมิติอื่น ๆ

๕.๓ การพัฒนากลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย ๒๐ ปี

เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า

๑.๑ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย มาเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตร

๑.๒ เกษตรปลอดภัย ให้ความรู้ สนับสนุนกลไกตลาด เปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์

๑.๓ เกษตรชีวภาพ ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากฐานเกษตรกรรม ฐานทรัพยากรชีวภาพ

๑.๔ เกษตรแปรรูป เพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรพรีเมียม

๑.๕ เกษตรอัจฉริยะ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนา

๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๒.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร

๒.๓ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๒.๔ อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์

๒.๕ อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ

๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

๓.๑ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม

๓.๒ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ

๓.๓ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย

๓.๔ ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ

๓.๕ ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค

๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

๔.๑ เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ

๔.๒ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๔.๓ เพิ่มพื้นที่และเมือง

๔.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่

๔.๕ รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค

๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๕.๑ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๕.๒ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทาง

๕.๓ สร้างโอกาสเข้าถึง

๕.๔ สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล

๕.๕ ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เป้าหมาย ๒๐ ปี

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑

เป้าหมายที่ ๒ สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๗ ประเด็นหลัก

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

๑.๑ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว

๑.๒ การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษา

๑.๓ การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา

๑.๔ การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

๑.๕ การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ

๑.๖ การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม

๑.๗ การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๒.๑ ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์

๒.๒ ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

๒.๓ ช่วงวัยแรงงาน ยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานสอดคล้องกับ
ความสามารถเฉพาะบุคคล และความต้องการของตลาดแรงงาน

๒.๔ ช่วงวัยผู้สูงอายุส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๓.๑ การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ ๒๑

๓.๒ การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น
“โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้

๓.๓ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท

๓.๔ การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๓.๕ การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวาง
ตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก

๓.๖ การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม

๓.๗ การสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

๔.๑ การพัฒนาและส่งเสริมพหุปัญญาผ่านครอบครัว ระบบสถานศึกษา สภาพแวดล้อม
รวมทั้งสื่อ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย

๔.๒ การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสม
สำหรับผู้มีความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ

๔.๓ การดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติและคนไทยที่มีความสามารถในต่างประเทศให้มา
สร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับประเทศ

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

๕.๑ การสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะ

๕.๒ การป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ

๕.๓ การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี

๕.๔ การพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี

๕.๕ การส่งเสริมให้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสุขภาวะที่ดีในทุกพื้นที่

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๖.๑ การสร้างความรู้ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๖.๒ การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๖.๓ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน

๖.๔ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๗.๑ การส่งเสริมการออกกำลังกาย และกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต

๗.๒ การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนันทนาการ

๗.๓ การส่งเสริมการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

๗.๔ การพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาและนันทนาการเพื่อรองรับการเติบโตของ
อุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

เป้าหมาย ๒๐ ปี

- เป้าหมายที่ ๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- เป้าหมายที่ ๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๔ ประเด็นหลัก

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

- ๑.๑ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
- ๑.๒ ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
- ๑.๓ กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
- ๑.๔ เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
- ๑.๕ สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม
- ๑.๖ ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
- ๑.๗ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
- ๑.๘ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

- ๒.๑ พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค
- ๒.๒ กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
- ๒.๓ จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต
- ๒.๔ ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด เพื่อรับผิดชอบการบริหารงานในระดับภาคกลุ่มจังหวัด
- ๒.๕ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ๒.๖ การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- ๓.๑ สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ
- ๓.๒ การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- ๓.๓ สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และภาค
- ๓.๔ ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม

๓.๕ สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม

๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔ การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๑ ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการ

วางแผนชีวิต

๔.๒ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง

๔.๓ สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน

๔.๔ สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๕ : ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย ๒๐ ปี

- เป้าหมายที่ ๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้
ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล
- เป้าหมายที่ ๒ ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบ
จากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
- เป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้
สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
- เป้าหมายที่ ๔ ยกกระตือรือร้นระดับประเทศ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๖ ประเด็นหลัก

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๑.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้าง
ความสามารถในการแข่งขัน

๑.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด

๑.๓ อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ

๑.๔ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๕ ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

๒.๑ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล

๒.๒ ปรับปรุง ฟื้นฟู และสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้ง

๒.๓ ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ
และมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๒.๔ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๓.๑ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๓.๒ มีการปรับตัวเพื่อลดความเสี่ยงและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่
เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓ มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

๓.๔ พัฒนาและสร้างระบบรับมือปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

๔.๑ จัดทำแผนผังภูมินิเวศเพื่อการพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรมและอุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศอย่างเป็นเอกภาพ

๔.๒ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และ อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

๔.๓ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล

๔.๔ ส่งเสริมรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกทางสถาปัตยกรรม และศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔.๕ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น

๔.๖ เสริมสร้างระบบสาธารณสุขและอนามัยสิ่งแวดล้อม และยกระดับความสามารถในการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๑ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ

๕.๒ เพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำ ให้ทัดเทียมกับระดับสากล

๕.๓ พัฒนาความมั่นคงพลังงานของประเทศ และส่งเสริมการใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๕.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยลดความเข้มข้นของการใช้พลังงาน

๕.๕ พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคาและการเข้าถึงอาหาร

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖.๑ ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีของคนไทย

๖.๒ พัฒนาเครื่องมือ กลไกและระบบยุติธรรม และระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม

๖.๓ จัดโครงสร้างเชิงสถาบันเพื่อจัดการประเด็นร่วม ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

๖.๔ พัฒนาและดำเนินโครงการที่ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ ด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติที่ ๖ : ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย ๒๐ ปี

- เป้าหมายที่ ๑ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐมีขนาดเล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- เป้าหมายที่ ๓ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- เป้าหมายที่ ๔ กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๘ ประเด็นหลัก

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๑.๑ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค

๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

๒.๑ ให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนา

๒.๒ ระบบการเงินการคลังประเทศสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๓ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๑ ภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสม

๓.๒ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

๓.๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจและสนับสนุนบทบาทชุมชนท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีสมรรถนะสูง ตั้งอยู่บนหลักธรรมาภิบาล

๔. ภาครัฐมีความ

๔.๑ องค์กรภาครัฐมีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับบริบทการพัฒนาประเทศ

๔.๒ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

๕.๑ ภาครัฐมีการบริหารงานคลังที่มีความคล่องตัว ยึดระบบคุณธรรม

๕.๒ บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน มีคุณธรรม และมีการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต

๖.๑ ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๖.๒ บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

๖.๓ การปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบมีประสิทธิภาพมีความเด็ดขาด เป็นธรรม และตรวจสอบได้

๖.๔ การบริหารจัดการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างเป็นระบบแบบบูรณาการ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

๗.๑ ภาครัฐจัดให้มีกฎหมายที่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลง

๗.๒ มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น

๗.๓ การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เท่าเทียม มีการเสริมสร้างประสิทธิภาพการ
ใช้กฎหมาย

๘ กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๘.๑ บุคลากรและหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเคารพและยึดมั่นในหลักประชาธิปไตย
เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่พึงได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

๘.๒ ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม มีบทบาทเชิงรุกร่วมกันในทุกขั้นตอนของการ
ค้นหาความจริง

๘.๓ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งทางแพ่ง อาญา และปกครองมีเป้าหมายและ
ยุทธศาสตร์ร่วมกัน

๘.๔ ส่งเสริมระบบยุติธรรมทางเลือก ระบบยุติธรรมชุมชน และการมีส่วนร่วมของประชาชน
ในกระบวนการยุติธรรม

๘.๕ พัฒนามาตรการอื่นแทนโทษทางอาญา

๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

หลักการและแนวคิด

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ มีจุดมุ่งหมายสูงสุด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถ
บรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่
๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการขับเคลื่อนที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนา
ประเทศในระยะ ๕ ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความ
เจริญเติบโต ที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดทิศทาง
และเป้าหมายของการพัฒนาบนพื้นฐานของแนวคิดที่สำคัญ ๔ ประการ ได้แก่

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะหลักพอประมาณและมีเหตุผล ด้วยการกำหนดทิศทางการพัฒนาให้
สอดคล้องกับศักยภาพ ฐานทางทรัพยากร และฐานทางวัฒนธรรมของพื้นที่ และการสร้างความสมดุลในการ
กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม ควบคู่กับการสร้าง
ภูมิคุ้มกันที่ดีโดยการปรับเปลี่ยนองคาพยพในมิติต่าง ๆ ให้เท่าทันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของ

โลก และการสร้างความสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง

๒. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ การสร้างความพร้อมของประเทศในการรับมือและปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ พร้อมทั้งมีความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงหรือการพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาสเพื่อสร้างการเติบโตที่มีคุณภาพและยั่งยืน

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติโดยการมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

๔. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน ๓ รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม เพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง

วัตถุประสงค์

เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน”

หมายถึง การสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้า ทักษะของพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

ได้กำหนดเป้าหมายหลัก จำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสูงเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยี และสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการ เป้าหมายรวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม เตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพ

สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการ เป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน

โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการ ให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ชยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในระยะยาว

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง ภายใต้บริบทโลกใหม่

โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ กลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของ ภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่าง ทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย			
เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมาย
๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม	รายได้ประชาชาติต่อหัว	๗,๐๕๐ เหรียญสหรัฐ ในปี ๒๕๖๓	๘,๘๐๐ เหรียญสหรัฐ ภายในปี ๒๕๗๐
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่	ดัชนีการพัฒนามนุษย์	๐.๗๗๗ (การพัฒนามนุษย์ระดับสูง) ในปี ๒๕๖๒	๐.๘๒๐ (การพัฒนามนุษย์ระดับสูงมาก) ภายในปี ๒๕๗๐

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม	ความแตกต่างของความ เป็นอยู่ ระหว่างกลุ่ม ประชากรที่มีฐานะทาง เศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐ (Top ๑๐ / Bottom ๔๐)	๕.๖๖ เท่า ในปี ๒๕๖๒	ต่ำกว่า ๕ เท่า ภายในปี ๒๕๗๐

๔. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน	ปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก	การปล่อยก๊าซ เรือนกระจก ในภาคพลังงาน ในปี ๒๕๖๓ ลดลง ร้อยละ ๑๖ จากการ ปล่อยในกรณีปกติ	การปล่อยก๊าซ เรือนกระจกโดยรวม (สาขาพลังงานและ ขนส่ง/อุตสาหกรรม/ การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อย ละ ๑๕ จากการ ปล่อยใน กรณีปกติ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	สถานะปัจจุบัน	ค่าเป้าหมาย
๕. การเสริมสร้าง ความสามารถของ ประเทศในการรับมือ กับความเสี่ยงและ การเปลี่ยนแปลง ภายใต้บริบทโลก ใหม่	ดัชนีรวมสะท้อน ความสามารถ ในการ รับมือกับการเปลี่ยนแปลง ประกอบด้วย ๔ ตัวชี้วัดย่อย คือ ๑) ชีตความสามารถของ การปฏิบัติ ตามกฎ อนามัยระหว่าง ประเทศ และการ เตรียมความพร้อม ฉุกเฉินด้านสุขภาพ	ร้อยละ ๘๕ เมื่อปี ๒๕๖๓	ร้อยละ ๙๐ โดยสมรรถนะ หลักแต่ละ ด้านไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐
	๒) อันดับความเสี่ยงด้าน ภูมิอากาศ	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๕๘-๒๕๖๒) เท่ากับ ๓๖.๘	อันดับเฉลี่ย ๕ ปี (๒๕๖๖-๒๕๗๐) ไม่ต่ำกว่า ๔๐

๓) อันดับความสามารถ ในการ แข่งขันด้าน ดิจิทัล	อันดับที่ ๓๙ ในปี ๒๕๖๓	อันดับที่ ๓๓ ภายในปี ๒๕๗๐
๔) อันดับประสิทธิภาพ ของรัฐบาล	อันดับที่ ๒๐ ในปี ๒๕๖๔	อันดับที่ ๑๕ ภายในปี ๒๕๗๐

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระ การพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาใน เรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมาย การพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘จัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ โดยจุดหมายการพัฒนาทั้ง ๑๓ ประการมีที่มาจากการประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนา ประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา

ทั้งนี้ หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละ ประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๓.๓.๑ มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน

๓.๓.๒ มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอเหมาะสม

๓.๓.๓ มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ
และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๓.๔ มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา
แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

แผนภาพที่ 3.1 ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

หมวดหมู่การพัฒนา

หมวดหมู่ที่ ๑ : ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ GDP สาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาท
ต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ ล้านไร่
เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสม ลดลงร้อยละ ๑๐
เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพและความยั่งยืน

ของภาคเกษตร

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕
เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง
และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ ปริมาณน้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้าน
ลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุด แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕
เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุด แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบ
จัดการน้ำชุมชน จำนวน ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับ
ที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจ

ของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับ
ความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อย ร้อยละ ๑๘
เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความ
เข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๖
เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับ
ความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕
เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น (ตามการประเมินของ กษ.)
ปีละ ๔,๐๐๐ ราย

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ สนับสนุนการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตและแปรรูปแบบมุ่งเป้าโดยการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการนำงานวิจัยไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสมของตลาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมและขยายผลงานวิจัยจากหน่วยงานวิจัยมหาวิทยาลัย และสถาบัน อาชีวศึกษา ภาคเอกชน และองค์กรเกษตรกรที่มีส่วนในการพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยและสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้พัฒนาเทคโนโลยีและผู้ใช้งาน

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาด ของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหาร ฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืช และแมลง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูง ที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคตโดยให้มีการจัดทำแผนที่นำทางสำหรับการพัฒนา และส่งเสริมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงรายผลิตภัณฑ์อย่างครบวงจร เพื่อนำไปสู่การส่งเสริมอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และมี ประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ กำหนดแผนที่นำทางในการพัฒนาและส่งเสริมการผลิต และใช้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ที่ผลิตจากวัตถุดิบทางการเกษตร ของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตภาคเกษตร และผลพลอยได้อื่น อาทิ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ ปุ๋ย ชีวภาพ วัคซีน สารชีวภัณฑ์ คาร์บอนเครดิต และคาร์บอนซิงก์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้เกษตรกรประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม กระบวนการผลิต ที่หลากหลาย รวมทั้งการใช้คลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร ในการวิเคราะห์ วางแผน พัฒนาผลผลิตและประสิทธิภาพการผลิต รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และความต้องการของตลาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกพืชในพื้นที่ที่ไม่ เหมาะสม ไปสู่การผลิต สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ หนุนเสริมและส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีการตระหนัก เลือกใช้ และบริโภคสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่ปลอดภัย มีคุณภาพสูง และได้มาตรฐาน เพื่อกระตุ้นให้เกิดตลาดสินค้าคุณภาพในวงกว้างอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการมีการใช้สินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูป ที่ได้คุณภาพ อาทิ ผลผลิตจากการเกษตร สำหรับใช้ในโรงพยาบาล โรงเรียน และเรือนจำ อาหารทาง การแพทย์ตลอดจนให้มีการพัฒนาและจัดทำข้อมูล GDP สาขาเกษตรแปรรูป

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่าง ความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG เกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงานที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืนที่ตระหนักถึงผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม และการพัฒนา ที่อาศัยธรรมชาติเป็นพื้นฐาน ผ่านการดำเนินการ ปกป้อง จัดการอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูธรรมชาติหรือระบบนิเวศที่ เปลี่ยนไป เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของมนุษย์ และเป็นประโยชน์ต่อความ หลากหลายทางชีวภาพ อาทิ การปลูกป่าเศรษฐกิจ การทำวนเกษตร การลดการเผาตอซัง การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อ แรงงานที่ถูกต้อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็น เพื่อให้เกิดการขยายผลรูปแบบ เกษตรกรรม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ สารชีว ภัณฑ์ ปุ๋ยชีวภาพ พร้อมทั้งให้มีการจัดเก็บข้อมูล ปริมาณการผลิต และการใช้สารชีวภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ จัดให้มีการบริหารอนุรักษ์ เพาะพันธุ์ เพาะเลี้ยง พื้นที่ ป่าชายเลน ชายฝั่ง น้ำตื้น น้ำลึก และประมงพื้นบ้าน เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ขยายผลแบบอย่างความสำเร็จในการบริหารจัดการ เพื่อผลิตสินค้า เกษตร ให้สอดคล้องกับทรัพยากรของชุมชนที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่น ชุมชนเพชรน้ำหนึ่ง ที่มีการจัดรูปที่ดินและพื้นที่ เกษตร การจัดการน้ำ และการจัดการกระบวนการผลิต สามารถเป็น ต้นแบบของการจัดการที่ดี

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และ อุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมและผลักดันการเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ/ป่าเศรษฐกิจที่สามารถ สร้างรายได้ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช รวมทั้งเพิ่ม ปริมาณน้ำตามธรรมชาติให้น้ำเพียงพอต่อการใช้น้ำทั้งระบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ เร่งพัฒนาและฟื้นฟูระบบชลประทานและการกระจายน้ำในพื้นที่เขตชลประทาน และพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทานโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึง การจัดการตะกอนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ดำเนินการให้มีการจัดการตะกอนอย่างเหมาะสม ตั้งแต่การมีระบบดักตะกอน การลด การชะล้างพังทลายของตะกอนในลำน้ำด้วยการปลูกพืชคลุมดินหรือพืชป้องกันการกัดเซาะตลิ่ง เพื่อเพิ่มปริมาณและแหล่งเก็บกักน้ำให้สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ บริหารจัดการและวางแผนการใช้น้ำอย่างเป็นระบบและสมดุลตลอดจนพัฒนาและ ถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้น้ำที่มีประสิทธิภาพ อาทิ การใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อและจูงใจให้เอกชนลงทุนและพัฒนาตลาดกลางภูมิภาค/ ตลาดในชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ผลักดันให้มีการจัดเก็บข้อมูลราคาสินค้าเกษตรเปรียบเทียบระหว่างตลาดภูมิภาค และตลาดส่วนกลางอย่างเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ พัฒนาความรู้และทักษะให้เกษตรกรสามารถซื้อขายผลผลิตผ่านตลาดออนไลน์ สินค้าเกษตร เช่น พืช ประมง และปศุสัตว์ เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตร แปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบประกันภัยสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับรูปแบบการผลิตสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ ดำเนินการให้มีการปรับลดต้นทุนการทำธุรกรรมของเกษตรกรที่เกี่ยวข้องกับ การขอรับรองมาตรฐานต่าง ๆ ตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มโอกาสการเข้าถึงและจูงใจให้เกษตรกร มีการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้มาตรฐานมากยิ่งขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ สนับสนุนบทบาทของเอกชนในการเชื่อมโยงผลผลิตของเกษตรกรที่ได้มาตรฐาน เพื่อเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานสินค้าเกษตรสร้างมูลค่า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๔ เจาะหรือทำข้อตกลงให้มาตรฐานสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ของไทย เป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๕ เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ รวมถึง
กระบวนการทดสอบคุณภาพที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาสินค้าเกษตร
และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อลด
ต้นทุน และเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ สนับสนุนบทบาทสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร/วิสาหกิจ
ชุมชน) ในฐานะหน่วยธุรกิจของเกษตรกร ให้ทำหน้าที่สนับสนุนการ
เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์ม กิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว
และกระบวนการนำส่งผลผลิตจนถึงลูกค้าปลายทาง เพื่อลดต้นทุนและ
เพิ่มมูลค่าให้กับผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกในการรวบรวมและ
ขนส่งสินค้าเกษตร เพื่อเชื่อมโยงผลผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้า
เกษตร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๓ พัฒนาให้มีการจัดเก็บข้อมูลความสูญเสียในกระบวนการผลิตของภาค
เกษตร (Farm Loss) สำหรับใช้เป็นฐานในการวัดในอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐาน
การผลิต การเกษตร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการจัดสรรที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรอย่างเป็น
ระบบผ่านกลไกที่มีอยู่ อาทิ การจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบาย
รัฐบาล (คทช.) และการจัดสรรที่ดินของสำนักงาน การปฏิรูปที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรม (สปก.)

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๒ ค้ำครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพและขยายโอกาสในการเข้าถึง
พื้นที่ทำกิน ของเกษตรกรให้มากขึ้น รวมถึงการกำหนดเขตการใช้พื้นที่
ทำการเกษตรที่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้
ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๑ พัฒนาระบบคลังข้อมูลด้านเกษตรให้เชื่อมโยงกัน และเป็นข้อมูลเปิด
เพื่อเป็นฐาน สำหรับนำไปใช้งานประยุกต์ต่อยอดในการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการผลิตภาคเกษตรและการสร้างมูลค่าเพิ่มต่อไป
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ (๑) ด้านทรัพยากรธรรมชาติ
(อาทิ น้ำ ดิน ป่า ทะเล) (๒) ด้านการเกษตร เช่น ความเหมาะสมของ
พื้นที่ในการผลิตสินค้าเกษตร ทะเบียนเกษตรกร เป็นต้น (๓) ด้าน
การตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ อาทิ แนวโน้มราคาสินค้าเกษตร
แหล่งรับซื้อ และ (๔) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๒ พัฒนาค้นข้อมูลน้ำแห่งชาติให้เชื่อมโยงกับบัญชีข้อมูลของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาเป็นคลังข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับจัดทำ เป็นระบบเพื่อรายงานสถานการณ์ประจำปี รายเดือน และรายสัปดาห์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๓ พัฒนาแพลตฟอร์มและแอปพลิเคชันสำหรับการเข้าถึงคลังข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้มีการใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรในการจำแนกรูปแบบการผลิตและสมรรถนะของเกษตรกร เพื่อให้การจัดทำแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาภาคเกษตร รวมถึงมาตรการต่าง ๆ มีความเหมาะสมกับสมรรถนะเกษตรกรและศักยภาพของพื้นที่ที่มีความแตกต่างกัน

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๑ พัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และทักษะในการบริหารจัดการฟาร์มและการดำเนิน ธุรกิจการเกษตรในยุคดิจิทัล เพื่อยกระดับความสามารถเกษตรกรไปสู่การเป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีศักยภาพสูงในการพัฒนากระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๒ ยกระดับความความเข้มแข็งและความสามารถในการดำเนิน ธุรกิจเพิ่มมูลค่าของ สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งสนับสนุนบทบาทภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาทั้งระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาในพื้นที่ในการเป็นผู้ให้บริการ ผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีและที่ปรึกษาทางธุรกิจ เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลองค์ความรู้และเทคโนโลยีกับการปรับเปลี่ยนและต่อยอดธุรกิจการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๓ ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการพัฒนาสหกรณ์ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและเอื้อกับการสร้างความเข้มแข็งของสหกรณ์ อาทิ การปรับปรุงระบบการจัดทำบัญชี และการตรวจสอบทางการเงินให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และเป็นอิสระ เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ทันสถานการณ์ และสร้างความเชื่อมั่นของสมาชิกและประชาชนต่อระบบสหกรณ์

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๑ สนับสนุนบทบาทขององค์กรหรือสภาเกษตรกรในกลไกความร่วมมือภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการในแต่ละจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงการผลิตของเกษตรกรและการดำเนินธุรกิจ การเกษตรของสถาบัน

เกษตรกรในพื้นที่ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ความต้องการของภาคเอกชนในระดับจังหวัด การดำเนินการกิจของส่วนราชการระดับจังหวัด และความเชี่ยวชาญของสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานของการแบ่งปันข้อมูลองค์ความรู้ ทักษะ และผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๒ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจกับ

สถาบันเกษตรกร และ เกษตรกรในรูปแบบธุรกิจต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการผลิตให้มีความสอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดโดยมีการแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมวดหมู่ที่ ๒ : ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการ ที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่สูงกว่าอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัย ไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อม ไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัย ไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจไม่สูงกว่าอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศ และมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวรอง เฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย
เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อย
กว่าปีละ ๕๐

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวคิดโมเดลอารมณ์ดีมีความสุข ใน
แผนการปฏิรูป ประเทศด้านเศรษฐกิจ ฉบับปรับปรุง สนับสนุนให้
มีการรวบรวมองค์ความรู้ และข้อมูลความหลากหลาย ทาง
ภูมิศาสตร์ ชีวภาพ และวัฒนธรรม รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตในแต่
ละท้องถิ่น ที่มีอัตลักษณ์ และนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าและ
บริการสำหรับการท่องเที่ยวคุณภาพสูง ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์
ในเชิงพาณิชย์และเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และ
ยังสามารถสร้างประสบการณ์และคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับ
นักท่องเที่ยว และประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวคุณภาพที่มีศักยภาพในการ
เติบโตสูง ได้แก่ (๑) ส่งเสริมสวรรค์แห่งการช้อปปิ้ง โดยสนับสนุน
ให้มีกลุ่มสินค้าที่ระลึกประจำชาติ รวมถึงการใช้นโยบายลดภาษี
นำเข้าสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือยบางประเภท จัดให้มีพื้นที่ปลอดอากร
เป็นพิเศษต่อยอดจากภูเก็ตแซนด์บ็อกซ์ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการ
จับจ่ายใช้สอย และก่อให้เกิดการกระจายรายได้ไปสู่
ผู้ประกอบการรายย่อย (๒) การท่องเที่ยวทางน้ำ ทั้งเรือสำราญ
เรือยอชต์และเรือสำราญล่องแม่น้ำ โดยให้มีการจัดทำแผนพัฒนา
ที่ชัดเจนร่วมกับภาคเอกชน เช่น การกำหนดที่ตั้งท่าเทียบเรือ
สำราญ ทั้งแบบท่าเรือหลัก และท่าเรือแวะพัก ในฝั่งอ่าวไทยและ
อันดามัน จากพื้นที่ที่มีศักยภาพ อาทิ พัทยา ภูเก็ต รวมถึงการ
สร้างแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมโยง กับท่าเรือดังกล่าว ซึ่งจะช่วย
กระตุ้นการลงทุนของภาคเอกชนและกระจายรายได้ได้มาก (๓)
ส่งเสริม แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ
และการท่องเที่ยว MICE (การท่องเที่ยวเพื่อการจัดประชุม การ
ท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล การจัดประชุมนานาชาติและการจัด
แสดงสินค้า) เพื่อเพิ่มการลงทุน ทั้งจากภายในและนอกประเทศ
การเดินทางของกลุ่มนักธุรกิจ ตลอดจนการท่องเที่ยวอื่นรองรับ
กลุ่มลูกค้า ที่มีกำลังซื้อสูง เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มผู้เกษียณอายุ
กลุ่มพำนักระยะยาว และกลุ่มนักพเนจรดิจิทัล เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการและสตาร์ทอัพประยุกต์ใช้แนวคิด เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนา และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมในการส่งเสริมการบริการ การตลาด และอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งและบริการการท่องเที่ยวคุณภาพในพื้นที่เมืองรองที่มีศักยภาพและกระจายเส้นทางท่องเที่ยวให้หลากหลายอย่างทั่วถึง เพื่อกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ และดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพจากทั่วโลกให้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน และสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงเป็นกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยวตามศักยภาพของพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยชุมชนและการท่องเที่ยวในเมืองรอง โดยให้ความสำคัญ กับการพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม สร้างองค์ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การพัฒนาระบบ และการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการสร้างฐานให้ชุมชน มีความรักในท้องถิ่นและรักษาวัฒนธรรมของตนเอง ตลอดจนสร้างเครือข่าย และจัดหาเงินทุน เพื่อบ่มเพาะชุมชนให้ยกระดับเป็นวิสาหกิจ เพื่อสังคมและสตาร์ทอัพ ซึ่งจะก่อให้เกิดการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้เอกชนมีความร่วมมือและมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ของชุมชน ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ดูแลความปลอดภัยและรักษาสภาพแหล่งท่องเที่ยวให้สมบูรณ์

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามแนวคิด BCG โดยพัฒนาระบบ การจัดการพื้นที่และแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และการสนับสนุนการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า หรือมาตรการอื่น ๆ เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในภาคการท่องเที่ยว เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับปรุงการบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย ความสะอาด ความเป็นธรรม และการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เช่น มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยตามวิธีการท่องเที่ยวแนวใหม่ เพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง รวมทั้งมาตรฐานการท่องเที่ยวสีเขียว โดยต้องมีการปรับปรุง มาตรฐานคุณภาพทั้งขั้นพื้นฐาน และขั้นสูงของสถานประกอบการและธุรกิจรายย่อยด้านการท่องเที่ยว ที่แบ่งตามระดับของการให้บริการอย่างเหมาะสม ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าสู่กระบวนการพร้อมผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสนับสนุนผู้ประกอบการที่ได้รับรองมาตรฐาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สนับสนุนให้มีการเก็บค่าธรรมเนียมนักท่องเที่ยวเข้า “กองทุนเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวไทย” เพื่อใช้เป็นทุนหมุนเวียนในการพัฒนาการท่องเที่ยว การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาทักษะด้านการบริหารการตลาด หรือการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวในชุมชน การดูแลรักษาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว การส่งเสริมสินค้าทางการท่องเที่ยวใหม่ ๆ ในท้องถิ่น รวมทั้ง การจัดให้มีการประกันภัยแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในระหว่างท่องเที่ยวภายในประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่นำไปสู่การสร้างมูลค่าและความยั่งยืน เช่น การให้บริการด้วยใจ ความเข้าใจและภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น ภาษา การสื่อสาร ดิจิทัล การเล่าเรื่อง ความสะอาดปลอดภัย และการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ยกระดับการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจและการท่องเที่ยวเชิงคุณภาพและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำกรอบสมรรถนะในตำแหน่งงานต่าง ๆ พัฒนาผู้ประกอบการในด้านการบริหารธุรกิจ ให้มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนออนไลน์เพื่อยกระดับความรู้ ทั้งในด้านการบริหารจัดการด้านการเงินและการตลาด การท่องเที่ยว และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึง การใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้บุคลากรภาคการท่องเที่ยวและบริการ ที่เกี่ยวข้องเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลของภาครัฐและมีการขึ้นทะเบียนแรงงานภาคการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง โดยลดขั้นตอนอำนวยความสะดวก และจูงใจในการเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ กำหนดแนวปฏิบัติที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจ
บุคลากร และนักท่องเที่ยว ในแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้ำสมัยและเป็นอุปสรรค
ต่อการทำธุรกิจและ การขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อสร้าง
แรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบด้านงบประมาณ และการ
จัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ให้เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของ
ภาคเอกชนในการลงทุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับ
ชุมชนและ ภาครัฐ ตลอดจนสนับสนุนให้ภาครัฐสามารถ
จัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการจากท้องถิ่นที่ได้รับมาตรฐาน
ด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และสุขอนามัยได้ และ
สนับสนุนให้มีการจัดทำระบบติดตามการดำเนินการพัฒนา
ชุมชนของหน่วยงานทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน
สถาบันการศึกษา และภาคประชาสังคม เพื่อลดความ
ซ้ำซ้อน ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและความต่อเนื่องในการ
พัฒนา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ปรับปรุงข้อจำกัดของกฎหมาย และลดขั้นตอนกฎระเบียบที่
ล้ำสมัยและ เป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอ
ใบอนุญาตของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว
โดยเฉพาะ ที่พักแรม และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีความ
ครอบคลุมถึงธุรกิจรายย่อย มีขั้นตอนที่ง่าย สะดวก
เอื้ออำนวย และสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการรายย่อยเข้า
สู่กรอบกฎหมายและฐานข้อมูลภาครัฐได้รวดเร็ว มากขึ้น
เพื่อให้ธุรกิจรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวที่มี
คุณภาพได้ตลอดจนบังคับใช้แนวปฏิบัติ หรือกฎหมายที่
เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด มีประสิทธิภาพ และเท่าเทียม

กลยุทธ์ย่อย ๕.๓ ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อเทคโนโลยี
ด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะตัวแทนจำหน่ายการท่องเที่ยว
ออนไลน์ ที่ครอบคลุมถึงแพลตฟอร์มเศรษฐกิจแบ่งปัน ให้
ปฏิบัติตาม กฎหมาย สะดวก และปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยว
และชุมชนรอบข้าง และเอื้อต่อการพัฒนาต่อยอดในอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่
นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บข้อมูลเชิงลึกด้านการท่องเที่ยว ให้
มีความเป็นเอกภาพ น่าเชื่อถือ และทันสมัย เพื่อให้

ผู้ประกอบการใช้ในการดำเนินธุรกิจ และให้หน่วยงาน
ภาครัฐใช้กำหนดนโยบาย ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อย ๖.๒ สนับสนุนการเชื่อมโยงฐานข้อมูลของภาครัฐและเอกชน โดยใช้
แอปพลิเคชันที่พัฒนา โดยเอกชน อาทิ ทักทาย (TAGTHAI) ใน
การเปิดให้เชื่อมต่อแพลตฟอร์มเพื่ออำนวยความสะดวกในการ
เดินทาง ของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลด้านวิชา
การตรวจคนเข้าเมือง การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม การแจ้งเตือน
เหตุฉุกเฉิน เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันที่เป็นแพลตฟอร์มกลางด้าน
การท่องเที่ยวของประเทศไทย และทำให้เกิดข้อมูลกลางขนาด
ใหญ่ ที่ทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันในการศึกษา
พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และผลักดันให้เกิดแพลตฟอร์ม การ
ท่องเที่ยวของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ พัฒนาฐานข้อมูลขนาดใหญ่สำหรับการท่องเที่ยว และบูรณาการ
ความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การท่องเที่ยว
แห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย เป็นต้น เพื่อให้เกิดการสร้าง
องค์ความรู้เชิงลึกใหม่ร่วมกันของภาครัฐ และผู้ประกอบการใน
สาขาธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และให้สามารถนำ
ข้อมูลไปใช้ค้นหา ศึกษา วิเคราะห์ ทำความเข้าใจ วางแผน และ
ทำกิจกรรมการตลาดเพื่อเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่มีศักยภาพ ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

หมวดหมู่ที่ ๓ : ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและ
ส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ไทยมีปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์)
^{๕๗} จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด
ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ไทยมีปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็น
ศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์
ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่
น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ ราย^{๕๘} และเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็นแรงงาน ในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนแรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้า มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่าย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้า เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลง ร้อยละ ๔ ต่อปี

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้ในภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ส่งเสริมมาตรการจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ประกอบด้วย (๑) มาตรการทางด้านภาษี เช่น การใช้ภาษี สรรพสามิต การยกเว้นหรือลดภาษีป้ายทะเบียนประจำปี เป็นต้น (๒) มาตรการ ที่ไม่ใช่ภาษี เช่น ส่วนลดค่าไฟฟ้าในครัวเรือนและที่พักอาศัยในคอนโดมิเนียมแก่ผู้ใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ที่จอดฟรี สำหรับยานยนต์ไฟฟ้า การสนับสนุนสินเชื่อเช่าซื้อยานยนต์ไฟฟ้า เป็นต้น และ (๓) การให้เงินอุดหนุนสำหรับ การซื้อรถยนต์ไฟฟ้า เพื่อให้รถยนต์ไฟฟ้ามีต้นทุนการใช้งานใกล้เคียงกับรถยนต์แบบเครื่องยนต์สันดาปภายใน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าในระบบขนส่งสาธารณะ หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน ในทุกประเภทของยานยนต์ไฟฟ้าโดยอาศัยกลไกการจัดซื้อที่มีการกำหนด เงื่อนไขที่ส่งเสริมให้เกิดการผลิตในประเทศ หรือการพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมยานยนต์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ สนับสนุนให้ประชาชนดัดแปลงรถยนต์เก่าเป็นยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ จัดทำแผนประชาสัมพันธ์ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์รวมถึง ส่งเสริมการจัดทำ โครงการนำร่องเพื่อสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจแก่ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนการขยายตลาดยานยนต์ไฟฟ้าควบคู่กับการรักษาฐานการส่งออก ผลิตภัณฑ์ที่ยังมีความสามารถในการทำตลาดในประเทศคู่ค้าหลักของไทย โดยเฉพาะในกลุ่มรถปิกอัพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ โดยเฉพาะการส่งออกไปยัง ประเทศที่มีการผลักดันนโยบายความเป็นกลางทางคาร์บอนที่ส่งเสริมการใช้ยานยนต์ประเภทดังกล่าว

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผน และดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อดึงดูดนักลงทุนให้ เข้ามาผลิตยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานสามารถผลิตชิ้นส่วนที่เป็นเทคโนโลยีหลักของยานยนต์ไฟฟ้ารวมถึงชิ้นส่วนยานยนต์เชื่อมต่อและขับเคลื่อนอัตโนมัติ

- กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ส่งเสริมการผลิตยานยนต์ที่มีคุณสมบัติ “สะอาด ประหยัด ปลอดภัย” ตามมาตรฐานสากล (กฎระเบียบของสหประชาชาติ) เพื่อพัฒนาคุณภาพของรถยนต์ที่ใช้ภายในประเทศ และเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดส่งออกที่หลากหลาย ทั้งตลาดส่งออกในปัจจุบัน และตลาดใหม่
- กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมให้เกิดการสร้างฐานการผลิตแบตเตอรี่ รวมถึงชิ้นส่วนสำคัญ เช่น มอเตอร์ขับเคลื่อน ระบบบริหารจัดการแบตเตอรี่และระบบควบคุมการขับเคลื่อน เป็นต้น ภายในประเทศ
- กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานกับประเทศที่มีวัตถุดิบสำคัญต่อการผลิตยานยนต์ ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ เช่น แร่ธาตุหายาก และเคมีคอนดักเตอร์ เป็นต้น
- กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๕ ส่งเสริมให้สุดยอดผลิตภัณฑ์ (Product Champion) ของประเทศไทย ได้แก่ รถปิกอัพ อีโคคาร์และจักรยานยนต์ปรับเปลี่ยนไปสู่ยานยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยมอเตอร์โดยเร็ว
- กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๖ รักษาความสามารถในการแข่งขันของผลิตภัณฑ์กลุ่มที่ยังมีความสามารถในการทำ ตลาดและยังไม่สามารถพัฒนาไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้าในระยะเวลาอันสั้น (๕ ปี) อาทิ รถปิกอัพ โดยพิจารณาจากความพร้อมของผู้บริโภคและความพร้อมของผลิตภัณฑ์เป็นหลัก
- กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๗ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการเดิมที่มีศักยภาพให้สามารถปรับเปลี่ยนไปสู่สายการผลิต ของยานยนต์ไฟฟ้าได้ เช่น การผลิตตัวถังและช่วงล่างด้วยวัสดุใหม่ และการผลิตระบบส่งกำลัง เป็นต้น
- กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๘ ศึกษาแนวทางการกำจัดซากรถยนต์ และซากชิ้นส่วนยานยนต์ที่ใช้แล้วในประเทศไทย เพื่อรองรับทิศทางตลาดยานยนต์โลก และส่งเสริมแนวทางการนำวัสดุอุปกรณ์ที่ผ่านการใช้งานแล้วกลับมาใช้ใหม่ตามหลักการเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ

- กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมการพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้นเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถปรับตัวและไม่กระทบเศรษฐกิจในช่วงระยะเวลาเปลี่ยนผ่าน โดยการส่งเสริมเทคโนโลยียานยนต์ที่มีศักยภาพ เช่น ไฮบริด ปลั๊กอินไฮบริด เป็นต้น เพื่อเป็นแรงส่งไปสู่การเป็นผู้ผลิตในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าพลังงาน แบตเตอรี่ และสนับสนุนให้

ผู้ผลิตในประเทศนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหาร
จัดการการผลิตให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ กำหนดสิทธิประโยชน์เพื่อส่งเสริมการลงทุน สนับสนุนด้านการเงิน ด้านภาษีรวมถึง สร้างความร่วมมือกับกลุ่มประเทศผู้นำด้านยานยนต์ไฟฟ้าเพื่อการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการปรับเปลี่ยนผู้ประกอบการไทยและส่งเสริมสตาร์ทอัพของไทยให้สามารถแข่งขันในตลาดได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี เช่น ระบบอัตโนมัติ ปัญญาประดิษฐ์ และอุตสาหกรรม ๔.๐ อื่น ๆ และเทคโนโลยีสื่อสารไร้สาย ๕G เป็นต้น มาใช้ในการบริหารจัดการการผลิตเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้าในรถเก่าเพื่อเร่งให้เกิดการลงทุนในระบบนิเวศ และการถ่ายทอดองค์ความรู้ของเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ ส่งเสริมการร่วมทุนหรือการเป็นหุ้นส่วนทางธุรกิจ ระหว่างผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานเดิมของไทยกับบริษัทผลิตรถยนต์ไฟฟ้า/ชิ้นส่วนในต่างประเทศ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยี และทรัพยากรระหว่างกัน

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ส่งเสริมผู้ประกอบการในกลุ่มเครื่องยนต์และระบบส่งกำลังของรถยนต์สันดาปภายใน ที่ต้องการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมอื่น ตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม อุตสาหกรรมราง หรือธุรกิจใหม่อื่น ๆ ที่มีศักยภาพ เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ กำหนดมาตรการเยียวยาให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านไปสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า เช่น ผู้ประกอบการและแรงงานในธุรกิจปิโตรเคมี และเกษตรกรผู้ปลูกพืชพลังงาน เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ จัดตั้งกิจการร่วมด้านการวิจัยและนวัตกรรม โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา การผลิตแบตเตอรี่ ระบบเซนเซอร์ ระบบอิเล็กทรอนิกส์ และระบบสื่อสารในยานยนต์ไฟฟ้า พัฒนาเทคโนโลยี การดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ และคำนึงถึงวงจรชีวิตทั้งหมดของผลิตภัณฑ์รวมทั้งส่งเสริมเทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องกับการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้าพร้อมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีให้แก่ผู้ประกอบการยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ ส่งเสริมให้ผู้ผลิตยานยนต์ ผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ใช้โครงสร้างพื้นฐานทางปัญญา ของภาครัฐที่สร้างขึ้น เพื่อส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา เช่น ศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ และห้องปฏิบัติการทดสอบแบตเตอรี่ ณ สนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ ส่งเสริมงานวิจัยและการจัดทำระเบียบรองรับการวิจัยและพัฒนา ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์และระบบการขับเคลื่อนอัตโนมัติ การเชื่อมต่อ การปรับให้เป็นระบบไฟฟ้าและการแบ่งปันกันใช้งาน เพื่อขยายผลไปสู่การใช้ในภาคอุตสาหกรรมในประเทศต่อไป

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ ส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาจุดอัดประจุหรือเครื่องชาร์จ ยานยนต์ไฟฟ้าให้สอดคล้องกับพฤติกรรมและกิจกรรมประจำวันของผู้ใช้รถ ได้แก่ ที่บ้าน สำนักงาน ที่พักอาศัย และ ที่สาธารณะ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๒ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบไฟฟ้าให้มีประสิทธิภาพที่จะรองรับปริมาณความต้องการการประจุไฟได้เพียงพอตลอดเวลา และมีการคำนวณค่าไฟฟ้าที่แยกระหว่างการใช้ไฟฟ้าเพื่อประจุยานยนต์ไฟฟ้ากับการใช้ไฟฟ้าในบ้าน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๓ ส่งเสริมเทคโนโลยีด้านสมาร์ตกริด เพื่อเชื่อมโยงและบริหารจัดการการประจุไฟฟ้า แบบบูรณาการ อาทิ นโยบายโครงสร้างพื้นฐานมิเตอร์อัจฉริยะการพัฒนาแพลตฟอร์มบูรณาการและเชื่อมโยง ข้อมูลการเชื่อมโยงสถานีอัดประจุและยานยนต์ไฟฟ้า เพื่อบริหารจัดการระบบไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๑ จัดทำและปรับปรุงกฎหมายหรือกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า สถานีอัดประจุไฟฟ้า เช่น กฎระเบียบเพื่อการสื่อสารและความปลอดภัย กฎระเบียบการติดตั้ง และการพัฒนาพื้นที่ และกฎระเบียบและมาตรฐานการใช้งานแบตเตอรี่ใช้แล้ว เป็นต้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๒ ผ่อนคลายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในห่วงโซ่อุปทานของชิ้นส่วนที่เป็นเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในระยะเริ่มต้น เพื่อผลักดันให้เกิดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๘.๓ ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง (โดยเฉพาะการจดทะเบียน) เพื่อสนับสนุนและช่วยอำนวยความสะดวกในการดัดแปลงเป็นยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๑ พัฒนาบุคลากรรองรับยานยนต์ไฟฟ้าเยี่ยวกำลังคนรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๒ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้ประกอบการและสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ของเทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าระหว่างผู้ประกอบการและสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้ด้านเทคโนโลยีแบตเตอรี่ และระบบเซ็นเซอร์และระบบอิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๙.๓ กำหนดแนวทางดึงดูดผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะสูงทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยการให้สิทธิประโยชน์ในช่วงเริ่มต้น เช่น สิทธิประโยชน์ด้านภาษีสำหรับการจ้างแรงงานทักษะสูงในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การให้วีซ่า สิทธิการอยู่ ภาษี และการย้ายถิ่นฐาน สำหรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติ เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๑ กำหนดและพัฒนามาตรฐานให้ครอบคลุมยานยนต์ ชิ้นส่วนและอุปกรณ์สำหรับการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าให้สอดคล้องมาตรฐานและข้อกำหนดของประเทศที่ส่งออก รวมทั้งยกระดับห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบและรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๒ กำหนดมาตรฐานสำคัญเพื่อส่งเสริมให้เกิดการดัดแปลงยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๓ จัดทำแผนพัฒนาด้านมาตรฐานให้กับสถานประกอบการยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๔ พัฒนาและต่อยอดศูนย์ทดสอบและยางล้อแห่งชาติในการทดสอบยานยนต์ไฟฟ้า และชิ้นส่วนที่ครอบคลุมข้อกำหนดตามมาตรฐานสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๕ กำหนดมาตรฐานและหน่วยงานให้การตรวจสอบรับรองสำหรับยานยนต์ ที่ดัดแปลงเป็นยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๖ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนศูนย์ทดสอบในประเทศ ในระดับมาตรฐานอุตสาหกรรม และระดับมาตรฐานผู้ผลิตรายยนต์

ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดจากสินค้า และการบริหาร
คุณภาพ ผ่านความร่วมมือกับหน่วยงานรับรองมาตรฐานระดับ
โลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๐.๗ จัดทำมาตรฐานที่สำคัญ ได้แก่ มาตรการการติดตั้ง และ
มาตรฐานแบตเตอรี่สำหรับ การดัดแปลงยานยนต์เก่าเป็น ยาน
ยนต์ไฟฟ้าเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในระบบความปลอดภัยของ
ยานยนต์ ดัดแปลง และปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
โดยเฉพาะการจดทะเบียนเพื่อสนับสนุนและช่วยอำนวยความสะดวก
ความสะดวกในการดัดแปลงเป็นยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์
พลังงานสะอาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๑ สนับสนุนเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการ
ด้านยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๒ สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนเพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน
ยานยนต์ไฟฟ้า

หมุดหมายที่ ๔ : ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมใน
ประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม
ในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๕

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพ
ทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่าง
ประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ บริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ สนับสนุนให้ภาคเอกชนยกระดับบริการทางการแพทย์บนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง โดยภาครัฐกำหนดมาตรฐานสนับสนุนและกำกับดูแล

(๑) ยกระดับบริการทางการแพทย์ที่มุ่งเน้นรูปแบบการแพทย์แม่นยำ เวชศาสตร์ป้องกันก่อนเกิดโรค และการดูแลสุขภาพแบบเจาะจงเฉพาะบุคคล และจัดทำฐานข้อมูลกลุ่มเป้าหมายเพื่อต่อยอดไปสู่ การให้บริการรักษาและดูแลผู้ป่วยในลักษณะเฉพาะบุคคล การรักษาโดยพันธุกรรมบำบัด เซลล์ต้นกำเนิด รวมทั้งนำบริการส่งเสริมสุขภาพมาหนุนเสริมการจัดบริการทางการแพทย์ อาทิ เวชศาสตร์ชะลอวัย ที่มีหลักฐานทางการวิจัยรองรับ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการเชื่อมโยงกับคู่ค้าทางธุรกิจในการจัดหาผู้ป่วย ต่างชาติให้มารับบริการในไทย โดยเฉพาะผู้ป่วยในกลุ่มประเทศที่มีระบบประกันสุขภาพครอบคลุมค่าใช้จ่าย ด้านสุขภาพในประเทศไทย

(๒) พัฒนาระบบกำกับควบคุมคุณภาพมาตรฐานการจัดบริการทางการแพทย์ขั้นสูงโดยต้องคำนึงถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นในทุกมิติ อาทิ การให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐานในราคาที่สมเหตุสมผล การกำกับดูแล ปัญหาทางจริยธรรมทางการแพทย์จากการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการแพทย์ที่ทันสมัยมาใช้ อาทิ แม่พิมพ์ การใช้เซลล์ต้นกำเนิด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบให้เอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพ

(1) ศึกษาความเป็นไปได้ในการออกกฎหมายเฉพาะเพื่อรองรับการเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพที่ครอบคลุมข้อจำกัดในการดำเนินการ อาทิ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีดิจิทัลทางการแพทย์ การใช้ระบบประกันภัยสุขภาพและสวัสดิการจากต่างประเทศ การอนุญาตด้านการลงตรา ตลอดจนการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบหลักในการดำเนินการ

(2) ปรับแก้กฎหมายการออกใบอนุญาตประกอบธุรกิจด้านบริการส่งเสริมสุขภาพและบริการทางการแพทย์ให้เป็นแบบใบอนุญาตเดียว ที่ครอบคลุมการดำเนินการเกี่ยวกับสถานประกอบการเพื่อ สุขภาพ สถานพยาบาล และธุรกิจโรงแรม รวมทั้งปรับแก้กฎหมายอนุญาตให้วิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ ให้บริการส่งเสริมสุขภาพที่ยังไม่มีหลักสูตร

การสอนในประเทศไทย มาช่วยสนับสนุนการแพทย์แผนปัจจุบัน ภายใต้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ได้สะดวกขึ้น อาทิ การแพทย์ธรรมชาติบำบัด

กลยุทธ์ที่ ๒ ไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ นวัตกรรมในบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพบนฐานความโดดเด่นของเอกลักษณ์ ความเป็นไทย

- (๑) ผสานความโดดเด่นของอัตลักษณ์ความเป็นไทยกับบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ โดยสนับสนุนทุกภาคส่วนในพื้นที่ร่วมกันพัฒนาเมืองสุขภาพแบบครบวงจร บนฐานการนำภูมิปัญญาการดูแลสุขภาพ ด้านการแพทย์แผนไทย การแพทย์ทางเลือก และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของชุมชนท้องถิ่นมาพัฒนาต่อยอด บริการและผลิตภัณฑ์ส่งเสริมสุขภาพ เพื่อสร้างแบรนด์ความเป็นไทยที่สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
- (๒) ผลักดันให้มีผู้บริหารจัดการธุรกิจบริการส่งเสริมสุขภาพระดับโลกในการสร้างชื่อเสียงให้กลุ่มธุรกิจบริการส่งเสริมสุขภาพระดับสูงในการให้บริการชาวต่างชาติ และการร่วมลงทุนในการจัดบริการในต่างประเทศ ซึ่งอาจช่วยให้เกิดการมาใช้บริการส่งเสริมสุขภาพในระดับกลางและระดับล่างเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ยกระดับมาตรฐานสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้สามารถแข่งขันได้โดยพัฒนา มาตรฐานอาชีพแก่ผู้ประกอบการส่งเสริมสุขภาพให้มีกระบวนการบริหารจัดการธุรกิจที่มีคุณภาพ รวมทั้งสร้างมาตรการจูงใจให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมาขึ้นทะเบียนภายใต้ พ.ร.บ. สถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อยกระดับมาตรฐานบริการส่งเสริมสุขภาพให้มีคุณภาพสามารถดำเนินธุรกิจในตลาดโลกได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ พัฒนาบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพรูปแบบใหม่ที่น่าไปสู่การสร้างสังคมสูงวัยที่มีสุขภาวะ โดยส่งเสริมการสร้างพื้นที่ชุมชนดิจิทัล เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะบนฐานนวัตกรรมบริการและผลิตภัณฑ์ที่เอื้อต่อรูปแบบวิถีชีวิตปกติใหม่ อาทิ การให้คำปรึกษาทางไกล ด้านสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้ชีวิตอย่างเหมาะสมโดยการใช้อาหารบำบัดและการบำบัดทางจิตด้วยการทำสมาธิ รวมทั้งการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคในแต่ละช่วงวัยหรือเชื้อชาติ เพื่อนำมาวิเคราะห์แรงจูงใจในการมาใช้บริการ ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เป็นอารยสถาปัตย์ เพื่อ

รองรับการใช้บริการส่งเสริมสุขภาพในระยะยาว การพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับเป็นชุมชนคนสูงวัย การพัฒนาพื้นที่ด้านกีฬาและการออกกำลังกาย เพื่อดึงดูดกลุ่มผู้ใช้บริการ ให้สามารถรับบริการส่งเสริมสุขภาพได้ยาวนานขึ้น อาทิ กลุ่มผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรม กลุ่มนักท่องเที่ยวแบบเที่ยวไปทำงานไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานบนฐานเทคโนโลยีดิจิทัลให้รองรับการยกระดับอุตสาหกรรม

- (๑) พัฒนาระบบการประเมินเทคโนโลยีทางการแพทย์และมาตรฐานการทดสอบผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ให้ได้มาตรฐานสากล อาทิ เอกสารวิชาการสำหรับการยื่นคำขอขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานความปลอดภัยทั้งในเอเชีย อเมริกา และยุโรป เพื่อให้เกิดความสะดวกและมีมาตรฐานในการทดสอบ ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนสร้างโอกาสให้ประเทศสามารถรับจ้างวิจัย วิเคราะห์ และรับรองมาตรฐานของผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศ
- (๒) ยกระดับศูนย์ทดสอบศักยภาพการผลิต โดยสร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาและยกระดับทั้งศูนย์ทดสอบผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์แบบเบ็ดเสร็จ ได้แก่ ศูนย์ผลิตสารต้นแบบ ศูนย์สัตว์ทดลอง ศูนย์ทดสอบทางคลินิก ในมนุษย์ให้ได้มาตรฐานสากล รวมทั้งเพิ่มจำนวนห้องปฏิบัติการชีวโมเลกุลระดับที่ ๓ ที่สามารถทำการทดสอบผลิตภัณฑ์กับเชื้ออันตรายได้ เพื่อสนับสนุนการวิจัยพัฒนา และการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ ภายในประเทศ
- (๓) พัฒนาระบบการผลิตและสนับสนุนการจัดตั้งโรงงานต้นแบบเภสัชชีวภัณฑ์ยา สมุนไพร และ วัคซีนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล โดยเฉพาะการผลิตวัคซีนสำหรับการป้องกันโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำ เพื่อให้มีเพียงพอต่อความต้องการใช้ในประเทศ ลดการนำเข้า และสร้างความมั่นคงของระบบสาธารณสุขในระยะยาว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปฏิรูประบบกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพ โดยปรับโครงสร้างหน่วยงานที่มีหน้าที่ กำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพให้มีความเป็นอิสระและคล่องตัวในการดำเนินงาน ทั้งในเรื่องของการจัดหางบประมาณ บุคลากร การพัฒนาเครือข่าย เพื่อให้สามารถกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สุขภาพได้มาตรฐานสูงเทียบเท่าประเทศที่พัฒนาแล้ว ควบคู่กับการอำนวยความสะดวกรวดเร็วแก่ผู้ประกอบการ ให้สามารถขึ้นทะเบียนและนำผลิตภัณฑ์สุขภาพเข้าสู่ตลาด โดยไม่ให้เกิดการสูญเสียโอกาสและความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมการลงทุนและการนำผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และสุขภาพออกสู่ตลาด โดยปรับแก้กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ในการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่จะเอื้อให้เกิดการผลิตในประเทศ การใช้กลไกทางภาษีส่งเสริมการลงทุน พร้อมทั้งส่งเสริมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลและเป็นที่ต้องการในตลาด โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการตรวจสอบย้อนกลับของวัตถุดิบที่นำมาใช้ในการผลิต รวมทั้งการสร้างความน่าเชื่อถือบนหลักฐาน ๘๐ ทางวิทยาศาสตร์ให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนสร้างดิจิทัลแพลตฟอร์มให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างอุปสงค์และอุปทาน ในการนำผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ออกสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมแนวคิดการซื้อและการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในประเทศ

- (๑) ปรับปรุงบัญชีนวัตกรรมไทยให้เกิดความสะดวกและเอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมทางการแพทย์โดยให้มีการบังคับใช้ ในภาครัฐอย่างจริงจังและเข้มงวดยิ่งขึ้น พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องและวัสดุ ให้สอดคล้องกับบัญชีนวัตกรรม และจัดทำบัญชีรายการเครื่องมือแพทย์ไทยที่ได้มาตรฐานสากลในระบบจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ
- (๒) ปลุกฝังทัศนคติและสนับสนุนให้สถานพยาบาลเอกชนและสถาบันการศึกษาทางการแพทย์ใช้เครื่องมือแพทย์ที่ผลิตในประเทศที่มีคุณภาพ ปลอดภัย คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับการจัดซื้อเครื่องมือแพทย์ไทย และการกำหนดให้มีรายการเครื่องมือแพทย์ไทยที่ได้มาตรฐานสากลอยู่ในระบบการเรียนการสอน และการบริการ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการศึกษาทางการแพทย์ โดยพัฒนาหลักสูตรทางการแพทย์ในระดับนานาชาติและหลักสูตรฝึกอบรมให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ในภูมิภาคเอเชียใต้และอาเซียน ผ่านรูปแบบทั้งการฝึกปฏิบัติในโรงพยาบาลภายในประเทศไทย และผ่านระบบออนไลน์ โดยสนับสนุนให้ได้รับทุนจากองค์กรระหว่างประเทศ ประเทศที่สาม หรือรัฐบาลไทย รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ผู้สอนให้มีทักษะภาษาต่างประเทศ ทักษะในการสื่อสาร ทักษะการจัดการเรียนการสอนและการ

ประเมินผล ที่สอดคล้องกับการจัดการศึกษาและฝึกอบรมแก่บุคลากรทางการแพทย์จากต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนาต่อยอดประโยชน์ของการจัดประชุมวิชาการทางการแพทย์นานาชาติ โดยพัฒนามาตรการจูงใจและสิทธิประโยชน์แก่สถาบันวิชาการชั้นนำระดับนานาชาติและบุคลากรผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนามาตรฐานการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการแพทย์ของประเทศไทย อาทิ การสร้างความตกลงร่วมในการพัฒนางานวิจัย การนำผลงานที่นำเสนอมาต่อยอดในประเทศไทย การแลกเปลี่ยนบุคลากรในการฝึกปฏิบัติงานที่สถาบันชั้นนำ การนำบุคลากรผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาเป็นวิทยากรหรืออาจารย์พิเศษ การนำผลงานวิจัยของประเทศไทยไปเผยแพร่แก่ประเทศต่าง ๆ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย โดยสนับสนุนการสร้างบุคลากรที่มีองค์ความรู้ข้ามศาสตร์ มีทักษะการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ดิจิทัลทางการแพทย์ และการประเมินเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะร่วมกันระหว่างนักวิจัยผ่านชุมชนแห่งวิชาชีพของนักวิจัย มีกิจกรรมบ่มเพาะนักนวัตกรรมทางการแพทย์อย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษา มีส่วนร่วมในการพัฒนาการวิจัย รวมทั้งดึงดูดผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศให้เข้ามาทำงานและถ่ายทอดองค์ความรู้มากยิ่งขึ้น ตลอดจนพัฒนากลไกธำรงรักษาบุคลากรด้านการวิจัย โดยเฉพาะการกำหนดค่าตอบแทนให้บุคลากรด้านการวิจัยคงอยู่ปฏิบัติงานด้านการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ สร้างระบบนิเวศการวิจัยให้เอื้อต่อการนำเทคโนโลยีนวัตกรรมมาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ โดยสร้างความร่วมมือในการทำพื้นที่ทดลองวิจัยนวัตกรรมทางการแพทย์ระหว่างผู้พัฒนา ผู้ผลิตสถานพยาบาล และ ผู้ประเมินเทคโนโลยี ก่อนใช้งานจริงหรือออกสู่ตลาด เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของนวัตกรรมนั้น ๆ ตลอดจนสนับสนุนเงินทุนในระยะเริ่มต้น และพัฒนากลไกที่ช่วยผลักดันงานวิจัยให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม อาทิ การส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้าถึงฐานข้อมูลงานวิจัย การจับคู่ทางธุรกิจระหว่างนักลงทุนกับนักวิจัยและพัฒนานวัตกรรม การมีมาตรการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาและบริหารจัดการลิขสิทธิ์ของผู้วิจัยเมื่องานวิจัยสำเร็จลุล่วง และให้หน่วยงานที่ควบคุม

กำกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความ
สะดวกรวดเร็วในการนำผลิตภัณฑ์สุขภาพ ที่ได้มาตรฐานออกสู่
ตลาด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ สร้างเครือข่ายความร่วมมือการวิจัยและพัฒนาระหว่างประเทศ
โดยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันวิจัย ภาคเอกชน และ
สถาบันการศึกษาในประเทศกับสถาบันวิจัยหรือภาคเอกชน
ต่างประเทศที่มีศักยภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับสากลในการ
พัฒนางานวิจัยทางการแพทย์ เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด
เทคโนโลยีทางการแพทย์จากต่างประเทศ อาทิ การร่วมลงทุน
พัฒนางานวิจัย การรับจ้างผลิต รวมทั้งยกระดับความช่วยเหลือ
ทางวิชาการแก่ประเทศที่จะเป็นเครือข่ายในห่วงโซ่มูลค่าของ
การวิจัยและผลิตนวัตกรรมทางการแพทย์ผ่านรูปแบบการให้
ทุนการศึกษาและฝึกอบรมนานาชาติที่สอดคล้องกับทิศทาง
การพัฒนาด้านการแพทย์และสุขภาพของไทย

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและ
สุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ บริหารจัดการบุคลากรทางการแพทย์ให้สอดคล้องกับระบบ
บริการสุขภาพ

- (๑) สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมผลิตและพัฒนาบุคลากร
ทางการแพทย์โดยมีบทบาทในการกำหนดสาขาความต้องการ
พัฒนาหลักสูตรและผลิตบุคลากร ทั้งการผลิตแพทย์เฉพาะ
ทางหรือสหสาขาวิชา วิชาชีพต่าง ๆ ให้รองรับการให้บริการ
ทางการแพทย์มูลค่าสูง ตลอดจนฝึกอบรมเพิ่มพูนทักษะที่
จำเป็น
- (๒) สนับสนุนการนำเข้าบุคลากรทางการแพทย์โดยพัฒนารูปแบบ
การสอบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ที่เอื้อต่อการเปิดรับ
บุคลากรจากต่างประเทศ รวมถึงส่งเสริมการใช้บุคลากร
ร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะบุคลากรในสาขา
ที่มีผู้เชี่ยวชาญระดับสูง เพื่อลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากร
และให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า
- (๓) ส่งเสริมให้เกิดการกระจายกำลังคนด้านสุขภาพ โดยพัฒนา
กลไกระบบหมุนเวียนกำลังคนให้รองรับทั้งในเชิงพื้นที่ ภาระ
งาน และสาขาขาดแคลน พร้อมมีมาตรการจูงใจบุคลากรทาง
การแพทย์คงอยู่ในระบบสุขภาพ อาทิ การจัดทำเส้นทาง
ความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจน อัตราความก้าวหน้าและ
โอกาส การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรพื้นที่ห่างไกล การ

ปรับภาระงานของแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปให้เหมาะสม และ
การปรับปรุงระบบสวัสดิการพื้นฐานเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี
กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ พัฒนากลไกกำกับดูแลและบริหารจัดการค่าบริการทางการแพทย์โดยพัฒนากลไก และแนวทางกำกับดูแลค่าบริการ
การแพทย์ที่อาจได้รับผลกระทบจากนโยบายส่งเสริมการเป็น
ศูนย์กลางทางการแพทย์ให้มีความเหมาะสม ตลอดจนพัฒนา
ระบบบริหารการจ่ายค่าบริการของระบบประกันสุขภาพ ให้มี
ความครอบคลุมเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการทาง
การแพทย์ได้ตามความจำเป็นทางสุขภาพอย่างทั่วถึงและเป็น
ธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุน
บริการทางการแพทย์

- (๑) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเพิ่มประสิทธิภาพ
ลดภาระงาน และแก้ปัญหาการขาดแคลน บุคลากร อาทิ
การใช้ปัญญาประดิษฐ์ตรวจคัดกรองเบื้องต้น การใช้ระบบ
การแพทย์ทางไกล โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี
ดิจิทัลให้ครอบคลุมทั่วถึง ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง
พัฒนากลไกการประเมิน การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์
ตลอดจนมีแนวทางในการกำกับดูแลเพื่อป้องกันผลกระทบ
ทางลบที่อาจเกิดขึ้น
- (๒) จัดทำฐานข้อมูลกลางด้านสุขภาพของประเทศ โดยสร้าง
ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการทำ
ข้อตกลงร่วมกันที่จะใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเชื่อมโยง
ข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานภาครัฐ ให้สามารถใช้ร่วมกันได้
โดยคำนึงถึงการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อาทิ การเจ็บป่วย
การตาย ความพิการ สิทธิการประกันสุขภาพ ข้อมูลด้านวิจัย
และนวัตกรรม ข้อมูลบุคลากรทางการแพทย์และผู้เชี่ยวชาญ
ที่ผลิตและปฏิบัติงานจริง เพื่อนำไปวิเคราะห์ต่อยอดการ
จัดบริการและการวางแผนด้านกำลังคนในอนาคต ตลอดจน
เผยแพร่ข้อมูลแก่สาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา
สินค้าและบริการทางทางการแพทย์ให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของตลาดและประชาชนแต่ละกลุ่ม

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อการบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปฏิรูประบบเฝ้าระวังและบริหารจัดการโรคระบาดและภัยคุกคามสุขภาพ

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างการเฝ้าระวังและบริหารจัดการโรคระบาดและภัยคุกคามสุขภาพของประเทศที่เป็นเอกภาพโดยให้มีหน่วยงานกลางกำหนดทิศทางสาธารณสุขระดับชาติ ในการบูรณาการการทำงานด้าน การเฝ้าระวัง ป้องกัน เตรียมความพร้อม การตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน และฟื้นฟูหลังเกิดภาวะฉุกเฉินอย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งให้มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการภาวะฉุกเฉินและระบบบัญชาการเหตุการณ์ ที่เป็นกลไกสำคัญในการบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขในการประสานความร่วมมือและร่วมกันจัดสรรทรัพยากรให้สามารถตอบโต้ภาวะฉุกเฉินได้อย่างรวดเร็วและทันการณ์

(๒) พัฒนากลไกและระบบข้อมูลการเฝ้าระวังสุขภาพและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการ โดยมีกลไกในการบริหารจัดการด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่บูรณาการในระดับนโยบายสู่ระดับปฏิบัติ และพัฒนาระบบ การเชื่อมโยงข้อมูลทั้งข้อมูลด้านสุขภาพคน สัตว์ และสิ่งแวดล้อมภายใต้แนวคิดสุขภาพหนึ่งเดียว อาทิ ข้อมูลสุขภาพ ข้อมูลโรคจากสัตว์ ข้อมูลทางสิ่งแวดล้อม ข้อมูลทรัพยากรทางสาธารณสุขที่สำคัญ บนฐานการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการประมวลผล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรับมือและจัดการภัยคุกคามทางสุขภาพได้อย่างทันการณ์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ วางระบบการเตรียมความพร้อมด้านความมั่นคงด้านสุขภาพในการจัดการภาวะฉุกเฉิน โดยวางแผนอัตรากำลังคนด้านการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคและภัยคุกคามทางสุขภาพ อาทิ ผู้เชี่ยวชาญด้านระบาดวิทยาคลินิกและภาคสนาม นักวิทยาศาสตร์ข้อมูล นักวิจัย นักสร้างตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ นักเทคนิคที่ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ เจ้าหน้าที่สอบสวนโรคและปัจจัยเสี่ยงให้เหมาะสม กับสัดส่วนประชากรของประเทศ พร้อมสนับสนุนค่าตอบแทนสวัสดิการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ ตลอดจนจัดทำแผนเตรียมความพร้อมด้านยา เวชภัณฑ์ วัคซีน อุปกรณ์ทางการแพทย์ และวัสดุอุปกรณ์ ด้านสาธารณสุขที่จำเป็น ให้พร้อมรองรับการบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หมวดหมู่ที่ ๕ : ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบัน
นานาชาติเพื่อการพัฒนา การบริหารจัดการ) มีอันดับดีขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ (๑) อันดับความยากง่ายในการประกอบธุรกิจอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่า
อันดับที่ ๒๐ หรือ (๒) อันดับการค้าระหว่างประเทศอยู่ในอันดับ
ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๕๐

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ (๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ
๖ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ (๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อย
กว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการ
ส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของ
โลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศอยู่ในอันดับไม่ต่ำ
กว่าอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเหลือ
ร้อยละ ๑๑ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ รักษาความสมดุลกับมิตรประเทศ โดยกำหนดนโยบายที่ตรงกับ
ความต้องการของประเทศอย่างชัดเจน และประสานความร่วมมือ
กับมิตรประเทศเพื่อดำเนินงานร่วมกันอย่างเท่าเทียม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ วางบทบาทของไทยในการนำกลุ่มประเทศ CLMVT เข้าสู่มิติของ
ความร่วมมือ และช่วยเหลือกันอย่างใกล้ชิดแทนที่การแข่งขัน
เพื่อให้เป็นกำลังในการสร้างความสมดุลและพัฒนาภูมิภาค
ร่วมกัน โดยให้มีกลไกหรือคณะกรรมการระดับชาติเพื่อบูรณาการ
แนวทางการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในทุกระดับในการ
เจรจาความร่วมมือกับมิตรประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุน โดยผลักดันและเพิ่มเติมกรอบความร่วมมือข้อตกลงเขตการค้าเสรีที่สำคัญ รวมถึงจัดตั้งและผลักดันความร่วมมือเขตพัฒนาพิเศษระหว่างไทย ลาว และจีน เพื่อสร้างประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมจากการเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมต่อบริเวณ จังหวัดหนองคาย และเชียงราย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ปรับปรุงกลไกสนับสนุนการสร้างฐานเศรษฐกิจในบริบทโลกใหม่ จัดให้มีกลไก หรือคณะกรรมการระดับชาติเพื่อบูรณาการแนวทางการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงการส่งเสริมการลงทุนใหม่ เพื่รองรับการจัดห่วงโซ่การผลิตและการย้ายฐานการผลิตทั่วเอเชียที่กำลังเกิดขึ้นทั้งสิทธิประโยชน์ด้านภาษี และสิทธิประโยชน์อื่นที่ไม่ใช่ภาษี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ พัฒนากฎหมายและแนวปฏิบัติที่ยกระดับไทยสู่มาตรฐานระหว่างประเทศ โดยเร่งยกระดับและมาตรฐานทางสังคม สิ่งแวดล้อม สุขอนามัย คุณภาพชีวิต การลดความเหลื่อมล้ำ ความโปร่งใส และการบริหารจัดการที่ดีให้อยู่ระดับนานาชาติ เพื่อป้องกันการกีดกันทางการค้าและกีดกันกับัดกรายได้ปานกลาง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนพื้นที่ที่มีศักยภาพและเขตพัฒนาพิเศษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต อาทิ โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง บริการขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์ ตามเส้นทางสำคัญและการเชื่อมโยงสู่ประเทศเพื่อนบ้าน สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนและการค้าชายแดน รวมถึงการลงทุนพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ โดยลงทุนสร้างท่าเรือและสะพานเศรษฐกิจ (Land Bridge) ที่จังหวัดชุมพรและระนองให้เป็นโครงการหลักของประเทศ เพื่อให้ไทยเป็นประตูการค้าที่สำคัญ (Gateway) และการพัฒนาเพื่อบริการท่าเรือและท่าเรือบริการในกลุ่มจังหวัดที่มีศักยภาพ อาทิ การ ท่องเที่ยวอันดามัน บริเวณจังหวัดภูเก็ต กระบี่ พังงา ตรัง และสตูล ให้เชื่อมโยงกันเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล ๑ ใน ๕ ของโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงไร้รอยต่อตั้งแต่ระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค และชายแดน ให้เป็นการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ (Multimodal Transportation) โดยบูรณาการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทาง

อากาศ ที่ใช้ประโยชน์ทางภูมิศาสตร์ และโครงสร้างพื้นฐานจาก
เส้นทางเชื่อมต่อใน CLMVT กับจีนตอนใต้ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน
อย่างเป็นรูปธรรมที่สามารถผลักดันการเปลี่ยนแปลงภาคการผลิต
และบริการไทยสู่ระดับนานาชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ให้ความสำคัญกับการขนส่งระบบรางอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดต้นทุน
โลจิสติกส์ โดยเฉพาะสนับสนุนจุดเชื่อมระหว่างไทย สปป ลาว
และจีน ที่จังหวัดหนองคายและเชียงราย ทั้ง ระบบรถไฟความเร็ว
สูง รถไฟฟ้าทางคู่ และท่าเรือบก รวมถึงสนับสนุนพื้นที่เศรษฐกิจ
ภายในประเทศทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง
และภาคตะวันออก ให้สามารถเข้าสู่สาธารณรัฐประชาชนจีนและ
กลุ่มประเทศ CLMV ได้โดยสะดวก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ พัฒนาและเพิ่มศักยภาพการขนส่งทางลำน้ำ โดยให้ความสำคัญ
กับการเดินเรือใน แม่น้ำสายสำคัญ อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำ
น่าน และแม่น้ำป่าสัก ให้มีความสะดวก ทันสมัย มีมาตรฐานความ
ปลอดภัย โดยเฉพาะการเดินเรือในแม่น้ำเจ้าพระยาสู่ท่าเรือแหลม
ฉบัง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์และการค้าการลงทุน
ทั้งโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและโครงสร้างพื้นฐานด้านการ
บริหารจัดการ อาทิ การพัฒนาระบบ การพัฒนาซอฟต์แวร์
เชื่อมโยงการขนส่งทุกรูปแบบ (Software Link Multimodal)
และการพัฒนาหรือผ่อนคลายกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่าง
ครอบคลุมในกลุ่มประเทศ CLMVT สาธารณรัฐประชาชนจีน และ
ภูมิภาคอาเซียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการด้านการค้าและ
การลงทุน และผู้ประกอบการการให้บริการขนส่งมีบทบาทในการ
ให้บริการมากขึ้น รวมทั้งสามารถเข้าถึงและเชื่อมโยงกับระบบได้
โดยสะดวก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ สนับสนุนให้มีแผนการลงทุนพัฒนาศูนย์บริการโลจิสติกส์ อาทิ
ยานเก็บกองตู้สินค้า (Container Yard หรือ Inland Container
Depot) ท่าเรือบก (Dry Ports) และศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้า โดย
การพัฒนาให้เป็นระบบเดียวกันและสอดคล้องกันทั่วประเทศ
และสามารถเชื่อมต่อกับกลุ่มประเทศ CLMVT สาธารณรัฐ
ประชาชนจีน และภูมิภาคอาเซียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๗ สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการลงทุน โดยเฉพาะการ
ลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นและอาจจะมีข้อจำกัด ทาง
การเงินของภาครัฐ โดยการดำเนินการจะต้องมีความโปร่งใส

ตรวจสอบได้ และมีการประเมินประสิทธิภาพและความสำเร็จที่ชัดเจน

กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ เร่งรัดการปรับการผลิตมาสู่ระบบอัตโนมัติมากขึ้นทั้งในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และโลจิสติกส์โดยเร่งใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ๕G ในประเทศไทยให้มากที่สุด เพื่อลดต้นทุนการผลิตให้ได้ร้อยละ ๓๐ ตามมาตรฐานระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และโลจิสติกส์ให้นำแนวทาง BCG มาใช้เป็นมาตรฐาน โดยสนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาด การนำปัจจัยการผลิตมาใช้แบบหมุนเวียน และการลดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ในทุกโครงการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สร้างระบบดิจิทัลที่เอื้อต่อการค้าการลงทุน โดยพัฒนาแพลตฟอร์มการค้าแห่งชาติ เพื่อส่งเสริมการค้าในรูปแบบธุรกิจกับธุรกิจด้วยกัน (Business-to-Business: B๒B) พัฒนาระบบการเงินของไทยสู่การให้บริการธุรกรรมทางการเงินดิจิทัลเพื่อเอื้อต่อการลงทุน และปรับปรุง แก้ไข และพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกการค้าการลงทุน รวมถึงเร่งพัฒนากฎหมายด้านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ พัฒนาบุคลากรสูงมาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน โดยปรับระบบการพัฒนาบุคลากรและหลักสูตรให้เป็นไปตามความต้องการของตลาดแรงงานและภาคธุรกิจ ที่ให้ ภาคธุรกิจมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรและร่วมจ่ายในการพัฒนาบุคลากร และปรับวิธีการเรียนการสอน เข้าสู่ยุคดิจิทัลที่เน้นการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการหารายได้และสร้างธุรกิจ รวมถึงยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและระดับการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ให้เทียบเท่ากับระดับนานาชาติหรือสถาบันชั้นนำของโลก เพื่อให้สามารถใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของอาเซียน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการของภาครัฐ ที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศเพิ่มขึ้นจากการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรม เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ xx ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชน โดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศ คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะรองรับรวม ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปรับระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ โดยสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐมีการนำเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัล มาสนับสนุนการปฏิบัติงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม อาทิ การใช้ระบบออนไลน์สำหรับกระบวนการเอกสาร การชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ การจัดเก็บข้อมูลของภาครัฐในคลาวด์ การทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างประชาชนกับภาครัฐ รวมทั้งการบูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐโดยสมบูรณ์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล รวมถึงนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการทำกำไรให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น โดยการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ในการประยุกต์ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีความสำคัญกับการยกระดับการเกษตรของไทยให้เป็นเกษตร ยืดหยุ่น เกษตรอัจฉริยะ โรงงานอัจฉริยะ และการแพทย์อัจฉริยะ รวมทั้งการทำธุรกรรมบริการต่าง ๆ ผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลของไทย อาทิ ตลาดการเกษตร การท่องเที่ยว การแพทย์ และสุขภาพ การเงิน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ โครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะของภาครัฐเพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมการสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนาใน มิติต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาแพลตฟอร์มซื้อขายพลังงาน การพัฒนาตลาดคาร์บอน การพัฒนาเมืองอัจฉริยะ การให้บริการ การแพทย์ทางไกล การจัดการศึกษาออนไลน์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล ในการดำรงชีพ อาทิ การเรียนรู้บนแพลตฟอร์มดิจิทัล การใช้ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การทำธุรกรรมทาง อิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ พัฒนาให้เป็นผู้รับจ้างผลิตและผู้รับจ้างออกแบบ และผลิตชิ้นสูง อุตสาหกรรม ๔.๐ และนำนวัตกรรมการผลิตสมัยใหม่มาปรับใช้ เพื่อเร่งรัดการพัฒนาสู่อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์สีเขียว โดยใช้เครื่องมือทางการเงินการคลัง หรือนโยบายสนับสนุนอื่น ๆ ที่เหมาะสมและจูงใจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับปรุงแบบการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะให้เป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานโลก เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง เข้าสู่การเป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ขั้นสูง อาทิ การผลิตตัวเก็บประจุยิ่งยวด ออปโตอิเล็กทรอนิกส์ และ ไมโครอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้มีการส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะ โดยมุ่งเน้นไปยังกลุ่มประเทศที่ไทย มีศักยภาพ อาทิ ประเทศในกลุ่มอาเซียน ยุโรป อเมริกา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีขั้นสูงในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และพัฒนาสุดยอดผลิตภัณฑ์ (Product Champion) อาทิ การพัฒนาระบบเซ็นเซอร์และระบบอิเล็กทรอนิกส์ในยานยนต์ไฟฟ้า และการจูงใจให้ผู้ประกอบการด้านชิ้นส่วนและ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ พัฒนามาตรฐานและเงื่อนไขการเข้าถึงข้อมูลที่เกิดจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะที่เป็นสากล รองรับการแลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงข้อมูลภายในหน่วยงานภาครัฐ และระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนภายในประเทศและภูมิภาค เพื่อให้มีข้อมูลขนาดใหญ่ นำไปสู่การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ ดึงดูดและพัฒนาให้เกิดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยบูรณาการความร่วมมือกับผู้ประกอบการไทยหรือกิจการร่วมค้า ควบคู่กับการให้สิทธิประโยชน์ในการลงทุนที่สนับสนุนหรือผลักดันให้ผู้ร่วมค้าที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านถ่ายทอดองค์ความรู้และความเชี่ยวชาญให้ผู้ประกอบการไทย โดยมุ่งเน้นอุตสาหกรรมต้นน้ำที่มี

เทคโนโลยีการผลิตขั้นสูงและเป็นพื้นฐานของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ดึงดูดให้ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในอุตสาหกรรม ที่จะเอื้อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ประกอบการไทย ตลอดห่วงโซ่อุปทาน อาทิ การลงทุนจัดตั้งศูนย์ข้อมูลคลาวด์ ที่หลากหลายเพื่อประชากรอาเซียน โดยดึงดูดให้บริษัทต่างชาติ มาลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลในประเทศ เช่น ศูนย์ข้อมูล ระบบภาครัฐอิเล็กทรอนิกส์ คลาวด์ และแพลตฟอร์มข้ามชาติ (อาทิ กูเกิล ไมโครซอฟท์) เป็นต้น โดยกำหนดรูปแบบการลงทุน และสิทธิประโยชน์ที่จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ภายในประเทศ อาทิ การจับคู่ธุรกิจภายในไทย การจ้างแรงงานไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่จะ สนับสนุนให้ไทยสามารถใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบ ทาง ภูมิศาสตร์เพื่อยกระดับให้ไทยเป็นศูนย์กลางบริการดิจิทัล ใน ภูมิภาค อาทิ การขยายอินเทอร์เน็ตแบนด์วิดธ์ระหว่างประเทศ การเชื่อมต่อโครงข่ายระหว่างประเทศที่ช่วยลดต้นทุน และ ระยะเวลาการสร้างศูนย์ข้อมูล และพัฒนาการให้บริการคลาวด์ สาธารณะในประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ พัฒนาและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ผลิต ผู้พัฒนา ผู้ออกแบบ และสร้างระบบในอุตสาหกรรมและบริการ ดิจิทัลภายในประเทศ ให้เป็นผู้นำด้านบริการดิจิทัลโซลูชัน ที่ เป็นมิตรต่อผู้ใช้ และตอบสนองต่อความต้องการใช้งาน ภายในประเทศอาเซียน หรือระดับโลก โดยนาร่องจากสาขา เกษตร การแพทย์และสุขภาพ การท่องเที่ยว และการบริหาร จัดการภาครัฐในระดับท้องถิ่น ๙๖

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาซอฟต์แวร์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการสร้างดิจิทัล คอนเทนต์สร้างสรรค์ ที่มีการนำวัฒนธรรม วิถี ชีวิต แหล่งท่องเที่ยวไทย ฯลฯ ไปใช้ประโยชน์ในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งจะช่วยมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในทุกมิติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๕ ส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล รวมถึงการวิจัยและพัฒนาในประเทศ เพื่อให้สามารถตอบสนอง ความต้องการทั้งภายในประเทศและภูมิภาคอาเซียน โดยดึงดูด และพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีทุกขนาด ตั้งแต่ สตาร์ทอัพ จนถึงบริษัทข้ามชาติ และสร้างระบบนิเวศ เพื่อเพิ่มโอกาส แก่ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีของไทย ดึงดูดและพัฒนาผู้มี

ความสามารถเพื่อให้เกิดการพัฒนากำลังคนและอุตสาหกรรมไทยอย่างก้าวกระโดด โดยการกำหนดรูปแบบการให้สิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม อาทิ ยกเว้นหรือลดการจัดเก็บภาษีกำไรจากการขายหลักทรัพย์ของธุรกิจเงินร่วมลงทุน เพื่อให้เกิดการลงทุนในกิจการของสตาร์ทอัพด้านดิจิทัลเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุมเพียงพอและเข้าถึงได้ ทั้งในด้านพื้นที่ และราคา เพื่อให้ประชาชนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม สามารถเข้าถึงการศึกษา สาธารณสุข บริการภาครัฐ และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมอื่น ๆ รวมทั้งรองรับกับปริมาณความต้องการใช้งานทางดิจิทัลในอนาคต ทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนากำลังคนเพื่อรองรับกับการปรับตัวทางเทคโนโลยีในอนาคตของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและบริการต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ โดยเร่งผลิตกำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการฯ ในอนาคตโดยปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาผ่านการส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน มหาวิทยาลัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เร่งยกระดับทักษะแรงงานที่มีอยู่ พัฒนามาตรฐานวิชาชีพของแรงงานในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีและดึงดูดบุคลากรจากต่างชาติในสาขาที่ขาดแคลน อาทิ ผู้พัฒนาซอฟต์แวร์ ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีที่สร้างผลผลิต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ ผลักดันและแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค และการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์อย่างจริงจัง เป็นต้น รวมทั้งเร่งพัฒนาและปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ ของภาครัฐที่ยังคงเป็นอุปสรรคต่อการลงทุน การดึงดูดแรงงานทักษะสูง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล รวมถึงการเติบโตของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล อาทิ ผลักดันให้มีเงื่อนไขการถ่ายทอดเทคโนโลยีไว้ในการจัดซื้อจัดจ้างในโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ เพื่อให้สามารถพัฒนาอุปกรณ์ส่วนประกอบของโครงสร้างพื้นฐานภายในประเทศได้ พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการดำเนินการในรูปแบบแซนด์บ็อกซ์ เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหากฎหมายและระเบียบดังกล่าว การจัดตั้งระบบที่ใช้ในการตรวจสอบและ

กำกับดูแลการให้บริการด้านดิจิทัล โดยเฉพาะในส่วนของ
ธุรกรรมที่เกิดขึ้นบนแพลตฟอร์มต่างประเทศ เพื่อสามารถ
นำมาใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือทางนโยบายทางการเงินและการ
คลังที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับบริบทของแต่ละอุตสาหกรรม
เพื่อสนับสนุนให้เกิดการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อ
สร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
ธุรกิจอัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของ ประเทศ อาทิ
ลดการจัดเก็บภาษีนำเข้าเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ ผลักดันให้มีการขับเคลื่อนด้านนโยบายความเป็นเจ้าของ
อธิปไตยทางข้อมูลจากเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มที่ทำธุรกิจ
จากคนไทย โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรักษา
อธิปไตยทางข้อมูล รวมทั้งการพัฒนาระบบป้องกันความเสี่ยง
ด้านไซเบอร์ของประเทศที่สอดคล้องกับหลักสากลระบบที่ใช้ใน
การตรวจสอบและกำกับดูแลการให้บริการด้านดิจิทัล
โดยเฉพาะในส่วนของธุรกรรมที่เกิดขึ้นบนแพลตฟอร์ม
ต่างประเทศ เพื่อสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมให้มีการใช้เครื่องมือทางนโยบายทางการเงินและการ
คลังที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของแต่ละอุตสาหกรรม
เพื่อสนับสนุนให้เกิดการลงทุน วิจัยและพัฒนาวัตกรรมเพื่อ
สร้างความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์
ธุรกิจอัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของ ประเทศ อาทิ
ลดการจัดเก็บภาษีนำเข้าเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ ผลักดันให้มีการขับเคลื่อนด้านนโยบายความเป็นเจ้าของ
อธิปไตยทางข้อมูลจากเทคโนโลยีและแพลตฟอร์มที่ทำธุรกิจ
จากคนไทย โดยกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรักษา
อธิปไตยทางข้อมูล รวมทั้งการพัฒนาระบบป้องกันความเสี่ยง
ด้านไซเบอร์ของประเทศที่สอดคล้องกับหลักสากล

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับมหุ้คหมาย

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโต และแข่งขันได้

- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑** จำนวนการจดทะเบียนพาณิชย์ จดทะเบียนนิติบุคคล และจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และการเข้าสู่ระบบประกันสังคมของนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้ประกอบการอิสระของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** สัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวมเพิ่มขึ้น และมูลค่า การระดมทุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ que เข้าถึงสินเชื่อเพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๔** ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้อย่างทันสมัยและทั่วถึง
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๕** กฎระเบียบของภาครัฐได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๖** สัดส่วนมูลค่าภาคเศรษฐกิจนอกระบบของไทยลดลง
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๗** สัดส่วนผู้ประกอบการในภาคเศรษฐกิจนอกระบบที่มาจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับ และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๓๖.๕ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และร้อยละ ๑๖.๐ ของการส่งออกรวมของประเทศ
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** สัดส่วนมูลค่าธุรกรรมพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นจาก ปีฐาน (ปี ๒๕๖๕) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๓** จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้น
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๔** ส่วนแบ่งตลาดในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม สังคม และมีการบริหารงานตามหลักบรรษัทภิบาล มีจำนวนเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่เข้าถึงบริการภาครัฐและบริการพัฒนาธุรกิจ ภาคเอกชนโดยการสนับสนุนของรัฐเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพที่ได้รับการลงทุนจากกองทุนธุรกิจการร่วมลงทุนระดับโลกและจำนวนสตาร์ทอัพ ที่สามารถเข้าร่วมในโปรแกรมบ่มเพาะ ในระดับโลกเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสตาร์ทอัพซีรียซีเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจและสร้างให้เกิดการแข่งขัน ที่เป็นธรรมระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับผู้ประกอบการรายใหญ่ โดยเร่งทบทวนกฎหมาย กฎระเบียบภาครัฐที่ไม่จำเป็น รวมทั้งบังคับใช้พระราชบัญญัติแข่งขันทางการค้าอย่างจริงจังเพื่อป้องกันการผูกขาดทางการค้าและลดอำนาจเหนือตลาดของธุรกิจรายใหญ่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ เพิ่มความสะดวกในทุกขั้นตอนของการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยลดขั้นตอนและระยะเวลาในการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจและการพิจารณาอนุมัติอนุญาต พัฒนา แพลตฟอร์มการให้บริการภาครัฐในทุกกระบวนการผ่านช่องทางออนไลน์เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการในการเริ่มต้นและการดำเนินธุรกิจ ตลอดจนจัดทำและเผยแพร่คู่มือการประกอบธุรกิจ รายสาขาที่ผู้ประกอบการเข้าถึงได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบมาตรฐานให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถเข้าถึงได้ด้วยต้นทุนต่ำ โดยสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วน สำหรับการวิเคราะห์ ทดสอบ รับรอง เพื่อลดภาระต้นทุนในการพัฒนาสินค้าและบริการ การตรวจสอบและรับรองมาตรฐานระดับประเทศและระดับสากล รวมถึงขยายผลการให้บริการของศูนย์บ่มเพาะที่มีความเชี่ยวชาญในธุรกิจเฉพาะสำหรับการพัฒนาและยกระดับ สินค้าและบริการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้มีคุณภาพ นวัตกรรม และแข่งขันได้ในตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ จัดให้มีระบบไอทีเดียวของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ในการทำธุรกรรมผ่านระบบดิจิทัล ลดขั้นตอนและปริมาณเอกสารที่ผู้ประกอบการต้องใช้ในการติดต่อธุรกรรมกับภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาพอร์ทัลกลางเชื่อมโยงข้อมูลของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้ากับระบบการให้บริการภาครัฐ สนับสนุนให้มีการแชร์ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นปัจจุบัน โดยให้สิทธิประโยชน์และบริการที่เป็นประโยชน์กับธุรกิจเพื่อจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เข้าสู่ระบบฐานข้อมูล พร้อมทั้งพัฒนากระบวนการขอรับการยินยอมจากผู้ประกอบการในการส่งต่อข้อมูลระหว่างหน่วยงานสำหรับการจัดทำนโยบายและมาตรการส่งเสริมแบบมุ่งเป้า

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ พัฒนาระบบคลังข้อมูลและความรู้สำหรับให้บริการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบออนไลน์และระบบบริการอิเล็กทรอนิกส์ครบวงจร โดยสร้างแพลตฟอร์มการให้บริการผ่านช่องทางดิจิทัลที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงฐานข้อมูลความรู้ใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ตลาด และพัฒนาหรือปรับปรุงประสิทธิภาพสินค้า บริการ และกระบวนการผลิตได้ด้วยตนเอง

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมให้สถาบันการเงินหรือธนาคารและผู้ให้บริการที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน ใช้ข้อมูลธุรกิจและรอยเท้าดิจิทัลในการพิจารณาปล่อยสินเชื่อให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยใช้ข้อมูลธุรกรรมหรือข้อมูลสำคัญทางการค้าของธุรกิจในรูปแบบดิจิทัลในการยืนยันสถานภาพการดำเนินธุรกิจและเป็นหลักประกันที่เหมาะสม โดยไม่ต้องใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันรูปแบบปกติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ กำหนดบทบาทสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้มีมาตรการการสินเชื่อและการค้ำประกัน สินเชื่อที่ชัดเจนสำหรับแต่ละเซกเมนต์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยเฉพาะสำหรับวิสาหกิจรายเล็ก และวิสาหกิจรายย่อย รวมทั้งกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ในการจัดทำมาตรการสินเชื่อพิเศษที่แตกต่างจากสถาบันการเงินทั่วไป มุ่งให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจรายเล็กและรายย่อยเข้าถึงได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระดมทุนผ่านตลาดทุนหรือแหล่งทางเลือกที่หลากหลายสอดคล้องกับโมเดลธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นอกเหนือจากการให้สินเชื่อผ่านสถาบันการเงินทั่วไป เช่น การระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ การระดมทุนจากบุคคลทั่วไป สินเชื่อแบบบุคคลถึงบุคคล ธุรกิจเงินร่วมลงทุน รวมทั้งเปิดโอกาสให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือ ๑๐๔ สตาร์ทอัพในสาขาด้านการเงินมีโอกาสในการขยายและต่อยอดธุรกิจในการเป็นแหล่งเงินทุนทางเลือกที่เหมาะสม สอดคล้องกับศักยภาพและครอบคลุมรูปแบบของธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วยกัน

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการใน ยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ โดยเฉพาะความรู้และทักษะด้านดิจิทัล การเงิน การตลาดยุคใหม่การเข้าถึงตลาดส่งออก รูปแบบธุรกิจต่าง ๆ รวมทั้งความรู้และทักษะเชิงลึกตามความต้องการ เฉพาะด้านของสาขาและประเภทธุรกิจ ตลอดจนเตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการสามารถรับมือกับสภาพการแข่งขันของตลาดยุคใหม่ที่รวดเร็วและรุนแรง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการลงทุนและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องจักรกล และระบบอัตโนมัติในการบริหารจัดการ การยกระดับ

ประสิทธิภาพ การผลิต และการให้บริการ โดยให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีหรือสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำในการลงทุนเทคโนโลยีหรือเครื่องจักร และสนับสนุนค่าใช้จ่ายบางส่วน สำหรับค่าจ้างที่ปรึกษาและค่าฝึกอบรมการใช้งาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาแพลตฟอร์มการค้าระหว่างประเทศให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั่วไป เข้าถึงได้โดยเปิดโอกาสให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในประเทศสามารถใช้ช่องทางแพลตฟอร์มของประเทศเป็นแต้มต่อและอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาดที่มีศักยภาพในต่างประเทศได้ พร้อมทั้งเร่งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในการส่งออกใช้สิทธิประโยชน์ทางการค้า รวมถึงเตรียมความพร้อมและเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากความตกลงการค้าเสรีในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายในสาขาและกับรายใหญ่ภายในห่วงโซ่อุปทาน เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งห่วงโซ่อุปทาน โดยส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและพันธมิตรธุรกิจ จับคู่และสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือของผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มี ศักยภาพให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในห่วงโซ่อุปทานอย่างครบวงจร รวมถึงเปิดพื้นที่พบปะ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ธุรกิจเพื่อพัฒนาความร่วมมือที่ยั่งยืนและขยายผลไปสู่วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ขยายการให้บริการพัฒนาธุรกิจที่ตรงกับความต้องการเฉพาะของธุรกิจ และพัฒนาระบบส่งต่อการให้ความช่วยเหลือโดยขยายผลคู่มือของภาครัฐ พัฒนาระบบการขึ้นทะเบียนและระบบการประเมินศักยภาพผู้ให้บริการพัฒนาธุรกิจภาคเอกชนเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเลือกใช้บริการพัฒนาธุรกิจที่ได้คุณภาพมาตรฐานผ่านการรับรองจากภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สนับสนุนสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในฐานะหน่วยงาน นโยบายให้ทำหน้าที่เป็นผู้บูรณาการการให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างครบวงจร รวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เพียงพอและต่อเนื่องผ่านกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ปรับกลไกและกระบวนการติดตามประเมินผล โดยกำหนดให้มีตัวชี้วัดร่วมระหว่างหน่วยงาน และให้ผู้แทนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้แทนภาคเอกชน และภาควิชาการ มีส่วนร่วมในกระบวนการมากขึ้น เพื่อสร้างความเป็นเจ้าของนโยบาย ร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปรับปรุงกฎหมายและความยากง่ายในการประกอบธุรกิจโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับสตาร์ทอัพ เช่น การสรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีในระดับโลก และการจัดตั้งบริษัทเพื่อพัฒนาระบบนิเวศและผลักดันสตาร์ทอัพ ซึ่งต้องการระบบนิเวศเพื่อการเริ่มต้นและการประกอบธุรกิจที่ต่างจากธุรกิจปกติ สามารถเติบโตและยกระดับได้ในระยะต่อไป

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ ผ่อนคลายข้อจำกัดด้านการระดมทุน โดยอนุญาตให้ภาครัฐสามารถร่วมลงทุนกับภาคเอกชนตั้งแต่ในระยะการทดสอบแนวคิดธุรกิจ พัฒนากองทุนสำหรับการเริ่มต้นสร้างธุรกิจและกองทุนร่วมลงทุนภาคเอกชน ที่เอื้ออำนวยให้สตาร์ทอัพมีที่เลี้ยงในการสร้างธุรกิจ เข้าสู่แหล่งเงินทุนและสามารถระดมทุนได้อย่างต่อเนื่อง สร้างเครือข่ายกับแหล่งทุนในต่างประเทศ และดึงดูดผู้ที่มีความสามารถให้เข้ามาเริ่มต้นธุรกิจ สตาร์ทอัพ ในประเทศเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๓ ส่งเสริมการเชื่อมโยงธุรกิจสตาร์ทอัพสู่ตลาดโลก โดยส่งเสริมให้สตาร์ทอัพเข้าสู่โครงการบ่มเพาะ โดยเฉพาะโครงการบ่มเพาะในต่างประเทศ ร่วมงานกับพื้นที่พัฒนาพิเศษสำหรับสตาร์ทอัพ และมหาวิทยาลัยชั้นนำในต่างประเทศ เพื่อเพิ่มโอกาสให้สตาร์ทอัพรุ่นเยาว์ก้าวไปถึงซีรีย ซี ขึ้นไป

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ เร่งออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อ ลดข้อจำกัดการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมสำหรับวิสาหกิจที่ยังไม่เป็นนิติบุคคลให้สามารถขึ้นทะเบียนได้สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งเร่งรัดการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๒ ส่งเสริมการพัฒนาโมเดลธุรกิจที่เฉพาะเจาะจงและยั่งยืนของวิสาหกิจเพื่อสังคม โดยใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และสมาคมธุรกิจเพื่อสังคม พร้อมทั้งส่งเสริมความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญในต่างประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๓ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้เกิดการร่วมทุนกับวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อดึงดูดบริษัทเอกชนรายใหญ่ให้ดำเนินการตามแนวทางความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร ในการสนับสนุนการเติบโตของวิสาหกิจเพื่อสังคมในประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมได้ได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคขยายตัวเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้น กรุงเทพมหานครมีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔ เมือง ตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็น ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาภาคให้ป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ โดยใช้แนวทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาภาค และการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC-Creative LANNA) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Northeastern Economic Corridor: NeEC-Bio economy) ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก (Central-Western Economic Corridor: CWEC) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) เป็นเครื่องมือสำคัญในการกระจายความเจริญเติบโตไปสู่ภูมิภาค และการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงทั้งในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียง และต่างประเทศ กำหนดสาขากิจการเป้าหมายในพื้นที่ฐานเศรษฐกิจใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่รวมถึงเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนเข้ากับห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งจะเป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ กระจายผลการพัฒนาสู่ประชาชน และสามารถพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจหลักที่รองรับการลงทุนและการจ้างงาน พัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อเป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง โดยส่งเสริมการลงทุนและการจ้างงานในพื้นที่ รวมทั้งการถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน โดยสร้างเสริมองค์ความรู้ให้กับชุมชนจากสถาบันการศึกษาในพื้นที่ เพื่อสร้างความสามารถในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าของกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับ อัตลักษณ์ ทนทางสังคมและวัฒนธรรม รวมถึงศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมการพัฒนาการผลิต สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ มาตรฐาน มีความปลอดภัย โดยใช้งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม รวมทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์

ยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้ชุมชนสามารถสร้างรายได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน สนับสนุนการรวมกลุ่ม และสร้างเครือข่าย ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มเกษตรกร รวมทั้ง ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน สร้างความเข้มแข็งสถาบันการเงินในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนของผู้ประกอบการและธุรกิจชุมชน โดยให้สถาบันการเงินในพื้นที่มีบทบาทในการทำหน้าที่ถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหารเงินทุน สภาพคล่อง และการบริหารจัดการหนี้สินอย่างเป็นระบบ และพัฒนาสินเชื่อรูปแบบใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการกลไกตลาดของท้องถิ่น เพื่อสร้างสมดุลระหว่างการผลิตและการบริโภคในพื้นที่ รวมทั้งสร้างรายได้จากตลาดภายนอก โดย ส่งเสริมนวัตกรรมจัดการห่วงโซ่อุปทานในระดับพื้นที่ เพื่อลดความสูญเสียเนื่องจากการผลิตมากเกินไป ความต้องการลดต้นทุนและระยะเวลาในการขนส่งสินค้าระหว่างพื้นที่และภูมิภาค รวมทั้งรักษาคุณภาพของผลผลิต สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการกระจายสินค้าและบริการให้หมุนเวียนในพื้นที่และเมืองในกลุ่มวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มเกษตรกร กระตุ้นการบริโภคให้สอดคล้องและสมดุลกับการผลิตในท้องถิ่น ตามแนวทางการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน ปรับแก้กฎระเบียบและนโยบายของภาครัฐที่ก่อให้เกิดการรวมศูนย์สินค้าเกษตรบางประเภท และเป็นอุปสรรคในการจัดซื้อจัดจ้างจากผู้ผลิตในพื้นที่เกี่ยวกับการบริโภค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ แก้ปัญหาของกลุ่มเปราะบางในเมือง โดยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงระบบโครงสร้างพื้นฐานเมือง อาทิ การออกแบบเมืองตามหลักอารยสถาปัตย์ จัดให้มีระบบสวัสดิการที่ครอบคลุมประชาชน ทุกกลุ่มในเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของกลุ่มเปราะบาง ให้มีสุขภาพกายและจิตใจที่สมบูรณ์ และส่งเสริมศักยภาพเครือข่ายชุมชนเมือง ในการช่วยเหลือและดูแลกลุ่มเปราะบางเบื้องต้น ทั้งในภาวะปกติและเมื่อเกิดภัยพิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่ และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ หลากหลายรูปแบบ โดยส่งเสริมการพัฒนาเมืองด้วยรูปแบบต่าง ๆ อาทิ ภูมิบุตรการพัฒนาเมือง และบริษัทพัฒนาเมือง ด้วยการศึกษาค้นคว้าความเหมาะสมในการยกระดับกลไกขับเคลื่อนภูมิบุตรการพัฒนาเมืองให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน การถอดบทเรียนจากพื้นที่ซึ่งประสบความสำเร็จ อาทิ ขอนแก่นโมเดล ซึ่งสามารถดึงดูดการลงทุน พร้อมกับการจ้างงานในพื้นที่ ให้เป็นต้นแบบสำหรับขยายผลไปยังพื้นที่อื่น ๆ เสริมสร้างบทบาทของวิสาหกิจเพื่อสังคมในการพัฒนาพื้นที่และเมือง ในการพัฒนาธุรกิจใหม่ สร้างงานสร้างอาชีพ รองรับความเสี่ยงทางธุรกิจ และการเงินในช่วงเริ่มต้น พร้อมกับการถ่ายทอดทักษะและองค์ความรู้ให้ชุมชนสามารถดำเนินการต่อไปด้วยตนเอง เช่น แนวคิดวิสาหกิจสุขภาพเพื่อสังคม ซึ่งมุ่งเน้นเกษตรกรในเมือง และช่วยสร้างเมืองให้เป็นเขตอาหารปลอดภัย ขยายเครือข่ายเชื่อมโยงธุรกิจเพื่อสังคมในพื้นที่และเมือง เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน แก้ไขกฎระเบียบภาครัฐให้เอื้ออำนวยต่อการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคีการพัฒนาอื่น ๆ ได้แก่ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคประชาสังคม ส่งเสริมให้เมืองที่มีพื้นที่ต่อเนื่องกันเชิงนิเวศร่วมวางแผนพัฒนาและดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่ มีความยืดหยุ่นและคล่องตัว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ เอกชนและประชาชน โดยปรับปรุงกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีการพัฒนา สนับสนุนการเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูลสารสนเทศ ระหว่างภาครัฐ เอกชนและประชาชน เพื่อประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาพื้นที่และเมือง ส่งเสริมการศึกษา วิจัยนวัตกรรมการรวบรวมและประมวลผลข้อมูลสารสนเทศ ที่เข้าถึงได้โดยสาธารณะ เพื่อใช้ประโยชน์ ในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง เช่น ระบบจัดเก็บและบริหารข้อมูลเมือง ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงบประมาณและโครงการพัฒนาระดับพื้นที่และทักษะดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติ รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มในพื้นที่ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐ ด้วยความร่วมมือจากภาคเอกชน ประชาชน และ

ประชาสังคมในพื้นที่ ประเมินความพร้อมด้านดิจิทัลของเมืองและเสริมสร้างความสามารถเมือง ที่มีศักยภาพให้พร้อมยกระดับเป็นเมืองอัจฉริยะ ด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีและดิจิทัลที่เหมาะสม ออกแบบกลไกภาคประชาชน เพื่อร่วมวางแผนการใช้ประโยชน์เทคโนโลยีในการบริหารจัดการเมือง อย่างโปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินในเมือง โดยส่งเสริมกระบวนการจัดรูปที่ดินควบคู่ไปกับการวางแผนพัฒนาพื้นที่จัดรูปดังกล่าว โดยการมีส่วนร่วมของประชาตามแนวทางการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน สนับสนุนการศึกษาความเหมาะสมในการปรับปรุงการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคาร เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งมวลชน และเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะของเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในเมือง และลดปัญหาเมืองที่เติบโตแบบไร้ระเบียบ

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และระบบดิจิทัลอย่างต่อเนื่องเพียงพอและได้มาตรฐาน เพื่อให้ครอบคลุมพื้นที่และเมือง สามารถรองรับการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความต้องการของประชาชน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและโลจิสติกส์ เพื่อเชื่อมโยงการ เดินทางและการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบโดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ พัฒนา ระบบโทรคมนาคมพื้นฐานที่ทันสมัย ทัวถึงและได้คุณภาพ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาต่อยอดขยายผลในเชิงพาณิชย์รวมทั้ง ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำธุรกิจให้เป็นระบบ ดิจิทัล ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับ การท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้ การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้มีคุณภาพ เพียงพอและปรับตัวได้ทันต่อความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายในพื้นที่ เพื่อรองรับการ

ขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและบริการได้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะบุคลากรด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์ การท่องเที่ยว เกษตรและอุตสาหกรรมชีวภาพ และอุตสาหกรรมอนาคตที่ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง โดยสนับสนุนให้สถาบัน การศึกษา และสถาบันวิจัยร่วมกับภาครัฐและเอกชนผลิต บุคลากรด้านงานวิจัยและนวัตกรรม เพื่อตอบสนองการ แก้ปัญหาและพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ ทั้งด้านการออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของภาค ธุรกิจ มีคุณภาพสูงเทียบเท่าระดับสากล ควบคู่ไปกับพัฒนา วิสาหกิจทุกระดับในพื้นที่ให้มีความสามารถในการแข่งขันและ เชื่อมต่อกับห่วงโซ่อุปทานของธุรกิจภายนอก ยกกระดับ ความสามารถเกษตรกร ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจเริ่มต้นสู่เกษตรกร อัจฉริยะ และสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีตลอดจนพัฒนาทักษะ ฝีมือแรงงานรองรับบริการสร้างสรรค์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ สนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุน เพื่อส่งเสริมการค้าและการ ลงทุนในพื้นที่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม อย่างต่อเนื่อง และส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาทพัฒนา อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยอำนวยความสะดวกใน การประกอบธุรกิจ ด้วยการกำหนดมาตรการให้เกิดการรวมกลุ่ม ของอุตสาหกรรมและบริการ การกำหนดสิทธิประโยชน์ที่ สามารถดึงดูดการลงทุน การดึงดูดผู้เชี่ยวชาญจากต่างชาติให้มา ทำงานและอาศัยอยู่ในพื้นที่อำนวยความสะดวกในการเข้าถึง แหล่งเงินทุน และนวัตกรรมในการประกอบการและการลงทุน แบบเบ็ดเสร็จโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ปรับปรุงกฎหมายให้ เอื้อต่อการลงทุน โดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้ เทคโนโลยีขั้นสูงและอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งประชาสัมพันธ์เพื่อให้ข้อมูลแก่นักลงทุนและสร้างความรู้ ความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการ ยอมรับและสนับสนุนการพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับให้มีศักยภาพในการ บริหารจัดการพื้นที่ และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมการ วางแผนพัฒนาพื้นที่และเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน ซึ่ง กำหนดขอบเขตพื้นที่ตามผังภูมิโนเวศ ใช้ระบบข้อมูลและตัวชี้วัด ในการประเมินความยั่งยืนของเมือง และจัดทำยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคในพื้นที่ทุกขั้นตอน

ทั้งนี้ พื้นที่และเมืองที่น่าอยู่อย่างยั่งยืนจะให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การลดการสร้างของเสียและมลพิษทุกรูปแบบ รวมทั้งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การจัดการขยะมูลฝอยและน้ำเสียอย่างเบ็ดเสร็จครบวงจรด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม และการเตรียมพร้อมรับมือกับภัยพิบัติ ทุกรูปแบบ ผลักดันให้พื้นที่และเมืองจัดทำแผนการลงทุน สอดคล้องกับแผนพัฒนาเมืองที่จัดทำโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน อาทิ แผนพัฒนาเมืองในอนาคตให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน กฎบัตรการพัฒนาเมือง เพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม เช่น แผนการลงทุน พื้นที่เศรษฐกิจของเมืองในพื้นที่เฉพาะหรือย่านที่มีเศรษฐกิจมูลค่าสูง แผนการลงทุนพัฒนาระบบขนส่งมวลชนสาธารณะในเมืองให้เชื่อมต่อและรองรับการสัญจรของประชาชนทุกกลุ่ม เป็นต้น สนับสนุนการศึกษาวิจัยเรื่องเครื่องมือและอำนาจของท้องถิ่นในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง ให้สามารถรับมือกับความท้าทายของโลกยุคใหม่ที่มีความผันผวน ความไม่แน่นอน ความสลับซับซ้อน และความคลุมเครือ (VUCA World) สร้างพื้นที่เรียนรู้ของเมือง สำหรับบ่มเพาะนวัตกรรมในการบริหารจัดการพื้นที่และแก้ไขปัญหาาร่วมกัน ซึ่งอาจนำไปสู่การจัดทำแซนด์บ็อกซ์ เพื่อทดสอบแนวทางดำเนินงานใหม่ ๆ เช่น การเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูล สร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักของท้องถิ่น ด้านสุขอนามัย ระบบผลิตอาหาร และพฤติกรรมบริโภคที่เสริมสร้างสุขภาพ เพื่อพร้อมรับมือกับ ภัยพิบัติจากโรคระบาดและโรคอุบัติใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกระดับความสามารถทางการเงิน การคลังและการจัดการทุนในระดับพื้นที่ โดยแก้ไขกฎระเบียบเพื่อเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการด้านการเงินได้อย่างคล่องตัว ทั้งการจัดหารายได้ และการระดมทุนจากประชาชนในพื้นที่ ปรับปรุงมาตรการทางภาษี เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาเมืองหรือการใช้ที่ดินในเมืองให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งดำเนินงานโดยวิสาหกิจเพื่อสังคม เช่น การเกษตรในเมือง ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งกองทุนสำหรับส่งเสริมเมืองให้ริเริ่มดำเนินงานตามแนวทางใหม่ ๆ เช่น กองทุนพัฒนาอาคารและสภาพแวดล้อมสุขภาวะที่มุ่งเน้นการออกแบบปรับปรุงพื้นที่อาคารและ สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การอยู่อาศัยและการป้องกันควบคุมโรคติดต่อ และศึกษาการออกแบบและทดลองใช้กลไกสร้างผลประโยชน์รูปแบบต่าง ๆ เพื่อการอนุรักษ์มรดกทาง

วัฒนธรรมในพื้นที่และเมือง ได้แก่ พื้นที่เมืองเก่า กลุ่มอาคารประวัติศาสตร์ และชุมชนที่แวดล้อมหรืออยู่อาศัยร่วมกัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนานวัตกรรม สร้างสรรค์การพัฒนาท้องถิ่น โดยสนับสนุนทุนวิจัยเพื่อประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง ซึ่งเน้นเป้าหมาย ผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยเฉพาะโครงการที่มีความสำคัญในเชิงงบประมาณและความครอบคลุมของพื้นที่ สร้างการมีส่วนร่วม และการรับรู้ของประชาชนในกระบวนการประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถให้ข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างการรับผิชอบ ของท้องถิ่นต่อประชาชนในพื้นที่

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ครีวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมจนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่มีสถานะยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๖ หลุดพ้นจากความยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๐ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นเติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะหรือสำเร็จการศึกษาใน ระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เด็กปฐมวัยในครัวเรือนร้อยละ ๒๐ ที่ยากจนที่สุด มีปัญหาน้ำหนักต่ำกว่าเกณฑ์^{๖๔} ไม่เกินร้อยละ ๘ และพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์^{๖๕} ไม่เกินร้อยละ ๕

เป้าหมายที่ ๒ คนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

- อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

มติที่ ๒ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

- แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคมมีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม
- จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบ เพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐
- แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

มติที่ ๓ ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงวัย

- สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลงเหลือไม่เกินร้อยละ ๔
- สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบ หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาศักยภาพของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เพื่อสร้างสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมต่อการเติบโตของเด็ก โดยให้ความคุ้มครองทางสังคมอย่างเฉพาะเจาะจงในกลุ่มที่มีข้อจำกัดด้านศักยภาพ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพที่มีผลิตภาพและรายได้สูงขึ้น ผ่านการพัฒนาทักษะแรงงาน การหางานที่เหมาะสมกับศักยภาพของครัวเรือนบริบทของพื้นที่ และทิศทางการพัฒนาประเทศตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและทรัพยากรที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ พร้อมทั้งจัดหาพี่เลี้ยงในการให้คำแนะนำช่วยเหลือตลอดกระบวนการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนากลไกการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นในระดับพื้นที่ มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ และเพิ่มบทบาทของหน่วยงานส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นในการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่น พร้อมทั้งบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนกลยุทธ์การพัฒนา โดยใช้ประโยชน์จาก ๑๒๐ ฐานข้อมูลในการระบุครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น ปัญหาความจำเป็น ความต้องการแนวทางการดำเนินการปฏิบัติ และการ

ติดตามประเมินผลอย่างใกล้ชิด ในการลดปัญหาความยากจน
ข้ามรุ่นอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้สามารถเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่ครรภ์
มารดาจนถึง ปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพ พัฒนาระบบการให้เงิน
อุดหนุนเพื่อสนับสนุนการเลี้ยงดูเด็กให้มีประสิทธิภาพมาก ยิ่งขึ้น
ด้วยการแก้ไขปัญหาผู้มีสิทธิ์ที่ตกหล่น ปรับใช้วิธีการจ่ายเงิน
อุดหนุนแบบมีเงื่อนไข รวมทั้งปรับปรุง หลักเกณฑ์และสิทธิ
ประโยชน์ให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มี
คุณภาพ จัดสรรเงินอุดหนุนและทรัพยากรที่จำเป็นแก่เด็กจาก
ครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เพื่อแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายด้าน
การศึกษา ในโรงเรียนและการเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน ทั้งแหล่ง
เรียนรู้บนพื้นที่กายภาพและพื้นที่เสมือนจริงหรือ ออนไลน์ พร้อม
ทั้งพัฒนาระบบการเฝ้าระวัง และติดตามช่วยเหลือเด็กยากจนให้
กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา หรือการพัฒนาทักษะอาชีพตามความ
เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก
เพิ่มการเข้าถึง สถานรับเลี้ยงเด็ก ๐-๒ ปี ที่มีคุณภาพ เพื่อให้พ่อ
แม่หรือผู้ปกครองของเด็กสามารถกลับเข้าสู่ตลาดแรงงาน โดยที่
เด็กยังอยู่อาศัยกับพ่อแม่ได้ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น (อปท.) ที่มีความพร้อมขยายการดำเนินงานของศูนย์
พัฒนาเด็กเล็กให้ครอบคลุมเด็กอายุ ๐-๒ ปี และส่งเสริมการจัดตั้ง
ศูนย์เลี้ยงเด็กที่มีคุณภาพในชุมชน สถานประกอบการ และ
หน่วยงานภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างหลักประกันสำหรับ
วัยแรงงาน พัฒนาระบบประกันสังคมให้สามารถตอบสนองความ
ต้องการของแรงงานนอกระบบ โดยการปรับปรุงรูปแบบการ
จ่ายเงินสมทบและสิทธิประโยชน์ให้มีความหลากหลายและ
ยืดหยุ่น พร้อมทั้งส่งเสริมการออมเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับ
วัยเกษียณอายุด้วยการจูงใจให้แรงงานนอกระบบเข้าร่วมระบบ
การออมภาคสมัครใจ ปรับปรุงเงื่อนไขด้านการออมและสิทธิ
ประโยชน์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสามารถออมและได้
ผลประโยชน์ในอัตราที่เพิ่มขึ้น รวมถึงพัฒนาระบบบริการข้อมูล

ทางการเงินเพื่อการเกษียณ เพื่อช่วยให้ผู้อยู่สามารถวางแผนการออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนปรับปรุงหรือจัดทำกฎหมายเพื่อพัฒนาระบบ การคุ้มครองสวัสดิการแรงงานให้ครอบคลุมการจ้างงานรูปแบบใหม่ ให้ผู้ที่อยู่ภายใต้การจ้างงานแบบชั่วคราว หรือการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม สามารถได้รับความคุ้มครองที่เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับลูกจ้าง ตามกฎหมาย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ มุ่งสนับสนุนระบบสวัสดิการทางเลือกที่จัดโดย อปท. และภาคีการพัฒนาต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการบูรณาการข้อมูลด้านสวัสดิการและเงินช่วยเหลือทั้งหมดของผู้สูงอายุ เพื่อป้องกันความซ้ำซ้อนและเอื้อต่อการให้ความช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ยากจนแบบเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มการเข้าถึงบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการเพิ่มศักยภาพของบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และสนับสนุนบทบาทของ อปท. สถานบริการเอกชน ผู้ดูแลอิสระ และสมาชิกในครอบครัวที่ผ่านการ ฝึกอบรมทักษะที่จำเป็นและได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถอยู่อาศัยในบ้านตนเอง ด้วยการสนับสนุนการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม โดยเฉพาะในผู้สูงอายุที่ยากจน ควบคู่กับการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุมีทางเลือกของที่อยู่อาศัยที่หลากหลาย ทั้งบ้านพักสำหรับผู้สูงอายุที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ และที่อยู่อาศัยที่ออกแบบเพื่อผู้สูงอายุ อย่างเพียงพอต่อความต้องการ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ บูรณาการระบบความคุ้มครองทางสังคม โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดเป้าประสงค์ของการจัดความคุ้มครองทางสังคมร่วมกัน การกำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นในการจัดความคุ้มครองทางสังคมให้ชัดเจน รวมถึงการเชื่อมโยง ฐานข้อมูลให้ทุกหน่วยงานสามารถทำงานบนฐานข้อมูลเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อลดความทับซ้อนระหว่างโครงการ/ มาตรการ เพิ่มความเพียงพอของสิทธิประโยชน์ และลดการตกหล่นของกลุ่มเปราะบาง ทั้งผู้พิการ คนไร้บ้าน ผู้ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน และผู้ที่ประสบความเดือดร้อน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ปรับปรุงรูปแบบการจัดความคุ้มครองทางสังคม ให้ทุกกลุ่มคนได้รับสวัสดิการที่เหมาะสมบนฐานของความยั่งยืนทางการคลัง โดยการประเมินผลทุกโครงการ/มาตรการอย่างรัดกุม เพื่อพัฒนา

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ/มาตรการ พร้อมทั้งยกเลิกหรือลดทอนงบประมาณของโครงการ/ มาตรการที่ไม่มีผลกระทบหรือมีผลกระทบต่ำ เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างแท้จริง ตลอดจนส่งเสริมการจัดความคุ้มครองทางสังคมแบบร่วมจ่ายโดยเฉพาะในกลุ่มที่มีศักยภาพ สนับสนุนให้ อปท. มีส่วนร่วมในการจัดสวัสดิการให้แก่คนในพื้นที่ และจูงใจให้คนเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ จัดทำระบบการเยียวยาช่วยเหลือในภาวะวิกฤต กำหนดระดับแนวทาง และช่องทางการจัดสรรการเยียวยาช่วยเหลือ ทั้งในรูปแบบตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน พร้อมทั้งจัดเตรียมฐานข้อมูลของกลุ่มเป้าหมาย แหล่งงบประมาณเบื้องต้น ตลอดจนบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้พร้อมช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากวิกฤตทางเศรษฐกิจ สังคม และ ภัยพิบัติต่าง ๆ อย่างทันที่และมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนาระบบข้อมูลรายบุคคล ที่ครอบคลุมประชากรจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นทุกคนเป็นปัจจุบัน และเชื่อมโยงข้อมูลที่สำคัญต่อการลดความยากจนข้ามรุ่น และการบูรณาการความคุ้มครองทางสังคม พร้อมทั้งวางรากฐานให้ข้อมูลชุดนี้เป็นข้อมูลตัวอย่างซ้ำในระยะยาวของประเทศที่มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล ในการออกแบบนโยบาย/มาตรการ และการติดตามประเมินผลเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนข้ามรุ่นเป้าหมาย จัดสวัสดิการทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงแบ่งปันข้อมูลต่อภาคส่วนอื่น ๆ ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาควิชาการ เพื่อใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

- เป้าหมายที่ ๑** การใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนและทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสร้างมูลค่าและรายได้
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๑** มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจ หมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๒** การบริโภควัสดุในประเทศ มีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๑.๓** ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุ สำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุ ก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐
- เป้าหมายที่ ๒** ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู และมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร ธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๑** คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ติดอันดับ ๑ ใน ๔ ของ ประเทศในภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๒.๒** พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่า เศรษฐกิจเพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศภายในปี ๒๕๗๐
- เป้าหมายที่ ๓** สังคมไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษลดลง
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๑** การปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวม (สาขาพลังงานและขนส่ง/ อุตสาหกรรม/การจัดการของเสีย) ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๕ ของ การปล่อยในกรณีปกติ ภายในปี ๒๕๗๐
- ตัวชี้วัดที่ ๓.๒** การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะ กลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่ นำกลับมาใช้ใหม่ได้ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมและบริการ โดยการพัฒนาสินค้า บริการและตลาดที่สร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาเครื่องมือและกลไก รวมถึงสนับสนุนการวิจัย การใช้อองค์ความรู้เพื่อต่อยอดการใช้ วัสดุหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อยกระดับผลผลิตภาพการผลิต สู่การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางทาง เศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ ผลักดันให้ ภาคเอกชนมีการลงทุนเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตและการ บริการให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการส่งเสริมให้เกิดการใช้ น้อย ใช้ซ้ำ นำกลับมาใช้ใหม่ และส่งเสริมให้นำหลักการ ลดของ เสียให้เหลือน้อยที่สุดมาใช้ในขั้นตอนการผลิตและบริการ ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อมโยงกลไกสนับสนุน และสร้างแรงจูงใจ ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตไปสู่การลดปริมาณการปล่อย คาร์บอน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ สร้างความเชื่อมโยงกับสาขาเศรษฐกิจอื่น ได้แก่ ภาค เกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคการท่องเที่ยว โดยสร้าง ระบบการผลิตที่เชื่อมโยงกัน ตั้งแต่ภาคการผลิตต้นน้ำจนถึงภาค การผลิตและการบริโภคที่เป็นปลายน้ำตามหลักเศรษฐกิจ หมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาระบบรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ จัดทำ มาตรฐาน กระบวนการผลิตสินค้าและบริการ ระบบรับรอง มาตรฐานสินค้าและบริการ และแนวทางการปฏิบัติตามหลัก เศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ การใช้เครื่องมือและกลไกในตลาดเงินตลาดทุนเพื่อการ เจริญเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างกลไกความร่วมมือ ระหว่างรัฐและเอกชน ส่งเสริมมาตรการทางการเงินและการ ลงทุนสีเขียว ส่งเสริมและสนับสนุนการมาตรฐานการรายงาน แห่งความยั่งยืน มาตรฐานทางบัญชีความยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริม การลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชนท้องถิ่นและเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เพิ่มรายได้ชุมชนจากแนวทางขยะสุทธิเป็นศูนย์ ทั้งจากขยะและวัสดุทางการเกษตร ส่งเสริมให้ชุมชนนำขยะและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรในชุมชนมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้กับชุมชน สร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนกับผู้ประกอบการในพื้นที่ ในการนำของเหลือในกระบวนการผลิตมาพัฒนาใช้ประโยชน์ในชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ส่งเสริมแนวคิดการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม พัฒนาขีดความสามารถในท้องถิ่นให้มียอดความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สืบทอดอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดคาร์บอนเพื่อการสร้างรายได้จากการเก็บกัก คาร์บอนในภาคป่าไม้วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้จัดทำฐานข้อมูลสำหรับการซื้อขายคาร์บอน ได้แก่ ข้อมูลการตรวจวัดปริมาณคาร์บอนในการผลิตสินค้าและบริการการประเมินขีดความสามารถในการกักเก็บคาร์บอน ของภาคป่าไม้และกิจกรรมการกักเก็บคาร์บอนอื่นๆ พัฒนาระบบการรับรองปริมาณการปล่อยและกักเก็บ คาร์บอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมอำนวยความสะดวกในการเข้าซื้อขายในตลาดคาร์บอนของผู้ปล่อยและผู้กักเก็บคาร์บอน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบในระดับชุมชน สนับสนุนการลดและคัดแยกขยะอย่างเป็นระบบในชุมชน ส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะก่อนทิ้งเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ โดยให้ความสำคัญกับการนำมาเป็นวัสดุในการผลิตในชุมชนและเป็นวัตถุดิบให้โรงงาน ส่งเสริมการแปรรูปขยะมูลฝอยและวัตถุดิบที่เหลือจากกระบวนการผลิตเป็นพลังงาน สร้างชุมชนต้นแบบที่มีความสามารถในการคัดแยกขยะและนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน สนับสนุนการสร้างชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนที่ตอบรับกับวิถีชีวิตและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ชุมชนต่าง ๆ ให้ถอดบทเรียนจากชุมชนต้นแบบ

รวมทั้งยังเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างเครือข่ายชุมชน เพื่อขยายผลต่อไปอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกสร้างแรงจูงใจการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อเศรษฐกิจ ชุมชน สร้างกลไกจูงใจให้มีการปลูกป่าในพื้นที่ที่ถูกทำลายหรือพื้นที่ว่าง พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับการผลิต การแปรรูปและการค้าตลอดห่วงโซ่การผลิตของอุตสาหกรรมไม้ สนับสนุนการศึกษาวิจัยพัฒนาคุณภาพสายพันธุ์ พัฒนาวัตถกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากไม้ และสร้างมาตรการจูงใจในการปลูกไม้ มีค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดบนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ดำเนินงานปกป้อง ฟื้นฟูและเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อการอนุรักษ์ ป่าเศรษฐกิจ และป่าชายเลน อนุรักษ์ทรัพยากรพันธุกรรม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ โดยนําระบบสารสนเทศมาใช้ เพื่อการบริหารจัดการ สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วม และบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ สร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการผลิตให้เพียงพอและมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติโดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ดำเนินการประเมินมูลค่าของ ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อใช้ในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจากส่วนเหลือให้เกิดประโยชน์ที่หลากหลายปราศจากเศษเหลือและของเสียจากอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และขยะอาหาร ดำเนินการศึกษาวិเคราะห์การไหลของวัสดุ เพื่อบริหารจัดการของเหลือจากการผลิตและการบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบกลไกหมุนเวียนใช้ประโยชน์ เศษเหลือในภาคอุตสาหกรรม เศษวัสดุการเกษตร ลดการสูญเสียที่เกิดขึ้นในขั้นตอนก่อนถึงผู้บริโภค และขยะอาหาร รวมถึงการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการเศรษฐกิจหมุนเวียนให้สามารถเข้าถึงองค์ความรู้และนวัตกรรม ตลอดจนปรับปรุงกฎระเบียบให้สนับสนุนการนำของเสียจากอุตสาหกรรมที่ยังมีประโยชน์ให้สามารถนำกลับมาใช้ได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์ให้เหมาะสมกับศักยภาพของทรัพยากร กำหนดให้มีการใช้แผนที่แนวเขตที่ดินของรัฐ เพื่อเป็น

ฐานข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน แก้ปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและพื้นที่ทับซ้อน กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๕ บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับศักยภาพ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว กำหนดการใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างเหมาะสม กับศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวให้เหมาะสมสำหรับ ใช้ในการอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติอย่างยั่งยืน จำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวและคัดสรรนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมงานวิจัยเทคโนโลยีและพัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนธุรกิจรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ นำเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ทันสมัย ความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญา และ นวัตกรรมท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ ทรัพยากรและลดของเสียจากกระบวนการผลิต ส่งเสริมการ พัฒนาแพลตฟอร์มบริหารจัดการข้อมูลและแพลตฟอร์ม เสริมสร้างความสามารถในการเปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจ หมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ การบูรณาการเครือข่ายความ ร่วมมือพัฒนาเทคโนโลยีการออกแบบเชิงนิเวศ การจัดการของ เสีย การพัฒนาธุรกิจ และการแลกเปลี่ยนวัสดุเหลือใช้ระหว่าง ธุรกิจและอุตสาหกรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต้นแบบโมเดลธุรกิจ และกลไก ความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างครบวงจร นำหลักการ ให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐมาใช้ประกอบธุรกิจ ส่งเสริม ผู้ประกอบการปรับรูปแบบธุรกิจตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน สร้างธุรกิจใหม่ที่มีการออกแบบสินค้า และบริการที่มีอายุการใช้งานยาวนาน เลือกใช้วัสดุที่สามารถใช้รีไซเคิลได้ ธุรกิจบริการใน รูปแบบเช่าหรือจ่ายเมื่อใช้งานแทนการซื้อขาด ใช้และแบ่งปัน ทรัพยากรร่วมกัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนการลดและหมุนเวียน การใช้ทรัพยากรและเพิ่มมูลค่าของเสีย ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมเกี่ยวกับบรรจุภัณฑ์ที่ใช้วัสดุชนิดเดียว การใช้วัสดุ

รอบสอง การอัพไซเคิลมาใช้ในการผลิตและใช้ประโยชน์ได้มากกว่าเดิม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๔ ส่งเสริมเทคโนโลยีการดักจับ การใช้ประโยชน์ และการกักเก็บคาร์บอน ดักจับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในภาคพลังงานและภาคอุตสาหกรรม สนับสนุนเงินลงทุนด้านการวิจัยและการพัฒนาเพิ่มมาตรการจูงใจทั้งด้านการเงินและการคลังเพื่อดึงดูดการลงทุนจากภาคเอกชน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการขนส่งกักเก็บคาร์บอน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๕ สร้างความร่วมมือถ่ายทอดเทคโนโลยีกับต่างประเทศ พัฒนาเครือข่ายเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ ส่งเสริมการแบ่งปัน แลกเปลี่ยนและพัฒนาองค์ความรู้ด้านนโยบาย ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีนวัตกรรม ด้านการวิจัยและด้านการนำไปประยุกต์ใช้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๖ พัฒนารฐานข้อมูล / องค์ความรู้ / มาตรฐาน / กฎหมาย / มาตรการ สนับสนุน และสร้างแรงจูงใจ ปรับปรุงกฎหมายให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วน ใช้มาตรการทางการเงินและการคลัง เพื่อสนับสนุนกระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐาน ลดมลพิษ และใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล องค์ความรู้ และแนวปฏิบัติ ด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรและหน่วยงานส่วนกลาง ท้องถิ่นและชุมชนในการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ลดการก่อมลพิษ และส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยี นวัตกรรมที่ปล่อยคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ สร้างความตระหนักรู้ให้เกิดในสังคม ส่งเสริมการสร้างความรู้ ตระหนัก จิตสำนึก ทศนคติแก่ทุกภาคส่วนให้คำนึงถึงความสำคัญของการดำเนินการตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ เร่งผลักดันให้มีการนำไปใช้อย่างแพร่หลายในทุกภาคส่วน ส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมของ ผู้บริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการดำรงชีวิตของผู้บริโภคเพื่อการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมสู่การบริโภคที่ยั่งยืน พัฒนากลไก เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และไม่ใช่เศรษฐศาสตร์เพื่อจูงใจและ กระตุ้นให้ผู้บริโภคปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่วิถีชีวิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม

บนพื้นฐานข้อมูลที่ถูกต้อง เชื่อถือได้และมีความโปร่งใส ส่งเสริม
แนวปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อ
สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการรีไซเคิลขยะและบรรจุภัณฑ์ในบ้านเรือน
ส่งเสริมการติดฉลากผลิตภัณฑ์ อาทิ ฉลากสีเขียว ฉลากคาร์บอน
ฟุตพริ้นท์ และฉลากพลังงาน เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของ
ผู้บริโภค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ส่งเสริมแพลตฟอร์มเศรษฐกิจแบ่งปันและตลาดสินค้ามือสอง
จัดทำระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายเพื่อส่งเสริมและกำกับดูแล
ธุรกิจประเภทเศรษฐกิจแบ่งปันสร้างและพัฒนาเครือข่ายความ
ร่วมมือระหว่างผู้ผลิตและผู้บริโภค สร้างแพลตฟอร์มเชื่อมโยง
ระหว่างผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการในการซื้อขาย แลกเปลี่ยน
สินค้าและบริการ เพื่อหมุนเวียนและใช้ทรัพยากรให้มี
ประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและนวัตกรรมประหยัดพลังงานใน
ครัวเรือน พัฒนาระบบข้อมูลการบริหารจัดการ การผลิตและการ
ใช้พลังงานทดแทน สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี
พลังงานทดแทนที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมนวัตกรรมประหยัด
พลังงานที่มีราคาที่เหมาะสมและผู้ใช้สามารถจ่ายได้ สร้างการรับรู้
และให้ข้อมูลแก่ประชาชนเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกใช้
เทคโนโลยีที่มีการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและช่วยลด
ค่าใช้จ่ายในระยะยาว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๕ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการเดินทาง
ด้วยระบบขนส่งมวลชน พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะที่
ปลอดภัยรวดเร็วและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมให้ครอบคลุม ทัวทั้ง
ประเทศ และส่งเสริมการผลิตและการใช้ยานพาหนะที่ใช้พลังงาน
สะอาดและประหยัดพลังงาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๖ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่นตามแนวคิดเศรษฐกิจ
หมุนเวียน ส่งเสริมแนวคิดการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด
ในระดับชุมชน สนับสนุนการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาต่อยอดการ
พัฒนาสินค้าและบริการจากนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และ
ยึดการพึ่งพาตนเองเป็นสำคัญ พัฒนา ถ่ายทอดองค์ความรู้
ให้คนในสังคมได้รับรู้ เกิดความเข้าใจ ตระหนักในคุณค่า
คุณประโยชน์ และรักษาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของชุมชน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ การมีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่าง ๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับจังหวัด โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญสามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ความสามารถของชุมชนในการป้องกันและรับมือกับภัยธรรมชาติ (ร้อยละของชุมชนท้องถิ่น อาสาสมัคร เครือข่ายในการจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง และร้อยละของการจัดการฝึกอบรมด้านการป้องกันและ บรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ)

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิพ
ทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ การมีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัย
ธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมถึงการศึกษาวจัย
และเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในพื้นที่ สำคัญ^{๗๔}

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกันก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ
อาทิ การวางผังเมือง การจัดสรรการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเป็น
ระบบ การกำหนดพื้นที่ปลอดภัยจากทุกภัย ตลอดจนการ
ปรับปรุง มาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการออกแบบก่อสร้าง
อาคารให้ครอบคลุมเรื่องการลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ
การกำหนดรูปแบบและแนวทางการใช้พื้นที่ลุ่มต่ำเป็นพื้นที่รับ
น้ำนอง และการพัฒนารูปแบบของสิ่งปลูกสร้าง ที่ใช้แนวคิด
สถาปัตยกรรมที่สอดคล้องกับภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ระบุพื้นที่สำคัญที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การ
เปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศจำแนกตามประเภทภัย โดย
การบูรณาการข้อมูลที่เกี่ยวข้องและแผนที่เสี่ยงภัยของภัยแต่ละ
ประเภท เพื่อจัดทำแผนในการป้องกันและแก้ไขปัญหา บูรณา
การความร่วมมือของประชาชน ชุมชน และหน่วยงานที่
เกี่ยวข้อง รวมทั้งการบูรณาการงบประมาณ และมีเจ้าภาพหลัก
ในการดำเนินการตามแผนที่ชัดเจน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ทบทวนการจัดสรรงบประมาณ โดยให้ความสำคัญกับมาตรการ
ลดความเสี่ยงและ มาตรการเชิงป้องกัน มากกว่ามาตรการเผชิญ
เหตุฉุกเฉินและฟื้นฟูโดยมีการวิเคราะห์เปรียบเทียบต้นทุนและ
ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินมาตรการเชิงป้องกันและ
ลดความเสี่ยงประกอบการจัดสรรงบประมาณ รวมทั้งการ
จัดสรรงบประมาณโดยให้ความสำคัญกับพื้นที่สำคัญที่ได้รับ
ผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ นำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบ
จากภัยธรรมชาติประเภทต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ ที่มีแผนแก้ไขปัญหาและเจ้าภาพที่ชัดเจน มาใช้ใน
พื้นที่สำคัญ เพื่อใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของมาตรการ
เชิงป้องกันให้สามารถจัดทำแผนบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจตระหนัก
ถึงความเสี่ยงและปรับตัวรับมือผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้ความสำคัญกับการ
บูรณาการองค์ความรู้ด้านการจัดการภัยธรรมชาติและการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ
การจัดตั้งศูนย์เรียนรู้การสนับสนุนให้ประชาชนสามารถเข้าถึง
รวมทั้งแจ้งเตือนภัย และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเตือนภัยได้อย่าง
มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนในการ
รับมือและปรับตัวต่อภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ เพิ่มศักยภาพของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายในการ
จัดการภัยพิบัติระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชน
และภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชน และชุมชนสามารถป้องกัน
และบริหารจัดการผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ด้วยตนเองมากขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ สนับสนุนมาตรการที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้างในการบริหารจัดการ
ภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ การ
ปรับปรุงกฎหมายให้มีประสิทธิภาพและรวบรวมจัดหมวดหมู่
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติการ
ส่งเสริมมาตรการจูงใจเพื่อรับมือภัยธรรมชาติและ การ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การจัดสร้างระบบประกันภัยและ
การจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกัน และลดผลกระทบ
จากภัยพิบัติทางธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัย
ธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการสร้างบุคลากร นักวิจัย รวมทั้งสนับสนุนให้มีการ
ศึกษาวิจัยด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ อย่างเป็นระบบต่อเนื่อง ครอบคลุมประเด็นสำคัญ
สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และของประเทศ และนำไปใช้
ประโยชน์ได้จริง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาประสิทธิภาพของระบบเตือนภัย ให้มีความแม่นยำ
ครอบคลุมภัยต่าง ๆ ที่ยังไม่มีระบบเตือนภัยในปัจจุบัน รวมทั้ง

การจัดทำระบบเตือนภัยในระดับพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงกับระบบเตือนภัยส่วนกลาง โดยให้ความสำคัญกับการปรับปรุงอุปกรณ์เครื่องมือ เทคโนโลยีให้รองรับกับระบบเตือนภัยในปัจจุบันและสามารถเชื่อมโยงกับต่างประเทศ ตลอดจนนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาสนับสนุนการให้ข้อมูลแจ้งเตือนภัยแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้โดยง่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ พัฒนาระบบข้อมูลสำหรับการจัดทำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยง และผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่าง ๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในพื้นที่สำคัญของประเทศไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนทุกระดับอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งทางบกและทางทะเล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ เพิ่มบทบาทภาคประชาชน ชุมชน และภาคเอกชน ในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเพิ่มศักยภาพการดูดซับและเก็บกักก๊าซเรือนกระจก โดยเฉพาะป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน แหล่งน้ำธรรมชาติ และพื้นที่ชุ่มน้ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สนับสนุนการใช้แนวทางธรรมชาติในการจัดการปัญหาภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน เช่น การแก้ปัญหาน้ำท่วม โดยการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำที่คอยรับน้ำ ดักตะกอน การแก้ปัญหาดินโคลนน้ำ โดยการฟื้นฟูป่าต้นน้ำ สร้างระบบกักเก็บน้ำย่อย ๆ ในระดับท้องถิ่น การปรับเปลี่ยนการใช้ที่ดิน และการแก้ปัญหามลพิษทางอากาศ โดยการฟื้นฟูระบบนิเวศชายฝั่งดั้งเดิมที่เป็นปราการทางธรรมชาติที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนากลไกความร่วมมือกับต่างประเทศในการจัดการภัยธรรมชาติการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมข้ามพรมแดน เช่น การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำลุ่มน้ำโขง การแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามพรมแดน ทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคีโดยการจัดทำบันทึกความเข้าใจ ความร่วมมือทางวิชาการด้านการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับประเทศ

เพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดกัน ตลอดจนการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมร่วมกัน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศในด้านภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้มีการจัดการองค์ความรู้ แนวทางปฏิบัติที่ดีจากต่างประเทศมาประมวล และประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศไทย

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม ฉับพลันของโลกสามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ ณ สิ้นสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียนลดลง ร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลภาพแรงงานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สูงอายุ ที่ยากจนต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสาขาเศรษฐกิจโลก ๖ ด้านทักษะคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถสถาบันการศึกษาด้านการบริหารธุรกิจมีคะแนน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติ ของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕ – ๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นแผนฯ

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยในทุกมิติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาเด็กช่วงตั้งครรภ์ถึงปฐมวัยให้มีพัฒนาการรอบด้าน มีอุปนิสัยที่ดี โดยการเตรียมความพร้อมพ่อแม่ผู้ปกครองและสร้างกลไกประสานความร่วมมือ เพื่อดูแลหญิงตั้งครรภ์ให้ได้รับบริการที่มีคุณภาพ และดูแลเด็กให้มีพัฒนาการสมวัย ตั้งแต่อยู่ในครรภ์ – ๖ ปี การพัฒนาครูและผู้ดูแลเด็กปฐมวัยให้มีความรู้และทักษะการดูแลที่เพียงพอ มีจิตวิทยาการพัฒนารอบด้านของเด็กปฐมวัย สามารถทำงานร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการสมวัยตาม หลักการพัฒนาสมองและกระบวนการเรียนรู้แก่เด็ก ควบคู่กับการพัฒนาการด้านร่างกาย สาธารณสุข และ โภชนาการ เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีอย่างรอบด้านก่อนเข้าสู่วัยเรียน การยกระดับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ได้มาตรฐาน และจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นกลไกการพัฒนาเด็กปฐมวัยรายพื้นที่ที่มีคุณภาพการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดูแลปกป้องเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่รอบด้าน สติปัญญาสมวัย โดยการมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน รวมถึงพัฒนาระบบสารสนเทศเฝ้าระวังบุคคลเพื่อการส่งต่อไปยังสถานศึกษา และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนาผู้เรียนระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ในตนเอง มีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน โดยการพัฒนาหลักสูตรฐานสมรรถนะและขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจัดการตนเองมีความสามารถในการสื่อสาร สามารถรวมพลังทำงานเป็นทีมมีการคิดขั้นสูง ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก มีคุณธรรม จริยธรรมและเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งและขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติโดยนำร่องกับสถานศึกษาที่มีความพร้อม และมีมหาวิทยาลัยในพื้นที่สนับสนุนความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ การยกระดับการอาชีวศึกษา โดยการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ร่วมกับกลุ่มอาชีพ ผู้ประกอบการ และสถาบันอุดมศึกษาสายปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถนะตามความต้องการของตลาดงาน มีงานทำและมีรายได้ตามสมรรถนะ และเป็นผู้ประกอบการใหม่ ได้การยกระดับการผลิตและพัฒนาครูทั้งใน

ด้านปริมาณและคุณภาพ โดยวางแผนจำนวนความต้องการครูในแต่ละสาขา พัฒนาหลักสูตรการผลิตครูที่มีการเตรียมความพร้อมด้านวิชาการและด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์ม ออนไลน์ต่าง ๆ พัฒนาระบบการคัดกรองที่สะท้อนสมรรถนะวิชาชีพครู ปรับบทบาทของครูจาก “ผู้สอน” เป็น “โค้ช” ที่อำนวยความสะดวกการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การปรับปรุงระบบวัดและประเมินผู้เรียนให้มีความหลากหลายตามสภาพจริง ตลอดจนมีการประเมินการเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนเป็นรายบุคคล การพัฒนาระบบสนับสนุนการเรียนรู้ (๑) การแก้ไขภาวะการถดถอยของความรู้ในวัยเรียน โดยสถานศึกษาพัฒนาแนวปฏิบัติและระบบสนับสนุนที่เหมาะสมรวมทั้งส่งเสริมการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน และการเรียนรู้ที่บ้านในสถานการณ์ฉุกเฉิน (๒) การพัฒนาระบบแนะแนวให้มีประสิทธิภาพ โดยพัฒนาครูและผู้ประกอบอาชีพแนะแนวให้สามารถร่วมวางแผนเส้นทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ตามความสนใจ ความถนัด (๓) พัฒนาสถานศึกษาให้เป็นพื้นที่ปลอดภัยของผู้เรียนทุกคน โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน ถึงแนวทางการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขบนหลักของการเคารพความหลากหลายทั้งทางความคิดและอัตลักษณ์ส่วนบุคคล การส่งเสริมการเรียนรู้วิชาชีวิตในโรงเรียน และมีแนวปฏิบัติในการคุ้มครองสวัสดิภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะจากการถูกระงับโดยวิธีรุนแรงทั้งกายวาจา และการกลั่นแกล้ง (๔) การปรับปรุงระบบการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ และอยู่บนหลักความเสมอภาคและเป็นธรรม รวมถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีและดิจิทัลให้มีความครอบคลุมในทุกพื้นที่ (๕) การกระจายอำนาจไปสู่สถานศึกษาและเพิ่มบทบาทของภาคเอกชน และภาคประชาสังคมในการจัดการศึกษา โดยปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ ที่เอื้อให้สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการบริหารด้านการจัดการศึกษา ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ และด้านบุคลากร รวมทั้งขับเคลื่อนการสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาตามบริบทของโรงเรียนและพื้นที่ ตลอดจนส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคมในการ จัดการเรียนรู้ และการร่วมลงทุนเพื่อการศึกษา (๖) การส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ โดย

พัฒนาระบบ เสาะหาและกลไกการบริหารจัดการและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษตามแนวคิดพหุปัญญาอย่างเป็นระบบ อาทิ การสนับสนุนทุนการศึกษาต่อ ฝึกประสบการณ์ทำงานวิจัยในองค์กรชั้นนำ ตลอดจนส่งเสริมการทำงานที่ใช้ความสามารถพิเศษอย่างเต็มศักยภาพ (๗) ผู้มีความต้องการพิเศษได้รับโอกาสและเข้าถึงการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยสถานศึกษาจัดการศึกษาที่หลากหลายและเหมาะสมเฉพาะกลุ่ม ให้เป็นทางเลือกแก่ผู้เรียนเพื่อยุติการออกกลางคัน และพัฒนากลไกสนับสนุนรวมถึงการปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรในการดูแลกลุ่มผู้มีความต้องการพิเศษ อาทิ การวางแผนทางให้เอกชนสามารถจัดตั้งสถานฝึกอบรมหรือมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาผู้ต้องคำพิพากษา

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาผู้เรียนระดับอุดมศึกษาให้มีสมรรถนะที่จำเป็นและเชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในอนาคตและการสร้างสรรค์นวัตกรรม โดยปฏิรูประบบอุดมศึกษาและการจัดสรรทรัพยากรให้เป็นไปตามอุปสงค์โดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียนมีการปรับระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษา และ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมรับผิดชอบและระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา ส่งเสริมบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการแก้ปัญหาภาวะการถดถอยของการเรียนรู้จากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ เชื่อมโยงโลกของการเรียนและการทำงานตลอดชีวิตด้วยการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล สร้างและขยายความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างภาครัฐและเอกชนให้เข้มแข็งและส่งเสริมนวัตกรรมจัดการ เรียนรู้ด้วยกลไกนวัตกรรมการศึกษาขั้นสูง เพื่อผลิตกำลังคนตามความต้องการของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่พัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาบุคลากร รองรับการพัฒนาที่เข้าใจบริบทสังคมและชุมชนในท้องถิ่น การเชื่อมโยงระบบและกลไกการทำงานวิจัย ของเครือข่ายวิจัยกับศูนย์ความเป็นเลิศทั้งในต่างประเทศ เพื่อรวมนักวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นนำไว้ในระดับโลกทำงานพัฒนาและต่อยอดงานวิจัย เพื่อการพัฒนาประเทศส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาทำงานร่วมกับนักวิจัยและผู้ประกอบการสตาร์ทอัพในรูปแบบ บริษัทโฮลดิ้ง เพื่อการพัฒนาธุรกิจฐานนวัตกรรม รวมถึงผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาทำงานวิจัยร่วมกับวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการผลิตและบริการให้สามารถปรับสู่เศรษฐกิจ

ฐานความรู้นวัตกรรม และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาวัยแรงงานให้มีสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อการประกอบอาชีพ และเชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในอนาคต โดยส่งเสริมและกระจายโอกาสในการพัฒนาสมรรถนะให้กับแรงงานทุกกลุ่ม ทั้งการเพิ่มพูนและพัฒนาทักษะความรู้ใหม่ เพื่อให้มีทักษะตรงกับงานและอาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป และการพัฒนาทักษะเดิม^{๗๗} เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน โดยให้สถาบันการศึกษา ร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และหน่วยงานพัฒนาของรัฐ วางแผนสำรวจข้อมูลและจัดทำหลักสูตรระยะสั้น เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานและทักษะที่จำเป็น โดยมีการปรับกฎระเบียบให้มีความยืดหยุ่น เพื่อสนับสนุนการดำเนินการในรูปแบบที่หลากหลายได้ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีและรูปแบบการทำงานในอนาคต และประชาชนควรได้รับเครดิตในทักษะอนาคต เพื่อใช้พัฒนาทักษะในหลักสูตรที่ได้รับการรับรองและสนับสนุนจากภาครัฐ การพัฒนาแพลตฟอร์มที่เชื่อมโยงการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะ และการเข้าสู่เส้นทางอาชีพเข้าด้วยกันอย่างเบ็ดเสร็จ และมีหน่วยงานรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้ที่ต้องการพัฒนาทักษะสามารถต่อยอดสู่การทำงาน และเชื่อมโยงการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ โดยมีการรับรองมาตรฐาน ปรับรูปแบบการทำงานในการใช้เทคโนโลยีให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความความคล่องตัวในการทำงานได้ทุกที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ พัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลเมืองมีคุณค่าของสังคม โดยพัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลังของสังคม ให้ผู้สูงอายุเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตสู่คนรุ่นหลัง เพื่อให้เกิดการสืบสานและต่อยอดการพัฒนาสังคม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับคนต่างวัย และส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้ทำงานตามศักยภาพ รวมทั้งพัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัย และหลักสูตรระยะสั้น เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะทางธุรกิจ และการใช้ชีวิตที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุแต่ละกลุ่ม พัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุให้สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของผู้สูงอายุแก่คนวัยอื่น ๆ รวมทั้งพัฒนานวัตกรรมรองรับการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ พัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของ

ภาคการผลิต เป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต โดยส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนบูรณาการและเชื่อมโยงความร่วมมือ ด้านการศึกษาฝึกอบรม และร่วมจัดการเรียนรู้ตามโลกสมัยใหม่ที่ครอบคลุมทั้งความสามารถในงาน ทักษะในการใช้ชีวิต สมรรถนะดิจิทัล การแก้ปัญหา การมีแนวคิดของผู้ประกอบการ รวมถึงความสามารถในการบริหารตัวเอง และการบริหารคน เพื่อนำทักษะของสมาชิกทีมที่หลากหลายมาประสานพลังร่วมกัน ในการปฏิบัติงานได้อย่างสร้างสรรค์รวมทั้งกำหนดมาตรการจูงใจ และกลไกการสนับสนุนการฝึกอบรมและร่วมจัดการเรียนรู้ พัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการวางแผนและพัฒนา กำลังคน ทั้งข้อมูลอุปสงค์ อุปทานของแรงงาน และการเชื่อมโยงกับสมรรถนะตลอดห่วงโซ่การผลิตและห่วงโซ่คุณค่า ตามรายอุตสาหกรรมของการผลิตและบริการ เป้าหมาย รวมถึงการเชื่อมโยงระบบสมรรถนะกับค่าจ้าง กำหนดมาตรการในการผลิตกำลังคนแบบเร่งด่วน โดยจัดการศึกษารูปแบบจำลองในสาขาที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ อาทิ ด้านปัญญาประดิษฐ์ และด้านการวิเคราะห์ข้อมูล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ เพิ่มกำลังคนที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาภาคการผลิตเป้าหมาย โดยสร้างกลไกระดับชาติเพื่อรวบรวมกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ทั้งคนไทยและคนต่างชาติที่กำเนิดในประเทศไทย และ สนับสนุนให้ได้แสดงศักยภาพและใช้ความสามารถในการทำประโยชน์ให้กับประเทศทั้งในภาครัฐและเอกชน มีรูปแบบการทำงานที่เอื้อให้ทำงานข้ามพรมแดนกับสถาบันชั้นนำทั้งภาครัฐและเอกชนในระดับโลกได้ ควบคู่กับสร้างวัฒนธรรมการทำงาน วัฒนธรรมองค์กร และสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อให้กำลังคนคุณภาพทำงาน หรือแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่และทำงานอย่างมีความสุข ส่งเสริมการนำเข้าผู้เชี่ยวชาญต่างชาติ ทักษะสูง โดยกำหนดมาตรการจูงใจเพื่อดึงดูดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญต่างชาติให้เข้ามาทำงานด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการดึงนักศึกษาต่างชาติที่จบการศึกษาในไทยให้สามารถอยู่ต่อในประเทศเพื่อพัฒนานวัตกรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการผลิตและบริการ การจัดการและการตลาด โดยการสร้างและพัฒนาทักษะองค์ความรู้รอบด้านที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจยุคใหม่ โดยการสร้างความเชื่อมั่นที่ส่งผลต่อการปรับพฤติกรรม ให้ตระหนักรู้

รับรู้องค์ความรู้ใหม่ ฝึกทักษะ สามารถนำไปวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการวางแผนธุรกิจ และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงทางธุรกิจได้ โดยมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ง่าย กระชับและรวดเร็ว ตอบสนองการเรียนรู้ที่แตกต่างของแต่ละบุคคลผ่านการเรียนรู้ในระบบและการเรียนรู้ตามอัธยาศัย ด้วยเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นเรื่องง่าย รวมถึงการสร้างชุมชนผู้ประกอบการแบ่งปันการเรียนรู้และแรงบันดาลใจเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้างนวัตกรรม เพื่อต่อยอดสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมในอนาคต โดยการสร้างพื้นที่ให้ผู้ประกอบการได้แข่งขัน ทดลองความคิดส่งเสริมการลงทุนสำหรับการสร้างนวัตกรรม การจับคู่ทางธุรกิจรวมถึงสนับสนุนด้านเงินทุน

กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ สร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยกำหนดมาตรการจูงใจที่เหมาะสมเพื่อให้สถาบันการศึกษา หน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม ภาคเอกชนโดยเฉพาะผู้ประกอบการ startup สร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีสาระที่ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนทุกกลุ่ม ครอบคลุมทุกพื้นที่ เข้าถึงได้ง่ายทั้งพื้นที่กายภาพ และพื้นที่เสมือนจริง สร้างสื่อการเรียนรู้ที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง โดยการสร้างสื่อที่ใช้ภาษาถิ่นเพื่อให้ประชาชนที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยกลางเป็นภาษาหลัก เข้าถึงได้ สื่อทางเลือกสำหรับผู้พิการทางสายตาและผู้พิการทางการได้ยิน รวมถึงสนับสนุนกลุ่มประชากรที่มีข้อจำกัดทางเศรษฐกิจให้เข้าถึงสื่อในราคาที่เข้าถึงได้ การพัฒนาระบบธนาคารหน่วยกิตของประเทศให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ที่สามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ในทุกระดับและประเภททั้งในระบบ สายสามัญ สายอาชีพ การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย ตั้งแต่มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา และนอกระบบ เพื่อสร้างความคล่องตัวและเปิดทางเลือกในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทุกระดับ กำหนดมาตรการจูงใจให้ประชาชนพัฒนาตนเองด้วยการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยจัดให้มีแหล่งเงินทุนเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ การพัฒนาเครดิตการฝึกอบรมสำหรับคนทุกกลุ่ม การจัดสรรสิทธิพิเศษในการเข้ารับบริการฝึกอบรม การเข้าชมแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ส่งเสริมให้เอกชนที่ผลิตนวัตกรรมทางการศึกษา จัดทำกิจกรรมความรับผิดชอบต่อ

ต่อสังคมขององค์กร โดยกำหนดเงื่อนไขการให้ใช้ผลิตภัณฑ์โดยไม่มีค่าใช้จ่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ โดยจัดทำข้อมูลและส่งเสริมการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ของกลุ่มเป้าหมายเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถวางแผนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อจุดมุ่งหมายในอนาคตของตนเอง และสามารถเทียบโอนประสบการณ์ได้ ทั้งนี้ให้มีการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในทุกระดับให้มีความเข้าใจและมีสมรรถนะในการพัฒนาผู้เรียนกลุ่มเป้าหมายพิเศษที่มีความต้องการที่ซับซ้อน

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมวดหมู่

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพเข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕

๘๕

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่า อันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

กลยุทธ์ และ กลยุทธ์ย่อย

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ยกเลิกภารกิจการให้บริการที่สามารถเปิดให้ภาคส่วนอื่นให้บริการแทน โดยยกเลิกภารกิจการให้บริการของภาครัฐที่ต้นทุนสูง เมื่อเทียบกับเอกชน หรือไม่มีความจำเป็นที่ภาครัฐต้องดำเนินการ โดยพัฒนากลไกและสร้างแรงจูงใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน วิชาชีพเพื่อสังคม องค์กรนอกภาครัฐ และภาคีการพัฒนาอื่น ๆ เข้ามาดำเนินการหรือร่วมดำเนินการในลักษณะนวัตกรรมการให้บริการ ในการตอบสนองความต้องการของประชาชนและการพัฒนาประเทศ ที่มีการร่วมรับผลประโยชน์และความเสี่ยงในการดำเนินการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ทบทวนกระบวนการทำงานของภาครัฐควบคู่กับพัฒนาการบริการภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ โดยปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานของภาครัฐจากการควบคุมมาเป็นการกำกับดูแลหรือเกิดความสะดวกรวดเร็ว โดยเฉพาะขั้นตอนการอนุมัติอนุญาตต่าง ๆ พร้อมทั้งปรับกระบวนการทำงานภาครัฐโดยลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นและให้มีการเชื่อมโยงการให้บริการระหว่างหน่วยงาน ให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการโดยกำหนดเป้าหมายการบริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จในทุกบริการที่ภาครัฐยังต้องดำเนินการให้เกิดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นรูปธรรมตั้งแต่ระดับนโยบาย แผน งบประมาณ กำลังคน และการติดตามประเมินผล ให้เป็นเอกภาพและมุ่งเป้าหมายร่วมกัน

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยงเปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยปรับบทบาทและภารกิจใหม่ให้รองรับแนวทางการพัฒนาประเทศและสถานการณ์ในอนาคต ส่งเสริมการกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ โดยเฉพาะในเรื่องโครงสร้างภาครัฐ อัตรากำลัง งบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง ให้เกิดความยืดหยุ่น คล่องตัว มีประสิทธิภาพในการบริหารของส่วนราชการและจังหวัด และแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ ให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจของส่วนราชการและการบูรณาการการทำงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพพร้อมรับภารกิจจากส่วนกลางไปดำเนินการได้ ทั้งนี้ควรมีการกำหนดกลไกที่สามารถให้หน่วยงานภาครัฐสามารถปรับเปลี่ยนการทำงานหรือสร้างนวัตกรรมโดยไม่ติดอยู่ภายใต้กรอบเงื่อนไขของกฎระเบียบเดิม โดยเร็วเป็นอันดับแรก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ โดยเปิดเผยข้อมูลผ่านเทคโนโลยีต่าง ๆ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น และตรวจสอบ การดำเนินงานของหน่วยงานรัฐผ่านช่องทางการติดต่อสื่อสารระหว่างกันที่หลากหลาย มีการบูรณาการ การบริหารจัดการและนำไปประกอบการตัดสินใจของหน่วยงาน

ภาครัฐในการแก้ปัญหาและการพัฒนาร่วมกัน เพื่อลดการทุจริต
คอร์รัปชัน

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัลโดยจัดทำข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการ ทรัพยากรของประเทศทั้งในด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และข้อมูลอื่นของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัลที่มีมาตรฐาน ถูกต้อง ปลอดภัย พร้อมใช้งาน มีการจัดเก็บที่ไม่ซ้ำซ้อน ไม่เป็นภาระกับผู้ให้ข้อมูล และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลให้เกิดการวิเคราะห์และประมวลผล ข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย และการบริการภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาอย่างเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อสาธารณะ ในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เร่งพัฒนาระบบที่บูรณาการข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการ ทรัพยากรภาครัฐในภาพรวมที่สำคัญต่อการตัดสินใจในเชิงนโยบายให้แล้วเสร็จเป็นอันดับแรก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงานภาครัฐเป็นดิจิทัล โดยออกแบบกระบวนการทำงานใหม่ ยกเลิกการใช้เอกสารและขั้นตอนการทำงานที่หมดความจำเป็นหรือมีความจำเป็นน้อย นำเทคโนโลยีดิจิทัล มาประยุกต์ใช้ตลอดกระบวนการทำงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงาน และการติดตามประเมินผล โดยเฉพาะการให้บริการประชาชนและผู้ประกอบการให้มีความคล่องตัว สะดวก รวดเร็ว มีช่องทางและรูปแบบการให้บริการ ที่หลากหลายที่สอดคล้องกับการทำงานแบบดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบมาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ปรับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐเพื่อดึงดูดและรักษาผู้มีศักยภาพ มาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงแผนกลยุทธ์องค์กรและกลยุทธ์การบริหาร ทรัพยากรบุคคลที่สามารถดำเนินการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติได้อย่างแท้จริง โดยจะต้องทบทวนแนวทาง การขับเคลื่อนภารกิจเพื่อให้ภาครัฐมีขนาดและต้นทุนที่เหมาะสม ตลอดจนปรับเปลี่ยนตำแหน่งงานที่สามารถถ่ายโอนภารกิจมาเป็นตำแหน่งงานหลักที่มีความจำเป็น ต่อการพัฒนาประเทศ อีกทั้งปรับปรุงรูปแบบการจ้างงาน ภาครัฐ

ให้หลากหลาย ยืดหยุ่น ครอบคลุมให้มีประสิทธิภาพ ทำงานในรูปแบบสัญญา หรือรูปแบบการทำงานไม่ตลอดชีพมากขึ้นและลดการจ้างงานแบบตลอดชีพ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อบริบทและเงื่อนไขการทำงาน ในปัจจุบันและดึงดูดผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามาปฏิบัติงานในภาครัฐเพื่อผลักดันภารกิจได้อย่างทันการณ์และมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างพื้นที่นวัตกรรม รูปแบบการจ้างงานเพื่อให้การขับเคลื่อน การเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างรวดเร็วเป็นรูปธรรมและเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรภาครัฐด้านดิจิทัลแบบองค์รวม โดยเฉพาะด้านทัศนคติ จริยธรรม องค์กรความรู้ และทักษะ พร้อมทั้งพัฒนาระบบ การประเมินผลบุคลากรภาครัฐที่สามารถส่งเสริมและสะท้อนศักยภาพในการร่วมขับเคลื่อนเป้าหมายของประเทศอย่างเป็นระบบ ทั้งในระดับองค์กร ระดับทีม และระดับบุคคล ตลอดจนระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล ที่สามารถยกระดับการใช้ทรัพยากรบุคคลทุกคนให้เกิดความคุ้มค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและพัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการบังคับใช้กฎหมายที่จริงจัง การปรับเปลี่ยนบทบาทมาเป็น ผู้อำนวยความสะดวกแก่ภาคเอกชนและประชาชนในการพัฒนา และปฏิรูปกฎหมายที่มีเป้าหมายที่วัดได้ในการให้เกิดความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งกำหนดให้มีหน่วยงานกลางดำเนินการเร่งรัด การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายล้าสมัย ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็น ซ้ำซ้อน หรือเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน และการปรับตัวให้ทันการณ์ของภาครัฐ โดยเฉพาะกฎหมายที่ขัดกับการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลในทุกระดับและ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการดำเนินการของภาครัฐที่ต้องมุ่งเป้าร่วมกันในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งจัดให้มีการพัฒนาและบูรณาการฐานข้อมูลกลางด้านกฎหมายของประเทศที่มีการจำแนกประเภทตามการใช้งาน ของประชาชนและผู้ประกอบการที่มีความสะดวก เข้าถึงได้และเข้าใจง่าย

๓. เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

1 ขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ ๑ ขจัดความยากจน

ความยากจนเป็นอุปสรรคสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากส่งผลกระทบต่อในระยะยาวต่อการพัฒนาทุนมนุษย์และขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ซึ่งความยากจนไม่เพียงแต่หมายถึงความขัดสนทางด้านรายได้ในการดำรงชีพเท่านั้น แต่ยังครอบคลุมถึงวิถีชีวิตและความอยู่ดีมีสุขในทุกมิติตลอดช่วงชีวิตของมนุษย์ จึงทำให้การแก้ไขปัญหาความยากจนเป็นวาระการพัฒนาหลักของหลายประเทศรวมถึงประเทศไทย โดยการยุติความยากจนให้หมดสิ้นไปต้องดำเนินการให้ครอบคลุมอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะในประชากรกลุ่มเปราะบางที่มีความท้าทายในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการขั้นพื้นฐาน อีกทั้งยังมีข้อจำกัดในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจและสังคม

ในระหว่างที่ผ่านมา สถานการณ์ความยากจนของประเทศไทยปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น โดยสามารถลดสัดส่วนคนจนลงจากร้อยละ ๘.๖๑ ในปี ๒๕๕๙ มาอยู่ที่ร้อยละ ๖.๒๔ ในปี ๒๕๖๒ และเมื่อพิจารณาความยากจนหลายมิติ พบว่าสัดส่วนคนจนหลายมิติลดลงจากร้อยละ ๒๐.๓ ในปี ๒๕๕๘ เป็นร้อยละ ๑๓.๔ ในปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นผลจากการเติบโตทางเศรษฐกิจและการขยายมาตรการให้ความช่วยเหลือจากภาครัฐแก่ผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบาง สะท้อนให้เห็นจากสัดส่วนของเด็ก ผู้พิการ และผู้สูงอายุที่ได้รับการคุ้มครองทางสังคม โดยในปี ๒๕๖๑ มีสัดส่วนเด็กยากจนที่ได้รับเงินอุดหนุนร้อยละ ๘๔.๕ ของเด็กยากจนทั้งหมด และมีสัดส่วนผู้พิการที่ได้รับเบี้ยผู้พิการร้อยละ ๗๕.๖ ของผู้พิการทั้งหมด และในปี ๒๕๖๒ มีผู้สูงอายุที่ได้รับสวัสดิการเบี้ยยังชีพคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๘๑.๗ ของจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมด

นอกจากนี้ ยังพบว่าคนไทยส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน โดยในปี ๒๕๖๒ ครีวเรือนยากจนสามารถเข้าถึงไฟฟ้าได้ร้อยละ ๙๘.๘๐ น้ำประปาร้อยละ ๗๒.๓๐ และโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบสมาร์ตโฟนร้อยละ ๕๖.๙๙ อีกทั้งครัวเรือนไทยร้อยละ ๗๕.๓ เป็นเจ้าของบ้านและที่ดิน อย่างไรก็ตาม ครัวเรือนยากจนยังเข้าถึงคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตได้อย่างจำกัด โดยครัวเรือนยากจนเพียงร้อยละ ๑.๖๐ สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ขณะที่ครัวเรือนไม่ยากจนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ร้อยละ ๖๐.๘๗ นอกจากนี้ ในการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ได้มีการจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมทั้งผลักดันให้มีแผนและกิจกรรมการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในระดับท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งในปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๕๐ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ อันประกอบด้วยอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และอัคคีภัย พบว่าในช่วงปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ ประเทศไทยมีจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๑ มีประชากรที่ประสบภัยพิบัติ จำนวน ๑,๘๔๕ คน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงจาก ๖,๕๕๓ คน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๙ โดยภัยพิบัติที่ส่งผลกระทบมากที่สุด ได้แก่ อุทกภัย และภัยแล้ง ตามลำดับ

เป้าหมายย่อย

๑.๑ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชนในทุกพื้นที่ให้หมดไปภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ซึ่งปัจจุบันความยากจนวัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$๑.๙๐ ต่อวัน

๑.๒ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

๑.๓ ดำเนินการให้ทุกคนมีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมระดับประเทศที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงฐาน การคุ้มครองทางสังคม (floors) โดยให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรยากจน และกลุ่มเปราะบางให้ มากพอ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑.๔ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ยากจนและ เปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของ และมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และ บริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

๑.A สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่าง มีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึง การยกระดับ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อย ที่สุด มีวิธีการที่เพียงพอและคาดการณ์ได้ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนใน ทุกมิติ

๑.B สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐาน ของยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศ ภาวะ (gender-sensitive) เพื่อส่งเสริมให้มีการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

2 ขจัดความไร้โภชนาการ เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย

ความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกคน เนื่องจากการมีพัฒนาการทางร่างกายและสติปัญญาที่เหมาะสมตามวัย และการมีสุขภาพที่ดี จะช่วยสนับสนุนให้สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยอาหารที่บริโภคต้องมีความปลอดภัยและมีโภชนาการจำเป็นในระดับที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการเกิด ภาวะทุพโภชนาการ โดยเฉพาะในกลุ่มคนยากจนและผู้ที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง อาทิ คนพิการ คนชรา และทารก เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีความท้าทายในการเข้าถึงอาหารที่ปลอดภัยและมีโภชนาการในปริมาณที่ เพียงพอ นอกจากนี้ ภาคเกษตรที่เป็นแหล่งผลิตอาหารสำคัญมีบทบาทอย่างมากในการสนับสนุนให้เกิดความ มั่นคงทางอาหาร จึงควรสนับสนุนให้มีระบบเกษตรกรรมยั่งยืนที่คำนึงถึงคุณภาพชีวิตของเกษตรกร โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อย ความปลอดภัยของผู้บริโภค การเพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร ความสมดุลของ ระบบนิเวศ ความมั่นคงของฐานทรัพยากร และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งการเตรียมความพร้อม เพื่อรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติ และความผันผวนของราคาสินค้า เกษตร

ในระยะที่ผ่านมา สถานการณ์ความหิวโหยของประเทศไทยปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น ดังเห็นได้จาก สัดส่วนประชากรที่มีรายจ่ายเพื่อการบริโภคเฉลี่ยต่อคนต่อเดือนที่ต่ำกว่าเส้นความยากจนด้านอาหาร (Food Poverty Line) ที่ลดลงจากร้อยละ ๐.๕๔ ในปี ๒๕๕๙ เป็นร้อยละ ๐.๓๗ ในปี ๒๕๖๒ อย่างไรก็ตาม การเข้าถึง อาหารที่มีโภชนาการครบถ้วนยังเป็นความท้าทายที่สำคัญ โดยความชุกของภาวะขาดสารอาหาร (Prevalence of Undernourishment) ในปี ๒๕๖๑ มีสัดส่วนฯ อยู่ที่ร้อยละ ๙.๓ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๘.๖ ในปี ๒๕๕๙ เช่นเดียวกับความชุกของเด็กไทยอายุต่ำกว่า ๕ ปีที่มีภาวะเตี้ย ผอม และน้ำหนักเกิน ซึ่งเพิ่มขึ้น ในปี ๒๕๖๓ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ นอกจากนี้ ในมิติของการพัฒนาภาคเกษตรเพื่อบรรลุความมั่นคงทาง อาหาร พบว่าการเติบโตของมูลค่าการผลิตภาคเกษตรต่อหน่วยแรงงานระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๒ ยังอยู่ใน

ระดับต่ำ โดยเติบโตเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๑๗ ต่อปี เช่นเดียวกับการขยายตัวของพื้นที่การทำเกษตรกรรม ยั่งยืนที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย โดยในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีพื้นที่ในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนเพียง ๑.๑๕ ล้าน ไร่ ซึ่งต่ำกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดให้มีพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๗.๕ ล้านไร่ และ ๑๐ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๗๓ ตามลำดับ

ทั้งนี้ ภาครัฐได้มีการลงทุนในภาคเกษตรอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนจากดัชนีทิศทางการลงทุนภาครัฐ เพื่อการเกษตรที่เพิ่มขึ้น โดยการลงทุนในภาคเกษตร ครอบคลุมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการ วิจัยและพัฒนาสินค้าและอุตสาหกรรมเกษตร และการสนับสนุนกลไกตลาดสินค้าโภคภัณฑ์อาหารและ เกษตรให้ทำงานอย่างปกติและเหมาะสม นอกจากนี้ ประเทศไทยได้มีการจัดตั้งธนาคารทรัพยากรชีวภาพ แห่งชาติ เพื่ออนุรักษ์และเพิ่มจำนวนแหล่งพันธุกรรมพืช เห็ด และสัตว์เพื่ออาหารและการเกษตร ซึ่งจะช่วย เป็นฐานข้อมูลสำหรับใช้ปรับปรุงพันธุ์เพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและเสริมสร้างความมั่นคงทาง อาหารในระยะยาว

เป้าหมายย่อย

๒.๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปีพ.ศ. ๒๕๗๓

๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาค่าความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกัน ระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะเตี้ย (stunting) และแควะแกร็น (wasting) ในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง คราวเรือนเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้าง งานนอกฟาร์ม อย่างมั่นคงและเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการ เกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะ ช่วยพัฒนาคุณภาพของดินและที่ดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๒.๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตาม บ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารพืชและเมล็ด พันธุ์ที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและ องค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๒.A เพิ่มการลงทุน ตลอดจนยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานใน ชนบท การวิจัยและส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารเชื้อพันธุ์ (gene bank) ของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๒.B แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของกรอบการพัฒนาโดยอา

๒.C เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโลกมีอาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี

เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี

การส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีสำหรับคนทุกช่วงวัย มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศและการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน โดยต้องดำเนินการอย่างจริงจังในทุกระดับ ทั้งในระดับบุคคล ชุมชน ท้องถิ่น ภูมิภาคและประเทศ ผ่านการประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ด้านการดูแลสุขภาพและการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อความเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างถูกต้อง การกระจายบุคลากรด้านสาธารณสุขที่เพียงพอและครอบคลุม การสร้างระบบการบริการสุขภาพที่ทันสมัย เข้าถึงได้และมีคุณภาพ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมในการรับมือภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุข ซึ่งเกิดจากโรคติดต่อและไม่ติดต่อ โรคอุบัติใหม่ อุบัติเหตุ และสารพิษอย่างมีประสิทธิภาพ

ความเข้มแข็งของระบบสาธารณสุขไทย สะท้อนให้เห็นจากความก้าวหน้าของการดำเนินงานในหลายมิติ ไม่ว่าจะเป็นการลดลงอย่างต่อเนื่องของอัตราการตายของมารดาซึ่งข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๓ ระบุว่ามียุติการตายของมารดาที่ ๒๐.๒๔ คน ต่อประชากรแสนคน รวมทั้งอัตราการตายของทารกแรกเกิดที่ลดลง โดยในช่วงปี ๒๕๕๔ - ๒๕๖๐ อยู่ระหว่าง ๓.๓ - ๓.๕ คน ต่อการเกิดมีชีวิต ๑,๐๐๐ คน นอกจากนี้จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง และการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ของผู้หญิงมีแนวโน้มสูงขึ้น เช่นเดียวกับความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น ที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕๙ ในปี ๒๕๕๓ เป็นร้อยละ ๘๕ ในปี ๒๕๖๒ ซึ่งช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพและความเสี่ยงทางการเงินที่เป็นผลจากการเจ็บป่วย ในขณะเดียวกันความหนาแน่นและการกระจายตัวบุคลากรด้านสาธารณสุขทั่วประเทศเพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ดี อัตราการเสียชีวิตจากโรคไม่ติดต่อ ยังคงเป็นสาเหตุของการเสียชีวิตอันดับหนึ่งของคนไทย โดยในปี ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้เสียชีวิตจากมะเร็งมากถึง ๑๑๔,๑๙๙ ราย และในปี ๒๕๖๒ มีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน ๓๐.๓๖ คนต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน รวมทั้งอัตราการตายจากสารเคมีและการปนเปื้อนจากแหล่งต่าง ๆ ก็ยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมถึงปัญหามลพิษทางอากาศและฝุ่นละออง PM๒.๕ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

เป้าหมายย่อย

๓.๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ คน ต่อการเกิดมีชีวิต ๑๐๐,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓.๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกถึงให้ต่ำกว่า ๑๒ คน ต่อการเกิดมีชีวิต ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำกว่า ๒๕ คน ต่อการเกิดมีชีวิต ๑,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อน และต่อสู้กับโรคติดต่อทางน้ำและโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓.๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางที่เป็นอันตราย

๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางถนนทั่วโลกครึ่งหนึ่ง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.๗ สร้างหลักประกันถ้วนหน้า ในการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการวางแผนครอบครัว ข้อมูลข่าวสารและความรู้ และการบูรณาการอนามัยการเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

๓.๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๓.A เพิ่มความเข้มแข็งในการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

๓.B สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้ตามปฏิญญาโดฮาว่าด้วยความตกลงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (TRIPS) และการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลง TRIPS อย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

๓.C เพิ่มการใช้เงินสนับสนุนด้านสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษา กำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

๓.D เสริมขีดความสามารถของทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ในด้านการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

4 การศึกษา ที่มีคุณภาพ

เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ

การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ การเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึงจะช่วยยกระดับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ปิดช่องว่างทางสังคม สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๔ มุ่งเน้นสร้างหลักประกันว่าเด็กทั้งชายและหญิงสามารถเข้าถึงการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมวัยไปจนถึงระดับมัธยมศึกษาโดยไม่มีค่าใช้จ่าย เยาวชนและผู้ใหญ่สามารถเข้าถึงการฝึกอบรมทักษะอาชีพในราคาที่เหมาะสมอย่างเท่าเทียมกัน ขจัดความไม่เสมอภาคทางเพศและความเหลื่อมล้ำ ตลอดจนบรรลุการเข้าถึงการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีคุณภาพอย่างถ้วนหน้า

ในระยะเวลาที่ผ่านมา การเข้าถึงการศึกษาและสำเร็จการศึกษาของคนไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยสัดส่วนเด็กที่เข้าศึกษาในระดับปฐมวัยที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๘๔.๗ ในปี ๒๕๕๙ เป็นร้อยละ ๘๖.๓ ในปี ๒๕๖๒ และในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น มีสัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษาเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๙๑.๘ และร้อยละ ๙๐.๑ ในปี ๒๕๕๙ เป็นร้อยละ ๙๘.๒ และร้อยละ ๙๖.๙ ในปี ๒๕๖๒ ตามลำดับ นอกจากนี้ ความเท่าเทียมทางเพศในการเข้าถึงศึกษาของไทยปรับตัวดีขึ้น เห็นได้จากดัชนีความเสมอภาคระหว่างเพศ (Gender Parity Index: GPI) ที่มีแนวโน้มดีขึ้นในทุกระดับการศึกษาตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ เป็นต้นมา

อย่างไรก็ดี ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของคนไทยกลับมีแนวโน้มลดลง เมื่อพิจารณาจากผลคะแนนการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น โดยในปี ๒๕๖๒ คะแนนเฉลี่ยของระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ และมัธยมศึกษาปีที่ ๓ อยู่ในระดับที่ต่ำกว่า ๕๐ คะแนนในเกือบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยในระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ มีแนวโน้มคะแนนเฉลี่ยลดลงในทุกรายวิชา เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ ในขณะที่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีแนวโน้มคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นในวิชาภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แต่ลดลงในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งการลดลงของผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นผลจากความเหลื่อมล้ำในการจัดสรรทรัพยากรทั้งบุคลากรทางการศึกษา อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ ในขณะที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มมากขึ้น โดยในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ มีครูที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาครูรูปแบบครบวงจร (คู่มือครู) และผ่านเกณฑ์การพัฒนา ๒๓๔,๒๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๗ ของจำนวนครูที่ลงทะเบียนทั้งหมด เพิ่มขึ้นจาก ๑๗๕,๙๘๗ คน หรือร้อยละ ๖๐ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๐

เป้าหมายย่อย

๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๓ สร้างหลักประกันให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ ในราคาที่สามารถจ่ายได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องจำเป็น รวมถึงทักษะทางด้านเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่มีคุณค่า และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงในสัดส่วนสูง สามารถอ่านออก เขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และ

ความชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการที่วัฒนธรรมมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนายั่งยืน
ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔.A สร้างและยกระดับสถานศึกษา ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้
พิการ และเพศภาวะ และจัดให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุม
และมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

๔.B เพิ่มจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลกที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อย
ที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในทวีปแอฟริกา เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา
รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และ
วิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๔.C เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณวุฒิ รวมถึงการดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศในการ
ฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็น
เกาะขนาดเล็ก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

5 ความเท่าเทียม ทางเพศ

เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๕ มุ่งดำเนินการเพื่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่าง
เพศ และเพิ่มบทบาทของผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคน โดยกำหนดให้ทุกประเทศต้องยุติการกระทำ
ที่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้หญิง การใช้ความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการล่วง
ละเมิดทางเพศ ส่งเสริมการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเพศหญิงให้มีสิทธิในการเลือกคู่ครองตามวัยที่
เหมาะสม รวมทั้งมีสิทธิที่จะพัฒนาศักยภาพตนเองและเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญ
กับการมีบทบาททางการเมืองและการทำงานของเพศหญิงอย่างเท่าเทียม

ในช่วงที่ผ่านมา สถานการณ์ความเสมอภาคระหว่างเพศชายหญิงของไทยปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น
โดยดัชนีความไม่เสมอภาคทางเพศ (Gender Inequality Index) ในปี ๒๕๖๒ มีคะแนน ๐.๓๕๙ ดีขึ้นจาก
๐.๔๑๙ ในปี ๒๕๕๙ สะท้อนถึงพัฒนาการเรื่องความเสมอภาคทางเพศที่ดีขึ้นในสังคมไทย ซึ่งมีสาเหตุมาจากการ
ที่ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อประเด็นดังกล่าวอย่างจริงจัง โดยได้บรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และได้มีการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดไว้ใน
แผนพัฒนาประเทศทุกระดับ อาทิ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ในยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความ
เหลื่อมล้ำในสังคม และแผนปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาศรี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ซึ่งกำหนดให้
หน่วยงานภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งต้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณและสร้างนโยบาย
ที่คำนึงถึงความต้องการและความแตกต่างทางเพศ (Gender Responsive Budgeting: GRB) เพิ่มขึ้น เพื่อ
ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมและส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ

นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้หญิงมีแนวโน้มในการถือครองที่ดินเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๑ มีสัดส่วนการ
ครอบครองที่ดินเพื่อทำการเกษตรของผู้หญิงต่อผู้ชายที่ ๔๔.๑ ต่อ ๕๕.๙ เพิ่มขึ้นจาก ๓๖.๓ ต่อ ๖๓.๗ ในปี
๒๕๕๖ รวมทั้งมีบทบาททางการเมืองและภาคธุรกิจมากขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ มีสัดส่วนผู้หญิงที่เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ร้อยละ ๑๕.๗๕ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๖.๐๙ ในปี ๒๕๕๙ และสัดส่วนของบริษัทที่
ผู้หญิงอยู่ในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูงอย่างน้อย ๑ คน ที่ร้อยละ ๘๖ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗๔ ในปี ๒๕๖๐

และมีการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๒ มีสัดส่วนผู้หญิงอายุที่ ๖ ปีขึ้นไปใช้อินเทอร์เน็ต ร้อยละ ๖๕.๖ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕๐.๗ ในปี ๒๕๕๙

เป้าหมายย่อย

- ๕.๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่
- ๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงประโยชน์ทั้งทางเพศ และในรูปแบบอื่น
- ๕.๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรและโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง
- ๕.๔ ตระหนักและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ
- ๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ
- ๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาวะทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิด้านการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น
- ๕.A ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าถึงการเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดิน และทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ
- ๕.B เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มบทบาทแก่สตรี
- ๕.C เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการเพิ่มบทบาทแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

6 น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๖ สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล

น้ำเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดย การส่งเสริมการเข้าถึงบริการด้านน้ำและการสุขาภิบาล รวมทั้งการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ อย่างยั่งยืน เป็นหนึ่งในวาระการพัฒนาสำคัญทั้งในระดับประเทศและระดับโลก ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชน สามารถเข้าถึงน้ำสะอาดและสุขาภิบาลที่ดี จึงต้องผลักดันให้เกิดการบริหารจัดการน้ำอย่างมีคุณภาพ ทัวถึง และยั่งยืน ซึ่งครอบคลุมการเข้าถึงน้ำอุปโภคบริโภคเพียงพอและได้มาตรฐาน ส่งเสริมให้เกิดการปรับปรุง คุณภาพน้ำและการบำบัดน้ำเสียอย่างเป็นระบบ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำ การบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ การปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ ตลอดจนการขยายความร่วมมือกับองค์กร ระหว่างประเทศและเพิ่มการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

คนไทยสามารถเข้าถึงน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคมากขึ้น เห็นได้จากข้อมูลสถิติ อาทิ สัดส่วนสมาชิก ในครัวเรือนที่ใช้น้ำดื่มจากแหล่งน้ำสะอาดที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๙๘ ในปี ๒๕๕๙ เป็นร้อยละ ๙๙.๕ ในปี

๒๕๖๒ เช่นเดียวกับสัดส่วนสมาชิกในครัวเรือนที่มีสถานที่เฉพาะสำหรับล้างมือซึ่งมีน้ำพร้อมสบู่หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดอื่น ซึ่งเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๘๑.๒ เป็นร้อยละ ๘๙ และสัดส่วนสมาชิกในครัวเรือนที่ใช้ส้วมที่ถูกสุขอนามัยและไม่ได้ใช้ร่วมกับครัวเรือนอื่น อยู่ที่ร้อยละ ๙๗.๑ ทั้งนี้ คุณภาพน้ำยังเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องได้รับการปรับปรุง โดยระหว่างปี ๒๕๕๓ – ๒๕๖๒ น้ำบริโภคในครัวเรือนเพียงร้อยละ ๓๔.๓ มีคุณภาพเหมาะสมสำหรับการบริโภค ในขณะที่ร้อยละ ๔๙.๑ ต้องปรับปรุงคุณภาพก่อนการบริโภค และร้อยละ ๑๖.๖ มีคุณภาพไม่เหมาะสมสำหรับการบริโภค

การบำบัดน้ำเสียที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งจากชุมชนและเขตอุตสาหกรรม ส่งผลให้แหล่งน้ำบางส่วนอยู่ในสภาพเสื่อมโทรม อย่างไรก็ดี แนวโน้มสถานการณ์คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินในภาพรวมดีขึ้นในปี ๒๕๖๒ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ โดยมีแหล่งน้ำที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒ ในขณะที่มีแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมลดลงร้อยละ ๒ ในด้านการจัดการน้ำ พบว่าประเทศไทยมีระดับความเครียดน้ำสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลกและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขณะที่ประสิทธิภาพการใช้น้ำปรับตัวเพิ่มขึ้นจาก ๖.๙๕ ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อลูกบาศก์เมตร ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๗.๔๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อลูกบาศก์เมตรในปี ๒๕๖๑ นอกจากนี้ สัดส่วนของปริมาณน้ำสูญเสียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒๙.๙ ในปี ๒๕๕๘ เป็นร้อยละ ๓๔.๗ ในปี ๒๕๖๒ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ยอมรับได้ที่ร้อยละ ๒๕

ประเทศไทยมีกลไกเชิงสถาบันและการมีส่วนร่วมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง – สูง มีคะแนนเฉลี่ยที่ ๕๓ คะแนน จาก ๑๐๐ คะแนน โดยมีสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) เป็นหน่วยงานประสานหลักด้านการบริหารจัดการน้ำของประเทศ นอกจากนี้ ยังมีส่วนร่วมกับนานาชาติในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ โดยได้ร่วมกับ ๔ ประเทศในลุ่มน้ำโขงจัดตั้งคณะกรรมการการแม่น้ำโขง (Mekong River Commission: MRC) เพื่อส่งเสริมและประสานงานด้านการจัดการและการพัฒนาแหล่งน้ำอย่างยั่งยืน

เป้าหมายย่อย

๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงการสุขาภิบาลและสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็ก หญิง และกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖.๓ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชากรที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือข้ามเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๖.A ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขาภิบาล ซึ่งรวมถึงการเก็บกักน้ำ การจัดเก็บประสิทธิภาพการใช้น้ำ การบำบัดน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

๖.B สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขาภิบาล

7 พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

พลังงานเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ และการดำเนินกิจกรรมเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งความต้องการใช้พลังงานมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การพึ่งพาแหล่งพลังงานที่ใช้แล้วหมดไปหรือพลังงานจากฟอสซิลที่สามารถจัดหาได้อย่างสะดวกและง่ายต่อใช้งานในหลายกิจกรรม ส่งผลให้ภาคพลังงานมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด และเป็นปัจจัยสำคัญของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ด้วยเหตุนี้ พลังงานสะอาดโดยเฉพาะพลังงานหมุนเวียนจึงเป็นทางเลือกในการยกระดับประสิทธิภาพในการบริหารจัดการพลังงานไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและหาซื้อพลังงานหมุนเวียนได้ง่ายขึ้น สามารถยกระดับคุณภาพชีวิต รวมทั้งตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในภาคพลังงาน การเพิ่มบทบาทของเทคโนโลยีดิจิทัล และการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคแห่งการขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้า

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านพลังงานได้ร่วมกันพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการด้านพลังงาน โดยเฉพาะระบบไฟฟ้า ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงพลังงานไฟฟ้าเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น โดยในปี ๒๕๖๒ คร่าวเรือนกว่าร้อยละ ๙๙.๘ สามารถเข้าถึงไฟฟ้า แม้ประเทศไทยจะมีแนวโน้มการใช้พลังงานทดแทนที่เพิ่มขึ้น โดยในปี ๒๕๖๒ ภาคพลังงานมีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) เฉลี่ย ๑.๘๙ พันตัน CO₂ ต่อการใช้พลังงาน ๑ พันตันเทียบเท่าน้ำมันดิบ (ktoe) ลดลงจาก ๑.๙๔ พันตัน CO₂ ต่อการใช้พลังงาน ๑ ktoe ในปี ๒๕๕๙ อย่างไรก็ตาม ภาคพลังงานของไทยยังคงพึ่งพาพลังงานจากฟอสซิลเป็นหลัก ดังนั้น ประเทศไทยจึงตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำที่ลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล โดยมีเป้าหมายเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ซึ่งในระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓ สัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๑๓.๘ ในปี ๒๕๕๙ เป็นร้อยละ ๑๕.๑ ในปี ๒๕๖๓ และค่าความเข้มของการใช้พลังงาน (Energy Intensity: EI) มีแนวโน้มลดลง โดยค่าความเข้มของการใช้พลังงานในปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๗.๔๙ ktoe ต่อพันล้านบาท คิดเป็นผลการประหยัดพลังงานเท่ากับ ๑๐,๖๐๘ ktoe ลดลงจากปี ๒๕๕๙ ที่มีค่า EI อยู่ที่ ๘.๑๒ ktoe ต่อพันล้านบาท นอกจากนี้ ประเทศไทยได้ดำเนินการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเทคโนโลยีด้านไฟฟ้าเพื่อยกระดับโครงข่ายไฟฟ้าให้มีความทันสมัย สามารถรองรับและเชื่อมต่อกับแหล่งผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน โดยการส่งเสริมระบบโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ หรือสมาร์ตกริด อย่างไรก็ดี สัดส่วนการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาด้านพลังงานยังคงน้อยกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้

เป้าหมายย่อย

๗.๑ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ที่เชื่อถือได้ ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๗.๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในสัดส่วนพลังงานของโลก (global energy mix) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๗.๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๗.A ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานหมุนเวียน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๗.B ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานสมัยใหม่และยั่งยืนโดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ที่สอดคล้องกับโครงการสนับสนุนของประเทศเหล่านั้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

8 งานที่มีคุณค่า
และการเติบโต
ทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๘ มุ่งส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนผ่านการยกระดับผลิตภาพแรงงานและการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการผลิต โดยการบรรลุเป้าหมายดังกล่าวต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการ การสร้างงาน รวมถึงการดำเนินนโยบายเพื่อขจัดปัญหาแรงงานผิดกฎหมาย แรงงานทาส และการค้ามนุษย์ ซึ่งจะนำไปสู่การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคนภายใน ปี ๒๕๗๓

จากข้อมูลในระยะที่ผ่านมา พบว่าเศรษฐกิจประเทศไทยขยายตัวในอัตราที่ชะลอลง โดยอัตราการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริงต่อประชากร (Growth of real GDP per capita) ของไทยในปี ๒๕๖๒ อยู่ที่ร้อยละ ๒.๑ ชะลอตัวลงจากร้อยละ ๓.๘ และ ๓.๗ ในปี ๒๕๖๑ และ ๒๕๖๐ ตามลำดับ โดยมีสาเหตุสำคัญจากการส่งออกที่ลดลงเนื่องจากได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก อย่างไรก็ตาม การพัฒนาด้านผลิตภาพแรงงานของไทยอยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำของประเทศไทยในปี ๒๕๖๒ ซึ่งอยู่ที่ร้อยละ ๓.๐ เท่ากับปีก่อนหน้า และเป็นระดับที่สูงกว่าที่กำหนดไว้ตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๑๑ การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ซึ่งได้กำหนดเป้าหมายผลิตภาพแรงงานในช่วงปี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ ขยายตัวร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

ในด้านการมีงานที่มีคุณค่า พบว่าสถานการณ์ในประเทศไทยดีขึ้นตามลำดับ โดยเมื่อพิจารณาความแตกต่างของค่าจ้างแรงงานต่อชั่วโมงการทำงาน พบว่าค่าจ้างแรงงานระหว่างเพศชายและหญิงมีความใกล้เคียงกัน โดยเพศหญิงได้รับค่าจ้างสูงกว่าเพศชายเล็กน้อย ในขณะที่อัตราการว่างงานโดยเปรียบเทียบระหว่างเพศหญิงและเพศชายมีความใกล้เคียงกันมาก แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีช่องว่างระหว่างเพศในด้านเศรษฐกิจลดลง นอกจากนี้ ในปี ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ประเทศไทยมีอัตราการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายแรงงานในประเทศ และสัดส่วนแรงงานเด็กลดลงอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม อัตราผู้ได้รับการคุ้มครอง

ประกันสังคมต่อผู้มีงานทำเฉลี่ยของไทยต่ำกว่าค่าเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ ประเด็นที่ ๑๗ ความเสมอภาค และหลักประกันทางสังคม โดยอยู่ที่ร้อยละ ๔๓.๔๑

ในด้านการเสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการ เมื่อพิจารณาสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของ MSME (GDP MSMEs) ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) พบว่าปี ๒๕๖๓ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของ MSMEs ต่อ GDP อยู่ที่ ๓๔.๐ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓๒.๘ ในปี ๒๕๕๙ แต่ลดลงจากร้อยละ ๓๕.๓ ในปี ๒๕๖๒ นอกจากนี้ การบริโภควัสดุพื้นฐานต่อหัวยังคงสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทุกปี ซึ่งอาจแสดงให้เห็นการใช้ทรัพยากรในการผลิตและการบริโภคที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ทั้งนี้ ภาพรวมสถานการณ์บรรลุเป้าหมายที่ ๘ ในปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ คาดว่าจะได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยชะลอตัวลงอย่างมาก พร้อมกับอัตราการว่างงานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการท่องเที่ยวและการบริการที่ต้องหยุดชะงักตั้งแต่ต้นปี ๒๕๖๓

เป้าหมายย่อย

๘.๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

๘.๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (Labour-intensive)

๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน

๘.๔ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะแยกการเติบโตทางเศรษฐกิจออกจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๘.๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๘.๗ ดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยทันที เพื่อขจัดแรงงานที่ถูกบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบ

๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

๘.๙ ออกแบบและใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยสร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๘.๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

๘.A เพิ่มการสนับสนุนในกลไกความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งรวมถึงผ่านกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Enhanced Integrated Framework for Trade-related Technical Assistance to Least Developed Countries)

๘.B พัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลก (Global Jobs Pact) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

9 โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรมและ อุตสาหกรรม

เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ดีและมีการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ ออกมาสู่สังคมอย่างต่อเนื่องได้กลายเป็นปัจจัยขับเคลื่อนสำคัญของการเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมในปัจจุบัน เนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานที่ดี โดยเฉพาะด้านการคมนาคมและขนส่ง จะช่วยให้การเดินทางระหว่างประชาชนในพื้นที่ต่าง ๆ ทำได้ง่ายขึ้น นำไปสู่การแลกเปลี่ยนสินค้าและองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นในสังคมอย่างทั่วถึง ขณะที่การคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ จะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในสังคมมากขึ้น อาทิ การพัฒนาเทคโนโลยีประหยัดพลังงาน การพัฒนาเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการใช้ชีวิตและการทำธุรกิจ อย่างไรก็ตาม การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการส่งเสริมนวัตกรรมดังกล่าวจะต้องคำนึงถึงมิติการกระจายโอกาสการเข้าถึงให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่มทั้งผู้พิการและผู้สูงอายุ รวมไปถึงการทำให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพได้อย่างครอบคลุมและเท่าเทียม

ในระหว่างที่ผ่านมา ประเทศไทยมีความก้าวหน้าในการพัฒนาและขยายเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง ซึ่งสะท้อนในผลการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขัน (World Competitiveness Ranking) โดยสถาบัน IMD ในช่วงปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๓ ที่บ่งชี้ว่าขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยด้านโครงสร้างพื้นฐานมีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยมีขีดความสามารถด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในอันดับที่ ๔๔ ดีขึ้นจากอันดับที่ ๔๙ ในปี ๒๕๕๙ โดยเฉพาะในด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๖๓ ประเทศ ในปี ๒๕๖๓ สะท้อนถึงความก้าวหน้าในการพัฒนาเครือข่ายคมนาคมขนส่งทางบก ทางราง และทางอากาศ การขนส่งสินค้า ตลอดจนการขยายระบบโทรคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน โดยในปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยมีค่าความหนาแน่นของโครงข่ายถนนอยู่ที่ ๑.๓๗ กิโลเมตรต่อตารางกิโลเมตร เพิ่มขึ้นจาก ๐.๘๙ กิโลเมตรต่อตารางกิโลเมตร ในปี ๒๕๕๙ แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีความครอบคลุมของถนนต่อพื้นที่อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านมาอย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๒ ประเทศไทยมีมูลค่าความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการในด้านโครงสร้างพื้นฐานรวม ๒,๘๘๘.๕๒ ล้านบาท

ในการพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมที่ยั่งยืน พบว่ามีความก้าวหน้าไปมาก โดยประเทศไทยได้จัดตั้งศูนย์ Industrial Transformation Center (ITC) เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ภาคธุรกิจให้สามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการดำเนินธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและรองรับการเข้าสู่ยุคดิจิทัล ซึ่งมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างความตระหนักในการปฏิรูปอุตสาหกรรม รวมไปถึงการพัฒนาสถานประกอบการ และการบ่มเพาะจนได้ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ และยังได้ริเริ่มการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศแล้วในพื้นที่เป้าหมาย ๑๕ จังหวัด ๑๘ พื้นที่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีบทบาทในการช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไปแล้วกว่า ๑๖๔,๔๗๓ ตัน CO₂ เทียบเท่าในระหว่างปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๒

นอกจากนี้ ได้ส่งเสริมให้การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อยกระดับศักยภาพของภาคอุตสาหกรรม โดยสะท้อนได้จากค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศ (GERD/GDP) ระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๒ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยปี ๒๕๖๒ สัดส่วน GERD/GDP อยู่ที่ร้อยละ ๑.๐ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๐.๗๘ ในปี ๒๕๕๙ เช่นเดียวกับสัดส่วนจำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศต่อจำนวนประชากร ๑ ล้านคน ในช่วงปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก ๑,๒๖๔ คนต่อประชากร ๑ ล้านคนในปี ๒๕๕๙ เป็น ๑,๘๔๐ คนต่อประชากร ๑ ล้านคนในปี ๒๕๖๑

เป้าหมายย่อย

๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ยั่งยืนและมีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์

๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๙.๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

๙.๔ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืนโดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุก

๙.๕ เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน

๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

๙.๖ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

๙.๗ เพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและมุ่งจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

10 ลดความเหลื่อมล้ำ

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ

ประเทศไทยมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ทั้งด้านรายได้ ความมั่งคั่ง โอกาสการเข้าถึงสวัสดิการของรัฐ โครงสร้างพื้นฐาน การเข้าถึงแหล่งเงินทุนและทรัพยากรที่จำเป็น และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งปัญหาความเหลื่อมล้ำดังกล่าวเป็นหนึ่งในอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้น ความเหลื่อมล้ำจึงเป็นประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของไทยมาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโลกอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคระหว่างกลุ่มคน อันนำมาซึ่งปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ชัดเจนมากขึ้นในสังคม

ในช่วงปี ๒๕๕๙-๒๕๖๒ สถานการณ์ความเหลื่อมล้ำของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความเหลื่อมล้ำของรายได้ โดยรายได้ต่อหัวของกลุ่มประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด (Bottom ๔๐) มีอัตราเพิ่มขึ้น ทำให้ช่องว่างของรายได้ระหว่างคนในกลุ่มชั้นรายได้ต่าง ๆ ลดลง อย่างไรก็ตาม ความเหลื่อมล้ำในการถือครองทรัพย์สิน ยังคงอยู่ในระดับสูง เนื่องจากไทยยังไม่ได้มีการปรับปรุงระบบภาษีเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างเบ็ดเสร็จ ทั้งนี้ ไทยได้ริเริ่มดำเนินการโครงการต่าง ๆ และจัดตั้งสวัสดิการสังคมจากภาครัฐเพื่อช่วยเพิ่มโอกาสความเท่าเทียมในการดำรงชีวิตและยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มคนยากจนและกลุ่มคนด้อยโอกาส อาทิ เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ เบี้ยผู้สูงอายุ เบี้ยผู้พิการ และมาตรการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙

เป้าหมายย่อย

๑๐.๑ บรรลุการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด อย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยให้มีอัตราเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๐.๒ เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมความครอบคลุมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรืออื่น ๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๐.๓ สร้างหลักประกันถึงโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติที่เหมาะสมในเรื่องดังกล่าว

๑๐.๔ นำนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคมมาใช้ และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างก้าวหน้า

๑๐.๕ ปรับปรุงกฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการตามกฎระเบียบดังกล่าว

๑๐.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจในสถาบันการเงินและเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นสถาบันที่มีประสิทธิผลน่าเชื่อถือ มีความรับผิดชอบ และมีความชอบธรรมมากขึ้น

๑๐.๗ อำนวยความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานและเคลื่อนย้ายของคนให้เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

๑๐.A ปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติอย่างเป็นพิเศษและแตกต่าง (special and differential treatment: S&D) สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ให้สอดคล้องตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก

๑๐.B สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการไหลของเงิน รวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด ประเทศแถบแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้สอดคล้องกับแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

๑๐.C ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานย้ายถิ่น (migrant remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

ความเป็นเมืองกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยสหประชาชาติคาดการณ์ว่าภายในปี ๒๕๙๓ ประชากรโลกที่อาศัยในเขตเมืองจะมีมากถึงร้อยละ ๖๘ ของจำนวนประชากรทั่วโลก หรือที่จำนวน ๖.๗ พันล้านคน เนื่องจากเมืองเป็นแหล่งสำคัญของการจ้างงาน มีความพร้อมด้านระบบสาธารณูปโภคและการคมนาคมขั้นพื้นฐาน และมีสวัสดิการสังคมต่าง ๆ รองรับ ดังนั้น การทำให้เมืองที่อยู่อาศัยมีคุณภาพ มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความปลอดภัย และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จึงเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญ นอกจากนี้ การพัฒนาเมืองจะต้องคำนึงถึงมิติความแตกต่างทางสังคม โดยเฉพาะการพัฒนาที่คำนึงถึงกลุ่มเปราะบาง อาทิ ผู้พิการ ผู้สูงอายุ สตรีมีครรภ์ และผู้มีรายได้น้อย ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในเมืองได้อย่างมีคุณภาพ และเข้าถึงบริการพื้นฐานต่าง ๆ ได้อย่างเท่าเทียม

การพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัย มีความครอบคลุม และมีความปลอดภัยมีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยผลการสำรวจครัวเรือนผู้มีรายได้น้อยในชุมชนแออัดที่มีความเดือดร้อนด้านที่อยู่อาศัยในปี ๒๕๖๐ มีจำนวนอยู่ที่ ๗๐๑,๗๐๒ ครัวเรือน ลดลงจาก ๗๙๑,๖๔๗ ครัวเรือนในปี ๒๕๕๘ ในขณะที่การก่ออาชญากรรมในคดีที่เกี่ยวข้องกับชีวิตร่างกายและเพศปี ๒๕๖๓ ได้รับแจ้ง ๑๔,๕๘๕ คดี ลดลงจาก ๒๐,๗๔๔ คดี ในปี ๒๕๕๙ สะท้อนถึงสถานการณ์ความปลอดภัยของประชาชนที่ดีขึ้น เช่นเดียวกับจำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติในภาพรวมที่ลดลง โดยในปี ๒๕๖๑ มีจำนวน ๑,๘๔๕ คน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงจาก ๖,๕๕๓ คน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๙ โดยภัยพิบัติที่ส่งผลกระทบมากที่สุด ได้แก่ อุทกภัยและภัยแล้ง ส่วนปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับไปใช้ประโยชน์และได้รับการกำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มสูงขึ้น โดยปี ๒๕๖๒ มีขยะที่ได้รับการกำจัดอย่างถูกต้อง ๙.๘๑ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก ๙.๕๗

ล้านตันในปี ๒๕๕๙ และมีขยะถูกนำกลับไปใช้ประโยชน์ในปี ๒๕๖๒ ที่ ๑๒.๕๒ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจาก ๕.๘๑ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๙

นอกจากนี้ การใช้ประโยชน์จากที่ดินในเมืองมีประสิทธิภาพขึ้นเล็กน้อย โดยอัตราส่วนระหว่าง อัตราการใช้ที่ดินต่ออัตราการเติบโตของประชากร (LCRPGR) ซึ่งใช้เพื่อประเมินประสิทธิภาพการใช้ที่ดินใน เขตเมืองโดยเปรียบเทียบกับ การเพิ่มของจำนวนประชากรในช่วงปี ๒๕๕๙-๒๕๖๒ มีค่าคะแนนอยู่ที่ ๐.๙๕๘ ลดลงจาก ๐.๙๖๗ ในช่วงปี ๒๕๕๔ - ๒๕๕๙ ซึ่งหมายถึงอัตราการเติบโตของประชากรต่ำกว่าการใช้ที่ดิน เล็กน้อยแสดงถึงการใช้ที่ดินได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และภาครัฐยังได้บรรจุประเด็นการพัฒนาให้เป็นเมือง น่ายุสำหรับคนทุกกลุ่มในสังคมโดยมีคุณภาพชีวิต สภาพแวดล้อม เศรษฐกิจและการบริหารจัดการที่ดีไว้ใน แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

อย่างไรก็ดี ยังมีข้อจำกัดเรื่องการเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะได้โดยสะดวกของประชากรในพื้นที่ เมืองศูนย์กลางความเจริญ โดยประชากรเมืองเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๒๔ สามารถเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะได้ โดยสะดวก[๑] และมีเพียงเมืองกรุงเทพมหานครเพียงแห่งเดียวเท่านั้นที่มีสัดส่วนสูงกว่าร้อยละ ๕๐ ขณะที่ เมืองในพื้นที่ปริมณฑล ได้แก่ นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรสาคร มีสัดส่วนประชากรที่เข้าถึงระบบขนส่ง สาธารณะได้โดยสะดวกต่ำกว่าค่าเฉลี่ย นอกจากนี้ สัดส่วนพื้นที่เปิดสาธารณะต่อพื้นที่เมืองอยู่ในระดับ ค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะสัดส่วนของพื้นที่สีเขียว ซึ่งกรุงเทพมหานครมีสัดส่วนพื้นที่สีเขียวเพียงร้อยละ ๒ ของ พื้นที่เมืองทั้งหมด อีกทั้งยังมีปัญหามลพิษทางอากาศที่พบปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM๒.๕ โดยเฉลี่ยเพิ่ม สูงขึ้น

[๑] การเข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะโดยสะดวก หมายถึงประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้สถานีรถไฟโดยสาร ประจำทาง รถสองแถวและเรือภายในระยะ ๔๐๐ เมตร หรืออาศัยอยู่ใกล้สถานีรถไฟ รถไฟฟ้า และรถไฟฟ้า ได้ดิน ภายในระยะ ๕๐๐ เมตร

เป้าหมายย่อย

๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการพื้นฐานที่เพียงพอ ปลอดภัย ใน ราคาที่สามารถจ่ายได้และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๑.๒ จัดให้ทุกคนเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ พัฒนาความปลอดภัยทางถนน ขยายการขนส่งสาธารณะและคำนึงถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็กผู้พิการ และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผนและ การบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๑.๔ เสริมความพยายามในการปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของ โลก

๑๑.๕ ลดจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับผลกระทบตลอดจนลดความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจ เทียบเคียงกับGDP ของโลก ที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและ คนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรรวมถึงการให้ความสำคัญกับ คุณภาพอากาศและการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอื่นๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้พิการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๑.A สนับสนุนการเชื่อมโยงเชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบทโดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและภูมิภาค

๑๑.B ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ต้านภัยพิบัติและให้พัฒนา และดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ โดยเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓

๑๑.C สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุดรวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและมีความต้านทานและยืดหยุ่นโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

12 การผลิตและ การบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

การขับเคลื่อนรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน มีความสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ตระหนักถึงต้นทุนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ การปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและบริการของบริษัทองค์กร ตลอดจนกรอบคิดและพฤติกรรมของประชาชน ให้มีความสอดคล้องกับความสามารถในการรองรับของธรรมชาติ ผ่านการดำเนินงานอย่างบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ประชาสังคม ตั้งแต่ระดับนโยบายตลอดจนการนำไปสู่การปฏิบัติในพื้นที่อย่างครอบคลุมและเป็นรูปธรรมในประเด็นต่าง ๆ อาทิ การกำหนดให้มีแผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนของประเทศ การลดการสูญเสียและขยะอาหาร ตลอดจนห่วงโซ่อุปทาน การจัดการของเสียและสารเคมีอย่างถูกวิธีเพื่อลดมลพิษที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม การลดของเสียโดยสนับสนุนหลักปฏิบัติในการลดการใช้ การใช้ซ้ำและการนำกลับมาใช้ใหม่ (Reduce, Reuse, Recycle: ๓Rs) การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อยกระดับการผลิตและการบริโภค การพัฒนาหลักสูตรการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาดเพื่อขับเคลื่อนประเทศในระยะยาว

ประเทศไทยได้จัดทำแผนขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๘๐ (ฉบับปรับปรุง) เพื่อวางกรอบการดำเนินงานเพื่อปรับเปลี่ยนสังคมไทยสู่สังคมที่มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ คำนึง และสมดุลกับฐานทรัพยากรของประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ สร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๕ และในภาคธุรกิจนักลงทุนและ ผู้ประกอบการให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนมากขึ้น โดยในปี ๒๕๖๓ บริษัทจดทะเบียนไทยร้อยละ ๒๐.๑๔ จัดทำรายงานความยั่งยืนตามความสมัครใจและเปิดเผยข้อมูลในมิติสิ่งแวดล้อม สังคม และบรรษัทภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG) รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียวที่มีกระบวนการผลิตและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยระหว่างปี ๒๕๕๔ – ๒๕๖๓ มีโรงงาน/สถานประกอบการได้รับใบรับรองอุตสาหกรรมสีเขียวรวมทั้งสิ้น ๔๐,๗๙๙ ใบรับรอง และตั้งเป้าหมายให้โรงงานอุตสาหกรรมภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรมที่มีอยู่กว่า ๗๑,๑๓๐ โรงทั่วประเทศ พัฒนาสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียวภายในปี ๒๕๖๘ นอกจากนี้ ภาคพลังงานได้ลดการอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลลงอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้ง

สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานหมุนเวียนเพิ่มมากขึ้น สะท้อนให้เห็นจากสัดส่วนกำลังผลิตติดตั้งของการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนต่อหัวประชากรที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จาก ๑๓๖.๙๐ วัตต์ต่อคนในปี ๒๕๕๙ เป็น ๑๖๓.๘๒ วัตต์ต่อคนในปี ๒๕๖๑ อีกทั้งยังเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ตระหนักถึงผลกระทบต่อชุมชน ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ รวมทั้งเตรียมการจัดทำบัญชีต้นทุนด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม (System of Environmental-Economic Accounting: SEEA) ร่วมกับบัญชีประชาชาติด้านการท่องเที่ยว (Tourism Satellite Account) เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความท้าทายสำคัญด้านการสูญเสียและขยะอาหาร โดยคาดการณ์ว่าประเทศไทยมีปริมาณขยะอาหารประมาณ ๗๘.๖๙ กิโลกรัมต่อคนต่อปี ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศรายได้ปานกลางระดับสูง และยังขาดการติดตามและจัดเก็บข้อมูลด้านการสูญเสียและขยะอาหารอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ ทุกภาคส่วนควรเร่งดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการขยะและของเสียอันตรายเนื่องจากมีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่สัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการกำจัดถูกต้องมีแนวโน้มลดลง จากร้อยละ ๓๕.๓๗ ในปี ๒๕๕๙ เป็นร้อยละ ๓๔.๑๗ ในปี ๒๕๖๒ เช่นเดียวกันกับการจัดการของเสียติดเชื้อจากชุมชน ซึ่งในปี ๒๕๖๒ ของเสียอันตรายชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพียงร้อยละ ๑๖.๑๓

เป้าหมายย่อย

๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบระยะ ๑๐ ปีของแผนงานว่าด้วยแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๒.๓ ลดของเสียอาหาร (food waste) ของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหาร (food loss) ตลอดการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๒.๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และบูรณาการข้อมูลด้านความยั่งยืนไว้ในรอบการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๒.A สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่แบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

๑๒.B พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อติดตามผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๑๒.C ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาด ให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้น เพื่อสะท้อนให้เห็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

13 การรับมือกับ
การเปลี่ยนแปลง
สภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นความท้าทายสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ สิ่งแวดล้อม และการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างมาก โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของฤดูกาล การเกิดภัยพิบัติ การสูญพันธุ์ของสิ่งมีชีวิต ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการกระจายของเชื้อโรคและพาหะนำโรค โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ คือ ก๊าซเรือนกระจก ซึ่งมีก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) และมีเทน (CH₄) ที่มีแหล่งกำเนิดหลักมาจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิลจากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์ เป็นองค์ประกอบสำคัญ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักของการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความถี่และมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงมากขึ้น ก่อให้เกิดความสูญเสียอย่างมากต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งส่งผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมในวงกว้าง โดยเฉพาะในระดับชุมชนและท้องถิ่นที่ยังมีขีดความสามารถด้านการรับมือกับภัยพิบัติที่จำกัด ซึ่งประชาคมโลกได้ร่วมกันหารือถึงแนวทางความร่วมมือเพื่อร่วมกันลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และได้พัฒนามาเป็นความตกลงปารีส (Paris Agreement) เพื่อควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของโลก เพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวและฟื้นตัวจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการพัฒนาแบบคาร์บอนต่ำที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการผลิตอาหาร และทำให้มีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อสนับสนุนแนวทางการพัฒนาแบบคาร์บอนต่ำ มีภูมิฐานทานและสามารถฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งประเทศไทยได้ร่วมให้สัตยาบันเมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๙

ประเทศไทยได้จัดส่งข้อเสนอการมีส่วนร่วมของประเทศในการลดก๊าซเรือนกระจกและการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Nationally Determined Contribution: NDC) ต่อสำนักเลขาธิการ UNFCCC[๑] โดยกำหนดเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขั้นต่ำที่ร้อยละ ๒๐ จากกรณีปกติ[๒] และกำหนดเป้าหมายขั้นสูงที่ร้อยละ ๒๕ จากกรณีปกติ ภายในปี ๒๕๗๓ ในระยะที่ผ่านมาได้มีการบูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบายและแผนระดับชาติ อาทิ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๙๓ และแผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ (National Adaptation Plan: NAP) รวมทั้งอยู่ระหว่างการศึกษเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทย (Thailand's Long-Term Low Greenhouse Gas Emission Development Strategy) ในการติดตามผลการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย พบว่าประเทศไทยสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงไปได้แล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๔ หรือลดได้ทั้งสิ้น ๕๑.๗๒ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MtCO₂eq) ในปี ๒๕๖๓ ซึ่งสามารถบรรลุเป้าหมายของแผนแม่บทฯ ในระยะแรกแล้ว และมีแนวโน้มว่าจะสามารถบรรลุเป้าหมายขั้นต่ำที่กำหนดไว้ใน NDC ได้ภายในปี ๒๕๗๓

นอกจากนี้ ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการและการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ รวมทั้งการจัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย[๓]แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อพัฒนาระบบการป้องกัน การเตรียมความพร้อม การสร้างภูมิคุ้มกัน ตลอดจนการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยตั้งแต่ก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย รวมทั้งกำกับการดำเนินการขับเคลื่อนให้เป็นไปตามกรอบพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ และสอดคล้องกับกรอบเซนได ซึ่งในปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๕๐ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดทำและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ อันประกอบด้วยอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และอัคคีภัย พบว่าในช่วงปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ ประเทศไทยมีจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๑ มีประชากรที่ประสบภัยพิบัติจำนวน ๑,๘๔๕ คน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงจาก ๖,๕๕๓ คน ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ในปี ๒๕๕๙ โดยภัยพิบัติที่ส่งผลกระทบมากที่สุด ได้แก่ อุทกภัย และภัยแล้ง ตามลำดับ

ในด้านการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙ ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาโดยยึดหลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนเท่าเทียม และทั่วถึง หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ สร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ ๒๑

ในมิติต่างประเทศ ประเทศไทยได้ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในด้านการจัดการภัยพิบัติ และการเสริมสร้างขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผ่านการฝึกอบรมระยะสั้นและการให้ทุนการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาโท ซึ่งมีหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจำนวน ๑๕ หลักสูตร นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้รับการสนับสนุนจากกองทุนภูมิอากาศสีเขียว (Green Climate Fund: GCF) แล้วทั้งสิ้น ๕.๓ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพื่อใช้ดำเนินกิจกรรมด้านการเพิ่มศักยภาพและเตรียมความพร้อมของหน่วยงานหลักของประเทศจำนวน ๗ กิจกรรม

[๑] กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC)

[๒] กรณีปกติ หรือ Business-as-Usual (BAU) หมายถึง กรณีที่ไม่มีการดำเนินมาตรการลดก๊าซเรือนกระจก ซึ่งในกรณีของประเทศไทยคาดว่าจะมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้นจาก ๒๗๙.๑๒๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า (MTCO₂e) ในปี ๒๕๔๘ เป็น ๕๕๔.๖๔๙ MTCO₂e ในปี ๒๕๗๓

[๓] สาธารณภัยเป็นการประยุक्तแนวคิดเรื่องภัยพิบัติตามบริบทของประเทศไทย โดยพระราชบัญญัติป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐กำหนดให้สาธารณภัย หมายถึง อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณชน ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุหรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย

เป้าหมายย่อย

๑๓.๑ เสริมภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

๑๓.๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเตือนภัยล่วงหน้า

๑๓.A ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกพันต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน ๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อสนองความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาภายใต้บริบทของการดาเนินมาตรการลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความโปร่งใสในการดาเนินงาน ตลอดจนจัดหาเงินทุนเพื่อให้องค์กร Green Climate Fund ดาเนินการได้เต็มที่โดยเร็ว

๑๓.B ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก โดยให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน ชุมชนท้องถิ่นและชุมชนชายขอบ

14 ทรัพยากรทางทะเล

เป้าหมายที่ ๑๔ ทรัพยากรทางทะเล

มหาสมุทรและทะเลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก ไม่ว่าจะเป็นวัฏจักรฝน น้ำดื่ม ภูมิอากาศ ชายฝั่ง รวมถึงแหล่งอาหารและกิจกรรมต่าง ๆ ล้วนเกี่ยวข้องกับมหาสมุทรและทะเล ด้วยเหตุนี้ การบริหารจัดการทรัพยากรในมหาสมุทรและทะเลจึงมีความซับซ้อนและมีความเกี่ยวข้องกับมิติสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม กฎระเบียบและกฎหมายระหว่างประเทศ ในส่วนของประเทศไทยมีพื้นที่ทะเลและชายฝั่ง คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของอาณาเขตทางบก ครอบคลุม ๒๓ จังหวัด ทรัพยากรทางทะเลเหล่านี้ได้สร้างประโยชน์มหาศาลในการหล่อเลี้ยงชีวิต และยังเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างใดก็ได้ ปัญหาท้องทะเลไทยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบเป็นวงกว้าง ทั้งในด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มลพิษทางทะเล ปรากฏการณ์ทะเลกรด (Ocean Acidification) การกัดเซาะชายฝั่ง ปริมาณสัตว์ทะเลลดลง รวมถึงด้านการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ทะเลและชายฝั่ง ได้แก่ ปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และการควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing) และการทำประมงพื้นบ้าน จากความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับมหาสมุทรและท้องทะเล จึงเป็นที่มาของการดาเนินการภายใต้ SDG ๑๔ อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยประเทศไทยได้บูรณาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทรัพยากรท้องทะเลไทยฟื้นฟูลกลับสู่ความสมบูรณ์ รวมถึงปรับปรุงแนวทางการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมทุกมิติด้านการพัฒนา เพื่อสร้างความยั่งยืนของท้องทะเลไทยให้คงอยู่ต่อไปในอนาคต

ในระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน และมีความก้าวหน้าในการจัดทำคู่มือการวางแผนเชิงพื้นที่ทางทะเลซึ่งตั้งอยู่บนหลักการของการจัดการที่มีระบบนิเวศเป็นศูนย์กลาง (Ecosystem-based management) และการวางแผนพื้นที่ทะเลและชายฝั่ง (Coastal and Marine Spatial Planning: CMSP) เพื่อการบริหารจัดการพื้นที่ทะเลและชายฝั่งให้ครอบคลุมทั้งมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และได้ดาเนินการร่วมกับทุกภาคส่วนอย่างจริงจังเพื่อแก้ไขปัญหาการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal, Unreported and Unregulated (IUU) Fishing) จนสามารถปลดใบเหลืองที่คณะกรรมการยุโรปประเมิน

ว่าประเทศไทยไม่ให้ความร่วมมือตามกฎระเบียบ IUU ได้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๒ โดยประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือทางวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ทั้งในด้านการต่อต้านการทำประมง IUU และการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ อาทิ การผลักดันการจัดตั้งเครือข่ายอาเซียนเพื่อต่อต้านการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (ASEAN Network for Combating Illegal, Unreported and Unregulated Fishing: AN-IUU) นอกจากนี้ ประเทศไทยได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยด้านทะเลอย่างต่อเนื่อง โดยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาวิจัยด้านเทคโนโลยีทางทะเลแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมกว่า ๒๓๐ ล้านบาท ระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๒

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังคงมีความท้าทายสำคัญในการใช้ประโยชน์และบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในการป้องกันและลดมลพิษทางทะเล ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับหลายภาคส่วนและต้องแก้ไขปัญหาดังแต่ต้นทางด้วยการบริหารจัดการขยะและมลพิษที่มีต้นกำเนิดบนแผ่นดินอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดปริมาณขยะทะเล และปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชันซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อสัตว์ทะเลและความสมดุลของระบบนิเวศทางทะเล จากผลการประเมินดัชนีคุณภาพมหาสมุทร (Ocean Health Index: OHI) ในปี ๒๕๖๒ ประเทศไทยได้ ๖๖ คะแนน จาก ๑๐๐ คะแนน ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของโลกซึ่งอยู่ที่ ๗๑ คะแนน และถูกจัดอยู่อันดับที่ ๑๓๐ จาก ๒๒๑ เขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Exclusive Economic Zones: EEZs) โดยมีตัวชี้วัดที่ต้องเฝ้าระวังเนื่องจากมีคะแนนค่อนข้างต่ำ ได้แก่ การเป็นแหล่งอาหาร (Food Provision) ๑๗ คะแนน และผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ (Natural Products) ๔๔ คะแนน โดยทั้งสองตัวชี้วัดมีความเกี่ยวข้องกับปริมาณการจับปลาที่สอดคล้องกับผลผลิตการประมงสูงสุดที่ยั่งยืน (Maximum sustainable yield: MSY) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำ และการวัดศักยภาพในการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของทรัพยากรทางทะเลที่ไม่ใช่อาหาร ซึ่งตัวชี้วัดเหล่านี้สะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในท้องทะเลไทยที่ต้องเร่งจัดการให้กลับสู่ความอุดมสมบูรณ์ และข้อมูลจาก UN Global SDG Database ประเมินว่าปริมาณขยะทะเลของประเทศไทยเพิ่มขึ้นจากประมาณ ๔๔๗,๙๔๖ ชิ้นต่อตารางกิโลเมตร ในปี ๒๕๕๙ เป็น ๘๐๔,๗๒๗ ชิ้นต่อตารางกิโลเมตร ในปี ๒๕๖๑ ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๗๙.๖๕ และมีความเข้มข้นของคลอโรฟิลล์-เอที่ผิดปกติจากการสำรวจระยะไกล (Chlorophyll-a anomaly, remote sensing) อยู่ในระดับที่สูง โดยอยู่ที่ร้อยละ ๑.๓๖ ในปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๐.๕๗ ในปี ๒๕๖๑ ซึ่งข้อมูลคลอโรฟิลล์-เอดังกล่าวช่วยบ่งชี้สถานการณ์การเกิดปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชัน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังต้องเร่งรัดการดำเนินการด้านการอนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งเพื่อคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศทางทะเลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น แม้ในระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการประกาศพื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่คุ้มครองที่ครอบคลุมพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่ง รวมเป็นพื้นที่ ๑๕,๓๓๖ ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ ๔.๗๔ ของพื้นที่ทางทะเลทั้งหมดของประเทศ แต่ยังคงต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดให้อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๖๓

เป้าหมายย่อย

๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี

๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

๑๔.๔ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้กำกับการทำการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ และยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการจัดการจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดให้อยู่ในระดับผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

๑๔.๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

๑๔.๖ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ยับยั้งการอุดหนุนการประมงบางรูปแบบที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว โดยตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

๑๔.๗ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ยับยั้งการอุดหนุนการประมงบางรูปแบบที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว โดยตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

๑๔.A เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยสมุทรศาสตร์ เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๑๔.B จัดให้ชาวประมงพื้นบ้านรายเล็กเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาด

๑๔.C เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

การพัฒนาเศรษฐกิจในศตวรรษที่ผ่านมา ได้ส่งผลกระทบต่อความสมดุลของระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติ อาทิ การใช้สารเคมีเกินขนาดในภาคการเกษตร แบบแผนการผลิตในภาคอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษและก๊าซเรือนกระจก การขยายตัวของเขตเมืองที่รุกเข้าไปในพื้นที่ป่าไม้ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ อีกทั้งพฤติกรรมการบริโภคของมนุษย์ที่มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือย ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของที่ดินและระบบนิเวศบนบก ส่งผลให้สิ่งมีชีวิตต้องสูญพันธุ์ สูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัย หรืออยู่ในสถานภาพที่มีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ จึงมีความพยายามทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศเพื่ออนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และระบบนิเวศบนบก รวมถึงปกป้องคุ้มครองพันธุ์พืชและสัตว์ไม่ให้สูญพันธุ์จากการถูกคุกคามโดยมนุษย์และการถูกรุกรานโดยชนิดพันธุ์ต่างถิ่นเพื่อให้คงไว้ซึ่งความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้มีการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน เท่าเทียม และเป็นธรรม บนแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรที่ยั่งยืน โดยบูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่กระบวนการจัดทำแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนา และบัญชีประชาชาติ นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการระดมทรัพยากรจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศเพื่อสนับสนุนการดำเนินการด้านการรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและอนุรักษ์ พื้นฟูระบบนิเวศบนบก

ในระยะ ๕ ปีที่ผ่านมา พื้นที่ป่าไม้ของประเทศค่อนข้างคงที่อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๓๒ ของพื้นที่ประเทศ โดยในปี ๒๕๖๓ มีพื้นที่ป่าไม้ ๑๐๒.๓๕ ล้านไร่ และได้ส่งเสริมการจัดการป่าไม้โดยชุมชนมีส่วนร่วมผ่านการจัดตั้งป่าชุมชน โดยมีพื้นที่ป่าชุมชนสะสมทั้งสิ้นกว่า ๗.๖๓ ล้านไร่ และมีชุมชนเข้าร่วมโครงการ ๑๗,๔๔๒ หมู่บ้าน ในปี ๒๕๖๒ นอกจากนี้ สถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดินมีแนวโน้มที่ดีขึ้นพิจารณาจากพื้นที่ของดินปัญหาที่เกิดตามสภาพธรรมชาติที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้ประโยชน์มีขนาดลดลงจากปี ๒๕๕๐ ที่มีประมาณ ๖๖.๓๘ ล้านไร่ เหลือประมาณ ๖๐.๐๓ ล้านไร่ ในปี ๒๕๖๓ การลักลอบล่าและค้าสัตว์ป่ามีแนวโน้มลดลง สังเกตได้จากในปี ๒๕๖๓ มีคดีเกี่ยวกับการค้าสัตว์ป่า จำนวน ๒๙ คดี ตรวจยึดสัตว์ป่าของกลางจำนวน ๒,๐๙๙ ตัว และซากสัตว์ป่าของกลางจำนวน ๖๐ ซาก ลดลงจาก ๖๒๗ คดีในปี ๒๕๕๙ ซึ่งตรวจยึดสัตว์ป่าของกลางได้จำนวน ๑๓,๔๒๘ ตัว และซากสัตว์ป่าจำนวน ๑,๒๐๔ ซาก

นอกจากนี้ ประเทศไทยให้ความสำคัญด้านระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินเพื่อสนับสนุนการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น โดยพิจารณาจากงบประมาณด้านสิ่งแวดล้อมที่ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ ได้รับการจัดสรร ๑๒,๖๘๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๖,๙๔๗ ล้านบาทในปี ๒๕๕๙ และประเทศไทยได้รับความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการด้านความหลากหลายทางชีวภาพอย่างต่อเนื่อง โดยระหว่างปี ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑ ได้รับความช่วยเหลือเป็นมูลค่ารวมประมาณ ๓๓.๕๑ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ ๑.๐๕ พันล้านบาท

อย่างไรก็ดี สถานการณ์ด้านความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทยมีแนวโน้มแย่ลงอย่างต่อเนื่อง โดยสะท้อนได้จากดัชนีบัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม (Red List Index) ของประเทศไทยที่ลดลงจาก ๐.๘๑๐ ในปี ๒๕๕๓ เหลือ ๐.๗๗๖ ในปี ๒๕๖๓ ซึ่งบ่งชี้ว่าประเทศไทยมีความหลากหลายทางชีวภาพลดลงและมีชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ที่ถูกคุกคามมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๙ มีจำนวนสัตว์มีกระดูกสันหลังสูญพันธุ์ไปแล้ว ๘ ชนิด และมีสถานภาพสูญพันธุ์ในธรรมชาติอีกจำนวน ๔ ชนิด นอกจากนี้ การประเมินสถานภาพการ

อนุรักษ์ของชนิดพันธุ์พืชในประเทศไทยในปี ๒๕๕๘ พบว่ามีจำนวนพันธุ์พืชที่สูญพันธุ์ในธรรมชาติ ๒ ชนิด อยู่ในสถานะมีแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ ๗๓๗ ชนิด ใกล้สูญพันธุ์ ๒๐๗ ชนิด และใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง ๒๐ ชนิด

เป้าหมายย่อย

๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจัดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและพื้นที่แห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลกอย่างจริงจัง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๕.๓ ต่อด้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย พื้นที่ดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๕.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศในการสร้างผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๑๕.๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

๑๕.๖ ส่งเสริมการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

๑๕.๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการค้าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

๑๕.๘ นำมาตรการเพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานต่อระบบนิเวศบกและน้ำ และควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๕.๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าสู่การจัดการวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๕.A ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่ง เพื่ออนุรักษ์และใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๑๕.B ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

๑๕.C เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกแก่ความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง

สังคมที่สงบสุขจะต้องมีความมั่นคง มีสันติภาพ ประชาชนได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ภายใต้หลักสิทธิมนุษยชน และมีระบบการปกครองบนพื้นฐานของหลักนิติธรรมและธรรมาภิบาล เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๖ มุ่งเน้นการตัดวงจรความขัดแย้ง การข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ การใช้ความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบ เพื่อสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชน และสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียม มีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม และมีส่วนร่วมในทุกระดับ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงสถาบันให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนมีการบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

การดำเนินงานของประเทศไทยในการมีส่วนร่วมในสถาบันที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาลโลกอยู่ในระดับดี โดยประเทศไทยได้รับเลือกให้ดำรงตำแหน่งสมาชิกคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (ECOSOC) วาระปี ๒๕๖๓-๒๕๖๕ และได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกคณะกรรมการสิทธิการสหประชาชาติว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมและความยุติธรรมทางอาญา (CCPCJ) วาระปี ๒๕๖๑-๒๕๖๔ นอกจากนี้ ในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยยังได้รับการจัดอันดับจากดัชนีนิติธรรม (Rule of Law Index) ให้อยู่ในอันดับที่ ๗๑ จาก ๑๒๘ ประเทศทั่วโลก ขยับสูงขึ้น ๕ อันดับจากปี ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นอันดับที่ ๔ ในภูมิภาคอาเซียนต่อจากสิงคโปร์ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

ประเทศไทยยังมีความก้าวหน้าในการพัฒนาเชิงสถาบัน โดยเฉพาะการปรับปรุงการให้บริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และมีความโปร่งใส โดยจากการสำรวจในปี ๒๕๖๑ พบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการของหน่วยงานของรัฐในภาพรวม ร้อยละ ๘๔.๕๐ ซึ่งใกล้เคียงกับค่าเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ที่กำหนดระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไว้ที่ร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๖๕ อย่างไรก็ดี ในปี ๒๕๖๓ ประเทศไทยได้คะแนน (Corruption Perceptions Index: CPI) ที่ ๓๖ คะแนน เท่ากับปี ๒๕๖๒ ที่ผ่านมาและอยู่ในอันดับที่ ๑๐๔ ลดลง ๓ อันดับจากปี ๒๕๖๒ (ข้อมูลจากองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ) สอดคล้องกับสถิติจำนวนคดีร้องเรียนต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

ในด้านการจัดให้มีอัตลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน ประเทศไทยมีแนวโน้มการจดทะเบียนเกิดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพในการควบคุมให้มีการจดทะเบียนเกิดที่ถูกต้องตามกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ยังมีกลุ่มที่ตกหล่นจากทะเบียนราษฎรโดยเฉพาะผู้ที่เกิดในพื้นที่ห่างไกลและบุคคลไร้รัฐ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านการเข้าถึงบริการของรัฐ ภาษา และการเดินทาง ในส่วนของการส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ประเทศไทยได้เข้าร่วมเป็นภาคีในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการไม่เลือกปฏิบัติและความเท่าเทียม จำนวน ๘ ฉบับ เช่น ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง รวมทั้งยังมีการระบุเรื่องความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้บุคคลย่อมเสมอภาคกันตามกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน หากมีการเลือกปฏิบัติจะถือเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ประเทศไทยมีความก้าวหน้าในการจัดการปัญหาการค้ามนุษย์ โดยภาครัฐได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างจริงจัง สะท้อนให้เห็นจากสถานะของประเทศไทยในปี ๒๕๖๓ ที่รายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ของสหรัฐอเมริกา (The Trafficking in Persons: TIP Report ๒๐๒๐) จัดให้อยู่ในระดับ ๒ (Tier ๒) ซึ่งเป็นระดับที่ต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ ทั้งนี้ ในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยเคยถูกจัดให้อยู่ในระดับ ๒ ที่ต้องจับตามอง (Tier ๒ Watch List) ในช่วงปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐ และระดับ ๓ (Tier ๓) ในช่วงปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘

เป้าหมายย่อย

- ๑๖.๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ
- ๑๖.๒ ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมาณทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก
- ๑๖.๓ ส่งเสริมหลักนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม
- ๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓
- ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ
- ๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ
- ๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ
- ๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาลโลก
- ๑๖.๙ จัดให้มีอัตลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีการจดทะเบียนเกิด (สูติบัตร) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓
- ๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐานตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ
- ๑๖.A เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม
- ๑๖.B ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

17 ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๗ ความร่วมมือ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป้าหมายที่ ๑๗ มุ่งยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลก โดยเฉพาะความร่วมมือหลายภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ผ่านการระดมทุนที่เป็นตัวเงิน เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนความรู้และแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการดำเนินนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ตามความต้องการ จนสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ภายในปี ๒๕๗๓

จากข้อมูลในระยะที่ผ่านมา พบว่าความสามารถในการระดมเงินทุนเพื่อการพัฒนาของไทยในภาพรวมอยู่ในระดับที่เหมาะสม เห็นได้จากสัดส่วนรายได้สุทธิของรัฐต่อ GDP และสัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศที่สูงกว่าค่าเป้าหมาย ในขณะที่สัดส่วนภาระการชำระหนี้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการของลดลงอย่างต่อเนื่องและอยู่ในระดับต่ำกว่าเพดานที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ดี เมื่อพิจารณาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศสุทธิที่รวมการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (Net FDI) ในปี ๒๕๖๒ พบว่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๕๔-๒๕๖๑ ทั้งนี้ ประเทศไทยได้ดำเนินการเพื่อเสริมสร้างบทบาทความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ผ่านการให้ความช่วยเหลือแก่ต่างประเทศในหลายรูปแบบตามสาขาต่าง ๆ ดังนี้ (๑) สาขาเทคโนโลยี โดยมูลค่าการให้ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงมูลค่าเงินทุนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงที่ผ่านมา (๒) สาขาการเสริมสร้างขีดความสามารถ (capacity building) โดยได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือทางวิชาการในมิติการพัฒนาที่หลากหลาย ครอบคลุมการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยี การสนับสนุนวัสดุและอุปกรณ์ และการจัดส่งผู้เชี่ยวชาญและอาสาสมัครไปปฏิบัติหน้าที่ยังต่างประเทศ และ (๓) สาขาการค้า โดยได้ปฏิบัติตามพันธสัญญาทางด้านภาษีขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) และได้ให้สิทธิพิเศษแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ด้วยการยกเลิกภาษีนำเข้าและโควตา (Duty Free Quota Free: DFQF) แก่สินค้าที่ส่งมายังประเทศไทย นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้มีการดำเนินการภายในประเทศเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อน SDGs มาอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมายย่อย

๑๗.๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

๑๗.๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) อย่างเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ร้อยละ ๐.๗ และมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ร้อยละ ๐.๒๐ โดยผู้ให้ ODA ควรพิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๑๗.๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินสำหรับประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มเติม จากแหล่งที่หลากหลาย

๑๗.๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศยากจนที่มีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้ (debt distress)

๑๗.๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

๑๗.๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี (Technology Facilitation Mechanism) ของโลก

๑๗.๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยี ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับ ประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยการประโยชน์แก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษ ตามที่ตกลงร่วมกัน

๑๗.๘ ให้นาการเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๑๗.๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะ ดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

๑๗.๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านข้อสรุปของการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

๑๗.๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมุ่งเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๗.๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอด การจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับคำตัดสินขององค์การ การค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่ายและมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึง ตลาด

๑๗.๑๓ เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางกลไกประสานงานนโยบาย และความสอดคล้องเชิงนโยบาย

๑๗.๑๔ สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บน ฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศ ภาวะ (gender-sensitive) เพื่อส่งเสริมให้มีการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

๑๗.๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตาม นโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๗.๑๖ ยกกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วน ความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญเทคโนโลยี และ ทรัพยากรทางการเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะใน ประเทศกำลังพัฒนา

๑๗.๑๗ สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชา สังคม สร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

๑๗.๑๘ ยกกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ จำแนกตามรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความพิการ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๑๗.๑๙ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มี ผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลัง พัฒนา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

๔. แผนพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

บทบาทของภาค

ภาคเหนือมีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์มีฐานทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งทรัพยากรชีวภาพที่หลากหลาย เป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ รวมทั้งมีทำเล ที่ตั้งที่มีศักยภาพเหมาะสมกับการเชื่อมโยงทั้งในประเทศและอนุภูมิภาค รวมทั้งพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ให้ความสำคัญกับสุขภาพ และการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือ จะต้องนำศักยภาพต่างๆ ของพื้นที่ มาใช้ในการต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพและโอกาส เพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

ทิศทางการพัฒนาภาค

“เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่าง พื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน”

เป้าหมายการพัฒนา

“มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโต อย่างยั่งยืน”

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ของภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค แบบปริมาณ ลูกโซ่เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๖๘๘,๑๘๐.๕๒ ล้านบาท อัตราการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑.๑ ต่อปี	อัตราการเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจ เฉลี่ยร้อยละ ๕.๓ ต่อ ปี
๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการ กระจายรายได้ของภาคเหนือ ลดลง	ปี ๒๕๖๒ เท่ากับ ๐.๔๑๑	ลดลงต่ำกว่า ๐.๔๑๑

แนวทางการพัฒนา

การกำหนดแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ ได้พิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) พร้อมทั้งพิจารณา โอกาส ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของภาค เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค และเติบโตอย่างยั่งยืน โดยใช้ทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในภาค ให้มีการเจริญเติบโตได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (NEC-Creative LANNA) ในจังหวัด เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาคและฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของ อุตสาหกรรม สร้างสรรค์ของภาค (๔ กลุ่ม ๑๒ สาขาอุตสาหกรรม สร้างสรรค์ ได้แก่ กลุ่มที่ ๑ รากฐานทางวัฒนธรรม สร้างสรรค์ (Creative Originals) กลุ่มที่ ๒ คอนเทนต์และ สื่อสร้างสรรค์ (Creative Content/Media) กลุ่มที่ ๓ บริการสร้างสรรค์ (Creative Services) กลุ่มที่ ๔ สินค้า สร้างสรรค์ (Creative Goods/Products))	มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขา อุตสาหกรรม สร้างสรรค์ แบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๑๙,๓๕๓.๔๒ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ สาขา อุตสาหกรรมสร้างสรรค์เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐- ๒๕๖๓ ร้อยละ ๔.๑ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ สาขาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ ต่อปี

๑) สนับสนุนการพัฒนา Creative Ecosystem เพื่อดึงดูดการลงทุน และสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมต่อการใช้ความคิดสร้างสรรค์ โดยการปรับภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมของเมือง การพัฒนา ย่านสร้างสรรค์ การเพิ่มพื้นที่สร้างสรรค์ (Creative Space) ผลักดันการพัฒนาระบบสื่อสารโทรคมนาคม สารสนเทศ คลังข้อมูล (Big Data) การวางและจัดทำผังเมือง โครงสร้างพื้นฐานสำคัญและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการลงทุนของภาคเอกชน

๒) ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าโดยมุ่งให้ความสำคัญกับกลุ่มฐานรากทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (Creative Original) ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์บนฐานทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นล้านนา ได้แก่ (๑) สาขาอุตสาหกรรมงานฝีมือและหัตถกรรม (๒)

สาขาคอนกรีต (๓) สาขาศิลปะการแสดง และ (๔) สาขาทัศนศิลป์ ในขณะที่กลุ่มอื่นๆ ได้แก่กลุ่มคอนเทนต์และสื่อสร้างสรรค์ กลุ่มบริการสร้างสรรค์ กลุ่มสินค้าสร้างสรรค์ จะเป็นกลุ่มสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ที่เชื่อมโยงกัน ผ่านการสร้างมูลค่าเพิ่มและอัตลักษณ์ของผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญา วัฒนธรรม การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการกระบวนการผลิต ออกแบบ บรรจุภัณฑ์การสร้างเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนาบุคลากรและกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์

๓) สร้างแบรนด์ ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ และการสร้างการรับรู้ โดยสนับสนุนการจัดงานเทศกาลสร้างสรรค์ระดับนานาชาติเพื่อสร้างจุดขายของพื้นที่ การส่งเสริมช่องทางการขายสินค้าสร้างสรรค์ที่หลากหลาย การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และสร้างการรับรู้ให้กับผู้บริโภคและคนในพื้นที่ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวและการบริการที่เกี่ยวข้อง และเข้าร่วมเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์กับต่างประเทศ

๒. ยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพ สนับสนุน เศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชน โดยเน้นกลุ่มท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาค ได้แก่ บริการเชิงสุขภาพ ความงาม และการแพทย์ (Medical and Wellness) ท่องเที่ยวสร้างสรรค์และวัฒนธรรม (Creative Tourism) การท่องเที่ยวเชิงอาหาร (Gastronomy) ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ (MICE) และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงกีฬาและเทศกาล (Sport and Festival Tourism)

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวภาคเหนือ (ร้อยละ)	รายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ๑๔๐,๒๘๐.๙๙ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ หดตัวร้อยละ ๑๖.๒ ต่อปี	อัตราการขยายตัวรายได้จากการท่องเที่ยวเฉลี่ยร้อยละ ๑๑.๕ ต่อปี
อัตราการขยายตัวของมูลค่าสาขาบริการสุขภาพเอกชนภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาบริการสุขภาพเอกชน แบบปริมาณลูกโซ่เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๑๒,๗๗๐.๗๘ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์สาขาบริการสุขภาพเอกชนเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๕.๘ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์สาขาบริการสุขภาพเอกชนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ ต่อปี

๑) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการให้มีคุณภาพ และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ อย่างยั่งยืน โดยการยกระดับแหล่งท่องเที่ยวและบริการให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล รวมทั้งคำนึงถึงความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว การบริหารจัดการ และลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการท่องเที่ยวพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวและกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เหมาะสม พัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวและบริการให้มีความหลากหลายผ่านการเสริมสร้างประสบการณ์ โดยประยุกต์ใช้อัตลักษณ์ ทิวทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนการเชื่อมโยงการบริการเชิงสุขภาพ ความงาม และการแพทย์ (Medical and Wellness) และกลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของภาค ตลอดจนกลุ่มธุรกิจอื่นในห่วงโซ่มูลค่าด้านการท่องเที่ยว

๒) ส่งเสริมการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการบริการและการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงและอำนวยความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล การสื่อสาร และข้อมูลสารสนเทศเพื่อสนับสนุนด้านการให้บริการและการบริหารจัดการ ส่งเสริมการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการยกระดับคุณภาพการให้บริการ พัฒนาศักยภาพ บุคลากรให้มีมาตรฐานและมีความเชี่ยวชาญ ตลอดจนส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง

๓) พัฒนาชุมชนท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมีความเข้มแข็งในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจฐานรากของภาคเหนืออย่างยั่งยืน โดยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและบริการในชุมชนให้มีคุณภาพตามการท่องเที่ยววิถีใหม่ (New Normal) และให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งระบบ รวมทั้งพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของทุกภาคส่วนในชุมชน เช่น วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

๓. พัฒนาการผลิตตามระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร แบบปริมาณลูกไข่เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ ๑๑๕,๒๑๐.๗๓ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ ร้อยละ ๑.๖ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเฉลี่ยร้อยละ ๕.๕ ต่อปี

๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย ต่อยอดสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทั้งระดับชุมชนและมาตรฐานสากล สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้านที่สามารถพัฒนาเป็นเกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ รวมถึงสนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรในการพัฒนาการผลิตและการตลาด

๒) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมและภูมิปัญญามาปรับใช้ในกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนการแปรรูปผลผลิต ส่งเสริมแนวคิด

Food Valley โดยพัฒนาองค์ความรู้เกษตรกรและผู้ประกอบการ SMEs เพื่อต่อยอดการผลิตสู่การแปรรูปและการตลาด ตลอดจนพัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะ

๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง เชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่อุปทานกับอุตสาหกรรมฐานชีวภาพของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมชีวภาพ ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์หรือวัสดุชีวภาพที่มีมูลค่าเพิ่มสูง รวมถึงสร้างการรับรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ชีวภาพเพื่อส่งเสริมการตลาด

๔. เสริมศักยภาพของเมือง พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และระบบโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์สำคัญของภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ และเอื้อต่อการอยู่อาศัย

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
อัตราการขยายตัวของมูลค่าการค้าชายแดนภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ๑๓๔,๖๓๒.๐๔ ล้านบาท อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓.๘ ต่อปี	อัตราการขยายตัวมูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ยร้อยละ ๕.๕ ต่อปี
อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม ภาคเหนือ (ร้อยละ)	มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรมแบบปริมาณลูกโซ่ เฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ๑๖๔,๗๐๙.๑๙ ล้านบาท อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรม หดตัวเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓ ร้อยละ ๐.๔ ต่อปี	อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคอุตสาหกรรมเฉลี่ยร้อยละ ๕.๕ ต่อปี

๑) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของภาคเหนือ โดยสนับสนุนการก่อสร้างโครงข่ายคมนาคมขนาดใหญ่ เพื่อเชื่อมโยงการเดินทางทั้งภายในและระหว่างประเทศอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน ลดต้นทุนการขนส่งสินค้าและวัตถุดิบ และยกระดับผลผลิตภาพการผลิตสินค้าและบริการ

๒) พัฒนาศักยภาพของเมือง และเมืองชายแดน เพื่อบริการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการเป็นเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเมือง และการวางแผนและจัดทำผังเมืองที่เหมาะสม พัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อบริการสังคมดิจิทัลพัฒนาระบบบริหารจัดการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน

๓) สนับสนุนการขับเคลื่อนพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนในพื้นที่จังหวัดตากและเชียงราย เพื่อให้เป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่กำหนด โดยพัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่

เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ และแนวตะวันออก - ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTECและประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๕. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุ สู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่รองรับการพัฒนา เศรษฐกิจสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
สัดส่วนคนจนภาคเหนือ (ร้อยละ)	สัดส่วนคนจน ปี ๒๕๖๓ ร้อยละ ๖.๘	สัดส่วนคนจนลดลงเหลือ ร้อยละ ๕.๐
สัดส่วนผู้สูงอายุที่ทำงานของ ภาคเหนือ (ร้อยละ)	สัดส่วนผู้สูงอายุที่ทำงานเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๔๑.๐	สัดส่วนผู้สูงอายุที่ทำงานไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๔๑.๐

๑) แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก พัฒนาทักษะด้านอาชีพแก่คนยากจนให้ตรงกลุ่มเป้าหมายเพื่อสร้างโอกาสในการเพิ่มรายได้ให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต โดยใช้ฐานข้อมูลด้านความยากจนที่มีอยู่ และส่งเสริมการเข้าถึงบริการภาครัฐให้ครอบคลุม อาทิ บริการด้านการศึกษา และสาธารณสุข

๒) พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) โดยการพัฒนากระบวนการดูแลผู้สูงอายุ ส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำตามศักยภาพของผู้สูงอายุ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและสนับสนุนการใช้ภูมิปัญญาของผู้สูงอายุในการพัฒนากลุ่มวิสาหกิจชุมชน

๓) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อาทิ งานฝีมือและหัตถกรรม บริการสุขภาพ โดยการยกระดับทักษะเดิมให้สูงขึ้น (Upskill/Reskill) และการพัฒนาศักยภาพเสริมทักษะใหม่ (New Skill) เพื่อเพิ่มผลิตภาพแรงงานให้สูงขึ้น

๖. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

ตัวชี้วัด	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐
สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ของ ภาคเหนือ	พื้นที่ป่าไม้ภาคเหนือเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ๕๖,๓๔๙,๓๐๕ ไร่ (ร้อยละ ๕๒.๔ ของพื้นที่ภาค)	ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๓.๐ ของพื้นที่ ภาค
จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๑๐) เกินมาตรฐานของ ภาคเหนือ	จำนวนวันที่มีค่าฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM๑๐) เกินมาตรฐานเฉลี่ย ปี ๒๕๖๐-๒๕๖๔ ๕๒ วัน	ไม่เกิน ๕๒ วัน

๑) **บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และระบบนิเวศอย่างสมดุล** โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์พันธุ์ และใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าอย่างเหมาะสมตามบริบทของพื้นที่ ป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายป่า ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการเฝ้าระวังและติดตามการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่า ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการดูแลรักษาป่า ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกของประชาชนถึงความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้

๒) **บริหารจัดการน้ำให้มีความสมดุลทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ** โดยพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำตามความเหมาะสมและศักยภาพของพื้นที่ เพื่อให้เพียงพอในการใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ทั้งอุปโภค บริโภค รักษาระบบนิเวศทางน้ำ เกษตรกรรม และอุตสาหกรรม และจัดการฟื้นฟูคุณภาพน้ำให้เป็นไปตามประเภทการใช้ประโยชน์ เชื่อมโยงแหล่งน้ำระดับต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพในการกระจายน้ำอย่างทั่วถึง ประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการน้ำเพื่อป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

๓) **ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควัน** โดยสนับสนุนการประยุกต์ใช้วิธีการ รูปแบบที่เกิดผลสำเร็จมาแล้วในหลายพื้นที่ และปรับให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตของชุมชน เน้นการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาในการแสวงหาความรู้ เทคโนโลยีใหม่ที่จะเป็นทางเลือกในการกำจัดเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรสนับสนุนการสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวัง การลาดตระเวนในพื้นที่ เพื่อป้องปรามผู้ลักลอบฝ่าฝืนกฎหมายประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกเพื่อลดการเผา รวมทั้งประสานความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน

๔) **พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชนตามรูปแบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy)** โดยมีระบบกำจัดขยะและน้ำเสียด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม อาทิ ลดการเกิดขยะ การคัดแยกขยะ การนำขยะกลับมาใช้ซ้ำให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนการเก็บรวบรวมและขนส่งขยะไปกำจัดอย่างถูกต้อง สร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้ให้กับประชาชนเพื่อปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตแบบใหม่ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) **เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ** โดยสนับสนุนองค์ความรู้การจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลภัยพิบัติและการเตือนภัย ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการภัยพิบัติ และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๕. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๕.๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) (พิษณุโลก เพชรบูรณ์ ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจเหนือ – ใต้ (NSEC)
กับระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก – ตะวันตก (EWEC) ที่เข้มแข็ง”

พันธกิจ (Mission)

ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินงานของจังหวัด กลุ่มจังหวัด ประเทศ ที่ใช้เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ และเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก ให้ประสบผลสำเร็จ

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๑. การค้าและบริการเชื่อมโยงนานาชาติ
๒. การท่องเที่ยวที่หลากหลาย
๓. การเกษตรและเกษตรแปรรูป
๔. ศูนย์กลางด้านการศึกษาและสาธารณสุข

เป้าประสงค์ของกลุ่มจังหวัด

“ พัฒนากลุ่มจังหวัดเพื่อความผาสุกของประชาชน ”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี(ค่าฐานปี ๒๕๖๒=๓๔๖,๘๓๗ ล้านบาท)	๓๕๓,๗๗๓	๓๖๐,๘๔๙	๓๖๘,๐๖๖	๓๗๕,๔๒๗	๓๘๒,๙๓๖
๒	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดเฉลี่ยต่อหัวต่อปีเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี(ค่าฐานปี ๒๕๖๒= ๑๐๒,๙๓๖บาท)	๑๐๔,๙๙๔	๑๐๗,๐๙๔	๑๐๙,๒๓๖	๑๑๑,๔๒๑	๑๑๓,๖๕๐
๓	ค่าดัชนีความก้าวหน้าของคน (HAI) เฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดต้องไม่น้อยกว่าค่าเฉลี่ยของปี ๒๕๖๒ (๐.๖๐๐๕)	๐.๖๒๐๕	๐.๖๓๐๕	๐.๖๔๐๕	๐.๖๕๐๕	๐.๖๖๐

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑. ส่งเสริมการค้า การลงทุน โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการพัฒนา

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการสนับสนุนการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ และจังหวัดต่าง ๆ

ตัวชี้วัด

ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑	อัตราการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี (ค่าฐานปี ๒๕๖๒= ๕๒,๒๕๗ ล้านบาท)	๕๓,๓๐๒.๑๔	๕๔,๓๖๘.๑๘	๕๕,๔๕๕.๕๔	๕๖,๕๖๔.๖๖	๕๗,๖๙๕.๙๕
๒	อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี (ค่าฐานปี ๒๕๖๒= ๑๘๔,๕๖๐ ล้านบาท)	๑๘๘,๒๕๑.๒๐	๑๙๒,๐๑๖.๒๒	๑๙๕,๘๕๖.๕๔	๑๙๙,๗๗๓.๖๗	๒๐๓,๗๖๙.๑๕
๓	กำไรของวิสาหกิจชุมชนขนาดกลาง และ ย่อม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี (ค่าฐานปี ๒๕๖๑= ๒๘,๗๔๘ ล้านบาท)	๒๙,๖๑๐.๔๔	๓๐,๔๙๘.๗๕	๓๑,๔๑๓.๗๑	๓๒,๓๕๖.๑๓	๓๓,๓๒๖.๘๑
๔	มูลค่าการค้าชายแดนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี (ค่าฐาน ปี ๒๕๖๓= ๗๔,๔๙๖.๑๗ ล้านบาท)	๗๕,๙๘๖.๐๙	๗๗,๕๐๕.๘๑	๗๙,๐๕๕.๙๓	๘๐,๖๓๗.๐๕	๘๒,๒๔๙.๗๙

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างความร่วมมือด้านการค้าและบริการกับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ที่ใช้ประโยชน์จากกระเปาะเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง
๒. ผลักดันให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์และการคมนาคมในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC
๓. จัดตั้งศูนย์ประสานงานเพื่อรองรับการค้า การบริการ และการท่องเที่ยว
๔. สนับสนุนการพัฒนา Limec และสี่แยกอินโดจีน
๕. การพัฒนาการค้าชายแดนและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

แผนงาน

- ส่งเสริมและพัฒนากิจการการลงทุน
- พัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

โครงการ

- โครงการส่งเสริมและพัฒนากิจการการลงทุนทั้งภายในและระหว่างประเทศให้เป็นระบบ
- โครงการพัฒนาโครงข่ายคมนาคม ระบบโลจิสติกส์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความพร้อม

๒. การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานและยั่งยืน เป็นศูนย์กลางการประชุมและการจัดนิทรรศการ

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาระบบการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดให้สามารถขับเคลื่อนไปด้วยความเรียบร้อยและสอดคล้องกับการเป็น Mice city

ตัวชี้วัด

ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑	จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ (ค่าฐานปี ๒๕๖๒= ๗,๗๓๗,๒๘๒ คน)	๗,๙๖๙,๔๐๐	๘,๒๐๘,๔๘๒	๘,๔๕๔,๗๓๖	๘,๗๐๘,๓๗๙	๘,๙๖๙,๖๓๐
๒	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (ค่าฐานปี ๒๕๖๓= ๑๕,๖๒๙.๖๔ ล้านบาท)	๑๖,๔๑๑.๑๒	๑๗,๒๓๑.๖๘	๑๗,๙๗๔.๐๙	๑๘,๐๙๓.๒๖	๑๘,๙๙๗.๙๒

แนวทางการพัฒนา

- ผลักดันให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นศูนย์กลางการประชุม การท่องเที่ยว และจัดนิทรรศการ ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC
- จัดทำจุดประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และจุดเช็คอินสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑
- พัฒนาการท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงกับจังหวัด กลุ่มจังหวัด ที่ใช้ประโยชน์จากระเบียงเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC ประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง
- ยกระดับการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ สู่ระดับนานาชาติ

แผนงาน

- พัฒนาการท่องเที่ยว การประชุมและจัดนิทรรศการ
- ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

โครงการ

- โครงการพัฒนาการท่องเที่ยว การประชุมและจัดนิทรรศการสู่ระดับนานาชาติ
- โครงการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรสอดคล้องกับการตลาดด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์
เพื่อยกระดับปริมาณ คุณภาพและเพิ่มมูลค่าให้สินค้าเกษตร พร้อมทั้งมีตลาดรองรับครบถ้วน

ตัวชี้วัด

ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑	อัตราการขยายตัวภาค เกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ต่อปี (ค่าฐานปี ๒๕๖๒= ๑๑๐,๐๑๙ ล้านบาท)	๑๑๒,๒๑๙.๓๘	๑๑๔,๔๖๓.๗๖	๑๑๖,๗๕๓.๐๔	๑๑๙,๐๘๘.๑๐	๑๒๑,๔๖๙.๘๖
๒	จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ ผ่านมาตรฐาน GAP (ค่าฐานปี๒๕๖๔ = ๔,๗๐๓แปลง/ฟาร์ม)	๖,๐๐๐ แปลง/ฟาร์ม	๗,๐๐๐ แปลง/ฟาร์ม	๘,๐๐๐ แปลง/ฟาร์ม	๙,๐๐๐ แปลง/ฟาร์ม	๑๐,๐๐๐ แปลง/ฟาร์ม
๓	จำนวนไร่ที่ได้รับการ รับรองเป็นเกษตร อินทรีย์(ค่าฐานปี ๒๕๖๓ =๕๗๐.๗๖ ไร่)	๘๐๐ ไร่	๙๐๐ ไร่	๑,๐๐๐ ไร่	๑,๑๐๐ ไร่	๑,๒๐๐ ไร่
๔	จำนวนสินค้าเกษตรที่ ได้รับการแปรรูปเพื่อ เพิ่มมูลค่า (ผลิตภัณฑ์)	๒๐ (ผลิตภัณฑ์)	๒๐ (ผลิตภัณฑ์)	๒๐ (ผลิตภัณฑ์)	๒๐ (ผลิตภัณฑ์)	๒๐ (ผลิตภัณฑ์)
๕	จำนวนสินค้าเกษตรที่ ได้รับการขึ้น ทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทาง ภูมิศาสตร์GI	๕ ชนิด	๕ ชนิด	๕ ชนิด	๕ ชนิด	๕ ชนิด

แนวทางการพัฒนา

- ยกระดับการพัฒนาการเกษตรให้เป็นระบบ ตั้งแต่การผลิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์การแปรรูปที่เพิ่มมูลค่า และการตลาดที่ครบวงจร
- ขยายพื้นที่ระบบชลประทานให้สามารถรองรับการเกษตร เช่น การจัดทำคลองไส้ไก่เพื่อดึงน้ำไปใช้ให้ทั่วถึง
- สนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม เทคโนโลยี และนำมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

แผนงาน

- พัฒนาการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรและขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

โครงการ

๑. โครงการพัฒนาการเกษตรด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและระบบชลประทานเพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิตการเกษตร

๒. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า และยกระดับสู่การขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

๔. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสุขภาพครบวงจร

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและทุกช่วงวัยของกลุ่มจังหวัดให้เป็นคนดี เก่ง มีคุณธรรม และสุขภาพดี

ตัวชี้วัด

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑	อัตราการว่างงานลดลง (ค่าฐาน ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๑.๓๒)	๑.๒๐	๑.๑๐	๑.๐๐	๐.๙๐	๐.๘๐
๒	ร้อยละของผู้ป่วยนอกทั้งหมดที่ได้รับบริการ ตรวจวินิจฉัย รักษาโรค และฟื้นฟูสภาพด้วยศาสตร์การแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก (ค่าฐาน ปี๒๕๖๔ ร้อยละ ๒๐.๕)	๒๒.๕	๒๓.๕	๒๔.๕	๒๕.๕	๒๖.๕

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถรองรับการพัฒนาในทุกด้านของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑

๒. ผลักดันให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นศูนย์กลางการแพทย์ และการแพทย์แผนไทย ความงาม และสมุนไพร ในภาคเหนือตอนล่าง และรองรับในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC

๓. ผลักดันให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ เป็นศูนย์กลางการศึกษาในภาคเหนือตอนล่างและรองรับในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC

แผนงาน

๑. พัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัด

๒. ส่งเสริมการบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึง

โครงการ

๑. โครงการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัดให้บรรลุเป้าหมาย

๒. โครงการส่งเสริมการบริการสาธารณสุขให้ทั่วถึงเพื่อสุขภาพดีถ้วนหน้าของประชาชน

๕. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

เพื่อการเติบโตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

ลำดับ ที่	ตัวชี้วัด	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑	สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้เทียบกับพื้นที่กลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ) จากปีที่ผ่านมา (ค่าฐาน ๐.๑๑)	๐.๑๒	๐.๑๓	๐.๑๔	๐.๑๕	๐.๑๖
๒	จำนวนจุดความร้อนสะสม ลดลงร้อยละ๒๐ (ค่าฐานปี ๒๕๖๔=๑๘,๓๔๐จุด)	๑๔,๖๗๒	๑๑,๗๓๗	๙,๓๙๐	๗,๕๑๒	๖,๐๑๐

แนวทางการพัฒนา

- ๑. ปรับปรุงระบบการจัดการน้ำ ป่าไม้ และสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง
- ๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต

แผนงาน

- ๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒. พัฒนาแหล่งน้ำ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

โครงการ

- ๑. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำให้ใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพ

๕.๒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๘๒) (ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ ศูนย์กลางความเจริญแห่งภูมิภาคที่มั่นคง สืบสานอินโดจีน ประจักษ์ความมั่งคั่ง
ประสานพลังสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ”

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues) / เป้าหมาย (Goals)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : พัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน
การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและประวัติศาสตร์มรดกโลก สินค้าบริการและ
ผลิตภัณฑ์สร้างสรรค์มูลค่าสูง สู่ความมั่งคั่งบนเทคโนโลยีนวัตกรรมและ
ดิจิทัล

เป้าหมาย

๑. เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจของจังหวัดพิษณุโลกให้มีความสมดุล ขยายตัว
อย่าง ต่อเนื่อง และเกิดการกระจายรายได้ที่เหมาะสม บนฐานเทคโนโลยี
นวัตกรรมดิจิทัล
๒. เพื่อพัฒนาระดับมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวและบริการให้มี
มาตรฐานสากลส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์มรดกโลก
การท่องเที่ยวเชิง สุขภาพแบบพิเศษ ที่ส่งผลให้เกิดรายได้จากการท่องเที่ยว
และบริการเพิ่มขึ้น บนฐานเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล
๓. จำนวนคนจนหมดไปและมีการกระจายรายได้ที่เหมาะสม
๔. ภาคเศรษฐกิจการค้าการลงทุนเติบโตอย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน
๕. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์และเชิงประวัติศาสตร์มรดกโลก การท่องเที่ยวเชิง
สุขภาพแบบพิเศษ ระยะยาว ยกย่องให้มีมาตรฐานสากลและติดระดับโลก
๖. มีการพัฒนาบนฐานเทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์และระบบโซ่อุปทานสู่
ศูนย์กลาง อินโดจีนและภูมิภาคอาเซียน

เป้าหมาย

๑. จังหวัดพิษณุโลกเป็นศูนย์กลาง (Hub) โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานของ อิน
โดจีนภูมิภาคอาเซียนและทวีปเอเชีย
๒. การคมนาคมขนส่งในจังหวัดและการเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นทั้งในและ
ต่างประเทศมีมาตรฐานระดับสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : พัฒนาเพิ่มมูลค่ายกระดับเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะเกษตร
อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปและอุตสาหกรรมสร้างสรรค์สู่มาตรฐานสากล

เป้าหมาย

๑. เพื่อพัฒนาภาคเกษตรและอาหารแปรรูปอุตสาหกรรมให้มีผลิตภาพมูลค่าสูง
ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมีมาตรฐานความปลอดภัยระดับ
สากล โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสาน ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม

- เป้าหมาย**
๑. เพื่อน้อมนำแนวพระราชดำริมาสู่การปฏิบัติในการพัฒนาสังคมและ คุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดพิษณุโลก
 ๒. เพื่อพัฒนาคนทุกช่วงวัย ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นผ่านกระบวนการทางการศึกษา และการสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน
 ๓. เพื่อสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดี และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น
 ๔. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสาธารณะ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พลังงาน อย่างเป็นระบบและยั่งยืน

- เป้าหมาย**
๑. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์พลังงานทดแทนอย่างเป็นระบบและมีความยั่งยืน
 ๒. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำของจังหวัด เพื่อรองรับ/แก้ไขปัญหาภัยและอุทกภัย
 ๓. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมบูรณ์ และสมดุล
 ๔. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการขยะที่ได้มาตรฐานและครบวงจร
 ๕. เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการปรับตัวและพัฒนานวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : พัฒนาและเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและระบบเตรียมความพร้อมเผชิญสภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือและความสัมพันธ์กับ ต่างประเทศ อย่างมีคุณภาพ

- กลยุทธ์**
๑. ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 ๒. มีการพัฒนาการเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤตระบบเตือนภัยพิบัติและการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 ๓. มีการขยายความร่วมมือ/ความสัมพันธ์กับเมือง จังหวัดมณฑลในประเทศ ศักยภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๗ : พัฒนาระบบบริหารจัดการและบริการภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และธรรมาภิบาล

- กลยุทธ์**
๑. การบริการภาครัฐที่มีความทันสมัยโปร่งใสและมีธรรมาภิบาล
 ๒. การพัฒนาของฐานข้อมูลภาครัฐ (Big Data)

๕.๓ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพิษณุโลก (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“เป็นเมืองท่องเที่ยว ๓ ธรรม ๔ แยกกระเปียงเศรษฐกิจ ที่มั่งคั่ง”

พันธกิจ (Mission)

- ๑. ส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากเพื่อเชื่อมโยงไปสู่การค้าการลงทุน และการบริการ
- ๒. ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีมาใช้ในภาคเกษตร อุตสาหกรรม การ ท่องเที่ยว การศึกษาและสาธารณสุข
- ๓. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรโดยให้เชื่อมโยงกับระบบอุตสาหกรรมและ การค้า

เป้าประสงค์

เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรมและการบริการ

ค่านิยม

มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีจิตบริการ ยึดมั่นคุณธรรม งานเป็นทีม

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีจิตบริการ ยึดมั่นคุณธรรม งานเป็นทีม

ลำดับ	ตัวชี้วัด	หน่วย	ปีงบประมาณ					รวม
			๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐	
๑	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕
๒	มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕
๓	รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา	ร้อยละ	๕	๕	๕	๕	๕	๒๕

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issues)	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่นคงและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)	

วัตถุประสงค์	๑. เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน สินค้าและบริการของจังหวัด พิชญ์โลกให้เกิด ความสมดุลขยายตัวอย่างต่อเนื่อง สร้างงานสร้างรายได้ มีการกระจายรายได้ที่เหมาะสมและเกิดความมั่นคง บนฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูง ๒. เพื่อพัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์และการคมนาคมของระบียง เศรษฐกิจ NSEC และ EWEC เชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและความร่วมมือ GMS LIMEC ASEAN+๓ และ BIMSTE ๓. เพื่อพัฒนาจังหวัดสู่เมืองอัจฉริยะ (Smart City)
แนวทางการพัฒนา	๑. ส่งเสริมการค้าการลงทุน สินค้าและบริการ บนระบียงเศรษฐกิจ และอนุภูมิภาคความร่วมมือ ทางเศรษฐกิจ ๒. พัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ (Logistic Hub) ของภูมิภาค ๓. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และยกระดับ เศรษฐกิจดิจิทัล เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากยุควิถีใหม่ (New Normal)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากลและยั่งยืน และเป็นเมืองศูนย์กลางการประชุมและจัดนิทรรศการ (MICE CITY)	

วัตถุประสงค์	๑. เพื่อพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวของจังหวัดให้มีมาตรฐานสากลและเป็น เมืองศูนย์กลางการ ประชุมและจัดนิทรรศการ (MICE CITY) ๒. เพื่อพัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เชื่อมโยงกลุ่มจังหวัด ระบียงเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC และความร่วมมือในอนุภูมิภาค GMS LIMEC ASEAN+๓ และ BIMSTEC
แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาจังหวัดให้เป็นเมืองท่องเที่ยวในระดับนานาชาติและเป็นเมืองแห่งศูนย์กลางการประชุม และนิทรรศการ ๒. ยกระดับและพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวและบริการในรูปแบบการท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ และสนับสนุนให้จังหวัดเป็นเมืองสร้างสรรค์ (Creative City)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : ยกระดับการเกษตรที่เป็นระบบเพิ่มมูลค่าและการตลาดที่ครบวงจรบนฐานนวัตกรรมและเทคโนโลยี

วัตถุประสงค์	๑. เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรและการแปรรูปให้มีมาตรฐานและคุณภาพสูง สอดคล้องกับตลาดบนฐานเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๒. เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและพื้นที่ชลประทานเพื่อการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ
แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาและยกระดับเกษตรกรให้มีศักยภาพและภาคการเกษตรในกระบวนการที่ เป็นระบบและการตลาดที่ครบวงจรบนฐานเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ๒. พัฒนาและขยายพื้นที่ชลประทานเพื่อการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืน และสืบสานอัตลักษณ์ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม

วัตถุประสงค์	๑. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของคนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี เก่ง ดี มีคุณธรรม ๒. เพื่อพัฒนาด้านการศึกษาและสาธารณสุขที่มีมาตรฐานและประชาชนสามารถเข้าถึง ๓. เพื่อรักษาอัตลักษณ์สืบสานประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔. เพื่อน้อมนำศาสตร์พระราชมาสู่การปฏิบัติในการพัฒนาด้าน สังคม และคุณภาพ ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในจังหวัด
แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาและเพิ่มศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของจังหวัดเพื่อรองรับและสนับสนุน การพัฒนาในทุก มิติและน้อมนำศาสตร์พระราชมาสู่การปฏิบัติ ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางบริการทางการแพทย์และสุขภาพ ๓. ส่งเสริมและพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการศึกษาของภูมิภาค ๔. พัฒนาและสนับสนุนให้จังหวัดเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้บนฐานเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๕. ส่งเสริมการอนุรักษ์สืบสานประเพณี วัฒนธรรมคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และสืบสาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ : พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงาน
อย่างเป็นระบบ และยั่งยืน**

วัตถุประสงค์	๑. เพื่อพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์พลังงานที่ยั่งยืน ๒. เพื่อการพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำของจังหวัดแบบบูรณาการ
แนวทางการพัฒนา	๑. พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะ และการจัดการน้ำ เพื่อสร้างความสมดุลแก่ระบบนิเวศ ๒. ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และการใช้พลังงานทดแทน พลังงานทางเลือก

**ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน พัฒนาระบบเตรียม
ความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับ
ต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ**

วัตถุประสงค์	๑. เพื่อสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และอำนวยความสะดวก เป็นธรรม แก่ประชาชน ๒. เพื่อเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤตและพัฒนาการเตือนภัย และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีประสิทธิภาพ ๓. เพื่อขยายความร่วมมือ/สถาปนาความสัมพันธ์กับเมือง/จังหวัดในประเทศ บนระเบียบ เศรษฐกิจ NSEC และ EWEC และความร่วมมือในอนุภูมิภาค GMS LIMEC ASEAN+๓ และ BIMSTEC
แนวทางการพัฒนา	๑. เสริมสร้างและพัฒนาสังคมของจังหวัดให้มีความมั่นคง ปลอดภัยและอำนวยความสะดวก โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ๒. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด โดยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ๓. พัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในสภาวะวิกฤต ระบบเตือนภัย การจัดการภัยพิบัติ สาธารณภัย และโรคอุบัติใหม่โรคอุบัติซ้ำ ๔. สถาปนาความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้องกับประเทศบนระเบียบเศรษฐกิจ NSEC และ EWEC และความร่วมมือในอนุภูมิภาค GMS LIMEC ASEAN+๓ และ BIMSTEC

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพิษณุโลก
(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“พัฒนาสังคมควบคู่คุณภาพชีวิต สร้างธรรม สร้างชุมชน สู่ความยั่งยืน”

เป้าประสงค์ (Goals)

ประชาชนจังหวัดพิษณุโลกมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategic Issue)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาพื้นที่สาธารณะให้สะอาดสวยงาม
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบจัดการน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและการเกษตร
- กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนางานด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจร และงานควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างเป็นระบบ
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาด้านสาธารณสุขทุกระดับ และเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการเฝ้าระวังป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ และการแพร่ระบาดในพื้นที่
- กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุนและพัฒนาสนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกายให้เพียงพอและได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการทุกระดับ
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน การสร้างความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทำนุบำรุงศาสนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคการเกษตร ส่งเสริมการผลิตในการพัฒนาเกษตรปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ทักษะฝีมือ และเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมและได้มาตรฐาน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คุณธรรมทั้งในระบบ นอกบบให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และประชาชนที่มีสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ บริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเพิ่มพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ บริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย มลพิษ และพัฒนาชุมชนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม ในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทุกภาคส่วน

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาลตำบลห้วยแก้ว (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ห้วยแก้วพัฒนา ประชาผาสุข สาธารณพร้อม สิ่งแวดล้อมดี สืบสานประเพณีวัฒนธรรม”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategic Issue)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ

เป้าประสงค์ (Goals)

๑. มีระบบการบริหารงานและการบริการที่มีคุณภาพ และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒. มีการพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพ สร้างจิตสำนึกและโอกาสในการอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา และวัฒนธรรมให้กับประชาชนและเยาวชน

๓. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน มีระบบบริการด้านสาธารณสุขที่ดี และสร้างความมั่นคงทางสังคมให้ทั่วถึง พร้อมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๔. มีการอนุรักษ์ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

๕. การจัดการขยะมูลฝอย น้ำเสียได้มาตรฐาน มีความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

๖. มีระบบสาธารณสุขปโรค สาธารณูปการ ในเขตเทศบาลที่ได้มาตรฐาน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. การบริหารจัดการของเทศบาลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒. ร้อยละ ๘๐ ของสถานศึกษามีระบบการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ

๓. ประชาชนร้อยละ ๘๐ มีความคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความปลอดภัยในชีวิต

๔. ประชาชนร้อยละ ๘๐ มีสุขภาพแข็งแรง

๕. ประชาชนในเขตเทศบาลร้อยละ ๘๕ มีระบบสาธารณสุขปโรค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ (Strategy)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาพื้นที่สาธารณะให้สะอาดสวยงาม
- กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ
- กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบจัดการน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคและการเกษตร
- กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนางานด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจร และงานควบคุมอาคาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว
- กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างเป็นระบบ
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาด้านสาธารณสุขทุกรูปแบบ และเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการเฝ้าระวังป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ และการแพร่ระบาดในพื้นที่
- กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุนและพัฒนาสนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกายให้เพียงพอและได้มาตรฐาน ส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการทุกรูปแบบ
- กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การสร้างความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
- กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน
- กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทำนุบำรุงศาสนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

- กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคการเกษตร ส่งเสริมการผลิตในการพัฒนาเกษตรปลอดภัย
- กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ทักษะฝีมือ และเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์
- กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมและได้มาตรฐาน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คู่คุณธรรมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา และประชาชนที่มีสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ บริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเพิ่มพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ บริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย มลพิษ และพัฒนาชุมชนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม ในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

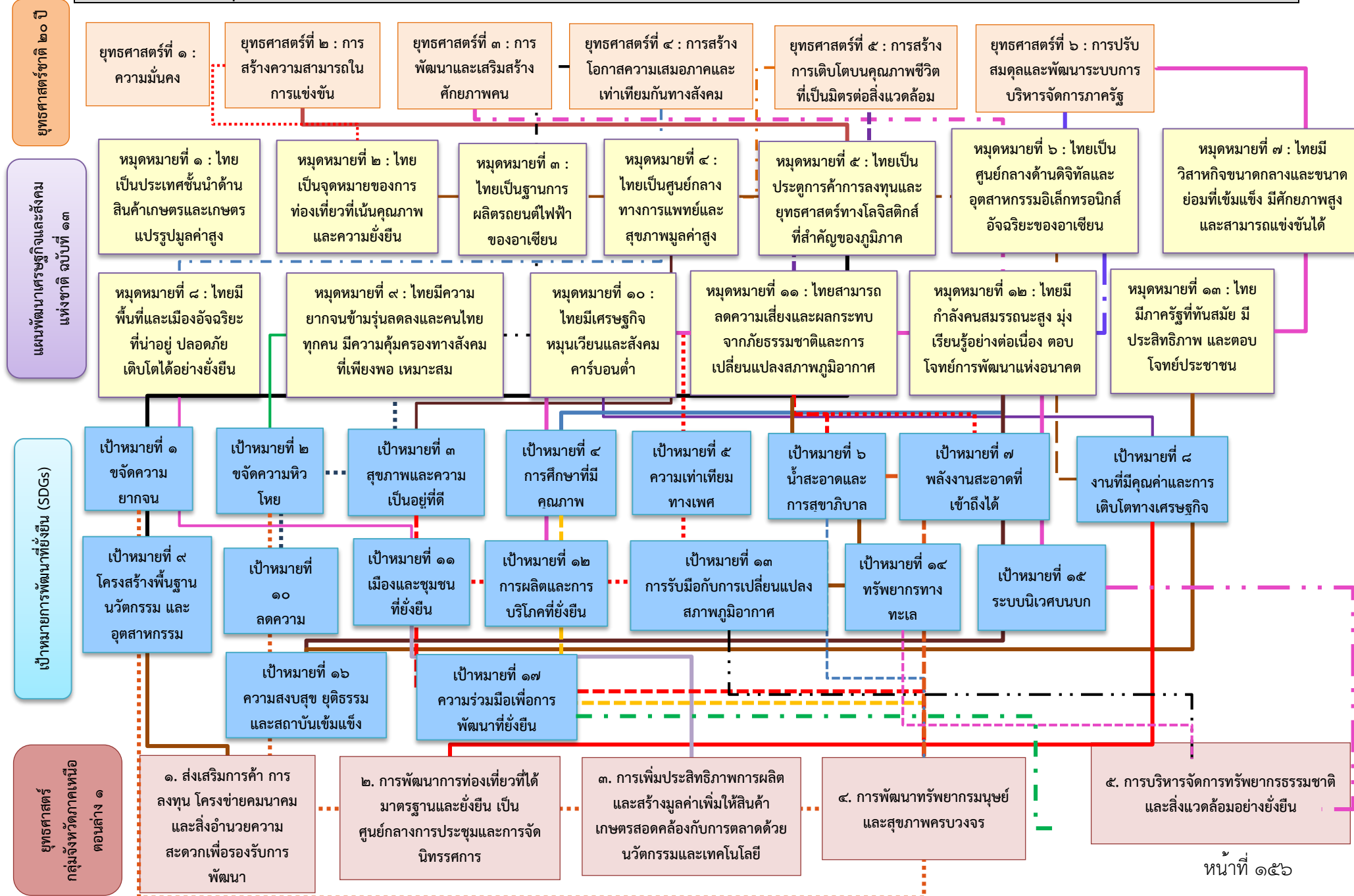
กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

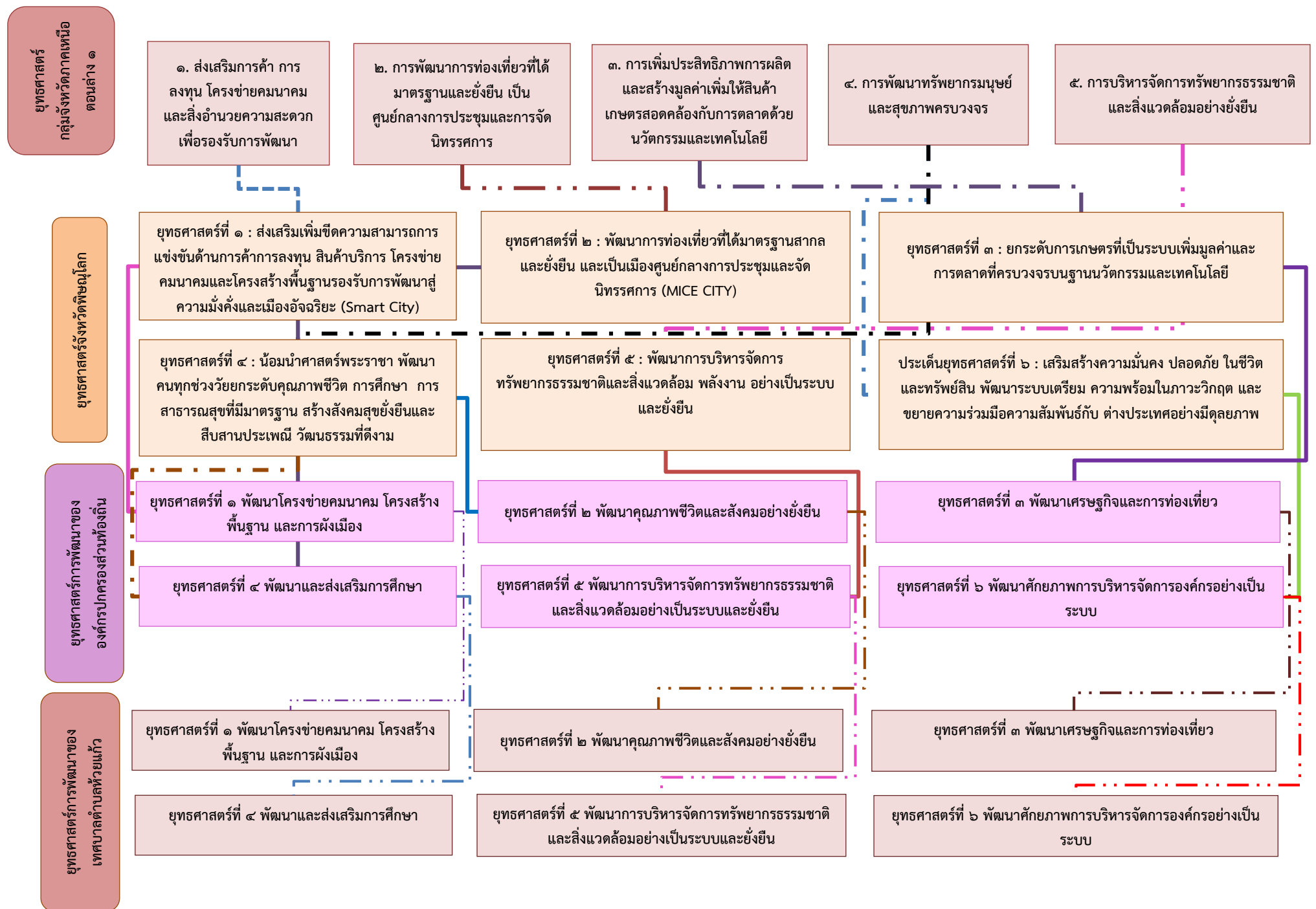
กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทุกภาคส่วน

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Strategic Standpoint)

“เทศบาลตำบลห้วยแก้วเป็นองค์กรที่ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างมั่นคงและยั่งยืน”

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

(๓) การวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลห้วยแก้ว

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัย และสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ ศักยภาพด้าน เศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ด้านเทคโนโลยี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
๑. สภาพพื้นที่เหมาะแก่การทำการเกษตร เนื่องจากมีแหล่งทรัพยากรน้ำใต้ดิน และมีลำคลองไหลผ่านหลายสาย มีความอุดมสมบูรณ์ สามารถทำการเกษตรได้ทั้งปี ๒. มีกลุ่มอาชีพที่มั่นคง มีภูมิปัญญาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ๓. มีกลุ่มเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง เช่น กลุ่มกล้วยไม้บ้านบึงเวียน เป็นต้น ๔. เป็นชุมชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๕. เจ้าหน้าที่เป็นบุคลากรที่มีความเข้าใจปัญหาในท้องถิ่นเป็นอย่างดี ๖. มีถนนในการคมนาคม สัญจรครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	๑. คลองมีสภาพตื้นเขิน ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมทุกปี ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลผลิตทางการเกษตร ๒. ไม่มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ ๓. ขาดศูนย์รวมจำหน่ายและกระจายสินค้าทางการเกษตร ๔. ถนนที่ใช้สัญจรส่วนใหญ่เป็นถนนลูกรัง มีหลุมและฝุ่นละออง ๕. งบประมาณในการบริหารงานไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

โอกาส (Opportunity : O)	อุปสรรค (Threat : T)
๑. พระราชบัญญัติกำหนดและขั้นตอนกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยมีหน่วยงานราชการกลาง และส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่เทศบาล ๒. นโยบายรัฐบาลในการทำงานในรูปแบบประชารัฐ ๓. ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวก คล่องตัว และการทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	๑. การเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร ส่งผลให้ประชาชนมีระดับความต้องการในบริการสาธารณะสูงขึ้น ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ๒. มีโรคระบาด ความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินลดลง ๓. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี การรับข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ มีผลต่อพฤติกรรมทางลบของประชาชน โดยเฉพาะเด็ก และเยาวชน ค่านิยมเปลี่ยนไป ๔. การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศทำให้เกิดภัยธรรมชาติที่ควบคุมไม่ได้

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

(๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑.	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้าง ความสามารถในการ แข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้า การลงทุนและ ยุทธศาสตร์ทาง โลจิสติกส์ที่สำคัญ ของภูมิภาค หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมือง อัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้ อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และ อุตสาหกรรม	ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีด ความสามารถการแข่งขัน ด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่าย คมนาคมและโครงสร้าง พื้นฐานรองรับการพัฒนา สู่ความมั่นคงและเมือง อัจฉริยะ (Smart City)	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่าย คมนาคม โครงสร้าง พื้นฐาน และการผัง เมือง	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่าย คมนาคม โครงสร้าง พื้นฐาน และการผัง เมือง	กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทาง คมนาคมขนส่ง ให้ เชื่อมโยงและได้ มาตรฐานอย่างทั่วถึง กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่ง มวลชนและโลจิสติกส์ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาพื้นที่สาธารณะ ให้สะอาดสวยงาม กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ กลยุทธ์ที่ ๕ พัฒนาแหล่งน้ำและ ระบบจัดการน้ำ สำหรับอุปโภคบริโภค และการเกษตร	● อุตสาหกรรมและ การโยธา ● การเกษตร ● การพาณิชย์	- กองช่าง - สำนักปลัด เทศบาล

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
							กลยุทธ์ที่ ๖ พัฒนางานด้านผังเมือง งานวิศวกรรมจราจร และงานควบคุมอาคาร		
๒.	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม	เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความปลอดภัย เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชาพัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิตการศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐานสร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับ	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่มทุกเพศ ทุกช่วงวัยเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างเป็นระบบ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาด้านสาธารณสุขทุกรูปแบบ และ	● การศึกษา ● สาธารณสุข ● เคหะและชุมชน ● สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	- กองช่าง - สำนักปลัดเทศบาล - กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				ต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ			เสริมสร้างสุขภาพของประชาชน กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการเฝ้าระวัง ป้องกันโรคติดต่อ โรคอุบัติใหม่ และการแพร่ระบาดในพื้นที่ กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุนและพัฒนาสนามกีฬา และสถานที่ออกกำลังกายให้เพียงพอและได้มาตรฐานส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการทุกรูปแบบ กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถ		

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
							พึ่งพาตนเองได้ ส่งเสริมการสร้าง ความเข้มแข็งของ ชุมชน การสร้างความ เสมอภาค และลด ความเหลื่อมล้ำทาง สังคม กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุน ระบบการรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่ม ประสิทธิภาพระบบ การป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย ในท้องถิ่นให้มี ประสิทธิภาพและได้ มาตรฐาน		

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
							กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทำนุบำรุงศาสนา		
๓.	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและ เสริมสร้างศักยภาพคน	หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความ	เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ	ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุนสินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากลและยั่งยืนและเป็นเมืองศูนย์กลางการประชุมและจัดนิทรรศการ (MICE CITY)	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคการเกษตร ส่งเสริมการผลิตในการพัฒนาเกษตรปลอดภัย กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม	● อุตสาหกรรมและการโยธา ● การเกษตร ● การพาณิชย์ ● สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	- กองช่าง - สำนักปลัดเทศบาล

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
		คຸ້ມครองทงสังคมที่เพียพอเหมาะสม หมุดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ					กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพ ทักษะฝีมือ และเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ ส่งเสริมการ พัฒนาเศรษฐกิจ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มี ความพร้อมและได้มาตรฐาน ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวทุกรูปแบบ		

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนากองกรณ์ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๔.	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน	หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ	ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสาย อัตลักษณ์ ประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา	กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คู่คุณธรรมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐาน การศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาครูบุคลากรทางการศึกษา และประชาชนที่มีสมรรถนะสูง กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมการใช้สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และส่งเสริม การเรียนรู้ตลอดชีวิต	● การศึกษา ● สาธารณสุข ● เกษตรและชุมชน	- กองช่าง - สำนักปลัดเทศบาล - กองการศึกษา

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
							กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการสร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาอย่างทั่วถึง		
๕.	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้ เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน	กลยุทธ์ที่ ๑ บริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบบูรณาการและยั่งยืน กลยุทธ์ที่ ๒ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และเพิ่มพื้นที่สีเขียว พื้นที่ป่า ป่าชุมชน และป่าต้นน้ำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำ	● อุตสาหกรรมและการโยธา ● การเกษตร ● การพาณิชย์	- กองช่าง - สำนักปลัดเทศบาล

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก				อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ที่ ๔ บริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย มลพิษ และพัฒนาชุมชนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ที่ ๖ ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๖.	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง	ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่นคงและเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ	กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ	● บริหารงานทั่วไป ● การรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัดเทศบาล

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์เทศบาล	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
							กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับทุกภาคส่วน		

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ.๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง												
๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๒	๕๓๕,๐๐๐	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๒	๕๓๕,๐๐๐
๑.๒ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	๓๕	๔๐,๒๓๖,๐๐๐	๑๗	๒๘,๓๖๔,๐๐๐	๑๘	๓๐,๒๒๓,๐๐๐	๑๘	๓๕,๒๔๖,๗๐๐	๑๕	๒๙,๘๘๐,๐๐๐	๑๐๓	๑๖๓,๙๔๙,๗๐๐
รวม	๓๗	๔๐,๗๗๑,๐๐๐	๑๗	๒๘,๓๖๔,๐๐๐	๑๘	๓๐,๒๒๓,๐๐๐	๑๘	๓๕,๒๔๖,๗๐๐	๑๕	๒๙,๘๘๐,๐๐๐	๑๐๕	๑๖๔,๔๘๔,๗๐๐
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน												
๒.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๕	๒๒๐,๐๐๐	๗	๑,๒๒๐,๐๐๐	๕	๒๒๐,๐๐๐	๕	๒๒๐,๐๐๐	๕	๒๒๐,๐๐๐	๒๗	๒,๑๐๐,๐๐๐
๒.๒ แผนงานสาธารณสุข	๘	๘๓๕,๐๐๐	๗	๕๓๕,๐๐๐	๗	๕๓๕,๐๐๐	๗	๕๓๕,๐๐๐	๗	๕๓๕,๐๐๐	๓๖	๒,๙๗๕,๐๐๐
๒.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๕	๙๐,๐๐๐	๕	๙๐,๐๐๐	๕	๙๐,๐๐๐	๕	๙๐,๐๐๐	๕	๙๐,๐๐๐	๒๕	๔๕๐,๐๐๐
๒.๔ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	๒๕๐,๐๐๐
๒.๕ แผนงานงบบกลาง	๓	๑๐,๔๕๐,๐๐๐	๓	๑๐,๔๕๐,๐๐๐	๓	๑๐,๔๕๐,๐๐๐	๓	๑๐,๔๕๐,๐๐๐	๓	๑๐,๔๕๐,๐๐๐	๑๕	๕๒,๒๕๐,๐๐๐
รวม	๕	๑๑,๖๔๕,๐๐๐	๗	๑๒,๓๔๕,๐๐๐	๕	๑๑,๓๔๕,๐๐๐	๕	๑๑,๓๔๕,๐๐๐	๕	๑๑,๓๔๕,๐๐๐	๑๐๘	๕๘,๐๒๕,๐๐๐
๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว												
๓.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของ	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๕	๑๕๐,๐๐๐
รวม	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๑	๓๐,๐๐๐	๕	๑๕๐,๐๐๐
๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา												
๔.๑ แผนงานการศึกษา	๙	๒,๐๗๖,๐๐๐	๙	๒,๐๙๘,๕๐๐	๑๐	๒,๖๒๒,๑๒๕	๙	๒,๑๔๖,๙๓๑	๙	๒,๑๗๒,๙๗๘	๔๖	๑๑,๑๑๖,๕๓๔

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ.๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	๗	๒๒๐,๐๐๐	๗	๒๒๐,๐๐๐	๗	๒๒๐,๐๐๐	๗	๒๒๐,๐๐๐	๗	๒๒๐,๐๐๐	๓๕	๑,๑๐๐,๐๐๐
๔.๓ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	๒	๒๐๐,๐๐๐	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๒	๒๐๐,๐๐๐
รวม	๑๘	๒,๔๙๖,๐๐๐	๑๖	๒,๓๑๘,๕๐๐	๑๗	๒,๔๘๒,๑๒๕	๑๖	๒,๓๖๖,๙๓๑	๑๖	๒,๓๙๒,๙๗๘	๘๓	๑๒,๔๑๖,๕๓๔
๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนากาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน												
๕.๑ แผนงานสาธารณสุข	๐	-	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐	๐	-	๐	-	๐	-	๑	๑,๐๐๐,๐๐๐
๕.๒ แผนงานการเกษตร	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๙๕	๑๐๙,๙๖๕,๐๐๐
รวม	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๒๐	๒๒,๙๙๓,๐๐๐	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๑๙	๒๑,๙๙๓,๐๐๐	๙๖	๑๑๐,๙๖๕,๐๐๐
๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพกาการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ												
๖.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๘๐	๔,๘๓๕,๐๐๐
๖.๒ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	๒	๑๔๕,๐๐๐	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๒	๑๔๕,๐๐๐
รวม	๑๘	๑,๑๑๒,๐๐๐	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๑๖	๙๖๗,๐๐๐	๘๒	๔,๙๘๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	๘๐	๗๖,๙๓๕,๐๐๐	๖๑	๖๖,๐๕๐,๕๐๐	๖๐	๖๖,๔๓๓,๑๒๕	๕๙	๗๐,๙๘๑,๖๓๑	๕๖	๖๕,๖๔๐,๙๗๘	๑๖๔	๓๕๑,๐๒๑,๒๓๔

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ ๗ หมู่ ๙ หมู่ ๑๑ เชื่อมต่อดำบลสนามคลี(หมู่ ๑๑)	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง-เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร-เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างตำบล	ก่อสร้างถนน คสส.กว้าง ๖ เมตรยาว ๘๙๓ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร	๓,๒๖๖,๐๐๐	๓,๒๖๖,๐๐๐	๓,๒๖๖,๐๐๐	๓,๒๖๖,๐๐๐	๓,๒๖๖,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๖สายหน้าบ้านนาย ประพันธ์ พันธุ์มณี ถึงถนนคอนกรีตเรียบคลองไต่สะแก เชื่อมต่อดำบล สนามคลี	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง-เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร-เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างตำบล	ก่อสร้างถนน คสล.กว้าง ๖ เมตรยาว ๑,๒๔๗ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร	๔,๘๕๙,๐๐๐	๔,๘๕๙,๐๐๐	๔,๘๕๙,๐๐๐	๔,๘๕๙,๐๐๐	๔,๘๕๙,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

พหุคความท่ี ๕ ไทยเป็นปรศตุการค้ำการลงทุนและยุทรศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

พหุคความท่ี ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายข้างวัดบางกระทุ่มใน ถึงเขต ตำบลสนามคลี(หมู่ ๖)	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล.กว้าง ๔ เมตรยาว ๗๓๐ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร	๑,๔๑๑,๐๐๐					ระยะทางที่ดำเนินการ	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายจากสะพานเหล็ก ถึงทางหลวงหมายเลข ๑๐๖๓ (หมู่ ๖)	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล.กว้าง ๔ เมตรยาว ๘๐ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร			๑๕๗,๐๐๐			ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการใช้เส้นทาง สัญจร	กองช่าง
๑๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเชื่อม ระหว่าง หมู่ ๑ ต.บางกระพุ่ม ถึง หมู่ ๘ ต.วังน้ำคู้	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล.กว้าง ๕ เมตรยาว ๑,๘๘๐ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร	๔,๔๖๔,๐๐๐	๔,๔๖๔,๐๐๐	๔,๔๖๔,๐๐๐	๔,๔๖๔,๐๐๐	๔,๔๖๔,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวก ในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านนายกำพล สิ่งหลักษ์ หมู่ที่ ๖	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจรและไม่มีน้ำท่วมขังบ้านเรือน	ซ่อมสร้างถนน คสล. กว้าง ๔ เมตรยาว ๔๕๐ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๘๐๐ ตร.ม.					๙๙๐,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวก ในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง
๑๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านนายจำ สี่ ฉิม ถึงสาม แยกโคสะแก (หมู่ ๙)	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	ก่อสร้างถนน คสล.กว้าง ๔ เมตรยาว ๔๕๕ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร	๙๑๒,๐๐๐					ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการใช้เส้นทาง สัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๐	โครงการก่อสร้างถนนดินลูกรังสาย หมู่ ๗ ถึงหมู่ ๙ จากถนนหินคลุกหมู่ ๗ ถึงถนนสายดิสแก หมู่ ๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	ก่อสร้างถนนดินลูกรังขนาดกว้าง ๓ เมตร ยาว ๔๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือ มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๒๐๐ ตารางเมตร					๑๖๘,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการใช้ เส้นทางสัญจร	กองช่าง
๓๑	โครงการก่อสร้างถนนดินลูกรังสายบ้านนายเทิดศักดิ์ พุกษวัน ถึง บ้านนายกำพล นัยเย็น หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจรและไม่มีน้ำท่วมขังบ้านเรือน	ก่อสร้างถนนดินลูกรัง กว้าง ๔ เมตรยาว ๔๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๖๐๐ ตร.ม.			๒๓๒,๐๐๐			ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวก ในการใช้เส้นทางสัญจร หนาที่ ๑๙๔	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่นคงและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓๒	โครงการก่อสร้างถนนดินลูกรัง สายบ้านนายมานพ ยี่สุนแก้ว หมู่ที่ ๙ ตำบลบางกระทุ่ม	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการใช้ เส้นทางสัญจรและไม่มี น้ำท่วมขังบ้านเรือน	ขนาดกว้าง ๓ เมตร ยาว ๒๑๘ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ ๖๕๔ ตารางเมตร	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	๙๙,๐๐๐	ระยะทาง ที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนมี ความสะดวก ในการ ใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน

ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๔๐	โครงการก่อสร้างถนนหินคลุก หมู่ที่ ๕ สายหนองหลังวัดถึง ถนนสาย เลียบคลองอ้ายเลือก (คลองนา)หมู่ ๕ ต.บางกระพุ่ม	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	ก่อสร้างถนนหินคลุก หมู่ที่ ๕ สายหนองหลังวัดถึงถนนสาย เลียบคลองอ้ายเลือก (คลองนา) ขนาดกว้าง ๓ เมตร ยาว ๕๖๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตรหรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๖๘๐ ตร.ม.	๑๕๕,๐๐๐						ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวกในการใช้ เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

พหุคความท่ี ๕ ไทยเป็นปรศตุการค้การลงทุนและยุทรศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

พหุคความท่ี ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕๑	โครงการก่อสร้างถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายสะพานคลองนาถึงสะพานขาวหมู่ ๕	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง -เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร -เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างตำบล	ก่อสร้างถนนแอสฟัลต์ติกคอนกรีตกว้าง ๕ เมตรยาว ๒,๓๔๐ เมตร หนา ๐.๐๕ เมตร	๕,๒๙๖,๐๐๐	๕,๒๙๖,๐๐๐	๕,๒๙๖,๐๐๐	๕,๒๙๖,๐๐๐	๕,๒๙๖,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่ได้รับความสะดวกในและพื้นที่ใกล้เคียง การใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

พหุคความท่ี ๕ ไทยเป็นปรศตุการค้ำการลงทุนและยุทรศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

พหุคความท่ี ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)				
๕๖	โครงการซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมวางท่อระบายน้ำสายหลังสถานีรถไฟแม่เทียบ หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจรและไม่มีน้ำท่วมขังบ้านเรือน	ซ่อมสร้างถนน คสล. กว้าง ๔ เมตรยาว ๑๒ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๔๘ ตร.ม. พร้อมวางท่อระบายน้ำ คสล. ขนาด Ø ๐.๘๐ ม. ยาว ๖ เมตร จำนวน ๒ แถว	๖๙,๐๐๐						ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวก ในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๑	โครงการซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเลียบบคลองยางโทน (บริเวณทางเข้าบ้านบึงเวียน) หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจรและไม่มีน้ำท่วมขังบ้านเรือน	ซ่อมสร้างถนน คสล. กว้าง ๖ เมตรยาว ๒๕ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ตร.ม.		๑๑๑,๐๐๐				ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวก ในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง
๖๒	โครงการซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเลียบบคลองยางโทน จากหน้าบ้านนายมาโนช ทองสัมฤทธิ์ถึงถนนคสล. ไปบึงเวียน หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจรและไม่มีน้ำท่วมขังบ้านเรือน	ซ่อมสร้างถนน คสล. กว้าง ๖ เมตรยาว ๔๔๘ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๖๘๘ ตร.ม.	๑,๗๙๕,๐๐๐					ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวก ในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน

ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๓	โครงการซ่อมสร้างปรับผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีตสายบ้านบึงเวียน ถึงเขตตำบลไผ่ล้อมต่อจากโครงการเดิม (หมู่ ๗) ช่วงที่ ๒	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง-เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร-เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างตำบล	ซ่อมสร้างผิวจราจรกว้าง ๖ เมตรยาว ๑,๓๔๒ เมตรหนา ๐.๐๕ เมตร	๔,๖๐๘,๐๐๐	๔,๖๐๘,๐๐๐	๔,๖๐๘,๐๐๐	๔,๖๐๘,๐๐๐	๔,๖๐๘,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน

ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่นคงและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๔	โครงการซ่อมสร้างเสริมผิวจราจรแอสฟัลต์ติกคอนกรีตสายสันติบันเท็งรีสอร์ท ถึงเขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม(หมู่ ๓)	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง-เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร-เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างตำบล	ซ่อมสร้างผิวจราจรกว้าง ๖ เมตรยาว ๖๙๐ เมตรหนา ๐.๐๕ เมตร			๑,๕๖๐,๐๐๐	๑,๕๖๐,๐๐๐	๑,๕๖๐,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๕	โครงการปรับปรุงถนนแอสฟัลท์ติก สายเรียบทางรถไฟ ม.๕ ต.บางกระทุ่ม อ.บางกระทุ่ม จ.พิษณุโลกถึง เขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม (หมู่ ๕)	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง-เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร-เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างตำบล	ซ่อมสร้างถนนผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีตกว้าง ๖ เมตร ยาว ๖๓๒ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร	๑,๒๒๒,๐๐๐	๑,๒๒๒,๐๐๐	๑,๒๒๒,๐๐๐	๑,๒๒๒,๐๐๐	๑,๒๒๒,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่นคงและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖๙	โครงการก่อสร้างถนนหินคลุก หมู่ที่ ๒ ,๓ สายเลียบริมทางรถไฟ	เพื่อให้ประชาชนได้รับ ความสะดวกในการใช้ เส้นทางสัญจร	ก่อสร้างถนนหินคลุก หมู่ที่ ๒,๓ สายเลียบริมทางรถไฟ ขนาดกว้าง ๔.๕๐ เมตรยาว ๑,๔๙๕ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร หรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๖,๗๒๗ ตร.ม.			๙๓๖,๐๐๐			ระยะทาง ที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนมี ความสะดวกในการ ใช้เส้นทาง สัญจร	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลปีใหม่	๑.เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ๒.เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้รถใช้ถนนของประชาชน	จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการ ณ บริเวณหน้าเทศบาลตำบลห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๘๐มีความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน	๑.อุบัติเหตุทางถนนลดลง ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้รถใช้ถนน	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการลดอุบัติเหตุทางถนนช่วงเทศกาลสงกรานต์	๑.เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ๒. เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้รถใช้ถนนของประชาชน	จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการ ณ บริเวณหน้าเทศบาลตำบลห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ประชาชนร้อยละ ๘๐มีความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน	๑.อุบัติเหตุทางถนนลดลง ๒.ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้รถใช้ถนน	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด	ลดการแพร่ระบาดของ ยาเสพติดในพื้นที่ ลดปัญหาทางสังคมไม่ให้ เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด	เด็ก เยาวชน และ ประชาชนทั่วไปใน เขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๙๐ ของการแพร่ ระบาดของยา เสพติดลดลง	การแพร่ระบาดยา เสพติดในชุมชน ลดลงชุมชนห่างไกล ยาเสพติด	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการฝึกอบรมชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติประจำเทศบาล	เฝ้าตรวจและรองรับภัยพิบัติที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติหรือสาเหตุอื่นที่มีผลกระทบต่อประชาชน	จิตอาสาในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	ชุดปฏิบัติการจิตอาสา มีความพร้อม มีศักยภาพและความเข้มแข็ง	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการพัฒนาศักยภาพ อปพร.	เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของอปพร.	อปพร.ในเขตพื้นที่ทต.ห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนผู้เข้ารับการอบรม	อปพร. มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (บูรณาการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม) ด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV System)บริเวณหมู่ที่ ๔ ต.บางกระทุ่ม	เพื่อเฝ้าระวังและสอดส่องพฤติกรรมกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ววังอาจก่อให้เกิดปัญหาเสพยาเสพติดและปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นตามมา	ติดตั้งกล้องวงจรปิดในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้วจำนวน ๘ จุด		๕๐๐,๐๐๐				จำนวนจุดที่ติดตั้งกล้องวงจรปิด	สามารถเฝ้าระวังและป้องกันภัยอาชญากรรมในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัดฯ งานป้องกัน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน แบบมีส่วนร่วม พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (บูรณาการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมด้วยระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV System)บริเวณหมู่ที่ ๓ และหมู่ที่ ๕ ต.บางกระทุ่ม	เพื่อเฝ้าระวังและสอดส่องพฤติกรรมกลุ่มเสี่ยงในพื้นที่ ทต.ห้วยแก้วแกว่ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมและปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นตามมา	ติดตั้งกล้องวงจรปิดในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว จำนวน ๘ จุด		๕๐๐,๐๐๐				จำนวนจุดที่ติดตั้งกล้องวงจรปิด	สามารถเฝ้าระวังและป้องกันภัยอาชญากรรมในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัดฯ งานป้องกัน

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายเพื่อสุขภาพพร้อมติดตั้ง	เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกายและมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง	ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยแก้ว	๓๐๐,๐๐๐					ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนพอใจมาก ๘๐%	ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลห้วยแก้วมีสุขภาพร่างกาย แข็งแรง	งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการป้องกันและระงับโรคติดต่อ	เพื่อป้องกันและระงับการแพร่ระบาดของโรคติดต่อและไม่ติดต่อในเขตพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อและไม่ติดต่อในเขตพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อได้ ๙๐%	สามารถป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อในพื้นที่ได้	งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
- ๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการพระราชดำริด้าน สาธารณสุข	อุดหนุนงบประมาณ ให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน จัดทำโครงการ พระราชดำริ ด้านสาธารณสุข	หมู่บ้าน/ชุมชน ในเขต พื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	จำนวน ชุมชน/ หมู่บ้าน	ชุมชน/หมู่บ้านเข้า ร่วมโครงการด้าน สาธารณสุขตาม พระราชดำริ ครบ ทุกหมู่บ้าน	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการสร้างสรค์นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้	เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับวัสดุเหลือใช้	ประชาชนในเขตพื้นที่ตต. ห้วยแก้ว	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน นวัตกรรม จาก สิ่งประดิษฐ์	สามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุ เหลือใช้	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
- ๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการสัตว์ปลอดโรคคน ปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า ตามพระปณิธาน สมเด็จพระเจ้า ฟ้าฯ กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี	เพื่อป้องกันและ ควบคุมการเกิดโรคพิษ สุนัขบ้าในสัตว์เลี้ยง และสัตว์เร่ร่อนซึ่งเป็น พาหะนำโรค	สัตว์เลี้ยงและสัตว์เร่ร่อน ตามจำนวนที่ ทต.ห้วย แก้วได้สำรวจ	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	จำนวนสัตว์ ที่ขึ้น ทะเบียน สำรวจ	สามารถป้องกันการ เกิดโรคพิษสุนัขบ้า	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการสำรวจข้อมูลสัตว์ เลี้ยงและสัตว์เร่ร่อน ในเขต พื้นที่ทต.ห้วยแก้ว	เพื่อสำรวจข้อมูล ประชากรสุนัขและ แมวทั้งสัตว์เลี้ยงและ สัตว์เร่ร่อน	สุนัขและแมวในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	๕,๐๐๐	จำนวนสุนัข และแมวที่ ได้ขึ้นทะเบียน	สามารถเก็บข้อมูล ประชากรสุนัขและ แมวได้ครบถ้วน	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระพุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
- ๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการอุดหนุนโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอำเภอบางกระพุ่ม (ศป.ปส.อ.บางกระพุ่ม)	อุดหนุนงบประมาณโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอำเภอบางกระพุ่ม (ศป.ปส.อ.บางกระพุ่ม)	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนงบประมาณอุดหนุน	หน่วยงานที่ได้รับเงินอุดหนุนสามารถดำเนินโครงการได้สำเร็จลุล่วง	งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๒) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	โครงการอุดหนุนสำหรับการ ดำเนิน งานตามแนวทาง โครงการพระราชดำริด้าน สาธารณสุข	เพื่อขับเคลื่อนโครงการ ในพระราชดำริน กิจกรรมต่างๆให้ ความเหมาะสมกับ สภาพปัญหาและ บริบทของพื้นที่	จัดกิจกรรม/โครงการ ต่างๆเพื่อขับเคลื่อน โครงการพระราชดำริด้าน สาธารณสุข	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	๑๘๐,๐๐๐	ประชาชน ร้อยละ ๘๕ ได้รับ ประโยชน์ จาก โครงการ พระราชดำริ	ประชาชนมีความ เข้าใจในกิจกรรม/ โครงการ พระราชดำริเพิ่มขึ้น	สำนัก ปลัดเทศบาล

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๓ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๓) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการป้องกันและแก้ไข ปัญหาความรุนแรงใน ครอบครัว	เพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหาความรุนแรงใน ครอบครัว	ประชาชนในเขตพื้นที่ทต. ห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ปัญหาความ รุนแรงใน ครอบครัว ลดลง ๘๐%	สามารถป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่ เกิดจากความรุนแรง ในครอบครัวได้มาก ขึ้น	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๓ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๓) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการผู้สูงวัยอยู่อย่างไ่ให้มีคุณค่า	เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องสิทธิประโยชน์ที่ผู้สูงอายุพึงได้รับ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อเข้าสู่วัยผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ทต. ห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม	ผู้สูงอายุสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี	งานสวัสดิการสังคม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๓ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๓) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการฝึกอบรมการประกอบอาชีพประชาชน	พัฒนาความรู้และทักษะด้านอาชีพให้แก่ประชาชนผู้สนใจ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปสร้างรายได้	ประชาชนในเขตพื้นที่ทต.ห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ประชาชนในเขตพื้นที่ทต.ห้วยแก้ว	ผู้เข้ารับการอบรมได้พัฒนาความรู้และมีทักษะด้านอาชีพ -ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปสร้างรายได้	งานสวัสดิการสังคม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๓ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๓) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการพัฒนาศักยภาพผู้นำสตรี	เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาตนเองของผู้นำสตรี	สตรีในเขตพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	สตรีในพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	ผู้นำสตรีได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง	งานสวัสดิการสังคม
๕	โครงการส่งเสริมหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต	ประชาชนในพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ประชาชนในพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	ผู้เข้าร่วมโครงการสามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการดำรงชีวิต	งานสวัสดิการสังคม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
- ๒.๔ กลยุทธ์ที่ ๘ ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และทำนุบำรุงศาสนา

(๔) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์-เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีการออกกำลังกาย	จัดแข่งขันกีฬาให้กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยแก้ว	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๙๐ ของการแพร่ระบาดของยาเสพติดของยาเสพติดลดลง	การแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนลดลง ชุมชนห่างไกลยาเสพติด	สำนักปลัดเทศบาล

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่งดงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
- ๒.๕ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคูณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๕) แผนงานงบกลาง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการเบี้ยยังชีพความพิการ	เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการให้ดีขึ้น	จ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้พิการในเขตต.ห้วยแก้ว	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้ได้รับเบี้ยยังชีพ	ผู้พิการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัดเทศบาล (งานสวัสดิการสังคม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่งดงาม
- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน
- ๒.๕ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๕) แผนงานงบกลาง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้ดีขึ้น	จ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุในเขตเทศบาล	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนผู้ได้รับเบี้ยยังชีพ	ผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการที่ดี	สำนักปลัดเทศบาล (งานสวัสดิการสังคม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

ค. Sustainable Development Goals : SDGs

- เป้าหมายที่ ๒

ขจัดความหิวโหย
- เป้าหมายที่ ๓

สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี
- เป้าหมายที่ ๕

ความเท่าเทียมทางเพศ
- เป้าหมายที่ ๘

งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ
- เป้าหมายที่ ๑๐

ลดความเหลื่อมล้ำ
- เป้าหมายที่ ๑๑

เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่งดงาม

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๕ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคูณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๕) แผนงานงบกลาง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้ดีขึ้น	จ่ายเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุในเขตตต.ห้วยแก้ว	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนผู้ได้รับเบี้ยยังชีพ	ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัดเทศบาล (งานสวัสดิการสังคม)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ความมั่นคง ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายความว่า ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมายความว่า ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสากลและยั่งยืนและเป็นเมืองศูนย์กลางการประชุมและจัดนิทรรศการ (MICE CITY)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๓.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาและส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ภาคการเกษตร ส่งเสริมการผลิตในการพัฒนาเกษตรปลอดภัย

(๑) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการอุดหนุนโครงการวัน ของดีเมืองกล้วยตาก	อุดหนุนงบประมาณ โครงการวันของดีเมือง กล้วยตาก	อุดหนุนงบประมาณให้ อำเภอบางกระทุ่ม	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวน งบประมาณ อุดหนุน	หน่วยงานที่ได้รับ เงินอุดหนุนสามารถ ดำเนินโครงการได้ สำเร็จลุล่วง	งาน สวัสดิการ สังคม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระพุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ
- เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

 ๔.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คุณธรรมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

(๑) แผนการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลตำบลห้วยแก้ว	*ค่าอาหารกลางวัน มื้อละ๒๗ บาท/คน*ค่าจัดการเรียนการสอนคนละ ๑,๗๐๐ บาท/ปี - ค่าหนังสือเรียน คนละ๒๐๐ บาท/ปี -ค่าอุปกรณ์การเรียน คนละ ๒๐๐ บาท/ปี -ค่าเครื่องแบบนักเรียนคนละ ๓๐๐ บาท/ปี -ค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนคนละ ๔๓๐ บาท/ปี	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	ร้อยละ ๙๐ ของจำนวนเด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ	กองการศึกษา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระพูน จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ
- เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ๔.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คู่คุณธรรมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

(๑) แผนการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ	เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้มีความพร้อมทั้งร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ และสติปัญญา อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มโอกาสการแสดงออกถึงความสามารถในด้านต่าง ๆ ตามวัยที่เหมาะสม	เด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตตำบลบางกระพูนและพื้นที่ใกล้เคียง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	เด็กและเยาวชนร้อยละ ๘๐ มีพัฒนาการความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ และมีโอกาสแสดงออกถึงความสามารถในด้านต่าง ๆ	เด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตตำบลบางกระพูน และ พื้นที่ใกล้เคียงมีพัฒนาการความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ และมีโอกาสแสดงออกถึงความสามารถในด้านต่าง ๆ	กองการศึกษา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระพูน จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ
- เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ๔.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คู่คุณธรรมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

(๑) แผนการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการพัฒนาการเรียนรู้เด็กปฐมวัยร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง	เพื่อเสริมสร้างเด็กให้มีคุณภาพ เพื่อให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง	จัดฝึกการวางแผนเสริมสร้างเด็ก ร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของเด็กที่เข้ามามีคุณภาพรับการอบรมมีคุณภาพ	สามารถเสริมสร้างเด็กได้อย่างมีคุณภาพ	กองการศึกษา
๖	โครงการพัฒนาศักยภาพคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทต.ห้วยแก้ว ครูบุคลากรทางการศึกษาและกองการศึกษา	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่ได้รับจากการศึกษาดูงานนอกสถานที่	จัดให้มีการทัศนศึกษาดูงานของบุคลากรทางการศึกษา กองการศึกษา และคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ทต.ห้วยแก้ว	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วมความเข้าใจในการปฏิบัติงานของ คกก.บริหารศูนย์	บุคลากรทางการศึกษา กองการศึกษาและคณะกรรมการการพัฒนาศักยภาพ	กองการศึกษา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ
- เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
- ๔.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คุณธรรมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

(๑) แผนการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเด็กปฐมวัย	เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม	เพื่อให้เด็กเล็กรู้คุณค่าของสิ่งแวดล้อมและผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมโดยเข้าร่วมกิจกรรมโครงการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของเด็กนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรม	ผู้เรียนรู้จักดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	กองการศึกษา
๙	โครงการอุดหนุนงบประมาณ สำหรับจ้างบุคลากร ทางการศึกษา และ ลูกจ้างชั่วคราว	เพื่อส่งเสริมการศึกษาของเด็กนักเรียนในพื้นที่ -เพื่อให้เด็กได้มีความทักษะ และได้รับการพัฒนาตามวัย	โรงเรียนวัดบางกระทุ่ม (จ้างครูผู้สอน จำนวน ๒ อัตรา)	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	๙๖,๐๐๐	เด็กได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง	เด็กนักเรียนมีความรู้ ทักษะ และมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับวัย	กองการศึกษา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ
เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คู่คุณธรรมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

(๒) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการแข่งขันกีฬา ชุมชนสัมพันธ์	๑.เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนให้ ความสำคัญกับการออกกำลังกาย ๒.เพื่อใช้สื่อด้านกีฬาส่งเสริม สุขภาพและคุณภาพชีวิตและ สร้าง ความรัก ความสามัคคีให้กับ ประชาชน	ประชาชนในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวน ผู้เข้าร่วม	๑.ประชาชนเห็น ความสำคัญของการออก กำลังกายมากขึ้น ๒. ประชาชนในเขต ทต.ห้วย แก้วมีความรัก ความ สามัคคีเพิ่มมากขึ้น	กอง การศึกษา
๒	โครงการจัดงานประเพณี แข่งขันเรือยาว	เพื่อส่งเสริมและรักษาประเพณี ท้องถิ่นให้คงอยู่คู่กับชุมชน	จัดกิจกรรมแข่งขัน เรือยาวประเพณี	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วม กิจกรรมมี ความพึงพอใจ มาก	ประชาชนได้ร่วมกัน อนุรักษ์และสืบสาน ประเพณีแข่งขันเรือยาว	กอง การศึกษา

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

เป้าประสงค์ที่ -

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้ค่านิยมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

(๒) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการจัดงานประเพณี ลอยกระทง	เพื่ออนุรักษ์และสืบสาน ประเพณีลอยกระทง	จัดกิจกรรมประเพณี วันลอยกระทง	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วม กิจกรรมมี ความพึงพอใจ มาก	ประชาชนได้ร่วมกัน อนุรักษ์และสืบสาน ประเพณีลอยกระทง	กอง การศึกษา
๔	โครงการจัดงานประเพณี สงกรานต์	เพื่ออนุรักษ์และสืบสาน ประเพณีสงกรานต์	จัดกิจกรรมประเพณี วันสงกรานต์	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วม กิจกรรมมี ความพึงพอใจ มาก	ประชาชนได้ร่วมกัน อนุรักษ์และสืบสาน ประเพณีสงกรานต์	กอง การศึกษา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมที่ยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่งดงาม

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาศึกษาให้มีความรู้ค่านิยมทั้งในระบบ นอกกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาศึกษาสู่อาชีพ

(๒) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการถวายเทียน จำนำพรรษา	เพื่ออนุรักษ์สืบสานประเพณี และส่งเสริมทำนุ บำรุงศาสนา	ประชาชนในเขต ทต. ห้วยแก้ว จัด กิจกรรมแห่เทียน พรรษา	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วม กิจกรรมมี ความพึงพอใจ มาก	ประชาชนได้ร่วมกัน อนุรักษ์และสืบสาน ประเพณีถวายเทียนพรรษา	กอง การศึกษา
๖	โครงการถวายเทียน พรรษา	เพื่ออนุรักษ์สืบสานประเพณี และส่งเสริมทำนุ บำรุงศาสนา	ประชาชนในเขต ทต. ห้วยแก้ว จัด กิจกรรมแห่เทียน พรรษา	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	ร้อยละ ๘๐ ของผู้เข้าร่วม กิจกรรมมี ความพึงพอใจ มาก	ประชาชนได้ร่วมกัน อนุรักษ์และสืบสาน ประเพณีถวายเทียนพรรษา	กอง การศึกษา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๔ การศึกษาที่มีคุณภาพ
เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ น้อมนำศาสตร์พระราชา พัฒนาคนทุกช่วงวัยยกระดับคุณภาพชีวิต การศึกษา การสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานประเพณี วัฒนธรรมที่ดีงาม

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา

๔.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คุณธรรมทั้งในระบบ นอกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

(๒) แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน	เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนประชาชน ได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ห่างไกลยาเสพติดและส่งเสริมการออกกำลังกาย	เยาวชนและประชาชนในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชน พอใจมาก๘๐%	เยาวชน และประชาชนในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้วได้เล่นกีฬา รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	กองการศึกษา
				๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐	๒๒๐,๐๐๐			

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
- หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล
- เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

- จ. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- ฉ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- ๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๔ บริหารจัดการและเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย มลพิษ และพัฒนาชุมชนให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการจัดซื้อที่ดินกำจัดขยะมูลฝอย	เพื่อรองรับขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลที่เพิ่มมากขึ้น	จัดซื้อที่ดินเพื่อใช้เป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ไร่		๑,๐๐๐,๐๐๐				มีที่ทิ้งขยะอย่างถูกสุขลักษณะ	มีที่ทิ้งขยะอย่างถูกสุขลักษณะและได้มาตรฐานสิ่งแวดล้อม	สำนักปลัดเทศบาล (งานสาธารณสุขฯ)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการขุดลอกคลองไส้ไก่จากสะพานคลองกะล่อน หมู่ที่ ๒ ตำบลบางกระทุ่ม	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาน้ำท่วมขังและอื่นๆ	ขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒,๕๐๐ เมตร ลึก ๓.๕๐ เมตร ปริมาตรดินขุด ๓๒,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการขุดลอกคลองห้วยแก้ว หมู่ที่ ๙ พื้นที่ ๖ ไร่	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาน้ำท่วมขังและอื่นๆ	ลึก ๓ เมตร ปริมาณดินขุด ๒๘,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑,๑๕๒,๐๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการขุดลอกคลองห้วยหมู่ที่ ๒	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาน้ำท่วมขังและอื่นๆ	ขุดลอกคลองห้วยหมู่ที่ ๒ ระยะยาว ๔,๐๐๐ เมตรลึก ๘ เมตร	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกันภัยแล้งและแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการขุดลอกบึงเขาวัว หมู่ที่ ๒	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภคบริโภคและแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง และอื่นๆ	ขุดลอกบึงเขาวัวหมู่ที่ ๒จำนวน ๓๐ ไร่	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคป้องกันภัยแล้งและแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการขุดลอกบึงเวียน หมู่ที่ ๗	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง และอื่นๆ	ขุดลอกบึงเวียนหมู่ที่ ๗จำนวน ๙๙ ไร่	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกันภัยแล้งและแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการขุดลอกรางระบายน้ำรอบหนองบัว หมู่ที่ ๔	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาน้ำท่วมขังและอื่นๆ	ขนาดกว้าง ๔ เมตร ลึก ๑.๕๐ เมตร ยาว ๑,๑๐๐ เมตร ปริมาตรดินขุด ๑,๖๕๐ ลูกบาศก์เมตร	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ 1 : น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗

พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑

การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๐

ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนากาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	โครงการกำจัดผักตบชวา และวัชพืชในลำคลอง	ฟื้นฟูคุณภาพน้ำในลำ คลอง เพื่อให้มีแหล่งน้ำสะอาด ใช้ เพื่อให้มีการระบายน้ำ ที่ดี เพื่อสร้างความสมดุล ของระบบนิเวศน์	ลำคลองในเขต พื้นที่ทต.ห้วยแก้ว	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนแห่ง ที่ดำเนินการ	คุณภาพน้ำในลำ คลองดีขึ้น -มี แหล่งน้ำสะอาด -มี การระบายน้ำที่ดี ขึ้น -ระบบนิเวศน์ มีความสมดุล	งานป้องกัน และ บรรเทาสา ธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการขุดลอกหนองตาพูนหมู่ที่ ๕ พื้นที่ ๒ ไร่	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาน้ำท่วมขังและอื่นๆ	ลึก ๓ เมตร ปริมาณดินขุด ๙,๖๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๑ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- ๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	เพื่อเฉลิมพระเกียรติวันคล้ายวันพระราชสมภพของรัชกาลที่๑๐ และพระบรมวงศานุวงศ์ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่ารักษาระบบนิเวศน์และปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้	บุคลากรของทต.ห้วยแก้ว และประชาชนทั่วไปร่วมกันจัดกิจกรรมปลูกป่า	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนต้นไม้	เกิดความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ -พื้นที่ป่าชุมชนเพิ่มมากขึ้น	งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs
- เป้าหมายที่ ๑ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- ๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๖	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภค และแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง	ขุดลอก คูคลอง หนองบึง ห้วย สระน้ำ รางระบายน้ำ แหล่งน้ำ สาธารณะ ในเขตพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนแห่งที่ดำเนินการ	ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค -ไม่มีปัญหายแล้ว -ไม่มีปัญหาน้ำท่วม	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๑๗	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำในเขตพื้นที่ ต.ห้วยแก้ว	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง	ขุดลอก คูคลอง หนอง บึง ห้วย สระน้ำ รางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะในเขตพื้นที่ ต.ห้วยแก้ว	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนแห่งที่ดำเนินการ	ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค -ไม่มีปัญหายแล้ว -ไม่มีปัญหาน้ำท่วม	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ ๑ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๘	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภค และแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง	ขุดลอก คูคลอง หนองบึง ห้วย สระน้ำ ร้างระบายน้ำ แหล่งน้ำ สาธารณะ ในเขตพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนแห่งที่ดำเนินการ	ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค -ไม่มีปัญหาภัยแล้ว -ไม่มีปัญหาน้ำท่วม	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการขุดลอกคลองห้วยหมู่ที่ ๒	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาน้ำท่วมขังและอื่นๆ	ขุดลอกคลองห้วยหมู่ที่ ๒ ระยะยาว ๔,๐๐๐ เมตรลึก ๘ เมตร	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกันภัยแล้งและแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการขุดลอกบึงเขาวัว หมู่ที่ ๒	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภคบริโภคและแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง และอื่นๆ	ขุดลอกบึงเขาวัวหมู่ที่ ๒จำนวน ๓๐ ไร่	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภคป้องกันภัยแล้งและแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการขุดลอกบึงเวียน หมู่ที่ ๗	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง และอื่นๆ	ขุดลอกบึงเวียนหมู่ที่ ๗จำนวน ๙๙ ไร่	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกันภัยแล้งและแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการขุดลอกหนอง แถมหมู่ที่ ๑	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่ง น้ำใช้ในการอุปโภค- บริโภคและแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง และอื่นๆ	ขุดลอกหนองแถม จำนวน ๑ ไร่ ๑ งาน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวน สถานที่ สำหรับใช้กัก เก็บน้ำ เพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้ มีแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ ๑ : น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗

พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑

การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๐

ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนากาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	โครงการกำจัดผักตบชวา และวัชพืชในลำคลอง	ฟื้นฟูคุณภาพน้ำในลำ คลอง เพื่อให้มีแหล่งน้ำสะอาด ใช้ เพื่อให้มีการระบายน้ำ ที่ดี เพื่อสร้างความสมดุล ของระบบนิเวศน์	ลำคลองในเขต พื้นที่ต.ห้วยแก้ว	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนแห่ง ที่ดำเนินการ	คุณภาพน้ำในลำ คลองดีขึ้น -มี แหล่งน้ำสะอาด -มี การระบายน้ำที่ดี ขึ้น -ระบบนิเวศน์ มีความสมดุล	งานป้องกัน และ บรรเทาสา ธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการขุดลอกหนองตาพูนหมู่ที่ ๕ พื้นที่ ๒ ไร่	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาน้ำท่วมขังและอื่นๆ	ลึก ๓ เมตร ปริมาณดินขุด ๙,๖๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	กองช่าง

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ ๑ : น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗

พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑

การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑

ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนากาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	โครงการคลองสายน้ำใส ใส่ใจสิ่งแวดล้อม	ฟื้นฟู ปรับปรุงคุณภาพ น้ำในลำคลองให้สะอาด รณรงค์ลดการทิ้งขยะ และของเสียต่าง ๆ ลงใน แม่น้ำลำคลอง	ลำคลองในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนแห่ง ที่ดำเนินการ	น้ำในคลองมี คุณภาพดีขึ้น และ สะอาด -การทิ้ง ขยะและของเสีย ต่าง ๆ ลดลง	งานป้องกัน และ บรรเทาสา ธารณภัย
๑๔	โครงการประชาชนร่วมใจ คัดแยกขยะในครัวเรือน	เพื่อสร้างจิตสำนึก ให้กับประชาชนในการ คัดแยกขยะ	ประชาชนในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ปริมาณขยะ ใน ชุมชน ลดลงไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐	ครัวเรือนในชุมชน มีการคัดแยกขยะที่ ถูกประเภทและ สามารถนำมารี ไซเคิลได้ จำนวนที่ ๒๐๗๒	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

หน้าที ๒๔๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล		เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	เพื่อเฉลิมพระเกียรติวันคล้ายวันพระราชสมภพของรัชกาลที่๑๐ และพระบรมวงศานุวงศ์ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่ารักษาระบบนิเวศน์และปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้	บุคลากรของทต.ห้วยแก้ว และประชาชนทั่วไปร่วมกันจัดกิจกรรมปลูกป่า	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนต้นไม้	เกิดความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ -พื้นที่ป่าชุมชนเพิ่มมากขึ้น	งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๑. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ 1 : น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗

พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑

การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๐

ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนากาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๖	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่ง น้ำใช้ในการอุปโภค- บริโภค และแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง	ขุดลอก คูคลอง หนองบึง ห้วย สระน้ำ วางระบายน้ำ แหล่ง น้ำ สาธารณะ ในเขต พื้นที่ทต.ห้วยแก้ว	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนแห่ง ที่ดำเนินการ	ประชาชนมีแหล่ง น้ำสำหรับอุปโภค บริโภค -ไม่มี ปัญหากัญแล้ว -ไม่ มีปัญหาน้ำท่วม	งานป้องกัน และ บรรเทาสา ธารณภัย
๑๗	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำใน เขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มี แหล่งน้ำใช้ในการ อุปโภค-บริโภคและ แก้ปัญหา น้ำท่วมขัง	ขุดลอก คูคลอง หนอง บึง ห้วย สระ น้ำ วางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะใน เขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนแห่ง ที่ดำเนินการ	ประชาชนมีแหล่ง น้ำสำหรับอุปโภค บริโภค -ไม่มี ปัญหากัญแล้ว -ไม่ มีปัญหาน้ำท่วม หนาที่ ๒๙๔	งานป้องกัน และ บรรเทาสา ธารณภัย

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ ๑ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๒ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๘	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำ	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภค และแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง	ขุดลอก คูคลอง หนองบึง ห้วย สระน้ำ ร้างระบายน้ำ แหล่งน้ำ สาธารณะ ในเขตพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	จำนวนแห่งที่ดำเนินการ	ประชาชนมีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค -ไม่มีปัญหาภัยแล้ว -ไม่มีปัญหาน้ำท่วม	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุขยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง
เป้าประสงค์ที่ -
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสายอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ
- ๖.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทุกภาคส่วน
- (๑) แผนบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนของ อปท.ในพื้นที่อำเภอบางกระทุ่ม	เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลปัญหาความต้องการของประชาชน	จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่อ.บางกระทุ่ม	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	๑๓,๐๐๐	ประชาชนได้รับความพึงพอใจต่อการให้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	มีสถานที่กลางในการอำนวยความสะดวกและเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ ให้กับประชาชน	สำนักปลัด (บริหารทั่วไป)

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสายอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่งดงาม

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์อย่างเป็นระบบ

๖.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทกภาคส่วน

(๑) แผนบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการพัฒนาศักยภาพ ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานเทศบาล และ พนักงานจ้าง	เพื่อให้คณะผู้บริหารฯ สมาชิกสภา พนักงาน เทศบาล และพนักงานจ้าง ได้รับความรู้และปฏิบัติงาน ในส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างมี ระเบียบแบบแผน และมีคุณภาพ/เพื่อให้เกิด ความโปร่งใสสมานฉันท์ ในการเข้าร่วมกิจกรรม	คณะผู้บริหารฯ สมาชิกสภาเทศบาล ข้าราชการ และ พนักงานจ้างทด.ห้วย แก้ว	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ผู้เข้าร่วม โครงการอบรม ได้รับการ พัฒนาเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๘๐%	คณะผู้บริหารฯ สมาชิกสภาพนักงาน เทศบาล และ พนักงานจ้างทด. ห้วยแก้ว ได้นำ ความรู้มาประยุกต์ ใช้ในการเพิ่ม ประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานทุกด้าน งบบาท ๓๐๐,๐๐๐	งานการ เจ้าหน้าที่

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง
เป้าประสงค์ที่ -
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่นคง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสายอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ
- ๖.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทุกภาคส่วน
- (๑) แผนบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการอบรมผู้ข้าราชการ	เพื่อให้ผู้รับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ	ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการค้า และประชาชนในเขตทต.ห้วยแก้ว	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	รายได้จากการจัดเก็บภาษีของเทศบาลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐%	ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่างๆ เพิ่มมากขึ้น	กองคลัง

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุขยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง
เป้าประสงค์ที่ -
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสายอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ
- ๖.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทุกภาคส่วน
- (๑) แผนบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการอุดหนุนโครงการจัดงานพระราชพิธี รัฐพิธี และงานพิธี	อุดหนุนที่ว่าการอำเภอบางกระทุ่ม ในการจัดงานพระราชพิธี รัฐพิธี และงานพิธีต่างๆ	อุดหนุนงบประมาณให้แก่ที่ว่าการอำเภอบางกระทุ่ม	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชนมากกว่าร้อยละ ๗๐	ประชาชนในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว ได้แสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์	สำนักปลัด (บริหารทั่วไป)

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุขยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง
เป้าประสงค์ที่ -
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสายอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ
- ๖.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทุกภาคส่วน
- (๑) แผนบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	โครงการคลองสายนน้ำใสใจสิ่งแวดลอม	ฟื้นฟู ปรับปรุงคุณภาพน้ำในลำคลองให้สะอาด รณรงค์ลดการทิ้งขยะและของเสียต่าง ๆลงในแม่น้ำลำคลอง	ลำคลองในเขตพื้นที่ ทด.ห้วยแก้ว	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	จำนวนแห่งที่ดำเนินการ	น้ำในคลองมีคุณภาพดีขึ้น และสะอาด -การทิ้งขยะและของเสียต่าง ๆ ลดลง	งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุข ยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสายอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่งดงาม

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ

๖.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทกภาคส่วน

(๑) แผนบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๔	โครงการประชาชนร่วมใจ คัดแยกขยะในครัวเรือน	เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับ ประชาชนในการคัดแยก ขยะ	ประชาชนในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	ปริมาณขยะ ใน ชุมชน ลดลงไม่ น้อย กว่าร้อยละ ๘๐	ครัวเรือนในชุมชนมี การคัดแยกขยะที่ ถูกประเภทและ สามารถนำมารี ไซเคิลได้	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุขยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง
เป้าประสงค์ที่ -
- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่นคง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)
ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสายอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดีงาม
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ
- ๖.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ
- กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ
- กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทุกภาคส่วน
- (๑) แผนบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการปลูกป่าเฉลิมพระเกียรติ	เพื่อเฉลิมพระเกียรติวันคล้ายวันพระราชสมภพของรัชกาลที่๑๐ และพระบรมวงศานุวงศ์ เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่ารักษาระบบนิเวศน์และปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้	บุคลากรของทต.ห้วยแก้ว และประชาชนทั่วไปร่วมกันจัดกิจกรรมปลูกป่า	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนต้นไม้	เกิดความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ-พื้นที่ป่าชุมชนเพิ่มมากขึ้น	งาน สาธารณสุข และ สิ่งแวดล้อม

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมุดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๑๖ ความสงบสุขยุติธรรม และสถาบันเข้มแข็ง

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคม และโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่ง และเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสายอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่งดงาม

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์การอย่างเป็นระบบ

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ

๖.๒ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมการพัฒนาท้องถิ่นแบบบูรณาการ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ในทุกระดับ ทกภาคส่วน

(๒) แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างศาลพระพรหม และศาลเจ้าที่	เพื่อเป็นการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นให้คงอยู่	ก่อสร้างศาลพระพรหมและศาลเจ้าที่ บริเวณหน้าสำนักงาน ขนาดแท่น กว้าง ๔.๕๐๕ ม. ยาว ๔.๕๐๕ ม. สูง ๐.๔๐ ม. พร้อมติดตั้ง	๑๐๐,๐๐๐					จำนวนแห่งที่ดำเนินการ	มีการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นให้คงอยู่	สำนักปลัดเทศบาล

บัญชีสรุปโครงการที่เกิดขึ้นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง												
๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา	๙	๒๘,๒๐๒,๐๐๐	๑๑	๓๑,๔๙๐,๐๐๐	๗	๒๕,๒๗๕,๐๐๐	๙	๓๑,๓๓๙,๐๐๐	๗	๒๕,๒๗๕,๐๐๐	๔๓	๑๔๑,๕๘๑,๐๐๐
รวม	๙	๒๘๒๐๒๐๐๐	๑๑	๓๑๔๙๐๐๐๐	๗	๒๕๒๗๕๐๐๐	๙	๓๑๓๓๙๐๐๐	๗	๒๕๒๗๕๐๐๐	๔๓	๑๔๑,๕๘๑,๐๐๐
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน												
๒.๑ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	๒	๒๖๐,๐๐๐	๒	๒๖๐,๐๐๐	๒	๒๖๐,๐๐๐	๒	๒๖๐,๐๐๐	๒	๒๖๐,๐๐๐	๒	๑,๓๐๐,๐๐๐
รวม	๕	๒๖๐,๐๐๐	๗	๒๖๐,๐๐๐	๕	๒๖๐,๐๐๐	๕	๒๖๐,๐๐๐	๕	๒๖๐,๐๐๐	๒	๑,๓๐๐,๐๐๐
๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว												
- ไม่มี -	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
รวม	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา												
- ไม่มี -	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
รวม	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน												
๕.๑ แผนงานการเกษตร	๑๑	๑๘,๘๙๓,๐๐๐	๑๓	๒๐,๘๙๓,๐๐๐	๑๓	๒๐,๘๙๓,๐๐๐	๑๓	๒๐,๘๙๓,๐๐๐	๑๓	๒๐,๘๙๓,๐๐๐	๖๓	๑๐๒,๔๖๕,๐๐๐
รวม	๑๑	๑๘,๘๙๓,๐๐๐	๑๓	๒๐,๘๙๓,๐๐๐	๑๓	๒๐,๘๙๓,๐๐๐	๑๓	๒๐,๘๙๓,๐๐๐	๑๓	๒๐,๘๙๓,๐๐๐	๖๓	๑๐๒,๔๖๕,๐๐๐
๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการองค์กรอย่างเป็นระบบ												
- ไม่มี -	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
รวม	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-	๐	-
รวมทั้งสิ้น	๒๕	๔๗,๓๕๕,๐๐๐	๓๑	๕๒,๖๔๓,๐๐๐	๒๕	๕๖,๔๒๘,๐๐๐	๒๗	๕๒,๔๙๒,๐๐๐	๒๕	๔๖,๔๒๘,๐๐๐	๐	๒๔๕,๓๔๖,๐๐๐

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
 หมายความว่า ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
 หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม
 เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน
 ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล
 และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการปรับปรุงผิวจราจร แอสฟัลต์ติกคอนกรีตสาย บ้านบึงเวียนหมู่ที่ ๗ ต.บาง กระทุ่ม ถึงหมู่ที่ ๔ ต.ไผ่ ล้อม (ต่อจากโครงการเดิม)	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง -เพื่อให้มีความสะดวกใน การขนส่งสินค้าทางการ เกษตร -เพื่อส่งเสริมการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างตำบล	ปรับปรุงผิวจราจรแอส ฟัลต์ติกคอนกรีต กว้าง ๖ เมตรยาว ๓๗๗ เมตร หนา ๐.๐๕ เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๒๖๒ ตร.ม.		๑,๑๖๑,๐๐๐				ระยะทาง ที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียง ได้รับความสะดวก ใน การใช้เส้นทาง สัญจร	อบจ. พิษณุโลก

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒/๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน

ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ ๗ หมู่ ๙ หมู่ ๖ ตำบลบางกระทุ่ม ถึงหมู่ ๕ ตำบลสนามคลี (ต่อจากโครงการเดิม)	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง -เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร -เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างตำบล	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๖ เมตรยาว ๔๒๔ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๕๔๔ ตร.ม.		๑,๖๔๔,๐๐๐				ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	อบจ. พิษณุโลก

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒/๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุน

ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๖สายหน้าบ้านนายประพันธ์ พันธุ์มณี ถึงถนนคอนกรีตเรียบคลองไผ่สะแก เชื่อมต่อดำบลสนามคลี	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง -เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร -เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างตำบล	ก่อสร้างถนน คสล.กว้าง ๖ เมตรยาว ๑,๒๔๗ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตร	๔,๘๕๙,๐๐๐	๔,๘๕๙,๐๐๐	๔,๘๕๙,๐๐๐	๔,๘๕๙,๐๐๐	๔,๘๕๙,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	อบจ. พิชญ์โลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓
 หมายความว่า ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค
 หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม
 เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน
 ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล
 และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการซ่อมสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายรอบบึงเวียน ช่วงที่ ๑ หมู่ที่ ๗	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจรและไม่มีน้ำท่วมขังบ้านเรือน	ซ่อมสร้างถนน คสล. กว้าง ๖ เมตรยาว ๓๘๐ เมตรหนา ๐.๑๕ เมตรหรือพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๒๘๐ ตร.ม.	๑,๕๓๑,๐๐๐					ระยะทางที่ดำเนินการ	มีถนนที่ได้มาตรฐานเพื่อให้ประชาชนมีความสะดวก ในการใช้เส้นทางสัญจร	อบจ.พิษณุโลก

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒/๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน

ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๔	โครงการปรับปรุงถนนแอสฟัลท์ติก สายเรียบทางรถไฟ ม.๕ ต.บางกระพุ่ม อ.บางกระพุ่ม จ.พิษณุโลกถึง เขตเทศบาลตำบลบางกระพุ่ม (หมู่ ๕)	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง -เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร -เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างตำบล	ซ่อมสร้างถนนผิวจราจรแอสฟัลท์ติกคอนกรีตกว้าง ๖ เมตร ยาว ๖๓๒ เมตรหนา ๐.๐๕ เมตร	๑,๒๒๒,๐๐๐	๑,๒๒๒,๐๐๐	๑,๒๒๒,๐๐๐	๑,๒๒๒,๐๐๐	๑,๒๒๒,๐๐๐	ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่และพื้นที่ใกล้เคียงได้รับความสะดวกในการใช้เส้นทางสัญจร	อบจ.พิษณุโลก

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒/๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน

ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการปรับปรุงผิวจราจร แอสฟัลต์ติกคอนกรีตสาย บ้านปึงเวียนหมู่ที่ ๗ ต.บาง กระทุ่ม ถึงหมู่ที่ ๔ ต.ไผ่ ล้อม (ต่อจากโครงการเดิม)	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง -เพื่อให้มีความสะดวกใน การขนส่งสินค้าทางการ เกษตร -เพื่อส่งเสริมการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างตำบล	ปรับปรุงผิวจราจรแอส ฟัลต์ติกคอนกรีต กว้าง ๖ เมตรยาว ๓๗๗ เมตร หนา ๐.๐๕ เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๒๖๒ ตร.ม.	๑,๑๖๑,๐๐๐					ระยะทาง ที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียง ได้รับความสะดวก ใน การใช้เส้นทาง สัญจร	อบจ. พิษณุโลก

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒/๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประเทศการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น้อยอยู่ ปลดจกัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๙ โครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม และอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ที่ ๙.A อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่น ในประเทศกำลังพัฒนาผ่านทางการยกระดับการสนับสนุน

ทางการเงินเทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ ส่งเสริมเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านการค้าการลงทุน สินค้าบริการ โครงข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาสู่ความมั่งคั่งและเมืองอัจฉริยะ (Smart City)

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงข่ายคมนาคม โครงสร้างพื้นฐาน และการผังเมือง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมขนส่ง ให้เชื่อมโยงและได้มาตรฐานอย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบขนส่งมวลชนและโลจิสติกส์

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรม และการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ ๗ หมู่ ๙ หมู่ ๖ ตำบลบางกระพุ่ม ถึงหมู่ ๕ ตำบลสนามคลี (ต่อจากโครงการเดิม)	เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนผู้ใช้เส้นทาง -เพื่อให้มีความสะดวกในการขนส่งสินค้าทางการเกษตร -เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างตำบล	ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๖ เมตรยาว ๔๒๔ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๕๔๔ ตร.ม.		๑,๖๔๔,๐๐๐				ระยะทางที่ดำเนินการ	ประชาชนในพื้นที่ และพื้นที่ใกล้เคียง ได้รับความสะดวก ในการใช้เส้นทางสัญจร	อบจ. พิชญ์โลก

๒. บัญชีโครงการพัฒนา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แบบ ผ.๐๒/๒

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

9. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย

เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี

เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ

เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดี

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๑) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้คนพิการ	เพื่อให้คนพิการมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นเหมาะสมและมีขวัญกำลังใจ	ซ่อมแซมบ้านให้คนพิการ ในเขตพื้นที่ทต.ห้วยแก้ว	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายพอใจมาก ๘๐%	คนพิการมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและมีขวัญกำลังใจ	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคน มีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

๑. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ ๒ ขจัดความหิวโหย

เป้าหมายที่ ๓ สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี

เป้าหมายที่ ๕ ความเท่าเทียมทางเพศ

เป้าหมายที่ ๘ งานที่มีคุณค่าและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ ๑๐ ลดความเหลื่อมล้ำ

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์สร้างสังคมสุขยั่งยืนและสืบสานอัตลักษณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่ดี

ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๖ เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพัฒนาระบบเตรียมความพร้อมในภาวะวิกฤต และขยายความร่วมมือความสัมพันธ์กับต่างประเทศอย่างมีคุณภาพ

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคูณภาพชีวิตและสังคมอย่างยั่งยืน

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงของประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกช่วงวัย เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว

(๑) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการปรับสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกของผู้สูงอายุ	เพื่อให้ผู้สูงอายุที่มีฐานะยากจนได้รับการปรับปรุงบ้านให้มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัย	ปรับปรุงที่อยู่อาศัยของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ต.ห้วยแก้ว	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	๖๐,๐๐๐	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของกลุ่มเป้าหมายพอใจมาก ๘๐%	บ้านของผู้สูงอายุได้รับการปรับปรุงมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและปลอดภัย	พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการขุดลอกคลองแม่ เทียบจาประตูระบายน้ำ หมู่ที่ ๘ ถึงสะพานคลอง นาหมู่ที่ ๕	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำ ใช้ในการ อุปโภค-บริโภคและ แก้ปัญหาหน้าท่วมขัง และ อื่นๆ	ขนาดกว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๖,๐๐๐ เมตร ลึก ๑.๕๐ เมตร และ กว้าง ๑๕ เมตร ยาว ๓,๒๐๐ เมตร ปริมาตร ดินขุด ๓๐๐,๖๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑๒,๐๒๔,๐๐๐	๑๒,๐๒๔,๐๐๐	๑๒,๐๒๔,๐๐๐	๑๒,๐๒๔,๐๐๐	๑๒,๐๒๔,๐๐๐	จำนวน สถานที่ สำหรับใช้กัก เก็บน้ำ เพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้ มีแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	อบจ. พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖	น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล	เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการขุดลอกคลองไส้ไก่จากสะพานคลองกะล่อน หมู่ที่ ๒ ตำบลบางกระทุ่ม	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาหน้าท่วมขัง และอื่นๆ	ขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒,๕๐๐ เมตร ลึก ๓.๕๐ เมตร ปริมาตรดินขุด ๓๒,๕๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง	อบจ.พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการขุดลอกคลองห้วยแก้ว หมู่ที่ ๙ พื้นที่ ๖ ไร่	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาหน้าท่วมขัง และอื่นๆ	ลึก ๓ เมตร ปริมาณดินขุด ๒๘,๘๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๑,๑๕๒,๐๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง	อบจ.พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการขุดลอกคลอง ห้วยหมู่ที่ ๒	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำ ใช้ในการ อุปโภค-บริโภคและ แก้ปัญหาหน้าท่วมขัง และ อื่นๆ	ขุดลอกคลองห้วยหมู่ที่ ๒ ระยะยาว๔,๐๐๐ เมตรลึก ๘ เมตร	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวน สถานที่ สำหรับใช้กัก เก็บน้ำ เพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้ มีแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภค ป้องกันภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	อบจ. พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖	น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล	เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการขุดลอกบึงเขั่ว หมู่ที่ ๒	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำ ใช้ในการอุปโภค-บริโภค และแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง และอื่นๆ	ขุดลอกบึงเขั่วหมู่ที่ ๒ จำนวน ๓๐ ไร่		๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวน สถานที่ สำหรับใช้กัก เก็บน้ำ เพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้ มีแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภค ป้องกันภัยแล้ง และแก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมขัง	อบจ. พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการขุดลอกบึงเวียน หมู่ที่ ๗	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำ ใช้ในการอุปโภค-บริโภค และแก้ปัญหาหน้าท่วมขัง และอื่นๆ	ขุดลอกบึงเวียนหมู่ที่ ๗ จำนวน ๙๙ ไร่		๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวน สถานที่ สำหรับใช้กัก เก็บน้ำ เพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้ มีแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภค ป้องกันภัยแล้ง และแก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมขัง	อบจ. พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖	น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล	เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการขุดลอกรางระบายน้ำข้างทางรถไฟบ้านแม่เทียบ-บ้านหัวหนอง หมู่ที่ ๑ , หมู่ที่ ๘	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาหน้าท่วมขัง และอื่นๆ	ขนาดกว้าง ๕ เมตร ยาว ๒,๗๐๐ เมตร ลึก ๑.๕๐ เมตร ปริมาตรดินขุด ๑๗,๑๗๕ ลูกบาศก์เมตร	๕๖๗,๐๐๐	๕๖๗,๐๐๐	๕๖๗,๐๐๐	๕๖๗,๐๐๐	๕๖๗,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง	อบจ.พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการขุดลอกรางระบายน้ำรอบหนองบัว หมู่ที่ ๔	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำใช้ในการอุปโภค-บริโภคและแก้ปัญหาหน้าท่วมขัง และอื่นๆ	ขนาดกว้าง ๔ เมตร ลึก ๑.๕๐ เมตร ยาว ๑,๑๐๐ เมตร ปริมาตรดินขุด ๑,๖๕๐ ลูกบาศก์เมตร	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	๖๖,๐๐๐	จำนวนสถานที่สำหรับใช้กักเก็บน้ำเพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำสำหรับอุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขัง	อบจ.พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs	เป้าหมายที่ ๖	น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล	เป้าหมายที่ ๗	พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
	เป้าหมายที่ ๑๑	เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๑๒	การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
	เป้าหมายที่ ๑๓	การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ ๑๕	ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	โครงการขุดลอกหนอง แหม่มหมู่ที่ ๑	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำ ใช้ในการ อุปโภค-บริโภคและ แก้ปัญหาหน้าท่วมขัง และ อื่นๆ	ขุดลอกหนองแหม่ม จำนวน ๑ ไร่ ๑ งาน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวนสถานที่ สำหรับใช้กัก เก็บน้ำ เพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้ มีแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภค ป้องกันภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	อบจ. พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs

เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการขุดลอกหนอง แหม่มหมู่ที่ ๑	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำ ใช้ในการอุปโภค-บริโภค และแก้ปัญหา น้ำท่วมขัง และอื่นๆ	ขุดลอกหนองแหม่ม จำนวน ๑ ไร่ ๑ งาน	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	จำนวน สถานที่ สำหรับใช้กัก เก็บน้ำ เพิ่มขึ้น๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้ มีแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมขัง	อบจ. พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกิ่่นศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

- ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
- เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบก

เป้าประสงค์ที่ -

- ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน
- ๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	โครงการกำจัดผักตบชวา และวัชพืชในลำคลอง	ฟื้นฟูคุณภาพน้ำในลำ คลอง เพื่อให้มีแหล่งน้ำสะอาดใช้ เพื่อให้มีการระบายน้ำที่ดี เพื่อสร้างความสมดุลของ ระบบนิเวศน์	ลำคลองในเขต พื้นที่ทต.ห้วยแก้ว	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนแห่งที่ ดำเนินการ	คุณภาพน้ำในลำ คลองดีขึ้น -มี แหล่งน้ำสะอาด - มีการระบายน้ำที่ ดีขึ้น -ระบบ นิเวศน์มีความ สมดุล	อบจ. พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการขุดลอกหนองตา พูนหมู่ที่ ๕ พื้นที่ ๒ ไร่	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำ ใช้ในการ อุปโภค-บริโภคและ แก้ปัญหา น้ำท่วมขัง และ อื่นๆ	ลึก ๓ เมตร ปริมาณ ดินขุด ๙,๖๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	๓๘๔,๐๐๐	จำนวน สถานที่ สำหรับใช้กัก เก็บน้ำ เพิ่มขึ้น ๑ แห่ง	ทำให้ประชาชนได้ มีแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภค ป้องกัน ภัยแล้ง และแก้ไขปัญหา น้ำท่วมขัง	อบจ. พิษณุโลก

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ ๖ น้ำสะอาดและการสุขาภิบาล เป้าหมายที่ ๗ พลังงานสะอาดที่เข้าถึงได้
เป้าหมายที่ ๑๑ เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ ๑๒ การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
เป้าหมายที่ ๑๓ การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป้าหมายที่ ๑๕ ระบบนิเวศบนบก

เป้าประสงค์ที่ -

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพลังงานอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

๕.๑ กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดิน และการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่จะขอ ประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำใน เขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	เพื่อพัฒนาแหล่งน้ำและ ให้ประชาชนได้มีแหล่งน้ำ ใช้ในการอุปโภค-บริโภค และแก้ปัญหาน้ำท่วมขัง	ขุดลอก คูคลอง หนอง บึง ห้วย สระน้ำ ราง ระบายน้ำ แหล่งน้ำ สาธารณะในเขตพื้นที่ ทต.ห้วยแก้ว	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	จำนวนแห่งที่ ดำเนินการ	ประชาชนมีแหล่ง น้ำสำหรับอุปโภค บริโภค -ไม่มี ปัญหายแล้ว -ไม่ มีปัญหาน้ำท่วม	อบจ. พิษณุโลก

บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ
สำหรับที่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

๑. ประเภทครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	รถบรรทุกน้ำดับเพลิงแบบ เอนกประสงค์	จัดซื้อรถบรรทุกน้ำดับเพลิงแบบเอนกประสงค์ ชนิด ๑๐ ล้อ ขนาดความจุไม่น้อยกว่า ๑๒,๐๐๐ ลิตร ขนาดเครื่องยนต์ ไม่น้อยกว่า ๒๔๐ แรงม้า	๕,๐๐๐,๐๐๐					มีเครื่องมือ เครื่องใช้อย่าง เพียงพอต่อการ บริการ	สำนักปลัด (งานป้องกัน)
๒	รถบรรทุก (ดีเซล) ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ ปริมาตรกระบอกสูบไม่ ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ซีซี หรือกำลัง เครื่องยนต์สูงสุดไม่ต่ำกว่า ๑๗๐ กิโลวัตต์	จัดซื้อรถบรรทุก (ดีเซล) ขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ ปริมาตร กระบอกสูบไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ซีซี หรือกำลังเครื่องยนต์สูงสุด ไม่ต่ำกว่า ๑๗๐ กิโลวัตต์ แบบบรรทุกน้ำ จุน้ำได้ไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ ลิตร น้ำหนักของรถรวมน้ำหนักบรรทุก ไม่ต่ำกว่า ๑๒,๐๐๐ กิโลกรัม เป็นราคาพร้อมปั๊มและอุปกรณ์ (รายละเอียดตามบัญชีมาตรฐานครุภัณฑ์)	๒,๕๖๓,๐๐๐					มีเครื่องมือ เครื่องใช้อย่าง เพียงพอต่อการ บริการ	สำนักปลัด (งานป้องกัน)

๑. ประเภทครุภัณฑ์ยานพาหนะและขนส่ง

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) แผนงานเคหะและชุมชน

[illegible]

บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ
สำหรับที่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

๒. ประเภทครุภัณฑ์การเกษตร

๒.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

(๑) แผนงานสาธารณสุข

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	จัดซื้อเครื่องพ่นหมอกควัน	จัดซื้อเครื่องพ่นหมอกควันจำนวน ๒ เครื่อง - กำลังเครื่องยนต์ไม่น้อยกว่า ๒๕ แรงม้า - ถังบรรจุน้ำมันเชื้อเพลิงไม่น้อยกว่า ๑.๒ ลิตร - ถังบรรจุน้ำยาเคมีไม่น้อยกว่า ๕ ลิตร - ปริมาณการฉีดพ่นน้ำยาไม่น้อยกว่า ๔๐ ลิตรต่อชั่วโมง - มีอุปกรณ์พร้อมใช้งาน (รายละเอียดตามบัญชีราคามาตรฐานครุภัณฑ์)		๕๙,๐๐๐		๕๙,๐๐๐		มีเครื่องมือ เครื่องใช้อย่าง เพียงพอต่อการ บริการ	สำนักปลัด (งานสาธารณสุข)

บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ
สำหรับที่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

๓. ประเภทครุภัณฑ์ก่อสร้าง

๓.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	จัดซื้อที่ดินเพื่อใช้เป็นสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ไร่	๕๐๐,๐๐๐					มีเครื่องมือเครื่องใช้อย่างเพียงพอต่อการบริการ	สำนักปลัด (งานกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล)

บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ
สำหรับที่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

๔. ประเภทครุภัณฑ์สำนักงาน

๔.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	ครุภัณฑ์สำนักงาน	จัดซื้อเครื่องทำน้ำร้อนน้ำเย็น แบบถังคว่ำ - ถังน้ำเย็นปั๊มขึ้นรูป ปลอดภัยไร้สารตะกั่ว - มีระบบต้มน้ำร้อนและน้ำเย็นในเครื่องเดียวกัน - ระบบคอมเพรสเซอร์ทำความเย็นได้และใช้สารทำความเย็นที่ไม่มีส่วนผสมของสาร CFC	๗,๐๐๐					มีเครื่องมือเครื่องใช้อย่างเพียงพอต่อการบริการ	สำนักปลัดเทศบาล

บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ
สำหรับที่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

๔. ประเภทครุภัณฑ์สำนักงาน

- ๔.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการปฏิบัติงานและให้บริการสาธารณะ
กลยุทธ์ที่ ๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรท้องถิ่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และให้บริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ
(๒) แผนงานการศึกษา

ที่	ครุภัณฑ์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	ครุภัณฑ์สำนักงาน	จัดซื้อปั้มน้ำอัตโนมัติขนาดมอเตอร์ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ วัตต์	๘,๐๐๐					มีเครื่องมือ เครื่องใช้อย่าง เพียงพอต่อการ บริการ	กองการศึกษา (ศพด.๑)

บัญชีครุภัณฑ์ วัสดุ
สำหรับที่ไม่ได้ดำเนินการจัดทำเป็นโครงการพัฒนาท้องถิ่น
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ทบพวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖
เทศบาลตำบลห้วยแก้ว อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

๑. ประเภทวัสดุงานบ้านงานครัว

๑.๑ กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาให้มีความรู้คุณธรรมทั้งในระบบ นอกระบบ ให้ได้มาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการศึกษาสู่อาชีพ

(๑) แผนการศึกษา

ที่	วัสดุ	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
			๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)		
๑	อาหารเสริม (นม)	จัดซื้ออาหารเสริม (นม) ให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลตำบลห้วยแก้ว และโรงเรียนในสังกัด สพฐ.	๔๕๐,๐๐๐	๔๗๒,๕๐๐	๔๙๖,๑๒๕	๕๒๐,๙๓๑	๕๔๖,๙๗๘	เด็ก ๆ ได้รับสารอาหารที่ครบถ้วน	กองการศึกษา

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการให้คะแนนของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนพัฒนาท้องถิ่นกับการนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้นๆ เป็นการให้คะแนนตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันหรือภายในเดือนธันวาคมแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี (ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีเท่านั้น) มีรายละเอียดประกอบด้วย

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๒๐ คะแนน

๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ๒๐ คะแนน

๓. ยุทธศาสตร์ ๖๐ คะแนน ประกอบด้วย

๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ๕ คะแนน

๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๕ คะแนน

๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) ๕ คะแนน

๓.๔ ยุทธศาสตร์จังหวัด ๕ คะแนน

๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๕ คะแนน

๓.๖ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ คะแนน

๓.๗ วิสัยทัศน์ ๕ คะแนน

๓.๘ กลยุทธ์ ๕ คะแนน

๓.๙ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ ๕ คะแนน

๓.๑๐ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ๕ คะแนน

๓.๑๑ แผนงาน ๕ คะแนน

๓.๑๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ๕ คะแนน

รวม ๑๐๐ คะแนน

คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องให้คะแนนการติดตามและประเมินผล ยุทธศาสตร์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควร น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ (๘๐ คะแนน) แต่ถ้าเมื่อประเมินผลเป็นคะแนนแล้ว ผลต่ำกว่า ร้อยละ ๘๐ ก็ต้องยืนยัน คะแนนตามที่เป็นจริง

**แนวทางการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ ๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของ หมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะ ภูมิอากาศ ลักษณะของดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ ฯลฯ ๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและ จำนวนประชากร ฯลฯ	๒๐ (๕)	
	๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคม สงเคราะห์ ฯลฯ ๔) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณีและงานประจำปี ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และ อื่นๆ	(๕)	
	๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริการพื้นฐาน เช่น การ คมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ๖) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การปศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ แรงงาน ฯลฯ	(๕)	
	๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่า ไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ ๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ. ข้อมูลการมี ส่วนร่วมของประชาชนหรือการประชุมประชาคม ท้องถิ่น รูปแบบวิธีการ และการดำเนินการประชุม ประชาคมท้องถิ่น โดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วม แก้ปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อ แก้ปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (brainstorming)	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และศักยภาพ	๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การ พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบาย ของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ SDGs (Bottom – up/Top - down)	๒๐ (๕)	
	๒) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษาสาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๕)	
	๓) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่ เกิดขึ้น การประติสัมพันธ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการ พัฒนา ๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทาง สังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทาง เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๕)	
	๕) การวิเคราะห์หรือผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อ การประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและ อนาคต ทิศทางแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นหรือผลที่จะเกิดขึ้น ในการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเทคนิค Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend Analysis หรืออื่นๆ	(๕)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)	การกำหนดและการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีที่ สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นตามประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ ประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๐ (๕)	
๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ หรือ ฉบับที่ ๑๓	การกำหนดและการวิเคราะห์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามประเด็นยุทธศาสตร์ หรือหมุดหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)	การกำหนดและการวิเคราะห์เป้าหมาย/เป้าประสงค์ SDGs ที่สอดคล้องกับการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามเป้าหมาย/เป้าประสงค์ SDGs และประเด็นยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
๓.๔ ยุทธศาสตร์จังหวัด	การกำหนดและการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)	
๓.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	การกำหนดและการวิเคราะห์ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่จัดทำขึ้นแบบมีส่วนร่วมขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่สอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	(๕)	
๓.๖ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	การกำหนดและการวิเคราะห์สอดคล้องกับสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน สภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่จริงและเป็นไปตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้	(๕)	
๓.๗ วิสัยทัศน์	การกำหนดและการวิเคราะห์วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กับโครงการพัฒนาท้องถิ่น	(๕)	
๓.๘ กลยุทธ์	การกำหนดและการวิเคราะห์แสดงให้เห็นช่องทางวิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น จากประเด็นคำถามที่สำคัญว่า ปัจจุบันเรายืนอยู่ ณ จุดใด หรือปัจจุบันเรากำลังทำอะไรอยู่แล้วในอนาคตเราจะพัฒนาอะไร	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๙ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	การกำหนดและการวิเคราะห์เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์และยุทธศาสตร์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีเป้าประสงค์ใด จะทำสิ่งใด เป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่นคืออะไร	(๕)	
๓.๑๐ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	การกำหนดและการวิเคราะห์จุดยืนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริงที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์ สิ่งที่เป็นจริงหรือมีอยู่จริงคืออะไรที่จะพัฒนาให้เกิดผลสำเร็จได้	(๕)	
๓.๑๑ แผนงาน	การกำหนดและการวิเคราะห์แสดงให้เห็นถึงการจำแนกแผนงานตามรูปแบบงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวางแผนงานตามวิธีการจำแนกแผนงานการจัดทำงบประมาณให้ถูกต้องและสอดคล้องกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่จะเกิดขึ้นซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ แผนงานจะแสดงให้เห็นว่าจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคตคืออะไรงานของเราคืออะไร ถูกต้องตามแผนหรือไม่	(๕)	
๓.๑๒ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่มาจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ หรือ ฉบับที่ ๑๓ SDGs แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาค	(๕)	
รวมคะแนน	๒๐ หลักเกณฑ์/ตัวชี้วัด	๑๐๐	

การติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

การติดตามและการประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการให้คะแนนของคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของแผนพัฒนาท้องถิ่นกับการนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น ๆ เป็นการให้คะแนนตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดไว้ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันหรือภายในเดือนธันวาคมแล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปี (ดำเนินการเฉพาะเมื่อมีการประกาศใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีเท่านั้น) มีรายละเอียดประกอบด้วย

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา ๑๐ คะแนน

๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ ๑๐ คะแนน

๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ ๑๐ คะแนน

๔. ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนงานการพัฒนา ๕ คะแนน

๕. โครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ๓๐ คะแนน ประกอบด้วย

๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ ๕ คะแนน

๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ ๕ คะแนน

๕.๓ เป้าหมาย(ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง ๕ คะแนน

๕.๔ มีการมีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ ๕ คะแนน

๕.๕ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ ๕ คะแนน

๕.๖ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับโครงการและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ๕ คะแนน

๖. โครงการพัฒนาที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๓๕ คะแนน

๖.๑ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีในภาพรวม ๕ คะแนน

๖.๒ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายแก้ไขปัญหาความยากจน ๕ คะแนน

๖.๓ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ๕ คะแนน

๖.๔ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับสุขภาพ ๕ คะแนน

๖.๕ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการศึกษา ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ๕ คะแนน

๖.๖ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๕ คะแนน

๖.๗ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการน้ำ ๕ คะแนน

รวม ๑๐๐ คะแนน

**แนวทางการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑) การวิเคราะห์หรือการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาที่ประชาชนต้องการให้ดำเนินการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตอบสนองความต้องการได้โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเทคนิค Demand (Demand Analysis)/ Global Demand หรืออื่น ๆ เป็นการวิเคราะห์โครงการเพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐ (๕)	
	๒) การวิเคราะห์หรือผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและอนาคตทิศทางแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นหรือผลที่จะเกิดในการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้การวิเคราะห์เชิงเทคนิค Trend หรือนำเทคนิค Demand (Demand Analysis)/Global Demand หรืออื่นๆ มาเชื่อมต่อ เป็นการวิเคราะห์โครงการเพื่อสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การกำหนดและการวิเคราะห์การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม ครัวเรือน วัสดุ งานต่าง ๆ ก็คือผลผลิตเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่ จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้ จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้ สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามหน้าที่และอำนาจที่ได้กำหนดไว้	๑๐ (๕)	
	๒) การกำหนดและการวิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative) ที่เกิดจาก (๑) ได้มีการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณด้วยรูปแบบของข้อมูลต่าง ๆ เช่น กราฟ สถิติ เป็นต้น	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การกำหนดและการวิเคราะห์การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม ทรัพยากร วัสดุ งานต่าง ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่ ตรงต่อความต้องการของประชาชน และเป็นไปตามหน้าที่อำนาจ ประชาชนพึงพอใจ มีความสุข จากการพัฒนาท้องถิ่น โครงการพัฒนา ทรัพยากร วัสดุ การดำเนินการต่าง ๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทนถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นได้ และเป็นไปหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	๑๐ (๕)	
	๒) การกำหนดและการวิเคราะห์วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่เกิดจากได้มีการวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ การวัดความพึงพอใจหรือวัดความสุขที่ประชาชนได้รับด้วยรูปแบบของข้อมูลต่าง ๆ เช่น กราฟ สถิติ เป็นต้น	(๕)	
๔. ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ แผนการพัฒนา	๑) การกำหนดและการวิเคราะห์กลยุทธ์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ แผนงาน และงานที่จะพัฒนาท้องถิ่นซึ่งผ่านการวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นด้วยเทคนิคการวิเคราะห์	๑๐ (๕)	
	๒) การกำหนดและการวิเคราะห์กลยุทธ์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น นำไปสู่การจัดทำโครงการ กิจกรรม ทรัพยากร วัสดุในการจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะที่เป็นรูปธรรม		

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนาตามแผนพัฒนาท้องถิ่น ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ ๑) "โครงการพัฒนา" หมายความว่าโครงการที่ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อให้เกิดการพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ๒) โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งเน้นไปเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไร หรือสิ่งที่จะทำนั้นจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต	๒๕ (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการต้องมีความชัดเจน (Clear objective) ตอบสนองต่อโครงการพัฒนาท้องถิ่น โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง จะดำเนินการเพื่อสนับสนุน/ส่งเสริม ฯลฯ	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าใด กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมายพื้นที่ดำเนินงานและระยะเวลา ดำเนินงานลงรายละเอียดให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดจบลงเมื่อใด ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่มก็ให้ระบุว่ากลุ่มเป้าหมายหลัก กลุ่มเป้าหมายรองหรือกลุ่มเป้าหมายเดียวกัน เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) จะนำไปสู่การประมาณการราคาในช่องของ "งบประมาณ"	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๔ มีการประมาณการ ถูกต้องตามหลักวิธีการ บประมาณ	๑) มีการประมาณราคาในโครงการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อ จัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะเพื่อ ประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการ พัฒนาอย่างยั่งยืนมีการประมาณการราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการงบประมาณ การประมาณราคาสอดคล้อง กับโครงการ การจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรม สาธารณะหรือถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลัก ของราคากลางตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีความโปร่ง ใสในการกำหนดราคากลางและตรวจสอบได้ในเชิง ประจักษ์ การประมาณการราคาที่เกิดจากเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) ๒) งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลัก สำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ลดความเหลื่อมล้ำในการพัฒนา ท้องถิ่นนำไปสู่ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความ โปร่งใส (Transparency) ชัดเจน ตรวจสอบได้ วัดได้ พิสูจน์ได้ว่าเป็นจริงในเวลานั้น	(๕)	
๕.๕ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และผลที่ คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performance Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้ บอกประสิทธิผล (Effectiveness) ใช้บอก ประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความ พึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจาก ผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ) ตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นว่าจะ ดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จอย่างไรหรือผลที่คาดว่าจะ ได้รับอย่างไร ไม่ใช่การกำหนด KPI เป็นครั้งหนึ่ง/แห่ง หนึ่ง/หนึ่งโครงการ/ความกว้าง/ความยาว ฯลฯ	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๖ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับโครงการ และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินงานตามโครงการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับ วัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ซึ่งการเขียน วัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑)มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจงในการดำเนินงานตามโครงการ (๒)วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓)ระบุสิ่งที่ต้องดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้(๔)เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง(๕)ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
๖. โครงการพัฒนาที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๖.๑ โครงการพัฒนา ท้องถิ่นที่นำไปจัดทำ งบประมาณรายจ่าย แก้ไขปัญหาความยากจน	โครงการพัฒนาท้องถิ่นนำไปจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปีในภาพรวม ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ครุภัณฑ์ วัสดุ งานต่าง ๆ ที่นำไปดำเนินการ จัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของงบประมาณ รายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	๓๕ (๕)	
๖.๒ โครงการพัฒนา ท้องถิ่นที่นำไปจัดทำ งบประมาณรายจ่าย แก้ไขปัญหาความยากจน	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ครุภัณฑ์ วัสดุงานต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาความ ยากจนหรือการส่งเสริมอาชีพประชาชนในท้องถิ่น จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่าย ประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	
๖.๓ โครงการเพื่อการ พัฒนาท้องถิ่นที่นำไป จัดทำงบประมาณ รายจ่ายด้านการบริหาร จัดการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณ รายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม ครุภัณฑ์ วัสดุ งานต่าง ๆ เพื่อการบริหารจัดการ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมหรือ บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่าย ประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๖.๔ โครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับสุขภาวะ	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม อนุรักษ์ วัสดุงานต่าง ๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับสุขภาวะหรือการดำเนินการด้านการสาธารณสุข จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี	(๕)	
๖.๕ โครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการศึกษา ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม อนุรักษ์ วัสดุงานต่าง ๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับสุขภาวะหรือการดำเนินการด้านสาธารณสุข จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	
๖.๖ โครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านโครงสร้างพื้นฐาน	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม อนุรักษ์ วัสดุงานต่าง ๆ ที่ดำเนินการด้านโครงสร้างพื้นฐาน หรือการคมนาคม เช่น ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมถนน ฯลฯ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	
๖.๗ โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับด้านการบริหารจัดการน้ำ	โครงการพัฒนาท้องถิ่นที่นำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ประกอบด้วยโครงการ กิจกรรม อนุรักษ์ วัสดุงานต่าง ๆ ที่ดำเนินการด้านการบริหารจัดการน้ำ เช่น ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำ ขุด ตัดตั้ง หรือการบริหารจัดการน้ำรวมถึงน้ำประปา ฯลฯ จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒ ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ตั้งไว้	(๕)	
รวม	๒๐ หลักเกณฑ์/ตัวชี้วัด	๑๐๐	

แนวทางการดำเนินการอื่น ๆ สำหรับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น

๑. หลักเกณฑ์การให้คะแนนที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณาคือ

๑.๑) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนา

ท้องถิ่น คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

- ข้อที่กำหนดให้คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ควรให้คะแนน ๑๐-๙-๘-๗-๖

- ข้อที่กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน ควรให้คะแนน ๕-๔-๓-๒-๑ หรือ

๕.๐-๔.๕๐-๔.๐-๓.๕๐-๓.๐

๑.๒) การติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนา

ท้องถิ่น คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน

- ข้อที่กำหนดให้คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน ควรให้คะแนน ๑๐-๙-๘-๗-๖

- ข้อที่กำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ คะแนน ควรให้คะแนน ๕-๔-๓-๒-๑ หรือ

๕.๐-๔.๕๐-๔.๐-๓.๕๐-๓.๐

๑.๓) กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นที่กำหนดขึ้นเอง ทั้งนี้ ต้องให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์คะแนนที่ยึดโยงอย่างต่ำร้อยละ ๘๐ ที่จะต้องได้มากกว่าและน้อยกว่าด้วย/ต้องไม่กำหนดเพื่อผลรวมแล้วเกณฑ์ต่ำสุดคือ ๘๐ คะแนน หรือร้อยละ ๘๐ เกณฑ์ ที่กำหนดไว้ต้องมีน้อยกว่า ๘๐ คะแนน หรือมีน้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒. คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์และโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ ๘๐(๘๐ คะแนน) แต่ถ้าเมื่อประเมินผลผลเป็นคะแนนแล้ว ผลต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ก็ต้องยืนยันคะแนนตามที่เป็นจริง

๓.เมื่อคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นประชุมและดำเนินการให้คะแนนเสร็จสิ้นแล้วให้จัดทำเป็นประกาศผลการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นและผลการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอให้ผู้บริหารท้องถิ่นลงนามประกาศ ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน นับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นลงนาม พร้อมทั้งแจ้งสภาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัดทราบด้วย

๔.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่งประกาศผลการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นและผลการให้คะแนนการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องทราบด้วย รวมถึงแจ้งให้คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น สำนัก/กอง/ฝ่ายต่างๆ ของตนเองได้ทราบด้วย และลงเว็บไซต์หลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
